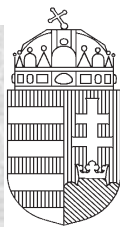

IGAZSÁGÜGYI KÖZLÖNY

AZ IGAZSÁGÜGYI
ÉS RENDÉSZETI MINISZTERIUM
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2007. MÁJUS 31.

TARTALOM

TÖRVÉNYEK

	Oldal
2007: XX. tv. a nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről	834
2007: XXII. tv. a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok eljárására és együttműködésére vonatkozó közösségi jogi aktusok végrehajtásához szükséges törvénymódosításokról	841
2007: XXIII. tv. a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról	847
2007: XXIV. tv. egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról.....	850
2007: XXV. tv. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról (indokolással).....	858
2007: XXVI. tv. az államot megillető szavazatszűbségi részvény jogintézményének megszüntetéséről és egyes törvényeknek a megszüntetéssel összefüggő módosításáról (indokolással)	865
2007: XXVII. tv. a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról (indokolással) ...	876

A KORMÁNY TAGJAINAK RENDELETEI

20/2007. (IV. 20.) IRM r. a költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról szóló 2/1968. (I. 24.) IM rendelet módosításáról.....	930
49/2007. (IV. 26.) GKM–EüM–IRM–MeHVM–PM e. r. a kábítószer-prekurzorokkal kapcsolatos hatósági feladatok ellátásához szükséges tárolandó adatok köréről és az adatokhoz való hozzáférés rendjéről	932

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

22/2007. (IV. 5.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	934
25/2007. (IV. 20.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	936

UTASÍTÁS

6/2007. (IK 5.) IRM ut. a befogadó nemzeti támogatás ágazati feladatainak meghatározásáról, a feladatmegoldással kapcsolatos teendőkről	940
---	-----

JOGSZABÁLYMUTATÓ

A Magyar Közlönyben 2007. április 1. napjától 2007. április 26. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke.....	941
--	-----

SZERVEZETI HÍREK

Kitüntetések	947
Kinevezések.....	950
Közszolgálati jogviszony megszűnések	951
Pályázati felhívások.....	951
Közlemények.....	967
Helyesbítés.....	971

Törvények

2007. évi XX.

törvény

a nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés felhatalmazást ad arra, hogy a Magyar Köztársaság az Egyezmény 7. cikkének 4. bekezdéséhez a következő nyilatkozatot tegye:

A Magyar Köztársaság értesíti az Egyesült Nemzetek Főtitkárát, hogy az Egyezmény 7. cikkében meghatározott információk megküldéséért és fogadásáért felelős illetékes hatóság az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központja.

3. § Az Országgyűlés az Egyezményt és a 2. §-ban meghatározott nyilatkozatot e törvénnyel kihirdeti.

4. § Az Egyezmény angol nyelven készült hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„A nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény

A jelen Egyezmény Részes Államai, szem előtt tartva az Egyesült Nemzetek Alapokmányának nemzetközi béke és biztonság fenntartására, valamint az államok közötti jószomszédság, baráti viszony és együttműködés elősegítésére vonatkozó céljait és alapelveit,

felidézve az Egyesült Nemzetek megalapításának ötvenedik évfordulója alkalmából 1995. október 24-én elfogadott Nyilatkozatot,

elismerve, hogy valamennyi Államnak joga van nukleáris energiát békés célokra kifejleszteni és igénybe venni, valamint, hogy az Államok jogszerű érdeke a nukleáris energia békés célokra történő felhasználásából fakadó előnyök megszerzése,

szem előtt tartva az 1980. évi, nukleáris anyagok fizikai védelmére vonatkozó egyezményt,

mélyszélesen aggódva a terrorista cselekmények minden formájának és megjelenési módjának nemzetközi szintű elszaporodása miatt,

felidézve az 1994. december 9-i 49/60. sz. közgyűlési határozathoz csatolt, a nemzetközi terrorizmus megszüntetését célzó intézkedésekről szóló Nyilatkozatot, melyben az Egyesült Nemzetek tagállamai, többek között, egyhangúan újra megerősítették egyértelmű elutasításukat arra vonatkozóan, hogy valamennyi terrorista cselekmény, módszer, és gyakorlat bűncselekménynek minősül, és indokolhatatlan, függetlenül attól, hogy azt hol, és ki követi el, beleértve azokat is, amelyek veszélyeztetik az Államok közötti barátságos viszonyt, és az Államok területi integritását és biztonságát fenyegetik,

kiemelve, hogy a Nyilatkozat arra is ösztönözte az Államokat, hogy sürgősen vizsgálják felül a terrorizmus bármely formában és módon történő megnyilvánulásának megelőzésére, visszaszorítására, és megszüntetésére vonatkozóan meglévő nemzetközi jogszabályi rendelkezéseket, annak biztosítása céljából, hogy az ügyre vonatkozóan átfogó jogi keretszabályozás legyen hatályban,

felidézve az 1996. december 17-i 51/210. számú közgyűlési határozatot, valamint az ahhoz csatolt, a nemzetközi terrorizmus megszüntetését célzó intézkedésekről szóló 1994. évi Nyilatkozatot kiegészítő Nyilatkozatot,

felidézve továbbá, hogy az 51/210. sz. közgyűlési határozat alapján egy ad hoc bizottság került felállításra, többek között a nukleáris terrorcselekmények visszaszorítására vonatkozó nemzetközi egyezmény kidolgozása céljából, a vonatkozó meglévő nemzetközi eszközök kiegészítésére,

kiemelve, hogy a nukleáris terrorcselekmények a legsúlyosabb következményekkel járhatnak, és fenyegetést jelenthetnek a nemzetközi békére és biztonságra nézve,

kiemelve továbbá azt is, hogy az érvényben lévő multilaterális jogi rendelkezések nem kezelik megfelelően e támadásokat,

azzal a meggyőződéssel, hogy az Államok közötti nemzetközi együttműködés sürgős továbbfejlesztésére van szükség az e terrorcselekmények megelőzésére irányuló hatékony és gyakorlati intézkedések kialakítása és elfogadása, valamint az elkövetők büntetőjogi felelősségre vonása és megbüntetésére céljából,

kiemelve, hogy az Államok katonai testületeinek a tevékenységét a jelen Egyezményen kívül eső nemzetközi jogszabályok szabályozzák, és hogy egyes cselekmények jelen Egyezmény hatálya alól történő kihagyása nem menti fel, illetve más módon nem tesz jogszerűvé egyébként jogellenes cselekményeket, vagy zárja ki más jogszabályok szerinti büntethetőségüket, az alábbiakban állapodnak meg:

1. cikk

A jelen Egyezmény alkalmazása során:

1. A „radioaktív anyag” nukleáris anyagot vagy más radioaktív anyagot jelent, ami olyan atommagot tartalmaz, amely spontán bomlásra megy keresztül (olyan folyamat, melyet valamely ionizáló sugárzás egy vagy több típusa

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. március 19-i ülésnapján fogadta el. Az angol nyelvű szöveg a Magyar Közlöny 40. számában található.

kísér, pl. alfa, béta, neutron részecskék, és gamma sugarak), és ami, annak radiológiai vagy hasadó tulajdonságai miatt, halált, súlyos személyi sérülést, illetve jelentős vagyoni vagy környezeti kárt okozhat.

2. A „nukleáris anyag” alatt plutóniumot, kivéve, ha annak izotóp koncentrációja meghaladja a 80%-ot a plutónium-238 esetében; urán-233-at; a 235-ös vagy 233-as izotópban dúsított uránt; a természetben előforduló izotópkeveréket tartalmazó – nem érc vagy érc maradvány formájú – uránt; valamint az előzőek egyikét vagy azok közül többet tartalmazó bármely anyagot kell érteni.

A „235-ös vagy 233-as izotópban dúsított urán” 235-ös vagy 233-as izotópot, vagy mindkettőt tartalmazó uránt jelent, olyan mennyiségben, hogy ezen izotópok összességének előfordulási aránya a 238-as izotóphoz képest meghaladja a 235-ös izotópnak a 238-as izotóphoz viszonyított, a természetben előforduló arányát.

3. A „nukleáris létesítmény” jelentése:

a) bármely nukleáris reaktor, beleértve a hajón, szárazföldi járművön, repülőgépen, vagy űrobjektumon üzembe helyezett reaktorokat, amelyek az adott hajó, szárazföldi jármű, repülőgép vagy űrobjektum mozgatásához szükséges energiaforrást biztosítják, vagy más célokat szolgálnak;

b) a radioaktív anyag gyártásához, tárolásához, feldolgozásához, vagy szállításához felhasznált üzem vagy szállítóeszköz.

4. Az „eszköz” jelentése:

a) bármely nukleárisan robbanó eszköz; vagy

b) bármely radioaktív anyagot szóró vagy sugárzást kibocsátó eszköz, ami radiológiai jellemzői miatt halált, súlyos személyi sérülést, vagy jelentős vagyoni vagy környezeti kárt okozhat.

5. „Állami vagy kormányzati telephely” alatt értendő bármely olyan állandó vagy ideiglenes telephely, vagy szállítóeszköz, melyet állami képviselők, a kormány tagjai, igazságszolgáltatási vagy jogalkotói testület, állami, közhatósági, vagy más állami gazdasági társaság alkalmazottai, illetőleg valamely kormányközi szervezet alkalmazottai vagy hivatalnokai használnak, vagy foglalnak el hivatalos feladataik ellátásával összefüggésben.

6. Az „állam katonai erői” valamely állam fegyveres erőit jelentik, amelyek saját jogszabályainak megfelelően szervezettek, kiképzettek, és felszereltek, elsődlegesen nemzetvédelmi vagy biztonsági feladatra, valamint az e fegyveres erőket támogató személyek, akik a fegyveres erők hivatalos parancsnoksága, ellenőrzése alá és felelőségi körébe tartoznak.

2. cikk

1. Jelen Egyezményben meghatározott cselekményt valósítja meg, aki jogellenes módon és szándékosan

a) radioaktív anyagot tart, illetőleg ilyen eszközt állít elő vagy tart

(i) azzal a szándékkal, hogy halált, vagy súlyos testi sértést okozzon; vagy

(ii) azzal a szándékkal, hogy súlyos vagyoni vagy környezeti kárt okozzon;

b) bármilyen módszer segítségével radioaktív anyag vagy eszköz felhasználásával, illetőleg nukleáris létesítmény felhasználásával vagy megkárosításával radioaktív anyag kibocsátását, vagy annak veszélyét idézi elő

(i) azzal a szándékkal, hogy halált, vagy súlyos testi sértést okozzon; vagy

(ii) azzal a szándékkal, hogy súlyos vagyoni vagy környezeti kárt okozzon; vagy

(iii) azzal a szándékkal, hogy egy természetes vagy jogi személyt, valamely nemzetközi szervezetet vagy Államot arra kényszerítsen, hogy valamely cselekményt megtegyen, vagy attól tartózkodjon.

2. Az is e cselekményt valósítja meg, aki

a) hitelt érdemlő módon azzal fenyeget, hogy a jelen cikk 1. bekezdésének b) pontjában meghatározott cselekményt elköveti; vagy

b) jogellenes módon és szándékosan radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt követel hitelt érdemlő fenyegetéssel, vagy erőszak felhasználásával.

3. Az is e cselekményt valósítja meg, aki a jelen cikk 1. bekezdésében meghatározott cselekmény elkövetését megkísérli.

4. Az is e cselekményt valósítja meg, aki

a) bűnrészesként részt vesz a jelen cikk 1., 2., illetve 3. bekezdésében meghatározott cselekmények elkövetésében,

b) másokat a jelen cikk 1., 2., illetve 3. bekezdésében meghatározott cselekmények elkövetésére szervez vagy annak során irányít, illetve

c) bármely más módon közreműködik a jelen cikk 1., 2. vagy 3. bekezdésében meghatározott egy vagy több cselekmény csoportos, közös céllal való elkövetésében; feltéve, hogy e közreműködés szándékos, és vagy arra irányul, hogy a csoport bűnelkövetői tevékenységét, céljainak elérését általában segítse, vagy e közreműködés a csoport azon szándéka ismeretében valósul meg, hogy azok a meghatározott cselekményt vagy cselekményeket elkövetik.

3. cikk

A jelen Egyezmény nem alkalmazható olyan esetekben, amikor a cselekményt egyetlen Államban követik el, a gyanúsítottak, valamint az áldozatok ezen Állam állampolgárai, a gyanúsított az adott Állam területén tartózkodik, és más Államnak nincs a 9. cikk 1. vagy 2. bekezdése alapján joghatóság gyakorlására vonatkozó jogosultsága, kivéve, hogy ezen esetekben a 7., 12., 14., 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

4. cikk

1. A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem érinti az Államok és magánszemélyek nemzetközi jog alapján fennálló jogait és kötelezettségeit, különös tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, valamint a nemzetközi humanitárius jogszabályokra.

2. A jelen Egyezmény nem vonatkozik valamely fegyveres konfliktus során a fegyveres erők azon tevékenységére, melynek meghatározását és szabályozását a nemzetközi humanitárius jog tartalmazza, és nem vonatkozik egy Állam katonai erői által, hivatalos kötelezettségeik teljesítése során vállalt tevékenységekre sem, amennyiben azokra a nemzetközi jog szabályai vonatkoznak.

3. A jelen cikk 2. bekezdésének rendelkezései nem értelmezhetők úgy, mintha valamely egyébként jogellenes cselekményt jogszerűnek tekintenének vagy jogszerűvé tennének, vagy kizárnák az egyéb jogszabályok általi büntetethőséget.

4. A jelen Egyezmény nem értelmezhető akként, mint ha bármely módon vonatkozna a nukleáris fegyverek Államok általi használatára, vagy az azokkal való fenyegetés jogszerűségére.

5. cikk

Valamennyi Részes Állam olyan intézkedéseket fogad el, melyek szükségesek ahhoz, hogy:

a) a 2. cikkben meghatározott cselekményeket nemzeti joga alapján bűncselekménynek minősítse;

b) e cselekményeket megfelelő büntetésekkel sújtsa, ami figyelembe veszi azok súlyát.

6. cikk

Minden Részes Állam megteszi a szükséges intézkedéseket, beleértve, ahol szükséges, a belföldi jogalkotást, annak biztosítására, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá eső bűncselekmények, különös tekintettel azokra, amelyek szándékosan vagy célzottan terror érzetét keltik a közvéleményben, személyek valamely csoportjában vagy meghatározott személyekben, semmilyen körülmények között se lehessenek valamely politikai, filozófiai, ideológiai, faji, etnikai, vallási, vagy más hasonló megfontolások által igazolhatóak, valamint, hogy azokat súlyuknak megfelelő büntetéssel fenyegetessék.

7. cikk

1. A Részes Államok együttműködnek egymással az alábbi területeken:

a) Valamennyi gyakorlatban megvalósítható intézkedést megtenni, beleértve, amennyiben szükséges, a nem-

zeti joguk módosítását, hogy saját területükön megelőzzék és szembeszálljanak a 2. cikkben meghatározott cselekmények elkövetésére irányuló előkészületekkel, beleértve azon intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy saját területükön megtiltsák a személyek, csoportok és szervezetek jogellenes tevékenységét, ami ösztönzi, azokra felbujt, szervezi, tudottan finanszírozza, vagy tudottan műszaki segítséget vagy információt nyújt, illetve részt vesz az ilyen cselekmények elkövetésében.

b) Biztosítani a pontos és igazolt információk cseréjét, nemzeti joguk alapján, a jelen dokumentumban meghatározott módon és feltételek szerint, valamint koordinálni az adminisztratív és egyéb intézkedéseket a 2. cikkben meghatározott cselekmények felismerése, megelőzése, visszaszorítása és nyomozása céljából, továbbá az ezen bűncselekmények terheltjei elleni büntetőjogi intézkedések megtétele céljából. A Részes Államnak kiemelt feladata a megfelelő intézkedések megtétele annak biztosítására, hogy a 9. cikkben említett egyéb Részes Államok haladéktalanul értesítésre kerüljenek a 2. cikkben meghatározott cselekmények elkövetésére vonatkozóan, valamint a tudomására jutott ilyen cselekmények előkészületére vonatkozóan, továbbá, amennyiben szükséges, a nemzetközi szervezetek értesítése.

2. A Részes Államok megteszik a nemzeti joguknak megfelelő intézkedéseket a jelen Egyezmény betartása közben másik Részes Államtól, valamint a jelen Egyezmény végrehajtására irányuló tevékenység közben kapott bizalmas információk védelmére. Amikor a Részes Állam valamely információt bizalmasan ad át egy nemzetközi szervezet részére, megteszi a megfelelő lépéseket ezen információk bizalmassága megőrzésének biztosítására.

3. A Részes Államokat a jelen Egyezmény nem kötelezi olyan információk átadására, melyet nemzeti joguk alapján nem adhatnak át, illetve ami az érintett Részes Állam biztonságát, vagy a nukleáris anyag védelmét veszélyeztetné.

4. A Részes Államok tájékoztatják az Egyesült Nemzetek Főtitkárát a jelen cikkben hivatkozott információk megküldéséért és fogadásáért felelős illetékes hatóságok, valamint kapcsolattartó pontok adatairól. Az Egyesült Nemzetek Főtitkára az illetékes hatóságokra, valamint kapcsolattartó pontokra vonatkozó információkat megküldi valamennyi Részes Államnak, és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnek. Az illetékes hatóságoknak és kapcsolattartó pontoknak folyamatosan elérhetőeknek kell lenniük.

8. cikk

A jelen Egyezmény szerinti cselekmények megelőzése céljából a Részes Államok megtesznek valamennyi intéz-

kedést a radioaktív anyagok védelmének biztosítása érdekében, figyelembe véve a Nemzetközi Atomenergia Ügy-nökség vonatkozó ajánlásait és jogosítványait.

9. cikk

1. Valamennyi Részes Állam megteszi a szükséges intézkedéseket a 2. cikkben meghatározott cselekmények feletti joghatóságának biztosítása céljából az alábbi esetekben:

a) amikor a cselekményt az adott ország területén követik el; vagy

b) a cselekményt az adott ország zászlója alatt haladó hajó vagy repülőgép fedélzetén követik el, ami a cselekmény elkövetésének időpontjában az adott állam jogszabályai szerint nyilvántartásban van; vagy

c) a cselekményt az adott állam állampolgára követte el.

2. A Részes Állam akkor is megállapíthatja joghatóságát az adott cselekményre vonatkozóan, amikor

a) a cselekményt az adott állam állampolgára ellen követték el; vagy

b) a cselekményt az adott állam valamely állami vagy kormányzati telephelye ellen követték el külföldön, beleértve az adott állam nagykövetségeit, valamint egyéb diplomáciai és konzulátusi épületeit; vagy

c) a cselekményt hontalan személy követte el, akinek szokásos tartózkodási helye az adott államban van; vagy

d) a cselekményt annak érdekében követték el, hogy az adott államot valamilyen cselekmény megtételére, vagy az attól való tartózkodásra rákényszerítsék; vagy

e) a cselekményt az adott állam kormánya által működtetett repülőgép fedélzetén követték el.

3. A jelen Egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor, illetőleg az ahhoz való csatlakozáskor valamennyi Részes Állam értesíti az Egyesült Nemzetek Főtitkárát a jelen cikk 2. bekezdése alapján a nemzeti joga szerint megállapított joghatóságáról. Az érintett Részes Állam bármilyen módosulás esetén haladéktalanul tájékoztatja a Főtitkárt.

4. Hasonlóképpen, valamennyi Részes Állam megteszi a szükséges intézkedéseket a 2. cikkben meghatározott cselekmények feletti joghatóságának megállapítására olyan esetekben, amikor a gyanúsított a területén tartózkodik, és e személyt a jelen cikk 1. és 2. bekezdése alapján joghatóságot megállapító más Részes Államnak nem szándékozik kiadni.

5. A jelen Egyezmény nem zárja ki a Részes Állam által nemzeti joga alapján megállapított büntetőjogi joghatóság gyakorlását.

10. cikk

1. Amikor egy Részes Állam arról értesül, hogy területén valamely, a 2. cikkben meghatározott cselekményt követtek el, vagy az elkövetés folyamatban van, illetőleg, hogy az elkövető vagy a gyanúsított a területén tartózkodik, az érintett Részes Állam megteszi a nemzeti joga alapján szükséges intézkedéseket az értesülésben foglalt tények kivizsgálása céljából.

2. Amikor a Részes Állam, melynek területén az elkövető, illetőleg a gyanúsított tartózkodik, meggyőződött a vonatkozó körülményekről, megteszi a nemzeti joga alapján előírt szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az adott személy a büntetőjogi felelősségre vonáshoz, illetőleg a kiadatáshoz rendelkezésre álljon.

3. Azon személy, akivel szemben a jelen cikk 2. bekezdésében meghatározott intézkedéseket megteszik, jogosult:

a) haladéktalanul felvenni a kapcsolatot azon állam megfelelő képviselőjével, melynek az adott személy állampolgára, vagy amely egyébként jogosult az adott személy jogainak védelmére, illetőleg, amennyiben az adott személy hontalan, amelyik államban az adott személy szokásos tartózkodási helye van;

b) arra, hogy az adott állam képviselője őt felkeresse;

c) arra, hogy az őt az a) és b) pontok alapján megillető jogokról tájékoztassák.

4. A jelen cikk 3. bekezdésében hivatkozott jogokat azon állam jogszabályainak és szabályainak megfelelően kell gyakorolni, amelynek területén az elkövető, illetőleg a gyanúsított tartózkodik, azzal a feltétellel, hogy az adott jogszabályok és szabályok lehetővé kell, hogy tegyék, hogy a 3. bekezdés szerinti jogok teljes körűen érvényesülhessenek.

5. A jelen cikk 3. és 4. bekezdésének rendelkezései nem csorbíthatják a 9. cikk 1. bekezdés c) pontja, vagy 2. bekezdés c) pontja alapján joghatóságot igénylő állam azon jogát, hogy a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságát meghívja a gyanúsítottal való kommunikációra, illetve az ő meglátogatására.

6. Abban az esetben, amikor a Részes Állam a jelen cikk alapján valamely személyt őrizetbe vett, közvetlenül, vagy az Egyesült Nemzetek Főtitkárán keresztül haladéktalanul értesíti azon Részes Államokat, amelyek a 9. cikk 1. és 2. bekezdése alapján megállapították joghatóságukat, illetve, amennyiben tanácsosnak tartja, bármely más érdekelt Részes Államot, azon tényről, hogy az adott személy őrizetbe vételre került, illetve mindazon körülményekről amelyek az őrizetben tartást indokolják. A jelen cikk 1. bekezdésében meghatározott vizsgálatot elvégző állam haladéktalanul értesíti az említett államokat a vizsgálat eredményeiről, valamint arról, hogy szándékozik-e joghatóságát megállapítani.

11. cikk

1. Azon Résztes Állam, melynek területén a gyanúsított tartózkodik, indokolatlan késedelem nélkül előterjeszti az ügyet saját illetékes hatóságainál, az adott állam jogszabályai szerinti eljárás során történő elbírálás céljából, azon esetekben, amelyekre a 9. cikk vonatkozik, amennyiben az adott személyt nem adja ki, bármilyen kivétel nélkül, és függetlenül attól, hogy a cselekményt a területén követték-e el. E hatóságok az adott állam joga alapján ugyanolyan módon hozzák meg a döntést, mint a hasonló súlyú cselekmények elkövetése esetében.

2. Azokban az esetekben, amikor valamely Résztes Állam nemzeti joga alapján saját ország állampolgáira vonatkozóan kizárólag azzal a feltétellel teszi lehetővé a kiadatást vagy más módon történő átadást, hogy az adott személy a kiadatás tárgyául szolgáló peres eljárás során kiszabott büntetés letöltésére visszatér az adott Résztes Államba, és ezzel, valamint ennek vonatkozó feltételeivel az adott állam, valamint a kiadást kérő állam egyetért, e feltételes kiadatás vagy átadás elegendő a jelen cikk 1. bekezdésében meghatározott kötelezettség alóli mentesüléshez.

12. cikk

Mindazon személyek számára, akiket a jelen Egyezmény alapján őrizetbe vettek, vagy akikkel szemben intézkedést alkalmaztak, illetve eljárást folytatnak, kötelező a tisztességes eljárást biztosítani, beleértve azon állam jogának megfelelő jogok és garanciák biztosítását, amelynek területén az adott személy tartózkodik, valamint biztosítani kell a nemzetközi jog vonatkozó rendelkezéseinek betartását, beleértve az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi jogot.

13. cikk

1. A 2. cikkben meghatározott cselekményekre a jelen Egyezmény hatálybalépésekor a Résztes Államok között érvényben lévő kiadatási egyezmények érvényesek, valamint a Résztes Államok vállalják, hogy e cselekményekre a közöttük későbbi időpontban megkötött kiadatási egyezmények is vonatkoznak.

2. Azokban az esetekben, amikor egy olyan Résztes Állam, amely a kiadást egyezmény meglététől teszi függővé, egy másik olyan Résztes Államtól, mellyel nincs érvényben kiadatási egyezménye, kiadatásra irányuló kérelmet kap, a megkeresett Résztes Állam, saját döntése alapján jogosult a jelen Egyezményt a 2. cikkben meghatározott cselekmények vonatkozásában a kiadatás jogalapjának tekinteni. A kiadatás a megkeresett állam joga alapján meghatározott egyéb feltételekhez kötött.

3. Azok a Résztes Államok, amelyek a kiadatást nem teszik kiadatási egyezmény meglététől függővé, a 2. cikkben meghatározott cselekményeket maguk között kiadatás tárgyául szolgáló cselekménynek nyilvánítják, a megkeresett Állam jogszabályi feltételeinek megfelelően.

4. Amennyiben szükséges, a 2. cikkben meghatározott cselekményeket a Résztes Államok közötti kiadatás céljából oly módon kell kezelni, mintha azokat nem csak azon a helyen követték volna el, amelyen az valójában megtörtént, hanem azon államok területén is, amelyek a 9. cikk 1. és 2. bekezdése alapján joghatóságukat megállapították.

5. A 2. cikkben meghatározott cselekményekre vonatkozóan a Résztes Államok között érvényben lévő kiadatási egyezmények és megállapodások rendelkezéseit a jelen Egyezménynek való megfelelés céljából módosítottan kell tekinteni.

14. cikk

1. A Résztes Államok biztosítják egymásnak a legmagasabb szintű támogatást a 2. cikkben meghatározott cselekményekkel kapcsolatban megindult nyomozásra, büntetőjogi, illetve kiadatási eljárásra vonatkozóan, beleértve a rendelkezésükre álló, az eljáráshoz szükséges bizonyítékok beszerzéséhez nyújtott támogatást.

2. A Résztes Államok a jelen cikk 1. bekezdésében meghatározott kötelezettségüknek a közöttük érvényben lévő kölcsönös jogsegélyre vonatkozó egyezményeknek vagy egyéb megállapodásoknak megfelelően tesznek eleget. Ilyen egyezmény vagy megállapodás hiányában, a Résztes Államok nemzeti joguk alapján felajánlják egymásnak támogatásukat.

15. cikk

A kiadatás, vagy a kölcsönös jogsegély alkalmazása során a 2. cikkben meghatározott egyetlen cselekmény sem tekinthető akként, mintha az politikai cselekmény, vagy politikai cselekményhez kötődő cselekmény, vagy politikai motivációk által inspirált cselekmény lenne. Ennek megfelelően, az ilyen cselekményen alapuló kiadatásra vagy kölcsönös jogsegélyre irányuló kérelmet pusztán azon az alapon nem lehet visszautasítani, hogy az valamely politikai cselekményre, vagy politikai cselekményhez kötődő cselekményre, vagy politikai motivációk által inspirált cselekményre vonatkozik.

16. cikk

A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető kiadatási vagy kölcsönös jogsegélyre vonatkozó

kötelezettségként olyan esetekben, amikor a megkeresett Részes Államnak alapos oka van azt vélelmezni, hogy a 2. cikkben meghatározott cselekményekre vonatkozóan azért nyújtottak be kiadási vagy jogsegély iránti kérelmet, hogy az adott személy faji, vallási, állampolgársági, etnikai hovatartozási vagy politikai véleménye alapján kerüljön eljárás alá, vagy elítélésre, illetve, amennyiben a kérelem teljesítése ezen okok bármelyike alapján sérelmes lenne az adott személy helyzetére nézve.

17. cikk

1. A valamely Részes Állam területén fogva tartott, vagy büntetését töltő olyan személy, akinek megjelenése egy másik Részes Államban a jelen Egyezményben szabályozott cselekmények tárgyában tanúvallomás-tételi, azonosítási, illetőleg nyomozási vagy büntetőeljárás céljából történő bizonyítékgyűjtésben való segítségnyújtáshoz szükséges, az alábbi feltételek teljesülése esetén átszállítható:

a) a személy szabadon, és a megfelelő információkkal történő ellátás után ehhez hozzájárult; valamint

b) mindkét állam illetékes hatóságai egyetértenek ebben, az általuk megfelelőnek vélt feltételek kikötése mellett.

2. A jelen cikk alkalmazása során:

a) az az állam, amelybe az adott személyt átszállították jogosult és köteles az átszállított személyt őrizetben tartani, kivéve, ha az átadó állam ettől eltérően rendelkezett, vagy ettől eltérő felhatalmazást adott;

b) az az állam, amelybe az adott személyt átszállították haladéktalanul eleget tesz azon kötelezettségének, hogy az adott személyt azon állam őrizetébe visszajuttassa, amelyből az adott személy az előzőek szerint megállapodott módon, illetve a két állam illetékes hatóságainak egyéb megállapodása alapján átszállításra került;

c) az az állam, amelybe az adott személyt átszállították, nem kérheti arra azt az államot, amelyből az adott személy átszállításra került, hogy a visszaszállításra kiadási eljárást indítson;

d) az az idő, amelyet az átszállított személy azon másik államban tölt, ahová átszállításra került, beleszámít adott személy azon államban letöltendő büntetésébe, amelyből az átszállítás történt.

3. Kivéve azt az esetet, ha a Részes Állam, amelyből az adott személyt a jelen cikk alapján átszállították ehhez hozzájárul, az adott személy ellen, állampolgárságától függetlenül, nem indulhat büntetőeljárás, nem vehető őrizetbe, illetőleg személyi szabadsága más módon nem korlátozható azon állam területén, amelynek területére átszállították, olyan cselekmények vagy elítélések miatt, amelyek azt megelőzően következtek be, hogy elhagyta volna azon Állam területét, ahonnan átszállították.

18. cikk

1. A radioaktív anyag, eszköz vagy nukleáris létesítmény 2. cikkben meghatározott cselekmény elkövetését követő lefoglalása, vagy más módon történő ellenőrzés alá vételekor, az azokat birtokában tartó Részes Állam:

a) megteszi a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt veszélytelenné tegye;

b) biztosítja, hogy a nukleáris anyag a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség vonatkozó biztonsági előírásainak megfelelően kerüljön tárolásra;

c) betartja a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által kiadott fizikai védelemre vonatkozó ajánlásokat, valamint egészségügyi és biztonsági szabványokat.

2. A 2. cikkben meghatározott valamely cselekményhez kapcsolódó bármely eljárás lezárásakor, illetve a nemzetközi jog által előírt korábbi időpontban, a radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt az érintett Részes Államok közötti egyeztetést követően (különösen a szállítás és tárolás módszereit illetően) vissza kell szállítani azon Részes Államba, amelyet az megillet, vagy amelyben azon természetes vagy jogi személyek állampolgársággal rendelkeznek, vagy letelepedtek, akik e radioaktív anyag, eszköz vagy nukleáris létesítmény tulajdonosai, illetve, amely állam területéről azt ellopták, vagy más jogellenes módon azt megszerezték.

3. a) Azokban az esetekben, amikor valamely Részes Állam a nemzeti joga, vagy a nemzetközi jog alapján a visszajuttatandó radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt nem küldheti vissza, vagy nem veheti át, illetve, amikor az érintett Részes Államok így állapotnak meg a jelen cikk 3. bekezdése b) pontjának figyelembevételével, a radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt birtokló Részes Állam megteszi a jelen cikk 1. bekezdésében leírt lépéseket; a kérdéses radioaktív anyag, eszköz vagy nukleáris létesítmény kizárólag békés célokra használható fel;

b) Azokban az esetekben, amikor a radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt birtokában tartó Részes Állam számára nem lehetséges azok birtokban tartása, az adott Állam biztosítja azt, hogy azok minél hamarabb olyan Állam birtokába kerüljenek, amely számára e birtoklás jogszerűnek minősül, és amely, amennyiben alkalmazható, megadta a jelen cikk 1. bekezdése előírásainak megfelelő biztosítékokat az adott Állammal történő konzultációt követően, azok veszélytelenné tétele érdekében; a kérdéses radioaktív anyag, eszköz vagy nukleáris létesítmény kizárólag békés célokra használható fel.

4. Amennyiben a jelen cikk 1. és 2. bekezdésében hivatkozott radioaktív anyag, eszköz vagy nukleáris létesítmény egyik Részes Államhoz, vagy egyik Részes Állam állampolgárához, illetve ott tartózkodási hellyel rendelkező személyhez sem tartozik, nem valamelyik Részes Ál-

lam területéről lopták el, vagy szereztek meg jogellenes úton, illetőleg amennyiben egyik Részes Állam sem szándékozik azokat a jelen cikk 3. bekezdése alapján átvenni, annak elhelyezéséről külön döntést kell hozni a jelen cikk 3. bekezdésének *b)* pontja alapján, az érintett Államok, valamint bármely releváns nemzetközi szervezettel történő konzultációt követően.

5. A jelen cikk 1., 2., 3., valamint 4. bekezdésének alkalmazása során a radioaktív anyagot, eszközt vagy nukleáris létesítményt birtokló Részes Állam jogosult más Részes Államok segítségét és együttműködését kérni, különös tekintettel az érintett Részes Államokra, valamint a releváns nemzetközi szervezetekre, különösen a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségre. A Részes Államoknak, valamint a vonatkozó nemzetközi szervezeteknek törekedniük kell a jelen bekezdés szerinti támogatás lehető legjobb mértékben történő biztosítására.

6. A radioaktív anyag, eszköz vagy nukleáris létesítmény jelen cikk alapján történő átadásában, vagy megtartásában érintett Részes Államok értesítik a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ügyvezetőjét annak módjáról, ahogy az adott dolgot átadták, vagy megtartották. A Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ügyvezetője ezt az információt az egyéb Részes Államoknak átadja.

7. Amennyiben a 2. cikkben meghatározott bármely cselekményhez kapcsolódóan információ továbbítására kerül sor, a jelen cikk egyetlen rendelkezése sem érinti semmilyen módon a nemzetközi jog nukleáris károokra vonatkozó, vagy egyéb szabályait.

19. cikk

Az a Részes Állam, amelyben a gyanúsított ellen büntetőeljárást indítanak, nemzeti joga, valamint vonatkozó eljárásai alapján az eljárás eredményéről tájékoztatja az Egyesült Nemzetek Főtitkárát, aki ezen információt a többi Részes Államhoz eljuttatja.

20. cikk

A Részes Államok közvetlenül, vagy az Egyesült Nemzetek Főtitkárán keresztül, konzultációt folytatnak egymással, amennyiben szükséges, a nemzetközi szervezetek támogatásával, a jelen Egyezmény tényleges végrehajtásának biztosítására.

21. cikk

A Részes Államok a jelen Egyezmény alapján fennálló kötelezettségeiket oly módon teljesítik, ami megfelel az ál-

lamok szuverén egyenlőségére, területi integritására, valamint a más Részes Államok belügyeibe való be nem avatkozásra vonatkozó alapelveknek.

22. cikk

A jelen Egyezmény rendelkezései egyetlen Részes Államot sem jogosítanak fel arra, hogy egy másik Részes Állam területén joghatóságot gyakoroljon, vagy olyan funkciókat végezzen, amelyek a másik Részes Állam nemzeti joga alapján kizárólag e másik Állam hatóságai számára vannak fenntartva.

23. cikk

1. A jelen Egyezmény értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozóan két vagy több Részes Állam között felmerült vitát, ami ésszerű határidőn belül nem rendezhető, azt bármelyik fél kérésére választottbírószám elé kell terjeszteni. Amennyiben a választottbírószámi eljárás kérelmezésének időpontjától számított hat hónap elteltével a felek nem képesek a választottbírószám megszervezésében egyetértésre jutni, a felek bármelyike jogosult a jogvitát keresetel a Nemzetközi Bírószám elé utalni, a Bírószám alapszabályának megfelelően.

2. A jelen Egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor vagy jóváhagyásakor, vagy az ahhoz való csatlakozáskor minden Részes Állam jogosult arra vonatkozóan nyilatkozatot tenni, hogy a jelen cikk 1. bekezdésében foglaltakat magára nézve nem ismeri el kötelező erejűnek. Amennyiben valamelyik Részes Állam ilyen nyilatkozatot tett, az 1. bekezdés a többi Részes Államot nem kötelezi.

3. Bármely olyan Állam, amely a jelen cikk 2. bekezdése szerinti nyilatkozatot megtette, e nyilatkozatot bármikor visszavonhatja, az Egyesült Nemzetek Főtitkárának értesítése mellett.

24. cikk

1. A jelen Egyezmény minden állam részére nyitva áll aláírásra 2005. szeptember 14-től 2006. december 31-ig terjedő időszakban az Egyesült Nemzetek New York-i központjában.

2. A jelen Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratot az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál letétbe kell helyezni.

3. A jelen Egyezményhez bármely Állam csatlakozhat. A csatlakozási okiratot az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál letétbe kell helyezni.

25. cikk

1. A jelen Egyezmény a huszonkettedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratnak az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál történő letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba.

2. Bármely Állam vonatkozásában, amely jelen Egyezményt a huszonkettedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratnak az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál történő letétbe helyezését követően erősíti meg, fogadja el, hagyja jóvá vagy csatlakozik ahhoz, azon napot követő harmincadik napon lép hatályba az Egyezmény, amely napon az adott Állam a saját megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratát az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál letétbe helyezte.

26. cikk

1. Bármelyik Részes Állam javasolhatja a jelen Egyezmény módosítását. A javasolt módosítást a letéteményesnek kell benyújtani, aki azt azonnal megküldi a többi Részes Állam részére.

2. Amennyiben a Részes Államok többsége kérelmezi, hogy a letéteményes hívjon össze konferenciát a javasolt módosítások megtárgyalására, a letéteményes meghívja valamennyi Részes Államot az e konferenciára való részvételre, és a konferencia kezdőidőpontja nem lehet korábbi, mint a meghívó kibocsátásának időpontjától számított három hónap.

3. A konferencián minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy a módosítások konszenzussal elfogadásra kerüljenek. Amennyiben ez nem lehetséges, a módosítást a Részes Államok kétharmados többségének kell elfogadnia. A konferencián elfogadott bármely módosítást a letéteményes haladéktalanul megküldi a Részes Államok részére.

4. A jelen cikk 3. bekezdése alapján elfogadott módosítások valamennyi olyan Részes Államra nézve, amely a módosításra vonatkozóan saját megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratát az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál letétbe helyezte, a Részes Államok kétharmada általi letétbe helyezéstől számított harmincadik napon lépnek hatályba. Ezt követően, bármely módosítás a Részes Államra nézve az azt követő harmincadik napon lép hatályba, hogy az adott Részes Állam a vonatkozó okiratot letétbe helyezte.

27. cikk

1. Bármelyik Részes Állam jogosult a jelen Egyezményt felmondani az Egyesült Nemzetek Főtitkárának címzett írásbeli értesítéssel.

2. A felmondás azt a napot követő egy év leteltével lép hatályba, amelyen a felmondást az Egyesült Nemzetek Főtitkára kézhez vette.

28. cikk

A jelen Egyezmény eredeti példányát, amelyből az arab, kínai, angol, francia, orosz, valamint spanyol szöveg egyaránt hiteles, az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál letétbe kell helyezni, aki annak hitelesített másolatát valamennyi Részes Államnak megküldi.

A fentiek hitelül, a Kormányaik által kellően felhatalmazott alulírottak az Egyesült Nemzetek New York-i székhelyén 2005. szeptember 14-én aláírásra megnyitott jelen Egyezményt aláírták.”

5. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2007. június 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 3–4. §-a az Egyezmény 25. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 3–4. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter, a külpolitikáért felelős miniszter, valamint a rendszertért felelős miniszter gondoskodik.

2007. évi XXII.
törvény

**a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért
felelős nemzeti hatóságok eljárására
és együttműködésére vonatkozó közösségi jogi
aktusok végrehajtásához szükséges
törvénymódosításokról***

*A gazdasági reklámtevékenységről szóló
1997. évi LVIII. törvény módosítása*

1. § A gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 15. §-ának (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. március 19-i ülésnapján fogadta el.

„(4) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását

a) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv – a 2004/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel módosított – 86–100. cikkét átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság, valamint a gyógyszerészeti államigazgatási szerv,

b) a 84/450/EGK tanácsi irányelvet, továbbá a 97/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a Gazdasági Versenyhivatal látja el.

(5) A kölcsönös jogsegély során a (4) bekezdés szerinti hatóságok a 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően járnak el.”

2. § A Grtv. 16. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A reklámfelügyeleti eljárást ügyfélként az általuk védett fogyasztói érdekek védelme körében kezdeményezhetik azok az Európai Gazdasági Térség bármely államának joga alapján létrejött feljogosított egységek is, amelyek a 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett jegyzéken szerepelnek.”

3. § A Grtv. a következő 19/B. §-sal egészül ki:

„19/B. § Az eljáró szerv a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása során a jogsértés megszüntetése érdekében határozathozatal helyett hatósági szerződést köthet azzal az ügyféllel, aki vállalja, hogy felhagy a jogsértő magatartással, és magatartását a hatósági szerződésben meghatározott módon hozza összhangba a reklámozásra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel.”

4. § A Grtv. a 20. §-t követően a következő 20/A. és 20/B. §-sal egészül ki:

„20/A. § (1) Az eljáró szerv a reklámfelügyeleti eljárásban hozott jogerős határozatát közzéteszi, amennyiben

a) határozatában egymillió forint vagy azt meghaladó összegű bírságot szabott ki,

b) a határozat meghozatalára a jogsértő magatartás ismételt tanúsítása miatt került sor, vagy

c) a jogsértő állapot megszüntetését elrendelő, illetve a jogsértő magatartás további folytatását megtiltó határozatát a 15. § (4) bekezdésének a) pontja vagy a 16. § (3) bekezdésének második mondata szerinti eljárása keretében hozta.

(2) Az (1) bekezdésben nem szabályozott esetekben az eljáró szerv jogerős határozatát közzéteheti.

(3) A határozat közzététele az eljáró szerv honlapján, illetőleg az eljáró szerv által célszerűnek tartott egyéb módon történik. A közzétett határozatról az eljáró szerv a nemzeti hírügynökséget is tájékoztathatja.

(4) A közzétett dokumentumnak tartalmaznia kell:

a) a közzététel napját,

b) a közzététel e törvény szerinti jogcímét,

c) az eljáró szerv megnevezését,

d) az ügy számát és tárgyát,

e) a jogsértő nevét és székhelyét,

f) a megállapított tényállást,

g) a határozat rendelkező részét a jogorvoslat lehetőségéről szóló tájékoztatás kivételével, valamint

h) a határozattal szembeni bírósági felülvizsgálat, felügyeleti eljárás vagy ügyészi óvás tényét és – amennyiben rendelkezésre áll – azok eredményét.

20/B. § (1) Az eljáró szerv a 19/B. § szerinti hatósági szerződésről közleményt tesz közzé a honlapján, illetőleg az általa célszerűnek tartott egyéb módon.

(2) Az (1) bekezdés szerinti közleménynek tartalmaznia kell:

a) a 20/A. § (4) bekezdésének a) és c)–e) pontjaiban foglaltakat,

b) a közérdek védelmében történő megállapodáskötés tényét,

c) a kötelezettségvállalás tartalmát közérthetően összefoglalva, valamint

d) az arra vonatkozó figyelemfelhívást, hogy a hatósági szerződés az eljáró szervnél megtekinthető.”

5. § (1) A Grtv. 25/A. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„c) az Európai Parlament és a Tanács 98/27/EK irányelve (1998. május 19.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról [a 16. § (3) bek., a 19. § és a 20/A. § (1) bek. c) pont, (3) és (4) bek.];”

(2) A Grtv. 25/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a fogyasztóvédelmi hatóság, a gyógyszerészeti államigazgatási szerv, továbbá a Gazdasági Versenyhivatal feladatkeretében és eljárásában:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről, 4. cikk (1) és (6) bekezdés [a 15. § (4) bek., a 17. § (2) bek., a 18. § (1) bek., a 19/B. §, a 20/A. § (1) bek. c) pont, (3) és (4) bek. és a 20/B. §];

b) a Bizottság 2007/76/EK határozata (2006. december 22.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról [a 15. § (5) bek.]”

*A fogyasztóvédelemről szóló
1997. évi CLV. törvény módosítása*

6. § A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § E törvény hatálya – külön törvény eltérő rendelkezése hiányában – arra a gazdálkodó szervezet által végzett gazdasági, illetve szakmai tevékenységre terjed ki, amely a fogyasztókat érinti vagy érintheti.”

7. § Az Fgytv. 2. §-a a következő *p)* ponttal egészül ki:
[E törvény alkalmazásában:]

„*p)* *Gazdálkodó szervezet:* az 1. § szerinti tevékenységet végző természetes személy, a Magyar Köztársaságban vagy külföldön nyilvántartásba vett jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, valamint külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe.”

8. § Az Fgytv. 39. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A keresetindítási jog az (1)–(4) bekezdésben meghatározottak szerint megilleti azokat az Európai Gazdasági Térség bármely államának joga alapján létrejött feljogosított egységeket az általuk védett fogyasztói érdekek védelme körében, amelyek a 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett jegyzéken szerepelnek, feltéve, hogy a keresetben érvényesített igény külön jogszabályban meghatározott jogszabályi rendelkezések megsértésén alapul.”

9. § Az Fgytv. a 43. §-t követően a következő alcímmel, 43/A. és 43/B. §-sal egészül ki:

*„Együttműködés az Európai Gazdasági Térség
államainak fogyasztóvédelmi hatóságaival*

43/A. § (1) A fogyasztóvédelmi hatóság látja el a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a következő irányelveket átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében:

a) az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló 85/577/EGK tanácsi irányelv,

b) a fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló – a 90/88/EGK tanácsi irányelvvel, továbbá a 98/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 87/102/EGK tanácsi irányelv,

c) a szervezett utazási formákról szóló 90/314/EGK tanácsi irányelv,

d) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK tanácsi irányelv,

e) az ingatlanok időben megosztott használati jogának megszerzésére irányuló szerződések egyes szempontjai vonatkozásában a fogyasztók védelméről szóló 94/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,

f) a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló – a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,

g) a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről szóló 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,

h) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,

i) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. és 10–11. cikke,

j) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv – 2004/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 86–100. cikke.

(2) A fogyasztóvédelmi hatóság látja el – szükség szerint a légiközlekedési hatóság megkeresésével – a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a visszautasított beszállás és légitársaságok törzése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról szóló 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseibe ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében.

(3) A fogyasztóvédelmi hatóság végzi a Magyar Köztársaságban – összekötő hivatalként – a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásának összehangolását.

(4) A kölcsönös jogsegély során a fogyasztóvédelmi hatóság a 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően jár el.

43/B. § A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (1) bekezdése, 16. cikkének (1) bekezdése, valamint 17. cikkének (1) bekezdése szerinti értesítési kötelezettségek, továbbá a 21. cikkének (2) bekezdése szerinti jelentéstételi kötelezettség végrehajtásáról a miniszter gondoskodik.”

10. § Az Fgytv. 46. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljáró hatóság eljárását – külön jogszabályban meghatározott jogszabályi rendelkezések megsértése miatt – ügyfélként az általuk védett fogyasztói érdekek védelme körében kezdeményezhetik azok az Európai Gazdasági Térség bármely államának joga alapján létrejött feljogosított egységek is, amelyek a 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett jegyzéken szerepelnek.”

11. § Az Fgytv. a következő 47/B. §-sal egészül ki:

„47/B. § Az eljáró hatóság a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása során a Közösségen belüli jogsértés megszüntetése érdekében határozathozatal helyett hatósági szerződést köthet azzal az ügyféllel, aki vállalja, hogy felhagy a jogsértő magatartással, és magatartását a hatósági szerződésben meghatározott módon hozza összhangba a 43/A. § (1) bekezdésében meghatározott irányelveket átültető jogszabályi rendelkezésekkel, illetve a 43/A. § (2) bekezdésében meghatározott közösségi rendelettel.”

12. § Az Fgytv. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) Az eljáró hatóság az ügydöntő határozat meghozataláig terjedő időtartamra végzésében azonnali hatállyal elrendelheti a 47. § (1) bekezdésének a)–c), illetve e) pontjában foglaltakat, ha arra a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállásának valószínűsíthetősége miatt halaszthatatlanul szükség van. E döntését a hatóság soron kívül hozza meg.

(2) Az eljáró hatóság vezetője elrendelheti az élet, az egészség, a testi épség és a környezet védelme, vagy a fogyasztók széles körét érintő, súlyos kárral fenyegető veszély elhárítása érdekében hozott határozat fellebbezésre tekintet nélkül történő végrehajtását.”

13. § Az Fgytv. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) Az eljáró hatóság határozatát – jogorvoslatra tekintet nélkül – közzéteszi, amennyiben

a) a határozat fellebbezésre tekintet nélkül történő végrehajtását rendelte el a 49. § (2) bekezdése alapján, vagy
b) a határozathozatalra azért került sor, mert a hatóság az 55. § (1) bekezdésének a) pontja alapján kiadott kormányrendelet szerinti eljárása során megállapítja, hogy a vizsgált áru vagy szolgáltatás nem felel meg a biztonsági követelményeknek.

(2) Az eljáró hatóság jogerős határozatát közzéteszi, amennyiben

a) határozatában egymillió forint vagy azt meghaladó összegű bírságot szabott ki,

b) a határozat meghozatalára a jogsértő magatartás ismételt tanúsítása miatt került sor, vagy

c) a jogsértő állapot megszüntetését elrendelő, illetve a jogsértő magatartás további folytatását megtiltó határozatát a 43/A. § (1), illetve (2) bekezdése vagy a 46. § (2) bekezdése szerinti eljárása keretében hozta.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben nem szabályozott esetekben az eljáró hatóság jogerős határozatát közzéteheti.

(4) Az eljáró hatóság – amennyiben azt a 46. § (2) bekezdése szerinti eljárása keretében hozta – közzéteszi a 49. § (1) bekezdése szerinti végzését.

(5) A határozat, illetve a végzés közzététele a hatóság honlapján, illetőleg a hatóság által célszerűnek tartott

egyéb módon történik. A közzétett döntésről a hatóság a nemzeti hírügynökséget is tájékoztathatja.

(6) A közzétett dokumentumnak tartalmaznia kell:

a) a közzététel napját,
b) a közzététel e törvény szerinti jogcímét,
c) a jogerő beálltára vagy annak hiányára történő utalást,

d) az eljáró hatóság megnevezését,

e) az ügy számát és tárgyát,

f) a jogsértő gazdálkodó szervezet nevét és székhelyét,

g) a megállapított tényállást,

h) a határozat, illetve a végzés rendelkező részét, ide nem értve jogerős határozat, végzés esetén a jogorvoslatról szóló rendelkezést, valamint

i) a határozattal szembeni fellebbezés, bírósági felülvizsgálat, felügyeleti eljárás vagy ügyészi óvás tényét és – amennyiben rendelkezésre áll – azok eredményét.”

14. § Az Fgytv. az 51. §-át követően a következő 51/A. §-sal egészül ki:

„51/A. § (1) Az eljáró hatóság az általa a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása keretében kötött hatósági szerződésről közleményt tesz közzé honlapján, illetőleg az általa célszerűnek tartott egyéb módon.

(2) Az (1) bekezdés szerinti közleménynek tartalmaznia kell:

a) az 51. § (6) bekezdésének a)–b) és d)–f) pontjaiban foglaltakat,

b) a közérdek védelmében történő megállapodáskötés tényét,

c) a kötelezettségvállalás tartalmát közérthetően összefoglalva, valamint

d) az arra vonatkozó figyelemfelhívást, hogy a hatósági szerződés a hatóságnál megtekinthető.”

15. § Az Fgytv. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

57. § (1) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 90/88/EGK irányelvvel módosított 87/102/EGK irányelve (1986. december 22.) a fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről [a 2. § d) pontja és a 7–7/A. §];

b) az Európai Parlament és a Tanács 98/27/EK irányelve (1998. május 19.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról [a 39. § (3) és (5) bek., a 46. § (2) bek., a 47. § (1) bek. a) és b) pontja, a 49. § (1) bek., valamint az 51. § (2) bek. c) pont, (4)–(6) bek.];

c) az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról

[a 2. § j), k), n), valamint o) pontja és a 3–5. §, a törvény végrehajtására az 55. § (1) bek. a) pontjában adott felhatalmazás alapján megalkotott kormányrendelettel együtt];

d) a Bizottság 98/257/EK ajánlása (1998. március 30.) a fogyasztói jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére hatáskörrel rendelkező testületekre vonatkozó elvekről (a 18–37. §).

(2) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a fogyasztóvédelmi hatóság feladatkörében és eljárásában:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről, 4. cikk (1) és (6) bekezdés, 5. cikk (1) bekezdés, 16. cikk (1) bekezdés, 17. cikk (1) bekezdés, 21. cikk (2) bekezdés [a 43/A. §, a 43/B. §, a 47/B. §, az 51. § (2) bek. c) pontja, valamint (5) és (6) bek.];

b) a Bizottság 2007/76/EK határozata (2006. december 22.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról [a 43/A. § (4) bek.].”

*Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások,
valamint az információs társadalommal összefüggő
szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló
2001. évi CVIII. törvény módosítása*

16. § Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ektv.) a következő 16/A–16/F. §-sal egészül ki:

„16/A. § (1) A 4–6. §-ban és a 15. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el az Fgytv. szabályai szerint.

(2) A 14. §-ban és a 14/A. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a Nemzeti Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) jár el.

(3) Az elektronikus hirdetéssel összefüggő gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezések megtartását a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi, amely a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény szerint jár el.

16/B. § (1) A Hatóság 16/A. § (2) bekezdése szerinti eljárására (a továbbiakban: elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárás) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) kell alkalmazni.

(2) Az elsőfokú szerv a Hatóság Hivatala. Az elsőfokú határozat ellen a Hatóság Tanácsának elnökéhez lehet felbuzni.

16/C. § (1) Az elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárás kérelemre indul, ha a 14. §-ban és a

14/A. §-ban foglaltak megsértése valakinek a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ha az igények önálló érvényesítése a sérelmet szenvedett fogyasztók számára tekintettel nem lenne célravezető, az eljárás megindítására a fogyasztói érdekképviselőt ellátó közigazgatási szervek és társadalmi szervezetek is jogosultak.

(2) A Hatóság eljárását ügyfélként az általuk védett fogyasztói érdekek védelme körében kezdeményezhetik azok az Európai Gazdasági Térség bármely államának joga alapján létrejött feljogosított egységek is, amelyek a 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett jegyzéken szerepelnek.

(3) Az elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárás a jogsértő elektronikus hirdetés közzétételét követő egy éven túl nem indítható meg. Ha az érdekelt fél személyhez fűződő jogainak megsértéséről egy éven túl szerzett tudomást, az eljárás megindítására nyitva álló határidő megállapítására a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 326. §-ának (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

16/D. § (1) A Hatóság a 14. §-ban, illetve a 14/A. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén

a) elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését,

b) megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását,

c) a jogsértés megszüntetése érdekében határozathozatal helyett hatósági szerződést köthet azzal az ügyféllel, aki vállalja, hogy felhagy a jogsértő magatartással és magatartását a hatósági szerződésben meghatározott módon hozza összhangba a 14. §, illetve a 14/A. § rendelkezéseivel,

d) ötvenezer forinttól ötszázezer forintig terjedő összegű elektronikus kereskedelmi bírságot szabhat ki.

(2) Az elektronikus kereskedelmi bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a fogyasztók érdekei sérelmének körére, súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértő magatartás ismételt jellegére – tekintettel kell meghatározni. A bírság többszörös jogsértés esetén ismételten is kiszabható. Nincs helye bírság kiszabásának a 2. § lc) pontjában meghatározott szolgáltatóval mint az elektronikus hirdetés közzétevőjével szemben.

(3) Az elektronikus kereskedelmi bírságot a Hatóság számlájára kell megfizetni. A jogerősen kiszabott és be nem fizetett bírságot adók módjára és azokkal egy sorban kell behajtani.

(4) A Hatóság az ügydöntő határozat meghozataláig terjedő időtartamra végzésében azonnali hatállyal megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását, illetve elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését, ha erre – az érdekelt jogi vagy gazdasági érdekeinek védelme miatt – halaszthatatlanul szükség van. E döntését a Hatóság soron kívül hozza meg.

(5) Az elektronikus hirdető, az elektronikus hirdetési szolgáltató, valamint az elektronikus hirdetés közzétevője

a 14. §-ban, illetve a 14/A. §-ban foglalt rendelkezések betartásának bizonyítására kötelezhető.

16/E. § (1) A Hatóság a 14. §-ban és a 14/A. §-ban foglalt rendelkezések megsértése tárgyában hozott jogerős határozatát – a fogyasztó személyes adatainak törlése vagy olvashatatlanná tétele mellett – honlapján közzéteszi, amennyiben

a) határozatában kétszázezer forint vagy azt meghaladó összegű bírságot szabott ki,

b) a határozat meghozatalára a jogsértő magatartás ismételt tanúsítása miatt került sor,

c) a jogsértő állapot megszüntetését elrendelő, illetve a jogsértő magatartás további folytatását megtiltó határozatát a 16/C. § (2) bekezdése vagy a 16/F. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti eljárása keretében hozta.

(2) A Hatóság – amennyiben azt a 16/C. § (2) bekezdése szerinti eljárása keretében hozta – a honlapján közzéteszi a 16/D. § (4) bekezdése szerinti végzését.

(3) A közzétett döntésről a Hatóság tájékoztathatja a nemzeti hírügynökséget.

(4) A közzétett dokumentumnak a Ket. 80. §-ának (2) bekezdésében meghatározottakon túl tartalmaznia kell:

a) a közzététel e törvény szerinti jogcímét,

b) a megállapított tényállást,

c) a határozat, illetve a végzés rendelkező részét a jogorvoslat lehetőségéről szóló tájékoztatás kivételével, valamint

d) a határozattal szembeni bírósági felülvizsgálat, felülvizsgálati eljárás vagy ügyészi óvás tényét és – amennyiben rendelkezésre áll – azok eredményét.

(5) A Hatóság a 16/D. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti hatósági szerződésről közleményt tesz közzé a honlapján. A közleménynek tartalmaznia kell:

a) a Hatóság megnevezését,

b) a jogsértő szolgáltató nevét és székhelyét,

c) az ügy számát és tárgyát,

d) a közérdek védelmében történő megállapodáskötés tényét,

e) a kötelezettségvállalás tartalmát közérthetően összefoglalva, valamint

f) az arra vonatkozó figyelemfelhívást, hogy a hatósági szerződés a Hatóságnál megtekinthető.

16/F. § (1) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

a) 5., 10. és 11. cikkét átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság,

b) 6. és 7. cikkét átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a Hatóság

látja el.

(2) A kölcsönös jogsegély során az (1) bekezdés szerinti hatóságok a 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően járnak el.”

17. § Az Ektv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól,

b) az Európai Parlament és a Tanács 98/27/EK irányelve (1998. május 19.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról [a 16/C. § (2) bek., a 16/D. § (4) bek. és a 16/E. § (1) és (2) bek., a Hatóság eljárásában].

(2) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a Hatóság feladatkörében és eljárásában:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről, 4. cikk (1) és (6) bekezdés [a 16/D. § (1) bek., illetve a 16/E. § és 16/F. § (1) bek.];

b) a Bizottság 2007/76/EK határozata (2006. december 22.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról [a 16/F. § (2) bek.]”

Záró rendelkezések

18. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Ektv. 16. §-ának (5)–(14) bekezdése,

b) a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2002. évi XXXVI. törvény 21. és 24. §-a,

c) a miniszterek feladat- és hatáskörének változásával összefüggésben szükséges törvénymódosításokról szóló 2002. évi XLVII. törvény 56. §-a (2) bekezdésének i) pontja,

d) az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról szóló 2003. évi XCVII. törvény 10. §-ának (2) és (3) bekezdése, továbbá 12. §-a,

e) a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosításáról szóló 2004. évi XVI. törvény 26. §-a,

f) az egyes törvényeknek az Európai Gazdasági Térségben való részvétellel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi LXIX. törvény 23. §-a,

g) az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról szóló 2005. évi CLXXI. törvény 12. és 14. §-a.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Grtv. 17. §-ának (2) bekezdésében a „15. § (3) bekezdése” szövegrész helyébe a „15. § (3) bekezdése és (4) bekezdésének b) pontja” szöveg,

b) a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény

ba) 18. §-ának (1) bekezdésében az „a Grtv. 15–20. §-ában” szövegrész helyébe az „a Grtv. 15–20/B. §-ában” szöveg,

bb) 18. §-ának (7) bekezdésében az „a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély tekintetében történő végrehajtásáról szóló bizottsági határozatnak” szövegrész helyébe az „a 2007/76/EK bizottsági határozatnak” szöveg,

bc) 88. §-ának (2) bekezdésében a „4. cikke (1) bekezdésének” szövegrész helyébe a „4. cikke (1) bekezdésének, valamint a rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló, 2006. december 22-i 2007/76/EK bizottsági határozat” szöveg lép.

19. § (1) Ez a törvény a fogyasztói érdekek védelmében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló, 1998. május 19-i 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja a Gazdasági Versenyhivatal, a gyógyszerészeti államigazgatási szerv, a fogyasztóvédelmi hatóság, valamint a Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában.

(2) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a Gazdasági Versenyhivatal, a gyógyszerészeti államigazgatási szerv, a fogyasztóvédelmi hatóság, valamint a Nemzeti Hírközlési Hatóság feladatkörében és eljárásában:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről, 4. cikk (1) bekezdés, továbbá (6) bekezdés e) és f) pont, 5. cikk (1) bekezdés, 16. cikk (1) bekezdés, 17. cikk (1) bekezdés, továbbá 21. cikk (2) bekezdés;

b) a Bizottság 2007/76/EK határozata (2006. december 22.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról.

2007. évi XXIII.

törvény

a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról*

1. § A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 4. §-a a következő f)–h) pontokkal egészül ki:¹

[E törvény alkalmazásában]

„f) közszolgáltatás:

fa) minden közhatalmi tevékenység – ideértve a hatósági, kormányzati és minden egyéb közigazgatási, valamint igazságszolgáltatási tevékenységet –, továbbá az Országgyűlés, az Országgyűlésnek beszámolóval tartozó szervek, az Alkotmánybíróság, az országgyűlési biztosok, az ügyészség, valamint a honvédelmi és rendvédelmi szervek által hatáskörük gyakorlása során kifejtett tevékenység,

fb) az állam által fenntartott intézmény által nyújtott közszolgálati műsorszolgáltatás, továbbá oktatási, közművelődési, közgyűjteményi, kulturális, tudományos, szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi, egészségügyi, sport-, ifjúsági, foglalkoztatási szolgáltatás, ellátás, illetve tevékenység,

fc) a helyi és kisebbségi önkormányzat hatásköre gyakorlása során kifejtett minden tevékenység – ideértve különösen a hatósági és egyéb közigazgatási tevékenységet –, valamint a helyi és kisebbségi önkormányzat, a nem állami és egyházi fenntartó, illetőleg az általa fenntartott közfinanszírozásban részesülő intézmény által nyújtott fb) szerinti szolgáltatás, ellátás, tevékenység,

fd) minden ügyfélszolgálati rendszerben működtetett szolgáltató tevékenység, továbbá

fe) minden olyan hatósági engedély vagy hatósági kötelezettség alapján végzett nyilvános szolgáltató tevékenység, amely település vagy településrész közellátását szolgálja, használata nem korlátozott, illetve nem korlátozható;

g) akadálymentesség: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 2. §-ának 1. pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő épített környezet;

h) egyenlő esélyű hozzáférés: a közszolgáltatás egyenlő eséllyel hozzáférhető akkor, ha igénybevétele – az igénybe vevő állapotának megfelelő önállósággal – mindenki, különösen a mozgási, látási, hallási, mentális és kommunikációs funkciókban sérült emberek számára akadálymentes, kiszámítható, értelmezhető és érzékelhető; továbbá az az épület, amelyben a közszolgáltatást nyújtják, mindenki számára megközelíthető, a nyilvánosság számára

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. március 19-i ülésnapján fogadta el.

¹ Igazságügyi Közlöny 1998. évi 4. száma.

ra nyitva álló része bejárható, vész helyzetben biztonsággal elhagyható, valamint az épületben a tárgyak, berendezések mindenki számára rendeltetésszerűen használhatók és a szolgáltatások egyformán igénybe vehetők.”

2. § A Fot. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kommunikációban jelentősen gátolt személy számára a közszolgáltatások igénybevételekor lehetővé kell tenni a tájékozódás és a személyi segítség feltételeit.”

3. § A Fot. a következő 7/A–7/B. §-sal és azokat megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„*Közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés*

7/A. § (1) A fogyatékos személy számára az e törvényben meghatározottak szerint – figyelembe véve a különböző fogyatékosági csoportok eltérő speciális szükségleteit – biztosítani kell a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférést.

(2) A közszolgáltatások engedélyezésére vonatkozó külön jogszabályok szerinti hatósági eljárás során az egyenlő esélyű hozzáférés szempontjának érvényesülését biztosítani kell.

7/B. § (1) A 4. § *fa)–fb)* alpontjában meghatározott – 2007. április 1-jén már működő – közszolgáltatások vonatkozásában az egyenlő esélyű hozzáférés megvalósításának határideje 2010. december 31.

(2) A 4. § *fc)* alpontja szerinti – 2007. április 1-jén már működő – közszolgáltatások esetében az egyenlő esélyű hozzáférés megvalósításának követelményét a mellékletben rögzített évenkénti ütemezés szerint kell végrehajtani.

(3) A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 88. §-ának (1) bekezdése alapján elkészített fővárosi, megyei fejlesztési tervben meg kell határozni, hogy a helyi önkormányzat által nyújtott közszolgáltatások esetén milyen módon kell megvalósítani az egyenlő esélyű hozzáférés feltételeit. Ennek elkészítése során figyelembe kell venni a Kt. 85. §-ának (4) bekezdésében meghatározott önkormányzati intézkedési tervben, valamint a Kt. 89/A. §-ának (5) bekezdésében meghatározott többcélú kistérségi társulási intézkedési tervben foglaltakat. A mellékletben meghatározottakat a fővárosi, megyei fejlesztési tervvel összhangban kell megvalósítani.

(4) A 4. § *fd)–fe)* alpontja szerinti – 2007. április 1-jén már működő – közszolgáltatások esetében az egyenlő esélyű hozzáférést a közszolgáltatást nyújtó épület nyilvános-

ság számára nyitva álló részei tekintetében 2013. december 31-ig kell biztosítani.

(5) A 4. § *fa)–fc)* alpontjában meghatározott közszolgáltatások egyenlő esélyű hozzáférhetővé tételének megteremtését az európai uniós társfinanszírozással megvalósuló fejlesztések támogatják.”

4. § A Fot. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A fogyatékos személynek joga, hogy állapotának megfelelően és életkorától függően korai fejlesztésben és gondozásban, óvodai nevelésben, iskolai nevelésben és oktatásban, fejlesztő felkészítésben, szakképzésben, felnőttképzésben, továbbá felsőoktatásban vegyen részt a vonatkozó jogszabályokban meghatározottak szerint.”

5. § A Fot. 25. §-a az alábbi (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)–(6) bekezdés számozása (3)–(7) bekezdésre változik:

„(2) A Tanács (1) bekezdés *c)–g)* pont szerinti tagja a fogyatékos személyek érdekeinek képviselőjét ellátó feladat körében nem folytathat a lobbitevékenységről szóló 2006. évi XLIX. törvény hatálya alá tartozó lobbitevékenységet.”

6. § A Fot. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A közlekedési rendszereknek, tömegközlekedési eszközöknek, utasforgalmi létesítményeknek, jelző- és tájékoztató berendezéseknek – amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik – fokozatosan, de legkésőbb 2010. január 1-jéig kell a 8. §-ban foglalt feltételeknek megfelelniük.”

7. § A Fot. az e törvény *melléklete* szerinti melléklettel egészül ki.

Záró rendelkezések

8. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Fot. 29. §-ának (6) bekezdése hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Fot. 26. §-a (4) bekezdésének második mondatában az „éven-te” szövegrész helyébe a „kétévente” szövegrész lép.

Melléklet a 2007. évi XXIII. törvényhez

„Melléklet az 1998. évi XXVI. törvényhez

A közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés megvalósításának ütemezése az önkormányzatok, illetőleg önkormányzati feladatellátást biztosító egyes közszolgáltatások esetében

Az egyenlő esélyű hozzáférés feltételeinek megteremtésére kötelezett önkormányzatok és többcélú kistérségi társulások	Kötelezettek száma	2008. december 31.	2009. december 31.								2010. december 31.
		egészségügyi alapellátás	szociális alapellátás	óvoda	alapfokú iskola	középfokú iskola	gyermek- védelmi alapellátás	gyermek- védelmi szakellátás	szociális szakellátás	egészségügyi szakellátás	önkormány- zati ügyfél- szolgálat
2 ezer fő alatti település önkormányzata	2349	1									1
2–5 ezer fő közötti település önkormányzata	509	1	1	1	1	1					1
5–10 ezer fő közötti település önkormányzata	144	1	1	1	1						1
10–20 ezer fő közötti település önkormányzata	80	1	1	1	1		1				1
20–30 ezer fő közötti település önkormányzata	25	1	1	1	1		1				1
30 ezer fő feletti település önkormányzata, ideértve a főváros kerületeit is	61	1	1	1	1		1				1
megyei (fővárosi) önkormányzat	20			1	1	1		1	1	1	1

**2007. évi XXIV.
törvény
egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról***

*A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló
1995. évi XXXIII. törvény módosítása*

1. § (1) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 33. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

*„Közös szabályok a hasznosítás elmulasztása
és a szabadalmak függősége miatt adható
kényszerengedélyekre”*

(2) Az Szt. IV. fejezete a következő alcímmel és 33/A. §-sal egészül ki:

*„Kényszerengedély közegészségügyi problémák
kezelésére*

33/A. § (1) A közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállításával kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről szóló, 2006. május 17-i 816/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (a továbbiakban: 816/2006/EK rendelet) meghatározott esetben és feltételekkel a Magyar Szabadalmi Hivatal a találmány hasznosítására kényszerengedélyt ad.

(2) A kényszerengedélyes az (1) bekezdés szerinti kényszerengedély alapján hasznosítási engedélyt nem adhat.

(3) A kényszerengedélyes az (1) bekezdés szerinti kényszerengedélyről bármikor lemondhat. Az (1) bekezdés szerinti kényszerengedély – a lemondás és a visszavonás esetét kivéve – a Magyar Szabadalmi Hivatal által megszabott időtartamig, illetve a szabadalmi oltalom megszűnéséig áll fenn.”

2. § Az Szt. 44. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal jár el a 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedélyekkel összefüggő ügyekben (83/A–83/H. §-ok) is.”

3. § Az Szt. 46. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Magyar Szabadalmi Hivatal háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hoz határozatot a megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban, valamint – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedélyekkel összefüggő eljárásokban (83/A–83/H. §-ok).”

4. § Az Szt. 47. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban és a 83/E–83/G. §-okban szabályozott eljárásokban a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai alapján vizsgálja.”

5. § Az Szt. 49. §-a (5) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az igazolás ki van zárva)

„*e*) az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem előterjesztésére megszabott két hónapos határidő elmulasztása esetén [69/A. § (3) bek.];”

6. § (1) Az Szt. 53/A. §-ának (3) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki, és a jelenlegi *e*) pont jelölése *f*) pontra változik:

(A Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:)

„*e*) a 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedély megadása, módosítása és felülvizsgálata, valamint a kényszerengedélyes könyveibe és nyilvántartásaiba történő betekintés (83/A–83/G. §-ok);”

(2) Az Szt. 53/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés *c*)–*e*) pontjaiban említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangozóan kérik.”

7. § Az Szt. 54. §-a (2) bekezdésének *l*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A szabadalmi lajstromban fel kell tüntetni különösen)

„*l*) a hasznosítási és a kényszerengedélyeket.”

8. § Az Szt. a következő alcímmel és 57/A. §-sal egészül ki:

*„A szabadalmi bejelentés elektronikus úton való
benyújtása*

57/A. § (1) A szabadalmi bejelentést – a Magyar Szabadalmi Hivatal által erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával – elektronikus úton is be lehet nyújtani.

(2) Az elektronikus úton benyújtott szabadalmi bejelentés megérkezéséről a Magyar Szabadalmi Hivatal – külön jogszabályban meghatározott módon – elektronikus érkeztető számot tartalmazó automatikus értesítést küld a bejelentőnek.

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. március 26-i ülésnapján fogadta el.

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal az elektronikus úton benyújtott szabadalmi bejelentés megérkezését követően haladéktalanul megvizsgálja, hogy az megfelel-e az elektronikus ügyintézésre vonatkozó jogszabályi követelményeknek.

(4) Elektronikus beküldés esetén a szabadalmi bejelentés az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak a bejelentő részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha a Magyar Szabadalmi Hivatal a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg, és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti.

(5) Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél a (4) bekezdés szerinti értesítés visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét tizenöt napon belül nem igazolja vissza, a Magyar Szabadalmi Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.

(6) Az (1)–(5) bekezdésekben szabályozott eseteken kívül a szabadalom megadására irányuló eljárásban az eljárási cselekmények nem végezhetőek elektronikus formában.

(7) A szabadalmi bejelentések elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.”

9. § Az Szt. 62. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nincs helye származtatásnak, ha a használati mintaoltalmi bejelentést európai szabadalmi bejelentésből vagy európai szabadalomból származtatták.”

10. § Az Szt. 69/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentésre irányuló kérelmet az elismert bejelentési naptól számított két hónapon belül kell benyújtani.”

11. § Az Szt. 80. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A megsemmisítési kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, mint ahány szabadalmas és – szolgálati találmányra adott szabadalom esetén – ahány feltaláló van.”

12. § Az Szt. a következő 80/A. §-sal egészül ki:

„80/A. § Szolgálati találmányra adott szabadalom esetén a Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési kérelmet azzal küldi meg a feltalálónak, hogy a megsemmisítési eljárásban ügyfélként vehet részt, ha az erre vonatkozó nyilatkozatát a kérelem kézhezvételétől számított harminc napon belül megteszi.”

13. § Az Szt. 81. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a szabadalmast és – szolgálati találmányra adott szabadalom ese-

tén – a feltalálót, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a szabadalom megsemmisítéséről, korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról.”

14. § Az Szt. a következő alcímmel és 83/A–83/H. §-okkal egészül ki:

„A 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedélyekkel összefüggő eljárások

83/A. § (1) A 83/B–83/G. §-okban szabályozott eljárásokban a 48. §-tól eltérően hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre harminc naposnál rövidebb, de legalább tizenöt napos határidő is kitűzhető, valamint határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható.

(2) A Magyar Szabadalmi Hivatal a 83/B–83/H. §-okban szabályozott eljárásokban soron kívül jár el.

(3) E törvény 81. §-ának (4)–(6) bekezdéseit a 83/B–83/G. §-okban szabályozott eljárásokban is alkalmazni kell.

83/B. § (1) A 816/2006/EK rendelet 6. cikke szerinti, kényszerengedély iránti kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, mint ahány szabadalmas van.

(2) A kényszerengedély iránti kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásával egyidejűleg.

(3) A kényszerengedély iránti kérelemnek – a 816/2006/EK rendeletben meghatározott nyilatkozatokon és adatokon felül – tartalmaznia kell

a) a kényszerengedély alapján hasznosítani kívánt találmányra adott szabadalom lajstromszámát;

b) a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (5) bekezdése értelmében azokat a jellemzőket, amelyek a kényszerengedély alapján gyártani kívánt gyógyszeripari terméket megkülönböztetik a szabadalmas vagy az ő engedélyével más által gyártott ilyen terméktől (pl. egyedi csomagolás, szín vagy formák);

c) a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (6) bekezdésében említett honlap címét.

(4) A Magyar Szabadalmi Hivatal megvizsgálja, hogy a) a kérelem tartalmazza-e a (3) bekezdésben, valamint a 816/2006/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében előírt adatokat;

b) teljesülnek-e a 816/2006/EK rendelet 8. cikkében előírt feltételek;

c) a kérelmező bizonyította-e, hogy a 816/2006/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében előzetes tárgyalásokat folytatott a szabadalmassal;

d) a kényszerengedély alapján előállítani kívánt mennyiség megfelel-e a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételnek.

(5) Ha a kényszerengedély iránti kérelem nem felel meg a 816/2006/EK rendeletben és az e törvényben előírt feltételeknek, vagy a kérelem díját a kérelmező a (2) bekezdés szerint nem fizette meg, hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell őt felhívni. A kérelmet el kell utasítani, ha az a

hiánypótlás, illetve nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. Ha a kérelmező a hiánypótlási felhívásra a kitűzött határidőn belül nem válaszol, a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

83/C. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a kényszerengedély iránti kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a szabadalmast, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a kényszerengedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható.

(2) A kényszerengedély megadásáról szóló határozatnak tartalmaznia kell

- a) a kényszerengedély időtartamát;
- b) a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (5) bekezdése értelmében azokat a jellemzőket, amelyek a kényszerengedély alapján gyártani kívánt gyógyszeripari terméket megkülönböztetik a szabadalmas vagy az ő engedélyével más által gyártott ilyen terméktől (pl. egyedi csomagolás, szín vagy formák);
- c) a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (4), (5) és (7) bekezdésében foglaltakra történő figyelmeztetést;
- d) a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (6) bekezdésében foglaltakra történő figyelmeztetést és a kényszerengedélyes által megadott honlap címét;
- e) figyelmeztetést arra vonatkozóan, hogy a kényszerengedélyes könyveinek és nyilvántartásainak tartalmazniuk kell a 816/2006/EK rendelet 10. cikke (8) bekezdésének második mondatában meghatározott adatokat, illetve okiratokat;
- f) a szabadalmasnak fizetendő díjat.

(3) A kényszerengedély megadását be kell jegyezni a szabadalmi lajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában.

83/D. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a kényszerengedély megadásáról – a 816/2006/EK rendelet 12. cikkében meghatározott adatok közlésével – értesíti az Európai Bizottságot, a határozat másolatát pedig megküldi a vámhatóság és a gyógyszerészeti államigazgatási szerv részére.

(2) A kényszerengedély megadása esetén a Magyar Szabadalmi Hivatal a honlapján közzéteszi a 816/2006/EK rendelet 12. cikkében meghatározott, valamint az azokra a jellemzőkre vonatkozó adatokat, amelyek a kényszerengedély alapján gyártani kívánt gyógyszeripari terméket megkülönböztetik a szabadalmas vagy az ő engedélyével más által gyártott ilyen terméktől.

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal rendszeresen tájékoztatja a vámhatóságot és a gyógyszerészeti államigazgatási szervet az Európai Unió más tagállamaiban megadott kényszerengedélyeknek a Kereskedelmi Világszervezet honlapján közölt adatairól, illetve azok változásairól.

83/E. § (1) A kényszerengedélyes könyveibe és nyilvántartásaiba történő betekintés iránt – a 816/2006/EK rendelet 10. cikkének (8) bekezdése alapján – előterjesztett kérelmet két példányban kell benyújtani a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz. A kérelemnek tartalmaznia kell a

kényszerengedélyt megadó határozat számát és a megismerni kívánt adatok megjelölését.

(2) A betekintés iránti kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásával egyidejűleg.

(3) Ha a betekintés iránti kérelem nem felel meg a 816/2006/EK rendeletben és az e törvényben előírt feltételeknek, vagy a kérelem díját a kérelmező a (2) bekezdés szerint nem fizette meg, hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell őt felhívni. A kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. Ha a kérelmező a hiánypótlási felhívásra a kitűzött határidőn belül nem válaszol, a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(4) A Magyar Szabadalmi Hivatal a betekintés iránti kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a kényszerengedélyest, és írásbeli előkészítés után határoz a betekintés elrendeléséről vagy a kérelem elutasításáról. A Magyar Szabadalmi Hivatal az írásbeli előkészítést követően csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal a kényszerengedélyes könyveibe és nyilvántartásaiba történő betekintés eredményéről – az (1) bekezdés szerinti kérelem keretei között – értesíti a szabadalmast. A betekintés eredményéről szóló értesítés a kényszerengedély felülvizsgálatára irányuló eljárásban (83/F. §) bizonyítékként felhasználható.

83/F. § (1) A kényszerengedély felülvizsgálata iránt – a 816/2006/EK rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján – előterjesztett kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani, mint – a kérelmező személyétől függően – ahány szabadalmas, illetve ahány kényszerengedélyes van. A kérelemben meg kell jelölni a kényszerengedélyt megadó határozat számát, a felülvizsgálat alapjául szolgáló okokat, és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat. A kérelemhez az importáló országban készített értékelés is csatolható.

(2) A kényszerengedély felülvizsgálata iránti kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásával egyidejűleg.

(3) Ha a kényszerengedély felülvizsgálata iránti kérelem nem felel meg a 816/2006/EK rendeletben és az e törvényben előírt feltételeknek, vagy a kérelem díját a kérelmező a (2) bekezdés szerint nem fizette meg, hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell őt felhívni. A kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. Ha a kérelmező a hiánypótlási felhívásra a kitűzött határidőn belül nem válaszol, a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(4) A Magyar Szabadalmi Hivatal a kényszerengedély felülvizsgálata iránti kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel – a kérelmező személyétől függően – a kényszerengedélyest, illetve a szabadalmast, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a kényszerengedély visszavonásáról, módosításáról vagy a kére-

lem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható.

(5) Ha a Magyar Szabadalmi Hivatal nem rendeli el – a 816/2006/EK rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében – a kényszerengedélyes rendelkezése alatt álló, a kényszerengedély alapján előállított gyógyszeripari termék kényszerengedélyes költségén való megsemmisítését, a kényszerengedély visszavonásáról szóló határozatnak tartalmaznia kell a kényszerengedélyes számára az ilyen gyógyszeripari terméknek a 816/2006/EK rendelet 4. cikke szerinti, arra rászoruló országba történő átirányítására megszabott határidőt.

(6) A kényszerengedély visszavonását be kell jegyezni a szabadalmi lajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában.

(7) A Magyar Szabadalmi Hivatal a kényszerengedély visszavonásáról

- a) értesíti az Európai Bizottságot;
- b) a határozat megküldésével értesíti a vámhatóságot és a gyógyszerészeti államigazgatási szervet;
- c) a honlapján tájékoztatást ad.

83/G. § (1) A kényszerengedély módosítása iránt – a 816/2006/EK rendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján – előterjesztett kérelemnek tartalmaznia kell a kényszerengedély számát, a módosítás alapjául szolgáló okokat, valamint bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a kényszerengedélyes a 816/2006/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében előzetes tárgyalásokat folytatott a szabadalmassal, feltéve, hogy a kérelmezett további mennyiség meghaladja az eredetileg engedélyezett mennyiség 25%-át.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani, mint ahány szabadalmas van, és ahhoz mellékelni kell az okirati bizonyítékokat.

(3) Az (1)–(2) bekezdésekben nem szabályozott kérdésekben a kényszerengedélynek az (1) bekezdés szerinti módosítására egyebekben a 83/F. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, a következő eltérésekkel:

- a) a Magyar Szabadalmi Hivatal a kényszerengedély módosításáról vagy a kérelem elutasításáról határoz;
- b) a Magyar Szabadalmi Hivatal az írásbeli előkészítést követően csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.

83/H. § (1) Ha a gyógyszerészeti államigazgatási szerv megállapítja, hogy a gyógyszeripari termék behozatala a 816/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésébe ütközik, megtiltja a gyógyszeripari termék hazai forgalmazását.

(2) A gyógyszerészeti államigazgatási szerv az (1) bekezdés szerinti jogerős határozatának másolatát megküldi a Magyar Szabadalmi Hivatalnak.

(3) A gyógyszerészeti államigazgatási szerv (1) bekezdés alapján hozott határozata ellen fellebbezésnek helye nincs. A gyógyszerészeti államigazgatási szerv határozata-

nak felülvizsgálata keresettel kérhető a bíróságtól. A kereset alapján indult bírósági eljárás során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) A gyógyszerészeti államigazgatási szerv hazai forgalmazást megtiltó határozatának jogerőre emelkedését követően a vámhatóság intézkedik a gyógyszeripari termék lefoglalása és az importőr költségén történő megsemmisítése iránt, és erről értesíti a Magyar Szabadalmi Hivatalt.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal értesíti az Európai Bizottságot az (1) bekezdés szerinti határozatról és a (4) bekezdésben említett intézkedésekről.”

15. § Az Szt. 104. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedélyekkel összefüggő ügyek (83/A–83/H. §-ok) kivételével a szabadalmi kényszerengedély megadására, módosítására és visszavonására irányuló perekben, az előhasználati és a továbbhasználati jog, továbbá a 84/K. § (6) bekezdésében szabályozott jogosultság fennállásával kapcsolatos perekben, valamint a találmány- vagy szabadalombitorlás miatt indított perekben a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességgel rendelkezik.”

16. § Az Szt. a következő hatodik résszel (115/D–115/L. §-okkal) egészül ki, és az Szt. jelenlegi hatodik részének megjelölése hetedik részre, valamint a jelenlegi 115/D–115/E. §-ok számozása 115/M–115/N. §-okra változik:

„HATODIK RÉSZ

A MAGYAR SZABADALMI HIVATALRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

XIV/C. fejezet

A MAGYAR SZABADALMI HIVATAL

A Magyar Szabadalmi Hivatal jogállása

115/D. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban e fejezeten belül: Hivatal) a szellemi tulajdon védelméért felelős kormányhivatal.

(2) A Hivatal elnökét a miniszterelnök, két elnökhelyettesét – az elnök javaslatára – a felügyeletet gyakorló miniszter (a továbbiakban: miniszter) nevezi ki és menti fel.

(3) A Hivatal elnökhelyettesei felett – a kinevezés és a felmentés kivételével – a Hivatal elnöke gyakorolja a munkáltatói jogokat.

(4) A Hivatal székhelye: Budapest.

A Hivatal gazdálkodása

115/E. § (1) A Hivatal működését saját bevételeiből fedezi.

(2) A Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárásokban külön jogszabályban megállapított igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. Ilyen díjat kell fizetni a Hivatal által készített hitelesített vagy hitelesítetlen másolatért, kivonatért, valamint fordításért, továbbá a Hivatal által végzett hitelesítésért is.

(3) A Hivatal bevételét képezik a (2) bekezdés szerinti igazgatási szolgáltatási díjak, a Szellemi Tulajdon Világszervezete által igazgatott nemzetközi szerződések alapján a Hivatal által végzett hatósági tevékenységért járó díj, illetve részesedés, a Hivatal által nyújtott szolgáltatások ellenértéke, valamint az egyéb bevételek. E bevételeknek a Hivatal folyamatos és zavartalan működését biztosítaniuk kell.

(4) A Hivatal bevételeivel önállóan gazdálkodik, azokat működésének fedezetére használja fel és azok – az államháztartásról szóló törvény eltérő rendelkezése hiányában – más célra nem vonhatók el.

(5) A Hivatal bevételeiből – legfeljebb a tényleges adott évi bevétel tíz százalékának megfelelő mértékig – tartalékokat képezhet. Az így képzett tartalék a következő években kizárólag a Hivatal működésének fedezetére használható fel, és az más célra nem vonható el.

(6) A Hivatal évente – hivatalos lapjában – közzéteszi a befolyt bevételekről és a felhasználásukról készített kimutatást.

A Magyar Szellemitulajdon-védelmi Tanács

115/F. § (1) A Hivatal elnökét a 115/J–115/L. §-okban szabályozott feladatok ellátásában – szakmai tanácsadó, véleményező szervként – segíti a Magyar Szellemitulajdon-védelmi Tanács (a továbbiakban: Tanács). A Tanács a Hivatal elnökének felkérésére véleményezi a szellemi tulajdon védelmére irányuló átfogó intézkedések (programok, stratégiai elképzelések, hazai és közösségi jogszabályok, nemzetközi szerződések) tervezetét.

(2) A Tanács legfeljebb tizenöt tagú – iparjogvédelmi és szerzői jogi szakértelemmel rendelkező személyekből álló – testület. A központi államigazgatási szervek képviselőinek száma nem érheti el a Tanács taglétszámának a felét.

(3) A Tanács tagjainak kinevezésére a Hivatal elnöke tesz javaslatot. A Hivatal elnöke a javaslat összeállításához véleményt kér a szellemi tulajdonról érintő feladat- és hatáskörrel rendelkező központi államigazgatási szervek vezetőitől, valamint a szellemi tulajdon területén működő szakmai és érdek-képviselői szervezetektől.

(4) A Tanács tagjait a miniszter nevezi ki öt éves időtartamra. A kinevezés további öt-öt évre meghosszabbítható.

(5) A tagság megszűnik:

- a) a határozott idő elteltével;
- b) lemondással;
- c) visszahívással;
- d) a képviselő ellátására jogosító tisztség megszűnésével;
- e) a tag halálával.

(6) A Tanács a Hivatal elnöke által jóváhagyott ügyrend szerint működik.

A Hivatal feladat- és hatásköre

115/G. § A Hivatal feladat- és hatáskörébe tartozik:

- a) az iparjogvédelmi hatósági vizsgálatok és eljárások lefolytatása;
- b) a szerzői és a szerzői joghoz kapcsolódó jogokkal összefüggő egyes feladatok ellátása;
- c) az állami dokumentációs és információs tevékenység a szellemi tulajdon területén;
- d) a szellemi tulajdon védelmét szabályozó jogszabályok előkészítésében való részvétel;
- e) a szellemi tulajdon védelmére irányuló kormányzati stratégia kidolgozása és érvényesítése, az ehhez szükséges állami intézkedések kezdeményezése, illetve végrehajtása;
- f) a szellemi tulajdon területén folyó nemzetközi, illetve európai együttműködés szakmai feladatainak ellátása.

115/H. § (1) A Hivatal a következő – e törvényben és külön jogszabályokban meghatározott – iparjogvédelmi hatósági feladatokat látja el:

- a) szabadalmi, növényfajta-oltalmi, használati minta-oltalmi, topográfiaoltalmi, formatervezési mintaoltalmi, védjegy- és földrajzi árujelző-oltalmi, valamint kiegészítő oltalmi bejelentések vizsgálata, e bejelentések alapján az oltalom megadása és nyilvántartása, valamint a megadott jogokkal összefüggő eljárások lefolytatása;
- b) nemzetközi szabadalmi, ipari mintaoltalmi, védjegy- és eredetmegjelölési bejelentések vizsgálata és továbbítása, valamint a nemzetközi szerződésen alapuló regionális iparjogvédelmi együttműködésből, egyéb nemzetközi szerződésből, továbbá európai közösségi jogszabályból a nemzeti iparjogvédelmi hatóságra tartozó kutatási, vizsgálati, továbbítási, nyilvántartás-vezetési és egyéb eljárási cselekmények elvégzése.

(2) A vámhatóság megkeresésére a Hivatal tájékoztatást ad az iparjogvédelmi jogosult személyéről a szellemi tulajdonjogok megsértése miatt indult vámigazgatási eljárásban, továbbá eleget tesz az iparjogvédelmi ügyekben érkező egyéb hatósági megkereséseknek is.

(3) A Hivatal gondoskodik – külön jogszabály alapján – az Iparjogvédelmi Szakértői Testület működtetéséről.

(4) A Hivatal a szerzői és a szerzői joghoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben – külön jogszabályok alapján – különösen a következő feladatokat látja el:

- a) önkéntes műnyilvántartást vezet;
- b) véleményezi a közös jogkezelő szervezetek által megállapított jogdíjközleményeket a miniszteri jóváhagyásukat megelőzően;
- c) gondoskodik a Szerzői Jogi Szakértői Testület, valamint a Szerzői Jogi Szakértői Testületen belül létrehozott Egyeztető Testület működtetéséről.

(5) A Hivatal elnöke külön törvény alapján ellátja a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara törvényességi felügyeletét.

115/I. § A Hivatal a szellemi tulajdonnal kapcsolatos állami dokumentációs és információs tevékenység körében különösen a következő feladatokat látja el:

- a) iparjogvédelmi tárgyú hivatalos lapot ad ki;
- b) megjelenti a magyar, valamint a nemzetközi szerződésben meghatározott szabadalmi, mintaoltalmi és topográfiaoltalmi leírásokat;
- c) gyűjti, informatikai eszközökkel feldolgozza és nyilvános szakkönyvtárában közreadja az iparjogvédelmi dokumentumokat;
- d) a szellemi tulajdon védelmével kapcsolatos dokumentációs és tájékoztató szolgáltatásokat nyújt.

115/J. § (1) A szellemi tulajdon védelmét érintő kérdésekben törvény vagy kormányrendelet alkotására az igazságügyért felelős miniszter tesz előterjesztést, és képviseli e kérdésekben a Hivatalt a Kormány és az Országgyűlés előtt.

(2) A szellemi tulajdon védelmét érintő jogszabály tervezetének előkészítésébe és véleményezésébe be kell vonni a Hivatalt.

(3) A Hivatal vizsgálja és elemzi a szellemi tulajdon védelmére vonatkozó jogszabályok hatályosulását, felméri és értékeli e jogszabályok alkalmazásának hatásait, tapasztalatait.

(4) A szellemi tulajdon védelmének erősítése érdekében a Hivatal – összhangban a nemzetközi és az európai közösségi kötelezettségekkel, valamint a Kormány gazdaságstratégiai, kutatás-fejlesztési, innováció- és technológiai politikai, illetve kulturális politikai célkitűzéseivel – kezdeményezi új iparjogvédelmi és szerzői jogi jogszabályok megalkotását, illetve a szabályozás módosítását, és részt vesz e jogszabályok előkészítésében.

115/K. § A Hivatal a szellemi tulajdon védelmére irányuló kormányzati stratégia kidolgozása és érvényesítése, valamint az ehhez szükséges állami intézkedések kezdeményezése, illetve végrehajtása érdekében különösen a következő feladatokat látja el:

a) a szellemi tulajdon védelmével összefüggő hazai, külföldi és nemzetközi folyamatok elemzésével, a szellemi alkotói, innovációs és iparjogvédelmi tevékenység alakulásának vizsgálatával, a szellemivagyont-értékelés módszertanának kidolgozásával, valamint a hatósági tapasztalatok rendelkezésre bocsátásával hozzájárul a Kormány gazdasági stratégiájának, kutatási-fejlesztési, innovációs, technológiai és kulturális politikájának kidolgozásához, fejlesztéséhez és végrehajtásához;

b) a szellemi alkotó és az innovációs tevékenységet támogató és népszerűsítő programokat kezdeményez, alakít ki és hajt végre, illetve részt vesz ilyen programokban;

c) közreműködik a szellemi alkotások és az innovációs eredmények társadalmi elismerését szolgáló rendszer fejlesztésében, a szellemi alkotó tevékenységgel és a szellemi

tulajdon védelmével kapcsolatos pályázatokat, kiállításokat és más rendezvényeket kezdeményez, szervez vagy támogat;

d) terjeszti a szellemi tulajdon védelmével kapcsolatos ismereteket, fejleszti az iparjogvédelmi és a szerzői jogi kultúrát; tájékoztatással, ügyfélszolgálatl, szaktanácsadással és más eszközökkel gyarapítja a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – iparjogvédelmi és szerzői jogi ismereteit, előmozdítja körükben a szellemi tulajdonjogok tisztelben tartását;

e) közreműködik a szellemi tulajdonjogok hatékony érvényesítéséhez szükséges feltételrendszer kialakításában és továbbfejlesztésében;

f) szakmailag felügyeli a szellemi tulajdonnal kapcsolatos – iskolarendszeren kívüli – képzést, működteti annak rendszerét, továbbá gondoskodik az iparjogvédelmi szakvizsgák és a szabadalmi ügyvivői vizsgák megszervezéséről;

g) működteti a Magyar Formatervezési Tanácsot, továbbá közreműködik a nemzeti formatervezési díjak és ösztöndíjak adományozásának lebonyolításában.

115/L. § A szellemi tulajdon területén folyó nemzetközi, illetve európai együttműködésben a Hivatal – együttműködve az érintett központi államigazgatási szervekkel – különösen a következő képviseleti és egyéb szakmai feladatokat látja el:

a) részt vesz a Szellemi Tulajdon Világszervezete, az Európai Szabadalmi Szervezet, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal, a Közösségi Növényfajta-hivatal vezető és egyéb testületeinek, a Kereskedelmi Világszervezet TRIPS Tanácsának, valamint – a tárgykör szerint felelős miniszter általános vagy eseti felhatalmazása alapján – más nemzetközi szervezetek tevékenységében;

b) gondoskodik az Európai Szabadalmi Szervezet tagállamait megillető jogok gyakorlásáról és az azokat terhelő kötelezettségek teljesítéséről, és ellátja az európai szabadalmi rendszer működtetéséből a nemzeti szabadalmi hatóságra háruló feladatokat;

c) a szellemi tulajdon védelmére terén ellátja az Európai Unió tagállamaként való működésből eredő feladatokat, közreműködik az Európai Unió döntéshozatali eljárásaiban képviselendő kormányzati álláspont kialakításában, valamint az Európai Unió Tanácsának és Bizottságának szellemi tulajdonért felelős szakértői testületeiben történő képviselvényében, ellátja az ezzel járó szakmai koordinációs feladatokat, továbbá együttműködik az Európai Unió iparjogvédelmi hatóságaival;

d) részt vesz a szellemi tulajdon védelmére vonatkozó nemzetközi szerződések előkészítésében és végrehajtásában, javaslatot tesz e szerződések létrehozására;

e) kapcsolatot tart más országok és a nemzetközi szervezetek szellemi tulajdonvédelmi hatóságaival.”

17. § Az Szt. 119. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi szöveg jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Ez a törvény megállapítja a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket:

a) a közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet;

b) a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállításával kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről szóló, 2006. május 17-i 816/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.”

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosítása

18. § A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 46/D. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Védjegybejelentést és megújítási kérelmet – az 50/A. §-ban szabályozott módon és feltételekkel, illetve a 65/A. § szerint – elektronikus úton is be lehet nyújtani.”

19. § A Vt. 50/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél a (4) bekezdés szerinti értesítés visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét tizenöt napon belül nem igazolja vissza, a Magyar Szabadalmi Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.”

20. § A Vt. a következő 65/A. §-sal egészül ki:

„65/A. § (1) A megújítási kérelmet – a Magyar Szabadalmi Hivatal által erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával – elektronikus úton is be lehet nyújtani.

(2) Elektronikus úton benyújtott megújítási kérelem esetén az 50/A. § (2)–(5) bekezdéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) Az (1)–(2) bekezdésekben szabályozott eseteken kívül a megújítási eljárásban az eljárási cselekmények nem végezhetők elektronikus formában.

(4) A megújítási kérelmek elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.”

21. § A Vt. 95. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A védjegybitorlás miatt indított perekben, a 14. §, illetve a 19. § (5) bekezdése alapján a védjegynek a képviselő, illetve az ügynök általi használatától való eltiltás iránt, illetve a védjegyoltalmi igény vagy a védjegyoltalom átruházása iránt indított perekben, valamint a közösségi védjegyrendelet [76/A. § a) pont] 106. és 107. cikke, illetve 159a. cikkének (5) bekezdése alapján a közösségi védjegy használatától való eltiltás iránt indított perekben a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességgel rendelkezik.”

22. § A Vt. 116/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„116/A. § (1) A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőinek közösségi oltalmára a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 510/2006/EK rendelet) és a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. december 14-i 1898/2006/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 1898/2006/EK rendelet) rendelkezései az irányadók. Az 510/2006/EK rendelet és az 1898/2006/EK rendelet alapján a tagállami hatáskörbe tartozó ügyekben a miniszter és a Magyar Szabadalmi Hivatal jár el.

(2) Az 510/2006/EK rendelet 5. cikke szerinti kérelmet (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: kérelem) a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz kell benyújtani. A kérelemhez csatolni kell a külön jogszabály szerint megadott, hat hónappal nem régebbi előzetes szakhatósági állásfoglalást arról, hogy a kérelmet az 510/2006/EK rendelet 5. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében arra jogosult nyújtotta-e be, valamint, hogy az 510/2006/EK rendelet 4. cikke szerinti termékleírás – a 2. cikket, illetve a 3. cikk (1) bekezdését is figyelembe véve – megalapozott-e. A kérelmet a Magyar Szabadalmi Hivatal megvizsgálja abból a szempontból, hogy az kielégíti-e az 510/2006/EK rendelet 2–3. cikkeiben, valamint az 1898/2006/EK rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében előírt feltételeket. A Magyar Szabadalmi Hivatal által az 510/2006/EK rendelet 2. cikke szerint végzett vizsgálat nem terjed ki arra, hogy az 510/2006/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer és a földrajzi elnevezés közötti kapcsolat fennáll-e.

(3) Az 510/2006/EK rendelet alapján benyújtott kérelmet a Magyar Szabadalmi Hivatal soron kívül vizsgálja meg. E vizsgálatra e törvénynek a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi árujelzőire vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető.

(4) Ha a kérelem megfelel a (2) bekezdés alapján vizsgált feltételeknek, a Magyar Szabadalmi Hivatal erre vonatkozóan határozatot hoz, amelyet a kérelemmel együtt – elektronikus formában is – megküld a miniszternek. A miniszter a Magyar Szabadalmi Hivatal határozatát a termékleírással együtt közzéteszi az általa vezetett minisztérium hivatalos lapjában és honlapján.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal határozata alapján a miniszter továbbítja az Európai Bizottsághoz az 510/2006/EK rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében meghatározott adatokat, illetve iratokat.

(6) A (4) bekezdés szerinti határozat meghozatalával – az 510/2006/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdésének első albekezdésében szabályozott – átmeneti oltalom keletkezik a kérelemnek az Európai Bizottsághoz történő benyújtása napjától kezdődő hatállyal. Az átmeneti oltalom keletkezésének napjáról a miniszter értesíti a kérelmezőt. Bitorlás miatt az a kérelmező is felléphet, akinek a földrajzi árujelzője átmeneti oltalomban részesül, de az eljárást fel kell függeszteni mindaddig, amíg a kérelemről az Európai Bizottság jogerősen nem döntött.

(7) Az 510/2006/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti kifogást a miniszterhez kell benyújtani az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerinti adatnak, illetve iratnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételétől számított négy hónapon belül. A kifogással kapcsolatos tagállami feladatokat a miniszter – iparjogvédelmi kérdésekben a Magyar Szabadalmi Hivatal bevonásával – látja el.

(8) A (2) bekezdésben említett előzetes szakhatósági állásfoglalással szemben önálló jogorvoslatnak van helye.

(9) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke alapján a termék-leírás módosítása iránt benyújtott kérelmek, valamint a 12. cikke alapján benyújtott törlési kérelmek tekintetében az (1)–(8) bekezdések rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(10) A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek közösségi oltalmát, illetve a (6) bekezdésben szabályozott átmeneti oltalmát sértő, az 510/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében meghatározott cselekmények elkövetése esetén a 27–28. §-ok és a XII. fejezet rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(11) Az (1)–(10) bekezdésekben nem szabályozott kérdésekben a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi árujelzőinek oltalmára és a termékek ellenőrzésére vonatkozó külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni. E külön jogszabály előírhatja, hogy a termék-leírásnak való megfelelés ellenőrzését az 510/2006/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében említett terméktanúsító szervezetek is végezhetik.”

23. § A Vt. 121. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)

„*a*) a védjegybejelentések és a megújítási kérelmek elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat rendelettel megállapítsa;”

24. § A Vt. 122. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi szöveg jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Ez a törvény megállapítja a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket:

a) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet;

b) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet;

c) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. december 14-i 1898/2006/EK bizottsági rendelet.”

*A formatervezési minták oltalmáról szóló
2001. évi XLVIII. törvény módosítása*

25. § A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fmtv.) a következő alcímmel és 36/A. §-sal egészül ki:

*„A mintaoltalmi bejelentés elektronikus úton való
benyújtása*

36/A. § (1) A mintaoltalmi bejelentést – a Magyar Szabadalmi Hivatal által erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával – elektronikus úton is be lehet nyújtani.

(2) Az elektronikus úton benyújtott mintaoltalmi bejelentés megérkezéséről a Magyar Szabadalmi Hivatal – külön jogszabályban meghatározott módon – elektronikus érkeztető számot tartalmazó automatikus értesítést küld a bejelentőnek.

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal az elektronikus úton benyújtott mintaoltalmi bejelentés megérkezését követően haladéktalanul megvizsgálja, hogy az megfelel-e az elektronikus ügyintézésre vonatkozó jogszabályi követelményeknek.

(4) Elektronikus beküldés esetén a mintaoltalmi bejelentés az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak a bejelentő részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha a Magyar Szabadalmi Hivatal a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg, és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti.

(5) Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél a (4) bekezdés szerinti értesítés visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét tizenöt napon belül nem igazolja vissza, a Magyar Szabadalmi Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.

(6) Az (1)–(5) bekezdésekben szabályozott eseteken kívül a mintaoltalom megadására irányuló eljárásban az eljárási cselekmények nem végezhetők elektronikus formában.

(7) A mintaoltalmi bejelentések elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.”

26. § Az Fmtv. 57. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A megsemmisítési kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, mint ahány jogosultja van a mintaoltalomnak és – szolgálati mintára adott mintaoltalom esetén – ahány szerzője van a mintának.”

27. § Az Fmtv. a következő 57/A. §-sal egészül ki:

„57/A. § Szolgálati mintára adott mintaoltalom esetén a Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési kérelmet azzal küldi meg a szerzőnek, hogy a megsemmisítési eljárásban ügyfélként vehet részt, ha az erre vonatkozó nyilatkozatát a kérelem kézhezvételétől számított harminc napon belül megteszi.”

28. § Az Fmtv. 58. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a mintaoltalom jogosultját és – szolgálati mintára adott mintaoltalom esetén – a szerzőt, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a mintaoltalom megsemmisítéséről, változtatással való fenntartásáról, illetve korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról.”

29. § Az Fmtv. 69. §-át megelőző alcím és a 69. § helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

69. § (1) E törvény a formatervezési minták oltalmáról szóló, 1998. október 13-i 98/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény megállapítja a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket.”

Záró rendelkezések

30. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – 2007. május 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit csak a hatálybalépését követően indult eljárásokban lehet alkalmazni.

(2) E törvény 8., 18., 20., 23. és 25. §-a, valamint a (4) bekezdés 2007. július 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Szt. 16. §-ának (2) bekezdésében a „(115/C. §)” szövegrész helyébe a „(115/M. §)” szöveg lép;

b) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. §-a (4) bekezdése második – az egészségbiztosítás hatósági felügyeletéről szóló 2006. évi CXVI. törvény 22. §-ának (12) bekezdésével megállapított – f) pontjának jelölése g) pontra változik.

(4) A Vt. 46/D. §-ának (1) bekezdésében az „eset” szövegrész helyébe az „esetek” szöveg lép.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szt. 44. §-ának (1) bekezdése, továbbá – e törvény 16. §-a értelmében 115/N. §-ra változó számozású – 115/E. §-ának (6) bekezdése, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes tör-

vények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény 244. §-a, a Magyar Szabadalmi Hivatalról szóló 86/2000. (VI. 15.) Korm. rendelet és a Magyar Szabadalmi Hivatalról szóló 86/2000. (VI. 15.) Korm. rendelet módosításáról szóló 300/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet.

(6) Nem lép hatályba a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény 201. és 250. §-a.

(7) Az Szt. e törvény 16. §-ával megállapított 115/E. §-a (4) bekezdésének rendelkezései nem érintik a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény 11. §-ának (1) és (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek a Magyar Szabadalmi Hivatalra történő alkalmazását.

(8) A (4) bekezdés és e törvény 1–29. §-ai 2007. július 31-én hatályukat veszítik.

31. § Ez a törvény megállapítja a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket:

a) a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállításával kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről szóló, 2006. május 17-i 816/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet;

b) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet;

c) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. december 14-i 1898/2006/EK bizottsági rendelet.

2007. évi XXV.

törvény

a Polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény,
valamint az igazságszolgáltatást érintő
egyéb törvények módosításáról*

(Indokolással)

1. § A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. április 2-i ülésnapján fogadta el.

„326. § (1) Ha más bíróság kizárólagos illetékessége meghatározva nincs, vagy törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság illetékességét az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye alapítja meg.

(2) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékességi területe több megyére terjed ki (megye alatt értve a fővárost is), a bíróság illetékességét – a (3) és (4) bekezdésben szabályozott esetek kivételével – a felperes belföldi lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye alapítja meg; jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében az a bíróság illetékes, ahol a szervezet belföldi székhelye található.

(3) Ha a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat tárgya valamely ingatlanhoz kapcsolódó jog vagy kötelezettség, illetve valamely ingatlanra vonatkozó jogviszony, a pert az ingatlan fekvése szerint illetékes bíróság előtt kell megindítani.

(4) Ha a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat valamely bejelentéshez vagy engedélyhez kötött, illetve azzal kapcsolatos tevékenységre vonatkozik, az a bíróság illetékes, ahol e tevékenységet gyakorolják, vagy gyakorolni kívánják.

(5) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékességi területe több megyére terjed ki (megye alatt értve a fővárost is), de a felperesnek nincsen belföldi lakóhelye, tartózkodási helye, illetve székhelye, és az illetékes bíróság a (3) és (4) bekezdés alapján sem állapítható meg, a perben az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye szerint illetékes bíróság jár el.

(6) A Magyar Köztársaság területére történő beutazásra és az ott való tartózkodásra vonatkozó ügyekben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránti perekben az illetékességet az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye alapozza meg. Ha az eljáró hatóság székhelye alapján az illetékesség nem állapítható meg, a perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes.

(7) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékessége az egész országra kiterjed, a perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes.

(8) Ha ugyanazon közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt több bíróság előtt indítanak pert, az az illetékes bíróság jár el, amelyhez a keresetlevelet elsőként továbbították. A közigazgatási szerv az utóbb továbbított keresetlevélre a 330. § (2) bekezdése szerint megtett nyilatkozatában felhívja a bíróság figyelmét arra, hogy korábban az adott határozat ellen másik keresetlevelet nyújtottak be, és azt az abban megjelölt másik illetékes bírósághoz továbbították. Az a bíróság, amelynek a közigazgatási szerv utóbb továbbított keresetlevelet, a 129. § szerint jár el.

(9) Közigazgatási perekben a megyei bíróság által első fokon hozott határozatok tekintetében – ha törvény a felülvizsgálattal megengedi – a másodfokú eljárásra a Fővárosi Ítéltábla kizárólagosan illetékes.

(10) A közigazgatási perekben jogerős határozatok folytán felmerült hatásköri vagy illetékességi összeütközés esetében, továbbá ha az illetékes bíróság nem állapít

ható meg, vagy kizárás miatt nem járhat el, az eljáró bíróságot a Fővárosi Ítéltábla jelöli ki.

(11) E fejezet alkalmazásában:

a) a fővárosi székhelyű, de kizárólag Pest megye területére vagy annak egy részére illetékes közigazgatási szervet, valamint

b) a fővárosi székhelyű, azonban működését kizárólag Pest megye területén végző felperes szervezetet a bíróság illetékessége szempontjából úgy kell tekinteni, mintha székhelye Pest megye területén lenne.”

2. § A Pp. a 335/A. §-át követően a következő alcímmel és 335/B. §-sal egészül ki:

„Egyesítés

335/B. § A közigazgatási perekben az azonos hatáskörű bíróságok előtt folyamatban lévő perek egyesítésének is helye van. Ha az egyesítést több, azonos hatáskörű bíróság is elrendelte, a továbbiakban az jár el, amely az egyesítésről korábban határozott.”

3. § A Pp. 341. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, a § az alábbi e) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi e) pont számozása f) pontra változik:

[341. § A társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perekre ennek a fejezetnek a rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:]

„d) illetékes az a munkaügyi bíróság, amelynek területén a felperes belföldi lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye – jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetében a szervezet székhelye – található,

e) ha az elsőfokú határozatot hozó közigazgatási szerv illetékessége az egész országra kiterjed, továbbá ha az ügyben a fővárosi székhelyű közigazgatási szerv kizárólagos illetékességgel jár el, a perre a Fővárosi Munkaügyi Bíróság kizárólagosan illetékes,”

4. § A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 118. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az étkezési hozzájárulás havi értéke legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerint ilyen célra adható adómentes juttatás mértéke.”

5. § A Bjt. 139. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

a) a pályakezdeményezés vizsgálat szempontjait, módját és eljárását az egészségügyért felelős miniszterrel együttesen – az OIT egyetértésével –,

b) a bírák igazolványára vonatkozó szabályokat rendelettel állapítsa meg.”

6. § Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 1. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E törvény hatálya alá tartozó igazságügyi szakértő, valamint szakértőjelölt szolgálati viszonyára az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvénynek és az igazságügyi szakértőkről szóló jogszabályoknak a rendelkezéseit, a fővárosi, megyei bírósági végrehajtó, végrehajtó-helyettes, végrehajtójelölt, valamint a végrehajtási ügyintéző szolgálati viszonyára a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LVIII. törvénynek a rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

7. § Az Iasz. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Bírósági fogalmazónak az az egyetemi állam- és jogtudományi diplomával rendelkező személy nevezhető ki, aki az OIT Hivatala által lebonyolított felvételi versenyvizsgát sikeresen letette. Bírósági titkárnak jogi szakvizsgával rendelkező személy nevezhető ki. A titkári kinevezés előtt bírói pályaalkalmassági vizsgálaton kell részt venni. A katonai tanácsoknál működő bírósági fogalmazókat elsősorban a Magyar Honvédség ösztöndíjasai közül kell kinevezni.”

8. § (1) Az Iasz. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) Igazságügyi szolgálati viszony létesítésére – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – a kinevező pályázatot írhat ki. A pályázatot nyilvánosan kell meghirdetni.”

(2) Az Iasz. 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pályázókat meg kell hallgatni, a pályázatokat – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – a pályázati határidő lejáta után 1 hónapon belül kell elbírálni.”

(3) Az Iasz. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (6)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a pályázat eredménytelen, – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – a kinevező új pályázatot írhat ki, vagy a feltételeknek megfelelő személyt az állásra kinevezi.

(6) A bírósági fogalmazói állásokat nyilvános pályázat útján kell betölteni. A fogalmazói álláspályázatokat a pályázati határidő lejáta után 3 hónapon belül kell elbírálni.

(7) Az OIT Hivatala a felvételi versenyvizsga letételétől számított egy évig kezeli és nyilvántartja a fogalmazói állásra pályázók

- a) nevét,
- b) lakcímét,
- c) születési helyét és idejét,
- d) az állam- és jogtudományi végzettségét igazoló okiratokat,
- e) a felvételi versenyvizsga iratait és eredményét.

(8) A munkáltatói jogok gyakorlója a (7) bekezdés szerinti nyilvántartásból a fogalmazói állásra pályázó adataihoz hozzáférhet, ha arra a pályázónak a hozzá benyújtott pályázata elbírálásához szükséges.

(9) Az a pályázó, aki a pályázati feltételeknek megfelel és sikeres felvételi versenyvizsgát tett, a versenyvizsga letételétől számított egy éven belül kiírt pályázat elbírálása során nem köteles újabb versenyvizsgát tenni.

(10) A bírósági fogalmazók felvételi versenyvizsgájával kapcsolatos részletes igazgatási szabályokat az OIT határozza meg.”

9. § Az Iasz. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) Pályázat bármely vezetői állásra kiírható, a magasabb vezetői állást pályázat útján kell betölteni. Magasabb vezetői állásnak minősül az OIT Hivatalának vezetőhelyettese, főosztályvezetője, a bíróságok főosztályvezetői, az egyéb igazságügyi szerv vezetője és helyettese, valamint a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalának az igazgatója.”

10. § Az Iasz. 135. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés ezzel egyidejűleg a következő d) ponttal egészül ki:

[*Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy]*

„c) a bírósági fogalmazók felvételi rendjére és joggyakorlatára vonatkozó részletes szabályokat az OIT egyetértésével,

d) az igazságügyi alkalmazottaknak, valamint a bíróságok által fenntartott üdülők, bölcsődék és óvodák alkalmazottainak igazolványára vonatkozó szabályokat”

[*rendeletben állapítsa meg.*]

11. § Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 50/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az étkezési hozzájárulás havi értéke legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerint ilyen célra adható adómentes juttatás mértéke.”

12. § (1) E törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében „az elsőfokú közigazgatási hatóság székhelye szerint illetékes megyei bíróság” szövegrész helyébe „a megyei bíróság” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Iasz. 8. §-a (1) bekezdésének c) pontjában az „a miniszter” szö-

vegrész helyébe az „az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter)” szöveg lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Bjt. 118. §-ának (3) bekezdése.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Iasz. 3. §-a (3) bekezdésében a „, részletes szabályait az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletben állapítja meg” szövegrész.

(6) A 2006. december 31. után indult, de folyamatban levő ügyeket – ha az elsőfokú tárgyalást még nem kezdték meg – e törvény hatálybalépést követő 30 napon belül át kell tenni az e törvény 1. és 3. §-a által megállapított Pp. 326. §-a és 341. §-ának *d)* és *e)* pontja szerint illetékes bírósághoz.

Indokolás

Általános indokolás

A javaslat a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezete illetékességi szabályainak módosítását, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.), az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) és az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) módosítását tartalmazza.

1. A hatályos Pp. 326. §-ának (1) bekezdése alapján a közigazgatási perekben a bíróság illetékességét az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye alapítja meg. Ezzel tartalmilag azonos rendelkezést állapít meg a Pp. 341. §-ának *d)* pontja a társadalombiztosítási pereket illetően.

A kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény (a továbbiakban: Szátv.), valamint a Kormány által 2006. decemberében elfogadott kormányrendeletek 2007. január 1-jei hatálybalépésével megkezdődött a közigazgatás regionalizációja, azaz jellemzően az eddig megyei illetékességi területtel működő közigazgatási szervek összevonásával regionális illetékességű közigazgatási szervek jöttek létre. Az új illetékességi területek alapjául az Országos Területfejlesztési Konceptióról szóló 97/2005. (XII. 25.) OGY határozat VI. fejezetében meghatározott statisztikai tervezési régiók szolgálnak, melyek a megyehatárokhoz igazodva – a Fővárost és Pest megyét magába foglaló Közép-magyarországi régiót kivéve – három megyéből állnak. Ezen változások kihatnak a Pp. 326. §-ának (1) bekezdése alapján az első fokon eljáró bíróság illetékességére és a Pp. 327. §-ának (2) és (3) bekezdése szerint az alperes személyére is.

Így a Szátv. hatálybalépése folytán szükségessé vált, és 2006. december 23-án, illetőleg azt követően meghozott, az

egy-egy közigazgatási ügytípusokban eljáró közigazgatási szervek hatáskörét és illetékességét meghatározó kormányrendeletek [például az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 273/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-ának (3) bekezdése és 11.§-a] jellemzően több megyére kiterjedő illetékességű elsőfokú hatáskörben eljáró regionális szerveket jelölnek ki. A közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 30. §-ában kijelölt, a 2. számú mellékletben felsorolt regionális közigazgatási hivatalok a legtöbb esetben másodfokú hatáskörben járnak el, és ezáltal a közigazgatási perekben alperesként szerepelnek, de például a kisajátítással kapcsolatos ügyekben első- és egyfokon hoznak bíróság által felülvizsgálható határozatokat. Mindezek a változások egyrészt érintik a már folyamatban lévő pereket (az alperes hatáskörének változása a jogutód perbevonását teszi szükségessé a Pp. 328.§-a alapján), másrészt utóbb, az újonnan kijelölt regionális szervek által meghozott elsőfokú határozatok esetében a közigazgatási perben eljáró bíróságok illetékességét is.

Az új, regionális közigazgatási szervek az esetek döntő többségében továbbra is fenntartanak megyeszékhelyen működő kirendeltségeket, hogy az ügyfeleknek ne jelentsen megterhelést a változás; ugyanakkor ezen kirendeltségek pusztán telephelynek minősülnek, határozatot a regionális szerv nevében hoznak, így bírósági eljárás esetén az illetékességet a regionális szerv székhelye alapítja meg. Míg tehát közigazgatási eljárási szakban az ügy az ügyfélhez közel eső megyeszékhelyen marad a kirendeltségek révén, addig bírósági szakban az esetek többségében már egy másik megyeszékhelyen – a regionális szerv székhelyén – működő bíróság jár el, s ezzel felesleges utazásra kényszerül az ügyfél, de sok esetben a szerv ügyintézője is. A Pp. hatályos szabályai az ügyfelek szempontjait kívánták érvényre juttatni, amikor a hozzájuk közelebb eső, elsőfokú szerv székhelyéhez kötötték az illetékességet [amely a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályai szerint jellemzően az ügyfél lakóhelyével egy megyében volt], azonban a tényleges helyzet megváltozásával a jelenlegi szabályok a célzott joghatást nem érik el.

A regionális illetékességű szervek létrehozása a Pp. 326. §-ának (1) bekezdésében és 341. §-ának *d)* pontjában foglalt illetékességi szabály újraalkotásának szükségességét igényli, mert enélkül csorbulnának az ügyfelek jogai és igényérvényesítési lehetőségei, másrészt felborulna a bíróságok leterheltségének az illetékességi szabályok által eddig kialakult egyensúlya.

Az illetékességi jogszabályok változatlanul hagyása esetén a közigazgatási perek jelentős része a regionális szervek székhelyén működő megyei bíróságokhoz és a Fővárosi Bírósághoz (illetve munkaügyi bíróságokhoz) kerülne át, ami a jogalkalmazás olyan területén veszélyeztetné az időszerű ítélezést, ahol az igazságszolgáltatás gyorsaságához kiemelt érdek fűződik. Régiós illetékességű szervekké alakulnak az adóigazgatás területi szervein túl

az ún. felügyeleték területi szervei (munkaügyi és munkabiztonsági felügyelőségek, fogyasztóvédelmi felügyelőségek, az ÁNTSZ és a nyugdíjbiztosítás területi szervei) is. Jelenleg a közigazgatási perek nagyobb része származik ezen szervek határozatának felülvizsgálatára irányuló keresetekből, és csekélyebb a száma az ún. hagyományos közigazgatás területéről (tehát első fokon települési vagy kistérségi szinten indult ügyekből) származó pereknek.

Külön említésre érdemes a Fővárosi Bíróság közigazgatási ügyszakának, a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnak, továbbá a Pest Megyei Bíróság közigazgatási ügyszakának és a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnak a sajátos helyzete a fenti változásokkal összefüggésben. Ezen bíróságok szempontjából a jelenleg hatályos szabályozás módosítása feltétlenül és sürgősen indokolt. A meglévő illetékességi szabályok fennmaradása esetén az eddig Pest megyei dekoncentrált szervek helyett tipikusan közép-magyarországi regionális szervek fognak eljárni, s az ezek által hozott közigazgatási határozatok elleni bírósági felülvizsgálat a Pest Megyei Bíróság és a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság helyett Fővárosi Bíróság és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság illetékességébe kerül. Megjegyzendő, hogy a Pp. módosítandó illetékességi szabályainak elfogadása esetén is többletterhek hárulnak a Fővárosi Bíróságra, mert 2007. január 1-jétől folyamatosan kezdi meg működését számos új országos illetékességű szerv, s ezek határozatainak felülvizsgálata a Fővárosi Bíróság illetékességébe tartozik.

2. Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács (a továbbiakban: OIT) a tavalyi évben döntött a bírósági fogalmazók felvételi és képzési rendszerének átalakításáról. Az új rendszerben a bírósági fogalmazói állások betöltése során a jelentkezőknek egy központi felvételi versenyvizsgát kell teljesíteniük ahhoz, hogy kinevezésre kerülhessenek. A módosítás célja, hogy egy olyan egységes, átlátható rendszert hozzon létre, melyben a fogalmazók kiválasztásánál azonos elvek és szempontok érvényesülnek az ország egész területén, valamennyi bíróságán, mely azért bír különös jelentőséggel, mivel az újonnan kinevezett bírák döntő többsége először fogalmazóként, majd bírósági titkárként kezdi a pályáját.

A javaslat ennek teremti meg a jogszabályi hátterét az Iasz. módosításával akként, hogy az alapvető szabályok törvényi szinten kerülnének rendezésre, a felvételi rendszer pályázókat is érintő részletszabályai egy – OIT egyetértésével kiadandó – rendeletben kapnának helyet, míg a felvételi vizsgával kapcsolatos igazgatási szabályokat továbbra is az OIT határozná meg szabályzatban.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

1. Az Általános indokolásban kifejtettekre figyelemmel tényleges törvénymódosításra csak abban az ügykörben

van szükség, ahol a közigazgatási eljárás során első fokon regionális közigazgatási szervek járnak el. Így a megyehatáron (a főváros határán) túl nem terjeszkedő illetékességi területtel bíró elsőfokú szervek esetén (például a jegyző, de a továbbiakban is megyei szinten működő földhivatalok esetében szintúgy) továbbra is fennmarad a Pp. jelenleg hatályos 326. §-a (1) bekezdésének azon szabálya, miszerint a bíróság illetékességét az elsőfokú közigazgatási szerv székhelye alapítja meg. A települési, kerületi, kistérségi és megyei (fővárosi) illetékességi területtel rendelkező elsőfokú szervek hatáskörébe tartozó ügyeket tehát a módosítás nem érinti.

A Pp. javasolt 326. §-a (1) bekezdésében a fentiekben túl egyértelmű utalás történik arra, hogy ágazati törvény speciális illetékességi szabályokat alkothat [az Alkotmány 57. §-ának (1) bekezdésében közvetve biztosított törvényes bíróhoz való jog nem engedi meg, hogy a bíróságok illetékességét törvénynél alacsonyabb szintű jogforrás szabályozza].

Természetesen fennmarad a kizárólagos illetékesség intézménye is, így mind a Pp., mind más törvény előírhatja valamely bíróság kizárólagos illetékességét. A Pp. a 326. § új (7) bekezdésében tartalmazna ilyen rendelkezést, mégpedig fenntartva a jelenleg is hatályos helyzetet: az elsőfokú országos illetékességű szervek esetében a Fővárosi Bíróság továbbra is kizárólagosan – tehát valamennyi más illetékességi okot negligálva – illetékes.

Megváltozott szövegezéssel ugyan, de továbbra is fennmarad Budapest és Pest megye sajátos viszonyára tekintettel alkotott értelmező rendelkezés. A Pp. új 326. §-ának (11) bekezdése szerint a kizárólag Pest megye területére (vagy annak egy részére) illetékes, de budapesti székhelyű közigazgatási szervet, valamint a budapesti székhelyű, de működését kizárólag Pest megye területén kifejtő felperes szervezetet a bíróság illetékessége szempontjából úgy kell tekinteni, mintha székhelye Pest megyében lenne. Azaz ha ilyen esetben a bíróság illetékességét az elsőfokú közigazgatási szerv vagy a felperes székhelye alapítja meg, az ügyben a Pest Megyei Bíróság (Pest Megyei Munkaügyi Bíróság) jár el.

2. Azon ügyek tekintetében, melyekben első fokon regionális – azaz megyehatáron átnyúló illetékességi területű – közigazgatási szervek járnak el, a közigazgatási perek illetékességi szabályai lényegesen megváltoznak. Az eddigi szabályozás ebben a körben is az első fokon eljáró szerv székhelyéhez kötötte a bíróság illetékességét, az ügyfelek érdekeire, valamint a bírósági ügyelosztás egyensúlyára figyelemmel ez a megoldás a továbbiakban nem tartható fenn. Az új szabályokat a Pp. 326. §-ának új (2)–(5) bekezdése fogja tartalmazni.

A javaslat szerint az esetek többségében – általános szabályként – az illetékesség rendező elve a felperes lakóhelye lesz [Pp. 326. § (2) bek.]. Nevezetesen az a megyei bíróság (munkaügyi bíróság) lesz illetékes, ahol a pert indító felperes lakóhelye, tartózkodási helye (székhelye) van.

Ezzel a regionális szervek elsőfokú ügyeiben a határozat felülvizsgálata iránt indított közigazgatási perek nagy részében az illetékesség kérdése megoldódna, ráadásul az eredményt illetően a 2007. január 1-jét megelőző állapottal azonosan. [Például: a felügyelet területi szervei néhány kivétellel megyei szervek voltak, amelyek az adott megyében végzett ellenőrzéseik kapcsán általában az adott megyében lakó vagy működő személyeket vagy szervezeteket érintő határozatokat hoztak. A perre 2006. december 31-ig is a közigazgatási szerv székhelye szerinti megyei bíróság volt az illetékes a Pp. 326. §-ának (1) bekezdés alapján, és e perek nagy részében ezután is ugyanaz a megyei bíróság maradna illetékes, csak most a felperes lakóhelye, jogi személy felperes esetében pedig annak székhelye alapján.] Ezzel az összes adó- és illetékügyi per, a felügyelet határozatait támadó perek a 2006. december 31-ig illetékes megyei bíróság illetékességében lesz megtertartható.

Két esetkör van, melynek különös szabályozása indokolt: 1. azok a perek, amelyek ingatlanokhoz, azok tulajdonához, birtokához, az azokkal való rendelkezés korlátozásához vagy ingatlanra vonatkozó egyéb jogviszonyhoz kapcsolódnak, és 2. azon perek, amelyek vállalkozói jellegű, de bejelentéshez vagy engedélyhez kötött tevékenységek re vonatkoznak.

Az első csoportban [326. § (3) bek.] az illetékesség rendező elve az ingatlan fekvéséhez igazodik. Ez szintén tartalmilag azonos a 2006 végéig fennálló állapottal, ugyanis e körben a Ket. is az ingatlan fekvéséhez köti a közigazgatási szerv illetékességét. A második percsoportha [326. § (4) bek.] tartozó ügyekben az engedélyezni kért tevékenység végzésének a helye határozná meg az illetékességet – szintén összhangban a Ket.-tel.

Ha egyik szabály alapján sem sikerül megállapítani a bíróság illetékességét (az ügyfél külföldi, és az ügy nem ingatlanl, vagy tevékenység gyakorlásával függ össze, illetve a tevékenység több megye területét is érinti), az elsőfokú közigazgatási szerv székhelye alapítja meg az illetékességet [326. § (5) bek.].

3. A beutazási és tartózkodási ügyek tekintetében – minthogy ezekben regionális illetékességgel járnak el a közigazgatási szervek, ám a kérelmezőnek az esetek döntő többségében a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett tartózkodási helye nincs – speciális, az első fokon eljáró közigazgatási hatóság székhelyét továbbra is alapul vevő szabály megállapítása szükséges. A külképviseletek által hozott elsőfokú határozatokra azonban e szabály nem értelmezhető, így e körben a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességébe indokolt utalni azon ügyeket, amelyek esetében az eljáró közigazgatási szerv székhelye alapján semelyik bíróság illetékessége nem állapítható meg. A javasolt megoldás [326. § (6) bek.] egyben lehetővé teszi az idegenrendészeti ügyekben hagyományosan működő bírósági ügyelosztás fenntartását is.

4. Tekintettel arra, hogy egy közigazgatási ügyben több ügyfél is érintett lehet, és őket a keresetindítási jog külön-külön megilleti, továbbá hogy az ügyfelek lakóhelye nem szükségszerűen van azonos megyében, ezért rendezni kell azt az esetet, amikor ugyanazon ügyben több felperes indít pert, és lakóhelyeik több bíróság illetékességét is megalapozzák. Mivel a közigazgatási szerv alperesnek nincsen mérlegelési joga a tekintetben, hogy maga válassza ki az eljáró bíróságot – sőt, még a tekintetben sem, hogy maga döntse el, a felperes által megjelölt bíróság egyáltalán illetékes-e –, a Pp. 330. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú szervénél (vagy nála) benyújtott keresetlevelet köteles a felperes által megjelölt bírósághoz továbbítani akkor is, ha az nem az illetékes bíróságot jelöli meg.

Ha több felperes külön-külön keresetlevélben eltérő bíróságot jelöl meg, az alperes a keresetleveleket az azokban megjelölt bíróságokhoz továbbítja. A bíróság illetékessége szempontjából a keresetlevél alperes általi továbbításának időpontja lesz a döntő, ugyanis az az illetékes bíróság fog eljárni az ügyben – valamennyi felperes tekintetében –, melyhez az alperes elsőként továbbított keresetlevelet [326. § (8) bek.]. Mivel a közigazgatási szervet a 330. § (2) bekezdésében megjelölt időpontok kötik, nincs lehetősége arra, hogy a különböző időpontokban hozzá érkezett keresetleveleket összegyűjtse, és maga döntse el, melyiket kívánja elsőként továbbítani.

Mivel a később továbbított keresetlevelet az abban megjelölt bírósághoz kell továbbítani, rendelkezni kell annak áttételéről. Áttenni pedig ahhoz az illetékes bírósághoz kell a keresetlevelet, amelyhez az alperes elsőként továbbított az ügyben keresetlevelet. Mivel az áttételre kötelezett bíróság csak az alperestől szerezhet érdemi információkat arra nézve, hogy áttételre van szükség, arról is rendelkezni kell, hogy az alperes erről a bíróságot tájékoztassa. Kézenfekvő, hogy ez a figyelemfelhívás a keresetlevélre megtett érdemi nyilatkozatban kapjon helyet.

5. A Pp. javasolt 326. §-ának (1)–(5) és (7)–(8) bekezdése szerint tehát az illetékesség a következőképpen alakul:

a) Ha külön törvény valamely bíróság illetékességét kizárólagosan állapítja meg, ez a bíróság jár el. Ennek hiányában a külön törvényben megjelölt egyéb illetékességi ok alapítja meg a bíróság illetékességét.

b) Külön törvény rendelkezése hiányában a Pp. 326. §-ának (7) bekezdése alapján kizárólagosan illetékes az elsőfokú országos illetékességi szervek ügyeiben a Fővárosi Bíróság.

c) A megyehatáron (a Főváros határán) túl nem terjeszkedő illetékességi területű elsőfokú szervek (települési, kerületi, körzetközponti, kistérségi, megyei és fővárosi szervek) ügyeiben az elsőfokú szerv székhelye szerinti megyei bíróság (Fővárosi Bíróság) jár el. A budapesti székhelyű, de Pest megyei szervek ügyeiben a Pest Megyei Bíróság jár el.

d) A megyehatáron (a Főváros határán) túlterjeszkedő illetékességi területű, de nem országos illetékességű elsőfokú szervek (regionális szervek) ügyeiben: ha az ügy ingatlannal kapcsolatos, az annak fekvése szerinti; ha az ügy tevékenység gyakorlásával kapcsolatos, az annak helye szerinti; minden más esetben pedig az ügyfél lakó-, tartózkodási helye vagy székhelye szerinti megyei bíróság jár el (budapesti székhelyű, de kizárólag Pest megyében működő szervezetek esetén a Pest megyei bíróság jár el). Ha ezen három illetékességi ok alapján egyetlen bíróság illetékessége sem állapítható meg, a perben az elsőfokú szerv székhelye szerint illetékes megyei bíróság jár el.

e) Párhuzamos illetékesség esetén az a bíróság jár el, amelyhez keresetlevelet elsőként továbbítottak.

6. Ezekkel az illetékességi szabályokkal a közigazgatási perek legalább 70–80%-a maradna a 2006 végéig illetékes megyei bíróságoknál, csak más-más illetékességi okból.

A javasolt illetékességi szabályok a jelenleginél bonyolultabbak, több vitára adhatnak okot. Előfordulhatna, hogy az ugyanazon régióhoz tartozó megyei bíróságok a regionális szerv ugyanolyan jogi megítélésű határozatát eltérően bírálják el és ezzel nyilvánvalóan bizonyos elbizonytalanodást okozhatnak e szervek munkájában. Ezek a problémák azonban nem újkeletűek. A bíróság függetlensége ma is hordozza annak a lehetőségét, hogy ugyanazt a jogkérdést két bíróság kétféleképpen ítéljen meg, ezek az esetek azonban az ítélkezési színvonal megtartásával és emelésével, a régió közigazgatási bírái közötti információáramlás javításával, egymás kollégiumi ülésein való megjelenéssel, valamint a Legfelsőbb Bíróság bírói gyakorlatot egységesítő eszközeivel minimálisra csökkenthetők.

Az egységes jogalkalmazást szolgálja a peregyesítés lehetőségének megteremtése a közigazgatási perben, valamint a megelőzés intézménye – ez utóbbi értelemszerűen csak egy-egy konkrét határozat kapcsán zárja ki az eltérő ítélkezés lehetőségét.

A javasolt illetékességi szabályokkal a felvetődött és fent bemutatott problémák rendezhetőek. Természetesen a jövőben nagyobb felelősség terhelné a közigazgatási szerveket, hogy a határozat jogorvoslati záradékában megfelelő módon tájékoztassák az ügyfeleket, hogy mely bíróság az illetékes. Így célszerű lehet személyre szabott záradékokat alkalmazni, melyek a konkrét ügyfél vonatkozásában jelölik meg azt a bíróságot amelyhez a keresetlevelet címezni kell.

A 2. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a különböző megyei bíróságok (munkaügyi bíróságok) előtt folyó perekben eddig nem lehetett egyesítést elrendelni, a közigazgatási perekben erre célszerű lehetőséget teremteni. Ezen ügyszakban ugyanis gyakrabban fordulnak elő egymással összefüggő – akár több megyét érintő – ügyek, melyek azonos szemléletű el-

bírálása, azaz a jogalkalmazás egysége kiemelt kívánalom. Természetesen a rendelkezést a 149. §-ra figyelemmel kell értelmezni, azaz csak az egymással összefüggő tárgyú pereket lehet egyesíteni, a módosítás pusztán a különböző bíróságok előtt folyamatban lévő ügyekre terjeszti ki a 149. § (2) bekezdésének szabályát.

A 3. §-hoz

A társadalombiztosítási határozatok tekintetében – melyek felülvizsgálatát a munkaügyi bíróságok végzik – figyelemmel kell lenni az ügyfélkör különösen kiszolgáltatott voltára (jellemzően nyugdíjas, illetve megromlott egészségi állapotú ügyfelek). Ebben a körben tehát az általános illetékességi ok az ügyfél – azaz a felperes – lakó-, illetve tartózkodási helye lesz.

Ugyanakkor ebben az ügykörben is vannak olyan ügycsoportok, ahol a speciális jogterület vagy a kiemelt jelentőség miatt a jogalkotó valamely szerv – jellemzően a fővárosi – kizárólagos, illetve országos illetékességét írja elő. Ezen ügyekben a bírósági szakaszban is indokolt a speciális szakértelem megléte, ezért e körben a Fővárosi Munkaügyi Bíróság illetékessége kizárólagos lesz.

A 4–5. §-hoz

A köztisztviselők esetében a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény újrászabályozta a juttatások körét, és az étkezési támogatás összegét a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint ilyen célra adható adómentes juttatás összegében határozta meg. Az Iasz. 2006. január 1-től szintén ezt a szabályozást alkalmazza, melynek következtében jelenleg az igazságügyi alkalmazottak étkezési hozzájárulásának összege magasabb, mint a bíráké és az ügyészségi alkalmazottaké. Az azonos szabályozás érdekében a javaslat módosítaná a Bjt. 118. §-ának (2) és az Üsztv. 50/B. §-ának (2) bekezdését is.

Jelenleg sem a Bjt., sem az Iasz. nem ad felhatalmazást a bírák és igazságügyi alkalmazottak igazolványának kiadására; a bírósági igazolványokról szóló 15/1999. (XI. 10.) IM rendelet a tárca korábbi statútum-rendeletére hivatkozással került kiadásra. A jogbiztonság érdekében szükséges, hogy a törvényekben a megfelelő felhatalmazó rendelkezések kiadásra kerüljenek annak érdekében, hogy a bírói igazolványcsere lebonyolítása megtörténhessen.

A 6. §-hoz

Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény – és a felhatalmazása alapján kiadott rendeletek – az igazságügyi szakértőjelöltekre vonatkozó

korábbi szabályozást is átalakította, egyebek mellett például a szakértői kamara feladatává téve a szakértő-jelölti névjegyzék vezetését. Erre figyelemmel indokolt az Iasz.-t kiegészíteni azzal, hogy nem csak a szakértői intézményben foglalkoztatott igazságügyi szakértőkre, hanem a szakértő-jelöltekre is vonatkoznak a szakértői kamarai törvény rendelkezései.

A 7–8. §-hoz

Az OIT a tavalyi évben döntött a bírósági fogalmazók felvételi és képzési rendszerének átalakításáról. Az OIT által elfogadott új rendszerben a bírósági fogalmazói állások betöltése során a jelentkezőknek egy – írásbeli és szóbeli részből álló – felvételi versenyvizsgát kell letenniük, melynek megszervezéséről és lebonyolításáról a Magyar Bíróképző Akadémia gondoskodik. A munkáltatói jogkört gyakorló bírósági elnök a felvételi vizsga eredményének figyelembe vételével dönt a fogalmazók kinevezéséről.

A javaslat ennek a rendszernek teremti meg a jogszabályi háttérét az Iasz. módosításával akként, hogy az alapvető szabályok törvényi szinten kerülnének rendezésre, a felvételi rendszernek a pályázókat (azaz az Iasz. hatálya alá még nem tartozó állampolgárokat) is érintő részletszabályai egy – OIT egyetértésével kiadandó – rendeletben kapnának helyet, míg a felvételi vizsgával kapcsolatos igazgatási szabályokat továbbra is az OIT határozná meg szabályzatban.

A javaslat szerint a felvételi versenyvizsgát tett jelentkezők adatait az OIT Hivatala az Iasz. alapján kezeli és tartja nyilván a vizsga letételétől számított egy évig, így a jelentkezőknek sikeres vizsga esetén egy évig – újabb pályázat benyújtása esetén – nem kell ismételt vizsgát tenniük.

A 9. §-hoz

A kormányzati szervezetalkítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény 2007. január 1-i hatállyal a magasabb vezetői állások közül kivette a főosztályvezetőket. Figyelemmel arra, hogy ilyen vezetői állásban a bíróságokon is dolgoznak igazságügyi alkalmazottak – és a bírósági igazgatási szerkezet módosítása nem volt a törvény célja –, a magasabb vezető állások körében a bírósági főosztályvezetők felsorolása indokolt.

A 10. §-hoz

A fogalmazók felvételének részletszabályai egy – OIT egyetértésével kiadandó – rendeletben kapnak helyet, amelynek a megalkotásához szükséges felhatalmazó rendelkezés beépítésre került a törvénybe. Ugyancsak felhatalmazó rendelkezést ad a törvény az igazságügyi alkalmazottak igazolványának kiadására, az 5. § esetében kifejtett indokok alapján.

zottak igazolványának kiadására, az 5. § esetében kifejtett indokok alapján.

A 11. §-hoz

Az ügyészégi alkalmazottak étkezési hozzájárulására vonatkozó módosítás indokai azonosak a 4. § tekintetében kifejtettekkel.

A 12. §-hoz

Módosítani szükséges a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 2. §-ának (1) bekezdését is, mivel a közigazgatási szerv hallgatása esetén a hatályos szabályok szerint a szerv székhelye szerinti megyei bíróság jár el. A módosítás folytán a bíróság illetékességét a Pp. fent kifejtett szabályai fogják meghatározni.

2007. évi XXVI.

törvény

az államot megillető szavazatelsőbbbségi részvény jogintézményének megszüntetéséről és egyes törvényeknek a megszüntetéssel összefüggő módosításáról*

(Indokolással)

Annak érdekében, hogy az állam számára szavazatelsőbbbséget biztosító részvény jogintézménye az európai közösségi joggal összhangban megszüntetésre kerüljön, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § (1) Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: Priv. tv.) 2007. január 1-jén hatályos mellékletében felsorolt gazdasági társaságok által a Priv. tv. 7. §-ának (5) bekezdése, illetve jogszabály vagy kormányhatározat alapján kibocsátott részvényhez a Priv. tv. 7. §-a, illetve jogszabály vagy kormányhatározat alapján fűződő elsőbbségi jogokat a társaság legfőbb szerve köteles megszüntetni.

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. április 16-i ülésnapján fogadta el

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak végrehajtása érdekében az érintett gazdasági társaság legfőbb szerve az e törvény hatálybalépését követő 90 napon belül köteles a társaság alapszabályát e törvény rendelkezései szerint módosítani.

(3) Amennyiben a társaság nem tesz eleget a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségének, az (1) bekezdésben meghatározott részvényekhez fűződő jogok e törvény erejénél fogva megszűnnek, és a részvény törzsrészvényre alakul át.

2. § A Priv. tv. a következő 8/A. §-sal egészül ki:

„8/A. § (1) Az ország energiaellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű gazdasági társaság igazgatóságának és felügyelőbizottságának egy-egy tagját vagy igazgatótanácsának egy tagját a Magyar Energia Hivatal jelöli.

(2) Az ország energiaellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű gazdasági társaságnak minősül valamennyi, az e törvény 2007. január 1-jén hatályos mellékletében megjelölt, villamosenergia-ipari vagy földgáz-ipari engedélyes tevékenységet végző gazdasági társaság, illetve a társaságnak a villamosenergia-ipari vagy földgáz-ipari engedélyköteles tevékenységet végző jogutódja.”

3. § A villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: VET) 10. §-a a következő z) ponttal egészül ki:

[A Hivatal villamosenergia-ellátással, a villamosenergia-ellátás biztonságának és a villamosenergiapiac hatékony működésének felügyeletével, továbbá az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésével, és a hatásos verseny elősegítésével kapcsolatos feladatai körében]

„z) jelöli az ország villamosenergia-ellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű gazdasági társaság igazgatóságának és felügyelőbizottságának egy-egy tagját vagy igazgatótanácsának egy tagját.”

4. § A földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: GET) 4. § (1) bekezdése a következő z) ponttal egészül ki:

[A Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) földgázellátással, a földgázellátás biztonságának és a földgázpiac hatékony működésének felügyeletével, továbbá az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésével és a hatásos verseny elősegítésével kapcsolatos feladatai a következők:]

„z) jelöli az ország földgázellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű gazdasági társaság igazgatóságának és felügyelőbizottságának egy-egy tagját vagy igazgatótanácsának egy tagját.”

5. § A VET a következő 10/B. §-sal egészül ki:

„10/B. § (1) A Magyar Energia Hivatal által jelölt személy jogosult részt venni az ország villamosenergia-ellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű, külön törvényben meghatározott gazdasági társaság ügyvezetésében, illetve a gazdasági társaság működésének ellenőrzésében.

(2) A Magyar Energia Hivatal által jelölt személyt a gazdasági társaság legfőbb szerve köteles a jelölést követő első ülésén az igazgatóság vagy az igazgatótanács, illetve a felügyelőbizottság tagjává választani, kivéve, ha a jelölttel szemben törvényben foglalt kizáró ok áll fenn. Ebben az esetben újabb jelölést kell kérni.

(3) A (2) bekezdés alapján megválasztott személy szavazati joggal nem rendelkezik, az igazgatóság vagy az igazgatótanács, illetve a felügyelőbizottság ülésén kizárólag tanácskozási joggal vesz részt. A határozatképesség számításánál e személyt figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A (2) bekezdés alapján megválasztott személyt a gazdasági társaság legfőbb szerve csak a Magyar Energia Hivatal javaslatára hívhatja vissza, kivéve, ha a Magyar Energia Hivatal törvényben meghatározott kizáró ok ellenére a társasági szerződésben meghatározott határidőn belül nem tesz eleget visszahívási, illetve az új tagra vonatkozó jelölési kötelezettségének.”

6. § A GET a következő 4/A. §-sal egészül ki:

„4/A. § (1) A Magyar Energia Hivatal által jelölt személy jogosult részt venni az ország földgáz-ellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű, külön törvényben meghatározott gazdasági társaság ügyvezetésében, illetve a gazdasági társaság működésének ellenőrzésében.

(2) A Magyar Energia Hivatal által jelölt személyt a gazdasági társaság legfőbb szerve köteles a jelölést követő első ülésén az igazgatóság vagy az igazgatótanács, illetve a felügyelőbizottság tagjává választani, kivéve, ha a jelölttel szemben törvényben foglalt kizáró ok áll fenn. Ebben az esetben újabb jelölést kell kérni.

(3) A (2) bekezdés alapján megválasztott személy szavazati joggal nem rendelkezik, az igazgatóság vagy az igazgatótanács, illetve a felügyelőbizottság ülésén kizárólag tanácskozási joggal vesz részt. A határozatképesség számításánál e személyt figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A (2) bekezdés alapján megválasztott személyt a gazdasági társaság legfőbb szerve csak a Magyar Energia Hivatal javaslatára hívhatja vissza, kivéve, ha a Magyar Energia Hivatal törvényben meghatározott kizáró ok ellenére a társasági szerződésben meghatározott határidőn belül nem tesz eleget visszahívási, illetve az új tagra vonatkozó jelölési kötelezettségének.”

7. § A Magyar Energia Hivatal a Priv. tv. 8/A. §-a alapján az ország energiaellátásának biztonsága szempontjából

ból stratégiai jelentőségű gazdasági társaság igazgatóságának és felügyelőbizottságának egy-egy tagját, illetve igazgatótanácsának egy tagját első alkalommal az e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül jelöli.

8. § A Priv. tv. mellékletének helyébe e törvény *melléklete* lép.

9. § (1) E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével hatályát veszti

a) a Priv. tv. 7. §-ának (5)–(8) és (10) bekezdése,

b) a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 2. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „vagy tartós kisebbségi állami tulajdoni részesedés esetén szavazatsöbbségi részvénnyel” szövegrész, valamint a 2. §-ának (2) bekezdése,

c) a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 9/B. §-ának (1) bekezdésében és 33. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „vagy tartós kisebbségi állami tulajdoni részesedés esetén szavazatsöbbségi részvénnyel” szövegrész,

d) a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 286. §-ának (4) bekezdése.

(3) A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 2. §-a (1) bekezdésének a) pontjából a „vagy tartós kisebbségi tulajdoni részesedés esetén szavazatsöbbségi részvénnyel” szövegrész hatályon kívül helyezése nem érinti azon gazdasági társaságok koncessziós tevékenység végzésére vonatkozó jogosultságát, amelyekben 2003. december 31. napján az állam 1 db szavazatsöbbségi részvénnyel rendelkezett.

(4) E törvény hatálybalépésével hatályát veszti továbbá

a) az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyontárgy értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXXVI. törvény 1. §-a;

b) az adótörvények, a számviteli törvény és egyes más törvények módosításáról szóló 1998. évi XXXIII. törvény 69. §-a.

Melléklet

a 2007. évi XXVI. törvényhez

„Melléklet

az 1995. évi XXXIX. törvényhez

A tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő társaságok – az állami tulajdon arányának és az állami tagsági (részvényesi) jogokat gyakorló miniszter, illetőleg szerv megjelölésével – a következők:

Társaság neve	Tartós állami részesedés legalacsonyabb mértéke
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.</i>	
Nemzeti Tankönyvkiadó Rt.	25% +1 szavazat
Magyar Villamosművek Rt.	99%
Budapest Airport Rt.	25% +1 szavazat
Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Rt.	100%
Délalföldi Erdészeti Rt.	100%
Észak-magyarországi Erdőgazdasági Rt.	100%
Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Rt.	100%
„Gyulaj” Erdészeti és Vadászati Rt.	100%
Ipoly Erdő Rt.	100%
Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.	100%
Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.	100%
Mátra-Nyugatbükki Erdő és Fafeldolgozó Rt.	100%
Mecseki Erdészeti Rt.	100%
Nagykunsági Erdészeti és Faipari Rt.	100%
Nyírségi Erdészeti Rt.	100%
Pilisi Parkerdőgazdaság Rt.	100%
Somogyi Erdészeti és Faipari Rt.	100%
Szombathelyi Erdészeti Rt.	100%
Tanulmányi Erdőgazdaság Rt.	100%
VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Rt.	100%
Vértesi Erdészeti és Faipari Rt.	100%
Zalai Erdészeti és Faipari Rt.	100%
TISZAVÍZ Kft.	100%
Herendi Porcelánmanufaktúra Rt.	25% +1 szavazat
Szerencsejáték Rt.	100%
Eximbank Rt.	25% +1 szavazat
MEHIB Rt.	25% +1 szavazat
Magyar Posta Rt.	100%
Tokaj Kereskedőház Rt.	99%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: közlekedésért felelős miniszter</i>	
Magyar Államvasutak Rt.	100%

Társaság neve	Tartós állami részesedés legalacsonyabb mértéke
Állami Autópálya Kezelő Rt.	25% +1 szavazat
Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Rt.	50% +1 szavazat
Közlekedéstudományi Intézet Rt. (KTI Rt.)	50% +1 szavazat
HungaroControl Magyar Légiforgalmi Szolgálat Zrt.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: energiapolitikáért felelős miniszter</i>	
Villamosenergia-ipari Kutató Intézet Rt.	50% +1 szavazat
ExVÁ Robbanásbiztos Villamos Berendezéseket Vizsgáló Kht.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: gazdaságpolitikáért felelős miniszter</i>	
Magyar Fejlesztési Bank Rt.	100%
Magyar Befektetési és Kereskedelemfejlesztési Kht.	50% +1 szavazat
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: agrárpolitikáért felelős miniszter, a Geodéziai és Térképészeti Rt. tekintetében a térképészetért felelős miniszter</i>	
Állattenyésztési Teljesítményvizsgáló Kft.	75%
Magyar Tejgazdasági Kísérleti Intézet Kft.	100%
Zöldségtermesztési Kutató Intézet Rt.	100%
Agroster Besugárzó Rt.	25% +1 szavazat
Concordia Közraktár Rt.	100%
ATEV Fehérjefeldolgozó Rt.	25% +1 szavazat
Geodéziai és Térképészeti Rt.	25% +1 szavazat
Országos Mesterséges Termékenyítő Rt.	25% +1 szavazat
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: természetvédelemért felelős miniszter</i>	
Hortobágyi Génmegőrző Kht.	100%
Hortobágyi Halgazdasági Rt.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: vízgazdálkodásért felelős miniszter</i>	
Dunamenti Regionális Vízmű Rt.	50% +1 szavazat

Társaság neve	Tartós állami részesedés legalacsonyabb mértéke
Dunántúli Regionális Vízmű Rt.	50% +1 szavazat
Észak-dunántúli Regionális Vízmű Rt.	50% +1 szavazat
Észak-magyarországi Regionális Vízmű Rt.	50% +1 szavazat
Tiszamenti Regionális Vízmű Rt.	50% +1 szavazat
Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Kht. (VITUKI)	50% +1 szavazat
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Országos Foglalkoztatási Közalapítvány</i>	
Agora Ipari Kft.	100%
Erfo Ipari Kht.	100%
Kézmű Kht.	100%
Főkefe Kht.	100%
Savaria Nett-Pack Kft.	100%
Szegedi SZEFO Rt.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: egészségügyért felelős miniszter</i>	
Gyógynövénykutató Intézet Rt.	25% +1 szavazat
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: kultúráért felelős miniszter</i>	
Nemzeti Színház Rt.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: honvédelemért felelős miniszter</i>	
HM ARCOM Kommunikációtechnikai Rt.	50% +1 szavazat
HM ARZENÁL Elektromechanikai Rt.	50% +1 szavazat
HM CURRUS Gödöllői Harcjárműtechnika Rt.	50% +1 szavazat
HM Elektronikai Igazgatóság Rt.	100%
HM Budapesti Erdőgazdasági Rt.	100%
HM Kaszói Erdőgazdasági Rt.	100%
HM VERGA Veszprémi Erdőgazdasági Rt.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter</i>	
Magyar Hivatalos Közlönykiadó Kft.	100%
KOPINT DATORG Szervezési és Adatfeldolgozási Rt.	50% +1 szavazat

Társaság neve	Tartós állami részesezés legalacsonyabb mértéke
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter</i>	
Államadósság Kezelő Központ Rt.	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: igazságügyért felelős miniszter</i>	
Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Rt.	50% +1 szavazat
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: településfejlesztésért és településrendezésért felelős miniszter</i>	
VÁTI Magyar Regionális Fejlesztési és Urbanisztikai Közhasznú Társaság	100%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: építésügyért felelős miniszter</i>	
Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Kht.	50% +1 szavazat
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: sportpolitikáért felelős miniszter</i>	
Sportlétesítmények Vállalat Rt.	75%
<i>Tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Magyar Fejlesztési Bank Rt.</i>	
Hitelgarancia Rt.	50% +1 szavazat
Regionális Fejlesztési Holding Rt.	100%
Kisvállalkozás-fejlesztő Pénzügyi Rt.	50% +1 szavazat

INDOKOLÁS

Általános indokolás

I. Az Európai Közösséget létrehozó Római Szerződés 56. és ezt követő cikkei rendelkeznek a tőke mozgás szabadságáról, és tiltanak a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőke mozgásra vonatkozó minden korlátozást.

A privatizációs törvény (1995. évi XXXIX. tv.) 7. §-ával szabályozott szavazatelsőbbbségi részvényre vonatkozó rendelkezések ellentétesek a közösségi joggal, mert alkalmasak arra, hogy korlátozzák a tőke szabad áramlását. Magyarország az európai uniós csatlakozási tárgyalások során kötelezettséget vállalt arra, hogy a privatizációs törvény e szabályait összhangba hozza a közösségi joggal. E vállalását Magyarország nem teljesítette, ezért az Európai Bizottság jogsértési eljárást indított Magyarország ellen.

A jogsértési eljárás keretében az Európai Bizottság 2005. december 19-én kelt hivatalos felszólítását követően, 2006. július 4-én ún. indokolással ellátott véleményt küldött a magyar Kormánynak. Az indokolással ellátott véleményben ismételt felszólította Magyarországot, hogy hozza meg a megfelelő intézkedéseket a jogsértés feloldására. Az indokolással ellátott véleményre két hónapon belül kellett választ adnunk, ezt a határidőt azonban a Bizottság a magyar Kormány kérésére 2006. október 20-ig meghosszabbította. Ezt követően a határidő további meghosszabbítására nincsen lehetőség. A határidő meghosszabbítása arra is lehetőséget adott, hogy az Európai Bíróság álláspontjának egyértelmű megismerése érdekében konzultációra kerüljön sor a módosítás előkészítése során.

Az indokolással ellátott vélemény megküldése az utolsó lépés, ezt követően a Bizottság már az Európai Bírósághoz fordulhat a jogsértés megállapítását, és a tagállam elmarasztalását kérve, amennyiben a magyar szabályozás nem változik.

A lehetséges jogkövetkezmények közé tartozik, hogy – különösen ha az Európai Bíróság (akár már első, megállapító ítéletében) megállapítja a tagállami kötelezettség-szegést – azok a befektetők, magánszemélyek, akiknek a keresetindításnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételét követően bizonyíthatóan kára származik abból, hogy a magyar állam a közösségi jog alapján nem megengedett jogosítványokkal rendelkezik, illetve azokat gyakorolja, a közösségi jog alapján közvetlenül fordulhatnak e káruk megtérítése iránt a tagállami bíróságokhoz még akkor is, ha az adott eljárás, cselekmény a hatályos magyar jogszabályokkal összhangban volt.

Abban az esetben, ha a tagállam az első, megállapító ítéletet követően sem teljesíti kötelezettségét, úgy egy újabb eljárásban a Bizottság immár átalányösszeg vagy kényszerítő bírság kiszabása iránti keresettel fordulhat a Bírósághoz az EK-Szerződés 228. cikke alapján. E tekintetben – amellet, hogy e bírságok jelentős, a költségvetés számára is megterhelő nagyságú összeget tehetnek ki – fontos utalni arra, hogy a Bíróság legújabb joggyakorlata, és az annak nyomán kiadott bizottsági közlemény alapján a bíróság kiszabására (átalányösszeg formájában) akkor is sor kerülhet, ha Magyarország még a második ítélet meghozatala előtt, de a keresetindítást követően tesz eleget a közösségi jogi követelményeknek.

II. A Bizottság a felszólításban és az indokolással ellátott véleményében is kifejti jogi álláspontját a privatizációs törvény 7. §-ában foglalt, államot megillető szavazatelsőbbbségi részvennyel összefüggésben, miszerint a privatizációs törvény 7. §-ában foglalt rendelkezéseket a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek minősíti.

A privatizációs törvény mellékletében meghatározott, államot megillető szavazatelsőbbbségi részvennyel rendel-

kező társaságok körére vonatkozóan az alábbiakat állapítja meg:

– A „nemzetgazdasági szempontból stratégiai jelentőségűnek minősülő” társaságok esetében kizárólag gazdasági megfontolások semmiképpen sem jelentik azon közérdeken alapuló okokat, amelyek igazolhatnák a szabadságjogok korlátozását. Álláspontja szerint ezért e társaságok tekintetében nincs lehetőség a szavazatelsőbbégi részvény fenntartására.

– Honvédelmi feladatot ellátó társaságok esetében a közbiztonsághoz fűződő érdek igazolhatja a különleges jogok létét, azonban csak abban az esetben, ha a társaság kizárólag vagy döntő mértékben honvédelmi feladatokat lát el.

– Az „országos közüzemi szolgáltatók” körében, a kőolaj- és elektromos ágazatban a Bizottság elméleti szinten nem zárja ki a közérdeken alapuló kényszerítő okok létjogosultságát, melyek korlátozhatják a tőke mozgás szabadságát. Ezen korlátozások azonban kizárólag a Római Szerződés 58. cikkében foglalt valamely indokkal vagy a közérdeken alapuló kényszerítő követelménnyel igazolhatók¹, a közrend és közbiztonság biztosítása érdekében. Hangsúlyozza, hogy a korlátozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy elérje a kitűzött célt, de nem szabad túllépnie a cél eléréséhez szükséges mértéken, vagyis meg kell felelnie az arányosság elvének². Kiemeli, hogy az érintett vállalkozások számára előzetesen ismertnek kell lennie a korlátozásnak, és azzal szemben lehetőséget kell biztosítani a jogorvoslatra. A korlátozások kizárólag válsághelyzetben adhatnak gyors és hatékony beavatkozási lehetőséget a tagállamnak. Szükséges azonban, hogy a korlátozások objektív, nem diszkriminatív kritériumokon alapuljanak, vagyis törvényben szabályozottak legyenek és csak a lehető legkisebb mérlegelési jogot engedjék az államnak a tulajdonosi döntésekkel szemben. A válsághelyzetnek továbbá az adott ágazati törvényből, abban foglalt kritériumok sérelméből kell fakadnia.

III. Az Európai Bizottság 1997-ben kibocsátott egy közleményt a Közösségen belüli beruházások egyes jogi vonatkozásairól. Ez a dokumentum összefoglalja a Bizottság álláspontját a tőke szabad mozgásának lehetséges korlátozásával kapcsolatban. A közlemény kibocsátása után a Bizottság jogsértési eljárást indított azon tagállamok ellen, melyek esetében a Közösségen belüli befektetéseket indokolatlanul korlátozták egyes társaságokban az állam javára fenntartott szavazatelsőbbégi jogok.

A Bizottság álláspontja szerint a tagállam minden olyan intézkedése, amely alkalmas arra, hogy visszatartsa az érintetteket hitel felvételétől vagy beruházástól egy másik

tagállamban, a tőke szabad mozgásának korlátját képezi. Különösen korlátozzák a tőke szabad mozgását azon intézkedések, amelyek a közvetlen külföldi befektetést előzetes engedélyhez, vagy más, az állam diszkrécióján alapuló adminisztratív eljáráshoz kötik.

Az Európai Bíróság a fenti érvelést döntéseiben visszaigazolta. Az olyan intézkedésekkel szemben, amelyek alkalmasak arra, hogy akadályozzák, vagy kevésbé vonzóvá tegyék a Római Szerződés által biztosított alapvető szabadságokat – így a tőke áramlásának szabadságát – az Európai Bíróság esetjoga négy követelményt támaszt. Az ilyen intézkedések csak akkor megengedhetők, ha nem alkalmaznak megkülönböztetést, valamely, a közérdeket és a Bíróság által elismert jogcímet, a közrend és a közbiztonság biztosítását szolgáló feltétlen követelmények indokolja őket, alkalmasak az elérni kívánt cél megvalósítására, és nem lépik túl a cél elérése érdekében szükséges mértéket.

Az intézkedések nem vethetik alá az alapvető szabadságokat a közigazgatási hatóságok diszkréciójának, mert ezzel a szabadságok illuzórikussá válnának. A szükséges és indokolt intézkedéseknek meg kell felelniük a jogbiztonság követelményének, azaz kellően pontosnak kell lenniük ahhoz, hogy az egyének meg tudják állapítani a Római Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseiből következő jogaik és kötelezettségeik terjedelmét.

A tőke mozgás szabadságát korlátozó közösségi jogi kivételeket szigorúan, megszorítóan kell értelmezni, így azokat nem állapíthatják meg az egyes tagállamok egyoldalúan és a közösségi intézmények ellenőrzésétől függetlenül. A közrendre és a közbiztonságra csak akkor lehet hivatkozni, ha a társadalmat fenyegető valódi és kellően komoly veszély áll fenn. Ilyen intézkedések továbbá csak akkor elfogadhatóak, ha a biztosítani kívánt érdekek védelméhez szükségesek, és csak annyiban, amennyiben az elérni kívánt célt nem lehet más, kevésbé korlátozó intézkedéssel elérni. A korlátozásokkal nem lehet tisztán gazdasági célok érdekében (vissza)élni és az intézkedéssel érintettek számára biztosítani kell a jogorvoslati lehetőséget.

A 2000–2006. közötti időszakban több tagállamot elmarasztalt amiatt, hogy a privatizációt követően magántulajdonba került társaságokban az állam, miközben tulajdoni hányadát értékesítette, a stratégiai jelentőségű társasági ügyekben (a tényleges tulajdonosok rovására) tulajdoni döntési pozíciók fenntartására törekszik a szavazatelsőbbégi részvény (aranyrészvény) segítségével. Az elmarasztalt országok sorát Olaszország nyitotta meg, ezt követően az EU Bíróság Portugáliát és Franciaországot, majd pedig Spanyolországot, az Egyesült Királyságot, legutóbb pedig Hollandiát kötelezte jogi szabályozásának, valamint a tényleges befolyásolási helyzetnek a megváltoztatására. Az Európai Bíróság egyedül Belgium álláspontját fogadta el a Bizottság által kezdeményezett eljárások közül. Az elmarasztalt tagállamok az Európai Bíróság első ítéletét követően kivétel nélkül eleget tettek a Bíróság ítéletében fog-

¹ C-463/00. sz. ügy, Bizottság v. Spanyolország, 68. pont.

² C-483/99. sz. ügy, Bizottság v. Franciaország, 45. pont; C-503/99. sz. ügy, Bizottság v. Belgium, 45. pont.

laltaknak, módosították a közösségi joggal ellentétes jogszabályait, és a társaságok alapszabályait.

Az Európai Bizottság álláspontja szerint alapvetően anyagi jogi szabályokon keresztül, tehát hatósági jogkörben fogadható el az állam beavatkozása, ettől eltérő, aranyrészvény típusú beavatkozás csak abban az esetben egyeztethető össze a közösségi joggal, ha az elérni kívánt cél az anyagi jogi szabályokkal semmiképpen nem biztosíthatóak.

Az Olaszország elleni ügyben a tagállam jogszabályai felhatalmazták a miniszterelnököt, hogy rendelettel jelölje ki azokat a honvédelemmel, szállítással, távközléssel foglalkozó vagy az energiaszektorban, illetve más közszolgáltatási szektorban tevékenykedő társaságokat, amelyeket az állam közvetve vagy közvetlenül ellenőriz. Minden olyan intézkedés esetében, aminek következtében az állam elveszítette ellenőrzését a társaság felett, a társaság társasági szerződésébe a társaság legfőbb szervének rendkívüli gyűlésén egy olyan szabályt kellett beilleszteni, ami a kincstárügyi miniszterre egy vagy több „különleges előjog”-ot ruházott. Ezek az előjogok jóváhagyási jogokat, az igazgatóság legalább egy tagja és a könyvvizsgáló kinevezésének jogát, valamint bizonyos döntések megvétőzésának jogát foglalták magukba. A különleges előjogokat „a nemzeti gazdasági és iparpolitikai célokra tekintettel” kellett gyakorolni. Az eljárásban a tagállam nem vitatta, hogy nemzeti joga sérti a közösségi jogot, és azzal védekezett, hogy folyamatban van a szóban forgó jogszabályok hatályon kívül helyezése. Az Európai Bíróság kimondta, hogy Olaszország azzal, hogy egyes privatizált társaságokban különleges jogokat tartott fenn az állam számára, és ezt a helyzetet nem szüntette meg a Bizottság által megszabott határidőn belül, elmulasztotta teljesíteni – többek között – a Római Szerződés 56. cikkéből eredő kötelezettségeit.³

A Portugália elleni ügyben a tagállami szabályozás százalékos arányban korlátozta a külföldi beruházók által megszerezhető részesedést egyes, a közlekedési, a biztosítási, a bank- és az energiaszektorban tevékenykedő reprivatizált portugál társaságokban. A szabályozás ezen kívül állami jóváhagyást írt elő meghatározott mértékű részesedés megszerzéséhez a reprivatizált társaságokban. A részesedésszerzés korlátozása kapcsán a tagállam arra hivatkozott, hogy a nemzeti hatóságok jogalkalmazó gyakorlata a közösségi jog közvetlen hatályú és elsődleges normáira tekintettel külföldi beruházónak csak a közösségen kívüli beruházókat tekintette. Az Európai Bíróság ezt a védekezést nem fogadta el, mert megítélése szerint a jogbiztonság megköveteli, hogy a közösségi joggal össze nem férő nemzeti jogi rendelkezéseket velük azonos szintű nemzeti jogi norma hozza összhangba a közösségi joggal. Erre a célra a hatóságok bármikor megváltoztatható, kellő nyilvánosságot nem kapó gyakorlata nem elégséges. Az állami jóváhagyás előírásával kapcsolatban a tagállam azt hangsúlyozta,

hogy ez a rendelkezés nem különbözteti meg a nemzeti és a más tagállambeli befektetőket. Az Európai Bíróság szerint azonban a tőke szabad mozgása korlátozásának tilalma túlmegegy a pénzügyi piacok szereplőivel szemben nemzeti alapon alkalmazott megkülönböztetés egyszerű kiküszöbölésén. A diszkrimináció hiánya nem érinti azt a tényt, hogy az intézkedés alkalmas arra, hogy akadályozza a részesedés megszerzését az érintett vállalkozásokban, és ezáltal arra, hogy visszatartsa a beruházókat a beruházástól ezekben a vállalkozásokban, így a tőke szabad áramlását illuzórikussá tegeve, következtésképpen a tőke szabad áramlásának korlátját képezi. Ezen túlmenően az intézkedés nem igazolható a Római Szerződés 57–60. cikkei alapján sem. A portugál kormány e tekintetben a stratégiai partnerválasztást, a piac versenyképességének javítását, illetve a termelőeszközök modernizációját és hatékonyságuk növelését jelölte meg az intézkedés céljaként. Az Európai Bíróság az áruk⁴ és a szolgáltatások⁵ szabad áramlásával kapcsolatos esetjogára utalt, és hangsúlyozta, hogy gazdasági megfontolások – a tagállam általános gazdasági érdekei – nem igazolhatják az érintett alapszabadság korlátozását.⁶

A Franciaország elleni ügyben a nemzeti szabályozás egy konkrét olajipari társasággal kapcsolatos előjogokat adott az állam számára. Meghatározott részesedés megszerzését a társaságban a gazdasági ügyekért felelős miniszterrel előzetesen jóvá kellett hagyatni, és a társaság vagyontárgyai nagy részének elidegenítését vagy megterhelését az állam megvétőzhatta. A tagállam hangsúlyozta, hogy a támadott előírások nem különböztetik meg a nemzeti és a más tagállambeli befektetőket. Az Európai Bíróság szerint azonban a tőke szabad áramlása korlátozásának tilalma túlmegegy a pénzügyi piacok szereplőivel szemben nemzeti alapon alkalmazott megkülönböztetés egyszerű kiküszöbölésén. A diszkrimináció hiánya nem érinti azt a tényt, hogy az intézkedés alkalmas arra, hogy akadályozza a részesedés megszerzését az érintett vállalkozásokban, és ezáltal arra, hogy visszatartsa a beruházókat a beruházástól ezekben a vállalkozásokban, így a tőke szabad áramlását illuzórikussá tegeve, következtésképpen a tőke szabad áramlásának korlátját képezi. A francia kormány arra hivatkozott, hogy a korlátozás célja az olajellátás biztosítása volt válsághelyzet esetére. Az Európai Bíróság elfogadta, hogy ez legitim cél lehet a Római Szerződés 58. cikke (1) bekezdésének *b*) pontja alapján, amely a közbiztonság érdekében lehetővé teszi a tőke szabad áramlása korlátozását. A támadott tagállami szabályok a jelen esetben azonban a nemzeti érdekekre történő általános hivatkozáson túl semmilyen feltételt nem szabtak a jóváhagyás megtagadására, illetve arra, hogy az elidegenítést vagy megterhelést mikor lehet vagy kell megakadályozni. Az érintett befektetők semmilyen iránymutatást nem kaptak arra nézve, hogy

³ C-58/99. sz. ügy, Bizottság v. Olaszország [2000] EBH I-3811.

⁴ C-265/95. sz. ügy, Bizottság v. Franciaország [1997] EBH I-6959.

⁵ C-398/95. sz. ügy, SETTG [1997] EBH I-3091.

⁶ C-367/98. sz. ügy, Bizottság v. Portugália, [2002] EBH I-04731.

milyen konkrét, objektív körülmények fennállta esetén fogják a jóváhagyást megadni, illetve megtagadni, az elidegenítést, a megterhelést lehetővé tenni, illetve megakadályozni. Ez a pontatlanság nem teszi lehetővé, hogy az egyének meg tudják állapítani a Római Szerződés 56. cikkéből következő jogaik és kötelezettségeik terjedelmét, és emiatt a rendszer sérti a jogbiztonság elvét. Az ilyen széles diszkrecionális jogkör súlyosan beavatkozik a tőke szabad áramlásába, és alkalmas arra, hogy teljes egészében megakadályozza azt. Minthogy a felállított rendszer nem tartalmaz semmiféle pontos, objektív kritériumot, túlmegy a megjelölt cél eléréséhez szükséges mértéken.⁷

A Belgium elleni ügyben a tagállami szabályozás két konkrét társaságot érintett: egy csővezeték-vállalkozást és egy vállalkozást a földgázszektorban. A jogszabályok szerint előzetesen értesíteni kellett az illetékes minisztert az energiaipari termékek szállításához használt vagy erre alkalmas vezetékek, illetve a társaság stratégiai jelentőségű vagyontárgyai elidegenítéséről, megterheléséről, illetve felhasználási céljának megváltoztatásáról, és a miniszter megtilthatta a tervezett intézkedést, ha az hátrányosan érintette a nemzeti érdekeket az energiaszektorban. A miniszter nevezte ki továbbá a szövetségi kormány két, szövetségi joggal nem rendelkező képviselőjét a társaság igazgatóságába. E kormányképviselők javaslatára a miniszter megsemmisíthette a társaság azon döntéseit, amelyek ellentétben álltak az ország energiapolitikájának irányelveivel. Az Európai Bíróság elfogadta a belga kormány azon érvét, hogy az energiaellátás biztosítása válsághelyzet esetére a korlátozás legitim célja lehet a Római Szerződés 58. cikke (1) bekezdésének *b*) pontja alapján, amely a közbiztonság érdekében lehetővé teszi a tőke szabad áramlása korlátozását. A rendszer alkalmas volt a kitűzött cél elérésére, mert lehetővé tette az érintett tagállam számára a gyors beavatkozást annak érdekében, hogy a két társaság teljesíteni tudja közszolgáltató kötelezettségét. Ugyanakkor a konkrét esetben az Európai Bíróság szerint az alkalmazott eszköz megfelelt a szükségesség és az arányosság követelményeinek is. Az eljárás során a Bizottság nem tudta kimutatni, hogy bármilyen más, kevésbé korlátozó intézkedéssel elérhető lett volna a cél. A támadott rendszer nem előzetes jóváhagyást írt elő, hanem utólagos tiltást tett lehetővé, ezáltal a kormányzattól követelte meg a kezdeményezést, és tiszteletben tartotta az érintett vállalkozás döntéshozó autonómiáját. A vétőjogot csak jogvesztő határidőn belül lehetett gyakorolni, csak bizonyos döntések meghatározott körében, és csak objektív kritériumok alapján, ha az energiapolitikai célok veszélybe kerültek. Mindezekon kívül a beavatkozást indokolni kellett, és a döntés bíróság előtt megtámadható volt.⁸

A Spanyolország elleni ügyben a tagállami szabályozás egyes társasági döntések előzetes állami jóváhagyását írta elő egyes, az olaj-, a távközlési, a bank-, a dohány-, és a

villamosenergia-szektorban működő vállalkozások számára. Az előzetes jóváhagyás akkor volt kötelező, ha az állami részvétel aránya az érintett társaságban meghatározott százalékos arány alá csökken. A jóváhagyatási kötelezettség a társaság felszámolására, szétválására, egyesülésére, céljának megváltoztatására, illetve a céljai eléréséhez szükséges vagyontárgyaival vagy tulajdoni részesedésével történő rendelkezésre, vagy ezek megterhelésére vonatkozó döntésekre terjedt ki, valamint mindazokra a döntésekre is, amelyek eredményeként az állami részvétel aránya legalább 10%-kal csökkent a társaságban, vagy valamely részvényes tulajdonának aránya meghaladta a 10%-ot. A spanyol kormány utalt rá, hogy a szabályozás alapjául szolgáló törvény preambuluma szerint a szabályozás csak a Római Szerződéssel összhangban alkalmazható. A Bíróság szerint önmagában egy ilyen kijelentés nem hozza összhangba az előzetes jóváhagyatási rendszert a közösségi joggal, illetve egy ilyen elvont szabály nem biztosítja a közösségi joggal összhangban lévő alkalmazását. A spanyol kormány hivatkozott még a Római Szerződés 295. cikkére, amely szerint a Római Szerződés nem érinti a tagállamok tulajdoni rendszerét. A Bíróság ezt az érvet is elvetette, és kijelentette, hogy a 295. cikk nem mentesíthet a Római Szerződés alapvető szabályainak betartása alól. A Bíróság megállapította, hogy a bank- és a dohányszektorban a szóban forgó rendszer nem volt igazolható, mert az érintett vállalkozásoknak nem volt közszolgáltató jellegük. Az olaj-, a távközlési és a villamosenergia-szektorban felmerülhet a közbiztonság védelmének célja. Ezekben az esetekben azonban a spanyol szabályozás nem tartalmazta azokat az egyértelmű, objektív körülményeket, amelyek megalapozzák a jóváhagyás megadását vagy megtagadását, így sértette a jogbiztonság elvét. A Bíróság kitért arra, hogy a Bíróság által a Belgium elleni ügyben jóváhagyott rendszer nem előzetes jóváhagyást írt elő, hanem utólagos beavatkozási lehetőséget adott, felsorolta azokat a stratégiai vagyontárgyakat, amelyeknek az elidegenítése és megterhelése kifogásolható volt, illetve azokat az igazgatósági döntéseket, amelyek megvétőzhatók voltak, valamint csak akkor adott lehetőséget a hatóságoknak a beavatkozásra, ha az energiapolitika céljai veszélybe kerültek. Ezzel szemben a spanyol szabályozás előzetes jóváhagyást írt elő, és nem minden esetben határozta meg az érintett vagyontárgyakat, illetve tulajdoni részesedéseket. A spanyol szabályozás alá eső döntések nem igazgatósági döntések, hanem a társaság életét alapvetően érintő döntések voltak. A spanyol hatóságok mérlegelési jogkörét nem korlátozta pontos feltételrendszer, és ezáltal a bíróság számára sem álltak rendelkezésre a felülvizsgálat szempontjai a bírósági felülvizsgálat során. Mindebből következőleg a spanyol rendszer túlmegy a cél eléréséhez szükséges mértéken, és ezért megsértette a Római Szerződés 56. cikkét.⁹

⁷ C-483/99. sz. ügy, Bizottság v. Franciaország, [2002] EBH I-04781.

⁸ C-503/99. sz. ügy, Bizottság v. Belgium, [2002] EBH I-04809.

⁹ C-463/00. sz. ügy, Bizottság v. Spanyolország.

Az Egyesült Királyság elleni ügyben a tagállami szabályozás egy légi közlekedési vállalkozást érintett. A vállalkozásban a közlekedési miniszter egy különleges részvény révén gyakorolt előjogokat. Egyes döntéseket csak a közlekedési miniszter előzetes jóváhagyásával hozhatott meg. Ilyenek voltak például azok, amelyek alapján a társaságnak megszűnt volna azon leányvállalataiban meglévő szavazati többsége, amelyek meghatározott repülőtereket üzemeltettek, vagy azok, amelyek alapján a társaság vagy leányvállalata szűnt volna meg. A miniszter részt vehetett, és felszólalhatott a társaság közgyűlésein. Az Egyesült Királyság kormánya szerint a kérdéses szabályozás nem alkalmaz nemzeti alapú megkülönböztetést, és nem korlátozza a hozzáférést a tagállami piacra, így nincs szükség az igazolására. A tagállami jogban bevett intézmény a különleges jogokat biztosító részvény, és nem tekinthető úgy, hogy az ilyen részvény akadályozná a hozzáférést a piacra. Ha az állam számára különleges jogokat biztosító részvény létjogosultsága kétségbe vonható lenne, akkor minden különleges jogot biztosító részvény létjogosultsága kétségbe vonható lenne. A Bíróság a fentebb ismertetett esetjogára hivatkozva elutasította ezeket az érveket. A tagállami szabályozás alkalmas arra, hogy elriassza a más tagállami befektetőket, így akadályozza a piacra való hozzáférést, így sérti a Római Szerződés 56. cikkét.¹⁰

Hollandiában egy távközlési és egy postai társaság privatizációja alkalmával akként módosult az alapszabály, hogy az állam javára egy szavazatsöbbségi részvényt bocsátott ki a társaság. A holland kormány érvelése szerint a szavazatsöbbségi részvény nem minősül a Római Szerződés 56. cikke hatálya alá tartozó állami intézkedésnek, továbbá a tényeket tekintve nem tartotta vissza a befektetőket attól, hogy részesedést szerezzenek a társaságban. Az Európai Bíróság megítélése szerint azonban az alapszabályban biztosított szavazatsöbbségi részvény kibocsátása az államnak erre vonatkozó döntéséből ered, ezért állami intézkedésnek minősül. A szavazatsöbbségi részvény a holland állam előzetes jóváhagyásához kötött számos, a társaság tevékenységére, általános ügyvitelére vonatkozó döntését. A Bíróság kimondta, hogy e jogosítványok olyan befolyást biztosítanak a holland államnak a társaság általános ügyvitelére, mely nem igazolható a holland államnak a társaságba történő befektetése nagyságával, és érzékelhetően jeltősebb, mint amelynek elérését az e társaságban való törzsrészesedési részesedése általában lehetővé tenne számára. A Bíróság szerint a szavazatsöbbségi részvény korlátozza a többi részvényes befolyását a társaságban való részesedésük nagyságához viszonyítva.¹¹

¹⁰ C-98/01. sz. ügy, Bizottság v. Egyesült Királyság.

¹¹ C-282/04 és C/283/04. sz. egyesített ügyek, Bizottság v. Holland Királyság.

III. A magyar szabályozásban a gazdasági társaságok döntési autonómiájába történő állami beavatkozás alapvetően kétféle módon történhet:

1. Az állami beavatkozásra egyrészt sor kerülhet az alapján, hogy az állam tulajdoni részesedéssel rendelkezik az adott gazdasági társaságban (állami beavatkozás magánjogi típusú jogintézmény, ún. „aranyrészvény” útján). Ebből kiindulva tartalmaz az állami beavatkozásra vonatkozóan szabályozást az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény (privatizációs törvény).

Ez a szabályozás ellentétes a Római Szerződés 56. cikkével, mert alkalmas arra, hogy korlátozza a tőke szabad áramlását.

A privatizációs törvény 7. §-ának (5) bekezdése konkrétan előírja, hogy ahol a Priv. tv. melléklete 1 db szavazatsöbbségi részvényben állapította meg a legkisebb állami részesedés mértékét, e vállalkozásokban az állam javára szavazatsöbbségi részvényt kell kibocsátani. A privatizációs törvény melléklete felsorolja azon társaságokat, ahol szavazatsöbbségi részvény került kibocsátásra, meghatározva a szavazatsöbbségi részvényből eredő jogokat gyakorló állami szervet is.

A privatizációs törvény alapján kibocsátott szavazatsöbbségi részvényhez fűződő előjogokat a privatizációs törvény 7. §-ának (7) bekezdése részletezte. E szerint az érintett társaságok közgyűlésén a határozatképességhez a szavazatsöbbségi részvény tulajdonosának jelenléte, a határozathozatalhoz egyes döntésekben pedig egyetértése szükséges. E döntések a következők:

- a) az alaptőke felemelése, leszállítása,
- b) az egyes részvényfajtákhoz fűződő jogok megváltoztatása,
- c) a gazdasági társaság más társasággal való egyesülése, beolvadása, szétválása, más gazdasági társasági formába történő átalakulása, illetőleg jogutód nélküli megszűnése,
- d) a gazdasági társaság meghatározott tevékenysége folytatását biztosító vagyoni értékű jognak más gazdálkodó szervezet javára történő átruházása, átengedése, lízingbeadása vagy egyéb módon tartós használatba adása, megterhelése vagy biztosítékkal való leköttetése,
- e) a szavazatsöbbségi jog tulajdonosát képviselő igazgatósági, illetve felügyelő bizottsági tag megválasztása, visszahívása.

A (8) bekezdés szerint a társaság alapszabálya a szavazatsöbbségi részvényhez fűződő további, közelebről meg nem határozott jogokat is megállapíthat. A (10) bekezdés szerint az egy részvényes által gyakorolható szavazati jog legmagasabb mértékére vonatkozó alapszabályi előírások nem alkalmazhatók a privatizációs törvényben megállapított legkisebb állami részesedéshez fűződő részvényesi jogok gyakorlása során.

2. Az állami beavatkozás másrészt történhet az adott gazdasági szektor felügyeletét ellátó nemzeti hatóság felépése útján (állami beavatkozás közjogi típusú jogintézmény, hatósági jogkör révén). A beavatkozás alapjául szolgáló társasági jogi eseményeket az ágazati törvények, úgymint *a*) a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: VET.), *b*) a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: GET.), a beavatkozás módját pedig a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szabályozza.

a) A VET. IX. fejezetében foglaltak szerint az engedélyes vállalkozás szétválásához, más társasági formába történő átalakulásához, más gazdasági társasággal való egyesüléséhez vagy alaptőkéjének, illetve törzstőkéjének legalább egynegyed résszel történő leszállításához a Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) jóváhagyása szükséges. A Hivatal nem tagadhatja meg az alaptőke vagy törzstőke leszállításához való hozzájárulást, ha azt az engedélyes számára külön jogszabály kötelezővé teszi.

A VET. 103. § (1) bekezdése szerint az engedélyes vállalkozás átalakulásához, szétválásához, más vállalkozással történő egyesüléséhez, jogutód nélküli megszűnéséhez, alaptőkéjének, illetve törzstőkéjének legalább egynegyed résszel történő leszállításához a Hivatal jóváhagyására van szükség. A VET. 103. § (2) bekezdése értelmében a Hivatal jóváhagyó határozata szükséges továbbá az engedélyes működési engedélyében felsorolt tevékenységekhez kötött tevékenységeinek harmadik személy általi végzéséhez, valamint a működési engedélyében meghatározott alapvető eszközeinek és vagyoni értékű jogainak harmadik személy részére történő átruházásához, átengedéséhez, lízingbe adásához, illetve egyéb módon tartós használatba adásához, megterheléséhez vagy biztosítékul való lekötéséhez.

A VET. 50. § (3) bekezdése szabályozza azokat az eseteket, amikor a Hivatal a működési engedély kiadását megtagadja. A (3) bekezdés *c*) pontja alapján a Hivatal az engedély kiadását megtagadja, ha a működési engedély iránti kérelemben szereplő tevékenység folyamatos, hosszú távú ellátásához a kérelmező nem rendelkezik a külön jogszabályban meghatározott pénzügyi-gazdasági, műszaki feltételekkel és eszközökkel, szakszemélyzettel, kereskedelmi lehetőségekkel, illetőleg nem felel meg az energiahatékonyági követelményeknek. A *c*) pont általános, keret jellegű meghatározását a VET. végrehajtásáról szóló 180/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet, illetve a Hivatal által kiadott működési engedély pontosítja.

b) A GET. 9. §-a szerint a határozatlan időre szóló működési engedély megadásának feltétele többek között az, hogy a földgázipari vállalkozás rendelkezék a tevékenység végzéséhez szükséges eszközök (szállító-, elosztóvezetékek, illetve tárolók) és azok berendezéseinek többségi

tulajdonával és azok működtetésére vonatkozó szakhatósági hozzájárulásokkal.

A GET. VIII. fejezetében, az 52. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az engedélyes vállalkozás szétválásához, más társasági formába történő átalakulásához, más gazdasági társasággal való egyesüléséhez vagy alaptőkéjének, illetve törzstőkéjének legalább egynegyed résszel történő leszállításához a Hivatal jóváhagyó határozata szükséges. A GET. 52. § (3) bekezdése szerint az engedélyes vállalkozásban történő, a szavazatok 25 százalékát, 50 százalékát, illetve 75 százalékát meghaladó befolyás szerzéséhez és az ehhez fűződő jogok gyakorlásához a Hivatal jóváhagyó határozata szükséges. Az 52. § (5) bekezdése kimondja, hogy a Hivatal a fenti ügyletek jóváhagyását megtagadhatja, illetőleg feltételhez kötheti, ha azok végrehajtása a földgázellátás biztonságát, vagy az engedélyköteles tevékenység ellátását, valamint a szállítási, tárolási, elosztási, rendszerirányítási vagy közüzemi szolgáltatási tevékenység árának és a szolgáltatás minőségének meghatározására vonatkozó szabályozást veszélyezteti.

IV. Az állami beavatkozásra lehetőséget nyújtó szavazatsöbbségi részvény (aranyrészvény) jogintézményének fent ismertetett hatályos szabályozása nem egyeztethető össze az I. részben ismertetett közösségi jogi követelményekkel.

A magyar szabályozás alapján az állam ugyanis a szavazatsöbbségi részvényéhez fűződő jogait tetszése szerint gyakorolhatja, mely joga tulajdonosi hányadával nem arányos, illetve nem a vállalkozások tulajdonosainak döntésével jött létre. Jelenleg semmi nem korlátozza az állam képviselőjében eljáró személyt, hogy az egyes gazdasági társaságok milyen tulajdonosi döntéseibe mely szempontokat érvényesítve avatkozhat be a Gt. szabályai alapján.

A hatályos privatizációs törvény mellékletében felsorolt gazdasági társaságok egy része olyan gazdasági tevékenységet folytat, amely alapján még elméleti síkon sem merülhet fel a közrend és a közbiztonság veszélyeztetésének lehetősége, ebből következően az állami intézkedés semmilyen módon nem igazolható.

A privatizációs törvény mellékletében szereplő gazdasági társaságok másik része esetében a társaság alaptevékenysége alapján felmerülhet a közrend és közbiztonság veszélyeztetése, ebből adódóan indokolt lehet az állam részéről a beavatkozás. Ugyanakkor a hatályos jogszabályok olyan jogosultságokat biztosítanak az állam számára a társasági döntések befolyásolására, amelyek nem korlátozódnak a közrendet, közbiztonságot közvetlenül fenyegető veszélyhelyzetre, és nem felelnek meg a szükségesség és arányosság közösségi jogi követelményeinek sem.

A szavazatsöbbségi részvényhez fűződő jogok jogosultjaként az állam nem hatósági jogkörben hozza meg döntéseit, ezért nem köteles indokolni azokat, ebből következően a döntések – a közigazgatási határozatokkal szemben – bíróság előtt nem támadhatók meg.

A fentiekből következően a tulajdonosi döntésekbe való beavatkozás céljára az államnak olyan jogi megoldást kell választania, amely a többi tulajdonossal szemben nem diszkriminatív jellegű, a beavatkozás szükségessége a közrendet és a közbiztonságot, az ellátás biztonságát közvetlenül fenyegető veszélyhelyzettel igazolható, az intézkedés anyagi jogi jellegű, azzal szemben a társaság tulajdonosai részére biztosított a jogorvoslat, a lehető legkisebb mértékben korlátozza a társasági autonómiát és mindenki által megismerhető, objektív kritériumokon alapul. Minden olyan irányú érvelés, amely az aranyrészvény intézményének hatályos formában lévő fenntarthatóságára irányul, nem vezet eredményre a Bizottság által indított eljárásban, tekintettel az Európai Bíróság töretlen ítélkezési gyakorlatára, és a csatlakozási tárgyalások során tett kötelezettségvállalással is ellentétes lenne. Ezért szükséges, hogy az Európai Bíróság esetjogának és az Európai Bizottsággal folytatott konzultációk eredményének megfelelően megszüntetésre kerüljön a privatizációs törvény szerinti, az államot megillető szavazats többségi részvény jogintézménye.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

Az államot megillető szavazats többségi részvény hatályos jogintézménye ellentétes a közösségi joggal, mert alkalmas arra, hogy korlátozza a Római Szerződés 56. cikke által biztosított tőke áramlásának szabadságát. A privatizációs törvény mellékletében felsorolt gazdasági társaságok egy része olyan gazdasági tevékenységet folytat, amely alapján még elméleti síkon sem merülhet fel a közrend és a közbiztonság veszélyeztetésének lehetősége, ebből következően az állami intézkedés semmilyen módon nem igazolható. A privatizációs törvény mellékletében szereplő gazdasági társaságok másik része esetében a társaság alaptevékenysége alapján felmerülhet a közrend és közbiztonság veszélyeztetése, ebből adódóan indokolt lehet az állam részéről a beavatkozás. Ugyanakkor a hatályos jogszabályok olyan jogosultságokat biztosítottak az állam számára a társasági döntések befolyásolására, amelyek nem felelnek meg a szükségesség és arányosság közösségi jogi követelményeinek. A szavazats többségi részvényhez fűződő jogok jogosultjaként az állam nem hatósági jogkörben hozta meg döntéseit, ezért nem volt köteles indokolni azokat, ebből következően a döntések – a közigazgatási határozatokkal szemben – bíróság előtt nem voltak megtámadhatók.

A közösségi jogi követelményekkel összhangban az érintett társaságok kötelesek megtenni a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a szavazats többségi részvény megszüntetésre kerüljön.

Az érintett társaságokat az 1. § (1) bekezdése nem tételes felsorolással, hanem a Priv. tv. 2007. január 1. napján hatályos mellékletére történő utalással határozza meg. Ezen társaságok azok, amelyekben az állami részesedés mértéke 1 db szavazats többségi részvény. A részvényhez fűződő elsőbbségi jogok megszüntetésének határideje a törvény hatálybalépését követő 90 nap. Amennyiben ezen időszak alatt a társaságok valamelyike nem tesz eleget az alapszabály módosítási kötelezettségének, a szavazats többségi részvényhez fűződő jogok a törvény erejénél fogva szűnnek meg.

Ezzel a törvény eleget tesz annak a bizottsági elvárásnak, amely az államot megillető szavazats többségi részvény megszüntetését várja el.

A 2. §-hoz

Az államot megillető szavazats többségi részvény jogintézményének megszüntetése valamennyi, Magyarország energiaellátásának, földgázellátásának jelentős társaság tekintetében megszünteti az államot megillető jogosultságokat. E társaságok energiaellátásban betöltött kulcsszerepe miatt – valamennyi fogyasztó és a gazdaság érdekében – ugyanakkor továbbra is szükséges a társaságok tevékenységével kapcsolatos – döntéshozatalt nem befolyásoló – olyan állami szerepvállalás, amely a közösségi jogi követelményekkel összhangban van.

A törvény 2. §-a új fogalmat, az „ország energiaellátásának biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű gazdasági társaság” fogalmát vezet be. Ilyen gazdasági társaságnak minősíti mindazon társaságokat, amelyek a 2007. január 1. napján hatályos Priv. tv. mellékletében megjelölt energetikai vagy földgázipari társaságok, illetve ezek későbbi tevékenységet átvevő jogutódja. E társaságok igazgatóságának és felügyelőbizottságának egy-egy tagját a Magyar Energia Hivatal (Hivatal) jogosult jelölni.

A 3. és 4. §-hoz

A 3. § a VET. és a GET. tekintetében a Hivatal feladatköreit bővíti egy új ponttal, amely szerint a Hivatal jelölési joggal rendelkezik a stratégiai társaságok igazgatóságába, felügyelőbizottságába delegálandó egy-egy tag tekintetében.

Az 5. és 6. §-hoz

A VET. és a GET. új §-sal történő kiegészítésével a törvény meghatározza a Hivatal által jelölt személyre vonatkozó alapvető szabályokat. Az alapvető jogosultsága, hogy részt vehet a villamosenergiái, gázipari stratégiai tár-

saságok ügyvezetésében, illetve a társaság működésének ellenőrzésében. E kijelölt tag azonban kizárólag tanácskozási joggal vehet részt az ügyvezető, illetve felügyelő testületek ülésein, szavazati joggal nem rendelkeznek, a határozatképesség számításakor öt figyelmen kívül kell hagyni.

A Hivatal által jelölt személyt a társaság köteles megválasztani, kivéve, ha vele szemben kizáró ok áll fenn. És ugyanígy a kinevezett személyt a társaság csak a Hivatal javaslatára hívhatja vissza. Ez alól egyetlen esetben van kivétel, amikor a jelölttel szemben kizáró ok áll fenn, azonban a Hivatal nem tesz eleget a visszahívási, illetve újbóli jelölési kötelezettségének.

Az állam e személyek útján nem kap a társaság ügyvezetésében vagy tevékenységének ellenőrzésében olyan többletjogokat, mint az arányrészvény útján, így nem is csorbítja a társaság tulajdonosainak döntési jogait, vagyis végeredményben nem befolyásolja az egyes befektetők gazdasági döntéseinek feltételeit. A konzultációs jogkörrel való részvétel lehetősége azt teszi lehetővé, hogy a vilamosenergia-, illetve a földgázellátást lényegesen érintő kérdések meghozatala előtt az igazgatóságban, felügyelőbizottságában jelen lévő tag a döntéssel kapcsolatos állami energiapolitikai – elsősorban ellátásbiztonsági – szempontokat kifejtthesse.

A 7. §-hoz

Az érintett társaságok igazgatóságába, felügyelőbizottságába első alkalommal a törvény hatálybalépését követő 30 napon belül jelöl tagot a Hivatal.

A 8. §-hoz

A § utal a Priv. tv. módosított mellékletének meghatározására.

A 9. §-hoz

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezéseket tartalmaz. A törvény a kihirdetésének napján lép hatályba annak érdekében, hogy a 2007. tavaszán megtartandó éves rendes közgyűléseken már napirendre vehető legyen az államot megillető szavazatsöbbségi részvényhez fűződő jogok megszüntetése.

A törvény hatályon kívül helyezi a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 286. §-ának (4) bekezdését annak érdekében, hogy a jövőben újra mód nyíljon arra, hogy nyilvánosan működő részvénytársaság részvényesei (is) vétőjogot megtestesítő részvény kibocsátásáról határozhassanak.

2007. évi XXVII.

törvény

a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról*

(Indokolással)

1. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 46. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés végrehajtása során az (1) bekezdés nem alkalmazható.”

2. § (1) A Btk. 61. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kiutasítás végleges hatályú, vagy határozott ideig tart. Végleges hatállyal az utasítható ki, akit legalább tíz évi szabadságvesztésre ítélnék állam vagy emberiség elleni bűncselekmény (X. és XI. fejezet), emberrablás (175/A. §), emberkereskedelem (175/B. §), terrorcselekmény (261. §), nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (261/A. §), légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (262. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel [263. § (2) bek.], visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel [263/A. § (2) bek.], visszaélés kábítószerrel (282–282/B. §), illetve bűncselekménynek bünszervezetben (137. § 8. pont) történő elkövetése miatt, és – figyelemmel az elkövetés jellegére, az elkövető kapcsolataira – az országban tartózkodása a közbiztonságot jelentősen veszélyeztetné. A külön törvény szerinti szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy végleges hatállyal nem utasítható ki.”

(2) A Btk. 61. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A külön törvény szerinti szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy, valamint a Magyar Köztársaság területén letelepedettként vagy bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkezővel szemben kiutasításnak csak olyan bűncselekmény elkövetése miatt lehet helye, amely öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő.”

3. § A Btk. 77. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*El kell kobozni azt a dolgot,*

„*d*) amelyre a bűncselekményt elkövették, vagy a bűncselekmény befejezését követően e dolog elszállítása céljából használtak.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. április 2-i ülésnapján fogadta el.

4. § A Btk. 137. §-ának 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„12. nagy nyilvánosságon a bűncselekménynek a sajtó, egyéb tömegtájékoztatói eszköz, sokszorosítás, illetőleg elektronikus hírközlő hálózaton való közzététel útján történő elkövetését is érteni kell,”

5. § (1) A Btk. 138/A. §-ának bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„E törvény alkalmazásában az érték, a kár, a vagyoni hátrány, valamint az adóbevétel, illetőleg a vámbevétel csökkenése”

(2) A Btk. 138/A. §-ának *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az érték, a kár, a vagyoni hátrány, a mérték összege, illetőleg az adóbevétel csökkenésének összege]

„*a)* kisebb, ha húszezer forintot meghalad, de kétszáz ezer forintot nem halad meg,”

6. § A Btk. 160/A. §-ának (3) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki, és a jelenlegi *b)–d)* pontok jelölése *c)–e)* pontokra módosul:

[Az (1)–(2) bekezdés alkalmazásában nemzetközi szerződés által tiltott fegyvernek kell tekinteni]

„*b)* az 1975. évi 11. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a bakteriológiai (biológiai) és toxin-fegyverek kifejlesztésének, előállításának és tárolásának megtiltásáról és e fegyverek megsemmisítéséről szóló, az Egyesült Nemzetek Szervezete XXVI. ülészakán, 1971. december 10-én elfogadott egyezmény 1. cikkében meghatározott bakteriológiai (biológiai) és toxin-fegyvert,”

7. § A Btk. a következő 202/A. §-sal egészül ki:

„202/A. § Aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személlyel ellenszolgáltatás fejében közöszl vagy fajtalanodik, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

8. § A Btk. 204. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Tiltott pornográf felvétellel visszaélés

204. § (1) Aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről pornográf felvételt megszerz, tart, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről pornográf felvételt kínál, átad vagy hozzáférhetővé tesz, büntettet követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről pornográf felvételt készít, forgalomba hoz, azzal kereskedik, illetőleg ilyen felvételt a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz, büntettet

követ el, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) A (3) bekezdés szerint büntetendő, aki pornográf jellegű műsorban tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt vagy személyeket szerepeltet.

(5) Két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki a (3)–(4) bekezdésben írt bűncselekmény elkövetéséhez anyagi eszközöket szolgáltat.

(6) Aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt, vagy személyeket pornográf felvételen, avagy pornográf jellegű műsorban való szereplésre felhív, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(7) E § alkalmazásában

a) felvétel: a videó-, film-, vagy fényképfelvétel, illetőleg más módon előállított képfelvétel,

b) pornográf felvétel: az olyan felvétel, amely a nemiséget súlyosan szeméremérintő nyíltsággal, célzatosan a nemi vágy felkeltésére irányuló módon ábrázolja,

c) pornográf jellegű műsor: a nemiség súlyosan szeméremérintő nyíltsággal, célzatosan a nemi vágy felkeltésére irányuló cselekvéssel való megjelenítése.”

9. § (1) A Btk. 261. §-ának (4)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Aki az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott büntetett elkövetésére felhív, ajánlkozik, vállalkozik, a közös elkövetésben megállapodik, vagy az elkövetés elősegítése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, ahhoz anyagi eszközöket szolgáltat vagy gyűjt, büntettet követ el, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(5) Aki a (4) bekezdésben meghatározott cselekményeket az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott büntetettnek terrorista csoportban történő elkövetése érdekében valószínűsíti meg, illetőleg a terrorista csoport tevékenységét egyéb módon támogatja, büntettet követ el, és öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(6) A (4) vagy az (5) bekezdésben meghatározott bűncselekmény miatt nem büntethető, aki a cselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, a hatóságnak bejelenti, és az elkövetés körülményeit feltárja.”

(2) A Btk. 261. §-a (9) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E § alkalmazásában]

„*a)* személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmény az emberölés [166. § (1) és (2) bek.], a testi sértés [170. § (1)–(5) bek.], a foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés [171. § (3) bek.], a személyi szabadság megsértése (175. §), az emberrablás (175/A. §), a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény [184. § (1) és (2) bek.], a vasúti, légi vagy vízi közlekedés veszélyeztetése [185. § (1) és (2) bek.], a hivatalos személy elleni erőszak (229. §), a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak (230. §), a hivatalos személy támogatója elleni erőszak (231. §), a nem-

zetközileg védett személy elleni erőszak (232. §), a közveszély okozás [259. § (1)–(3) bek.], a közérdekű üzem működésének megzavarása [260. § (1) és (2) bek.], a légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (262. §), a robbanóanyaggal vagy robbantószerrel visszaélés (263. §), a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés [263/A. § (1)–(3) bek.], a haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés [263/B. § (1)–(3) bek.], a radioaktív anyaggal visszaélés [264. § (1)–(3) bek.], a nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel visszaélés [264/C. § (1)–(3) bek.], a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény (300/C. §), a rablás (321. §) és a rongálás (324. §),”

10. § (1) A Btk. 261/A. §-ának (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Aki a Magyar Köztársaság nemzetközi jogi kötelezettsége alapján kihirdetett, illetve az Európai Közösséget létrehozó szerződés 60. cikke alapján elfogadott rendeletekben, illetve e rendeletek felhatalmazása alapján elfogadott rendeletekben vagy határozatokban, valamint az Európai Uniót létrehozó szerződés 15. cikke alapján elfogadott tanácsi közös álláspontokban elrendelt]

„c) behozatali vagy kiviteli tilalmat”

[megszegi, büntettet követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.]

(2) A Btk. 261/A. §-ának (6) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[E § alkalmazásában – ha a nemzetközi jogi kötelezettség alapján a kötelezettséget, illetve tilalmat kihirdető jogszabály eltérően nem rendelkezik –]

„c) az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott tilalmon az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet II. mellékletében meghatározott árukra vonatkozó behozatali vagy kiviteli tilalmat”

[kell érteni.]

11. § A Btk. 263. §-ának (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Aki robbanóanyagot, robbantószerrel vagy ezek felhasználására szolgáló készüléket engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít, büntettet követ el, és öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) A büntetés az (1) bekezdés esetén öt évtől tíz évig, a (2) bekezdés esetén öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) üzletszerűen,

b) bűnszövetségben

követik el.

(4) Aki a (2) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

12. § A Btk. 263/A. §-ának (2)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Aki lőfegyvert vagy lőszerrel engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít, büntettet követ el, és öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) A büntetés az (1) bekezdés esetén öt évtől tíz évig, a (2) bekezdés esetén öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) üzletszerűen,

b) bűnszövetségben

követik el.

(4) Aki

a) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszerrel engedéllyel nem rendelkezőnek átadja,

b) vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez tartozó, csekély mennyiségű lőszerrel engedély nélkül megszerzi vagy tart,

c) az engedéllyel tartott kézilőfegyverét, vadászlőfegyverét vagy sportlőfegyverét, illetve az ahhoz tartozó lőszerrel bejelentés nélkül az ország területére behozza, onnan kiviszi, vagy azon átszállítja, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(5) Aki a (2) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

13. § A Btk. 263/B. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel

263/B. § (1) Aki

a) engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve haditechnikai terméket előállít, vagy haditechnikai szolgáltatást nyújt,

b) olyan haditechnikai terméket, amelynek forgalmát jogszabály tiltja, előállít, megszerzi, felhasznál, tart vagy átad, illetve az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít,

c) engedély vagy Nemzetközi Importigazolás, vagy ezeket helyettesítő okmányok nélkül, illetve az engedély vagy a Nemzetközi Importigazolás kereteit túllépve haditechnikai terméket vagy kettős felhasználású terméket külkereskedelmi forgalomba hoz, ideértve annak az Európai Közösség vámterületén belüli átadását, illetőleg külföldre haditechnikai szolgáltatást nyújt, büntettet követ el, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki

a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóanyag, valamint ezeket célba juttatni képes rakéatechnikai eszköz kifejlesztésével, gyártásával, kereskedelmével, karbantartásával, észlelésével, azonosításával vagy elterjesztésével kapcsolatban műszaki segítséget nyújt, valamint

b) az a) pontban foglaltaktól eltérő, más katonai felhasználással kapcsolatban nyújt műszaki segítséget olyan országra vonatkozóan, amely a nemzetközi kötelezettségvállalás alapján a Magyar Köztársaságra nézve kötelező fegyver kiviteli korlátozás alá tartozik.

(3) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt

a) üzletszerűen,

b) bűnszövetségben követik el.

(4) Aki az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(5) E § alkalmazásában

a) az Európai Közösség vámterületén a Közösségi Vámcodek létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 3. cikkében meghatározott területet,

b) kettős felhasználású terméken a kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2000. június 22-i 1334/2000/EK tanácsi rendelet 2. cikk a) pontjában meghatározott terméket kell érteni.”

14. § A Btk. 264. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Aki radioaktív anyaggal való visszaélésre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

15. § A Btk. 264/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Aki nukleáris létesítmény üzemeltetésével való visszaélésre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

16. § (1) A Btk. 289. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Aki a felszámolás elrendelését követően a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvényben előírt beszámoló-készítési, könyvvezetési vagy egyéb tájékoztatói kötelezettségének nem tesz eleget, és ezzel a felszámolási eljárás eredményes lefolytatását részben vagy egészben megghiúsítja, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény

a) az adott üzleti évet érintően a számvitelről szóló törvény szerinti megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hibát idéz elő, vagy

b) az adott üzleti évet érintően a vagyoni helyzet áttekintését, illetőleg ellenőrzését megghiúsítja.

(5) A büntetés büntett miatt az (1) bekezdés esetén három évig, a (4) bekezdés esetén öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a cselekményt pénzügyi intézmény, biztosító, befektetési szolgáltató, árutőzsdei szolgáltató, befektetési alapkezelő, kockázati tőkealap-kezelő, tőzsdei, elszámolóházi vagy központi értéktári tevékenységet végző szervezet, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár vagy magánnyugdíjpénztár körében követik el.”

(2) A Btk. 289. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, közérdekű munka vagy pénzbüntetés, ha a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott cselekményt gondatlanságból követik el.”

17. § A Btk. 290. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„*Csődbűncselekmény*”

290. § (1) Aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete esetén

a) a tartozása fedezetül szolgáló vagyon elrejtésével, eltitkolásával, megrongálásával, megsemmisítésével, használhatatlanná tételével,

b) színlelt ügylet kötésével vagy kétes követelés elismerésével,

c) az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes módon veszteséges üzletbe kezdéssel, illetve annak továbbfolytatásával, vagy

d) az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes más módon

vagyonát ténylegesen vagy színleg csökkenti, és ezzel hitelezőjének vagy hitelezőinek kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja, büntett miatt követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenné válását vagy annak látszatát az (1) bekezdésben írt magatartások valamelyikével idézi elő, és ezzel hitelezőjének vagy hitelezőinek kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelensége esetén hitelezőjének vagy hitelezőinek kielégítését az (1) bekezdésben írt magatartások valamelyikével részben vagy egészben megghiúsítja.

(4) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1)–(3) bekezdésben meghatározott cselekmény a gazdasági életben súlyos következményekkel jár.

(5) Aki a felszámolás elrendelését követően valamely hitelezőjét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvényben meghatározott kielégítési sorrend megsértésével előnyben részesíti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(6) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott cselekmény akkor büntethető, ha a csődeljárást megindították, vagy a felszámolást elrendelték, illetve a felszámolási eljárás megindítása törvény kötelező rendelkezése ellenére nem történt meg.”

18. § A Btk. 291. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Értelmező rendelkezés

291. § (1) A 290. § (1)–(5) bekezdésében meghatározott bűncselekményt tettesként az követheti el, aki a gazdálkodó szervezet (adós) vagyonával vagy annak egy részével rendelkezni jogosult.

(2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni akkor is, ha a vagyonnal történő rendelkezés alapjául szolgáló jogügylet érvénytelen.”

19. § A Btk. 298/A. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Gazdálkodó szervezet vezető állású személyének visszaélése

298/A. § A gazdálkodó szervezet vezető állású személye, aki

a) a gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetéről vagy vezető állású személyéről e tevékenységével összefüggésben, illetve a gazdálkodó szervezetre vonatkozóan pénzügyi eszközről valótlán adat közlésével vagy híresztelésével, illetve adat elhallgatásával,

b) pénzügyi eszközre vonatkozó színlelt ügylet kötésével a gazdálkodó szervezet tagját vagy tagjait megtéveszti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

20. § A Btk. 298/B. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Saját tőke csorbítása

298/B. § A jogi személyiséggel rendelkező gazdálkodó szervezet vezető állású személye, aki a társaság saját tőkéjét részben vagy egészben jogtalanul elvonja, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

21. § A Btk. 298/D. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Aki törvényben előírt engedély nélkül]

„b) befektetési szolgáltatási vagy kiegészítő befektetési szolgáltatási, árutőzsdei szolgáltatási, befektetési alapkezelési, kockázati tőkealap-kezelési, tőzsdei, elszámolóházi vagy központi értéktári,”

[tevékenységet végez, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.]

22. § A Btk. 299. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Gazdasági adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása

299. § (1) A gazdálkodó szervezet vezető állású személye, aki közreműködik abban, hogy

a) a gazdálkodó szervezet a székhelyén (telephelyén, fióktelepén) ne legyen fellelhető, vagy

b) közhitelű nyilvántartásba olyan személy kerüljön a gazdálkodó szervezet képviselőjére jogosult személyként bejegyzésre, akinek lakóhelye (tartózkodási helye) ismeretlen, vagy ismeretlennek minősül, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki közhitelű nyilvántartásba bejegyzendő, gazdasági tevékenységhez kapcsolódó adat, jog vagy tény bejelentését, illetve ilyen adat, jog vagy tény változásának bejelentését elmulasztja, ha a bejelentési kötelezettségét jogszabály írja elő, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

23. § (1) A Btk. 300/F. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 298/A. §, a 299/A. § és a 299/B. § alkalmazásában pénzügyi eszköz:”

[a befektetési eszköz, az egyéb tőzsdei termék és bármilyen más eszköz, amelynek a forgalmazását az Európai Unió valamely tagállama szabályozott piacon engedélyezték, vagy amelyre vonatkozóan az ilyen piacon történő forgalmazásra engedélyezés iránti kérelmet nyújtottak be,]

(2) A Btk. 300/F. §-a (2) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 298/A. §, 298/B. §, 299. § és a 299/B. § alkalmazásában vezető állású személy:”

[a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője, felügyelő bizottsági tagja,]

24. § A Btk. 303. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„303. § (1) Aki más által elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó dolog ezen eredetének leplezése céljából

a) a dolgot átalakítja vagy átruházza, gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja,

b) a dolgon fennálló jogot vagy az e jogban bekövetkezett változásokat, illetve azt a helyet, ahol a dolog található eltíttolja vagy elleplezi,

c) a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe, büntettet követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a más által elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó dolgot

a) magának vagy harmadik személynek megszerzi,

b) megőrzi, kezeli, használja vagy felhasználja, azon vagy az ellenértékén más anyagi javakat szerez, ha a dolog eredetét az elkövetés időpontjában ismerte.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki szabadságvesztéssel büntetendő cselekményének elkövetéséből származó dolgot ezen eredetének leplezése céljából

a) gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja,

b) a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe.

(4) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1)–(3) bekezdésben meghatározott pénzmosást

a) üzletszerűen,

b) különösen nagy, vagy azt meghaladó értékre,

c) pénzügyi intézmény, biztosító, befektetési szolgáltató, árutőzsdei szolgáltató, befektetési alapkezelő, kockázati tőkealap-kezelő, tőzsdei, elszámolóházi vagy központi értéktári tevékenységet végző szervezet, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár vagy magánnyugdíjpénztár, vagy szerencsejáték szervezésével foglalkozó szervezet tisztségviselőjeként vagy alkalmazottjaként,

d) hivatalos személyként,

e) ügyvédként

követik el.

(5) Aki az (1)–(4) bekezdésben meghatározott pénzmosás elkövetésében megállapodik, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(6) Nem büntethető az (1)–(5) bekezdésben meghatározott pénzmosás miatt, aki a hatóságnál önként feljelentést tesz, vagy ilyet kezdeményez, feltéve, hogy a cselekményt még nem, vagy csak részben fedezték fel.”

25. § (1) A Btk. 303/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki a más által elkövetett szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó

a) dolgot gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja,

b) dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe,

és gondatlanságból nem tud a dolog ezen eredetéről, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

(2) A Btk. 303/A. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A büntetés vétség miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt]

„b) pénzügyi intézmény, biztosító, befektetési szolgáltató, árutőzsdei szolgáltató, befektetési alapkezelő, kockázati tőkealap-kezelő, tőzsdei, elszámolóházi vagy központi értéktári tevékenységet végző szervezet, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár vagy magánnyugdíjpénztár, vagy szerencsejáték szervezésével foglalkozó szervezet tisztségviselőjeként vagy alkalmazottjaként,”

[követik el.]

(3) A Btk. 303/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem büntethető az (1) és (2) bekezdésben meghatározott pénzmosás miatt, aki a hatóságnál önként feljelentést tesz vagy ilyet kezdeményez, feltéve, hogy a cselekményt még nem vagy csak részben fedezték fel.”

26. § A Btk. 303/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„303/B. § Aki a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben előírt bejelentési kötelezettségnek nem tesz eleget, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

27. § A Btk. 303/C. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés az (1) bekezdés számozást kapja:

„(2) A 303. § és a 303/A. § alkalmazásában pénzügyi tevékenységen, illetve pénzügyi szolgáltatás igénybevételén a pénzügyi szolgáltatási vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, befektetési szolgáltatási vagy kiegészítő befektetési szolgáltatási, árutőzsdei szolgáltatási, befektetési alapkezelési, kockázati tőkealap-kezelési, tőzsdei, elszámolóházi vagy központi értéktári, biztosítási, önkéntes kölcsönös biztosító pénztári vagy magánnyugdíjpénztári tevékenységet, illetve annak igénybevételét kell érteni.”

28. § A Btk. 310/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„310/A. § (1) Az a munkáltató, aki

a) munkaszerződés nélkül,

b) színlelt szerződéssel

alkalmazott munkavállalója részére járó személyi jellegű juttatáshoz kapcsolódó, a kifizetőt terhelő, az államháztartás valamely alrendszerébe kötelezően előírt közteherfizetési kötelezettség teljesítését elmulasztja, és ezzel az adóbevételt csökkenti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán az adóbevétel nagyobb mértékben csökken.

(3) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán az adóbevétel jelentős mértékben csökken.

(4) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán az adóbevétel különösen nagy, vagy ezt meghaladó mértékben csökken.

(5) Az (1)–(4) bekezdés szerint büntetendő, aki a megállapított adó meg nem fizetése céljából téveszti meg a hatóságot, ha ezzel az adó behajtását jelentősen késlelteti vagy megakadályozza.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetője nem büntethető, ha a vádirat benyújtásáig az adótartozását kiegyenlíti.

(7) E § alkalmazásában az adóbevétel csökkenésének meghatározásakor az elvont adók összegét egybe kell számítani.”

29. § A Btk. 312. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„*Csempészet*

312. § (1) Aki nem közösségi árut a vámellenőrzés alól elvon, vagy a vámtartozás, a nem közösségi adók és díjak, illetve a biztosíték megállapítása vagy beszedése szempontjából lényeges körülmények tekintetében valótlan nyilatkozatot tesz, és ezzel a vámbevételt csökkenti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a bűncselekmény folytán a vámbevétel nagyobb mértékben csökken,

b) az (1) bekezdés szerint minősülő csempészetet üzletszerűen vagy bűnszövetségben követik el.

(3) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a bűncselekmény folytán a vámbevétel jelentős mértékben csökken,

b) a (2) bekezdés *a)* pontja szerint minősülő csempészetet üzletszerűen vagy bűnszövetségben követik el.

(4) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a bűncselekmény folytán a vámbevétel különösen nagy, vagy ezt meghaladó mértékben csökken,

b) a (3) bekezdés *a)* pontja szerint minősülő csempészetet üzletszerűen vagy bűnszövetségben követik el.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetője nem büntethető, ha a vádirat benyújtásáig az okozott vámbevétel csökkenéssel azonos összegű tartozását kiegyenlíti.

(6) Az (1)–(4) bekezdés alkalmazásában

a) biztosíték alatt a vámtartozás, illetve a nem közösségi adók és díjak megfizetésének – vámjogszabályok által meghatározott formában történő – biztosítását,

b) vámbevétel-csökkenés alatt a vámtartozás, illetve a nem közösségi adók és díjak megfizetésére vonatkozó kötelezettség nem teljesítése miatt bekövetkezett bevételkiesést kell érteni.”

30. § A Btk. 313/C. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A személyi vagyont károsító készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés miatt az elkövető csak magánindítványra büntethető, ha a sértett a hozzátartozója.”

31. § A Btk. 315. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E fejezet alkalmazásában gazdasági tevékenység a bevétel elérése érdekében vagy azt eredményező módon saját kockázatra rendszeresen végzett termelő, kereskedelmi vagy szolgáltató tevékenység.”

32. § A Btk. 326. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki csempészetből, lopásból, sikkasztásból, csalásból, hűtlen kezeléssel, rablásból, kifosztásból, zsarolásból, jogtalan elsajátításból vagy orgazdaságból származó dolgot vagyoni haszon végett megszerez, elrejt vagy elidegenítésében közreműködik, orgazdaságot követ el.”

33. § (1) A Btk. 329. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E § alkalmazásában szellemi alkotás: az irodalmi, tudományos és művészeti alkotás, a találmány, a növényfajta, a használati minta, a formatervezési minta és a mikroelektronikai félvezető termék topográfiaja.”

(2) A Btk. 329/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki másnak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát haszonszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

(3) A Btk. 329/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„329/B. § (1) Aki a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott hatásos műszaki intézkedést haszonszerzés végett megkerüli, vagy e célból ehhez szükséges eszközt, terméket, berendezést vagy felszerelést

a) készít, előállít,

b) átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott hatásos műszaki intézkedés megkerülése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő gazdasági, műszaki, szervezési ismeret másnak a rendelkezésére bocsátja.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott hatásos műszaki intézkedés kijátszását üzletszerűen követik el.

(4) Nem büntethető az (1) bekezdés *a)* pontja esetén, aki – mielőtt a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott

hatásos műszaki intézkedés megkerüléséhez szükséges eszköz, termék, berendezés, felszerelés készítése, illetőleg előállítás a hatóság tudomására jutott volna – tevékenységét a hatóság előtt felfedi, és az elkészített, illetőleg az előállított dolgot a hatóságnak átadja, valamint lehetővé teszi a készítésben, illetőleg előállításban részt vevő más személy kilétének megállapítását.”

(4) A Btk. 329/D. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki a jogosultnak törvény, kihirdetett nemzetközi szerződés vagy európai közösségi rendelet alapján fennálló szabadalmi oltalomból, növényfajta-oltalomból, kiegészítő oltalmi tanúsítványból, védjegyoltalomból, földrajzi árujelző-oltalomból, formatervezési mintaoltalomból, használati mintaoltalomból, illetve topográfiaoltalomból eredő jogát az oltalom tárgyának utánzásával vagy átvételével megsérti, és ezzel vagyoni hátrányt okoz, vétiséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

34. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (Btk.) 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § (1) Nem valósul meg bűncselekmény, ha

a) az adócsalás (310. §) esetén az adóbevétel csökkenése,
b) a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (310/A. §) esetén az elvont adók összege együttesen százezer forintot nem halad meg.

(2) Nem valósul meg bűncselekmény, ha

a) a jövedékkel visszaélés (311. §) esetén az adóbevétel csökkenése,
b) a jövedéki gazdaság (311/A. §) esetén a jövedéki termék értéke százezer forintot nem halad meg.

(3) Nem valósul meg bűncselekmény, ha

a) a jogosulatlan gazdasági előny megszerzését (288. §) százezer forintot meg nem haladó értékű támogatásra, vagy más gazdasági előnyre nézve követik el,
b) a anyag kezelést (320. §) százezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva követik el.”

35. § A Btké. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § Nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha

a) a rossz minőségű termék forgalomba hozatalát (292–293. §), az áru hamis megjelölését (296. §) százezer forintot meg nem haladó értékre,

b) az árdrágítást (301. §) százezer forintot meg nem haladó értékű árura vagy húszezer forintot meg nem haladó nyereség elérése végett,

c) a csempészetet (312. §) százezer forintot meg nem haladó vámbevétel-csökkenést okozva,

d) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést húszezer forintot meg nem haladó kárt [313/C. § (2) bek. I. ford.] okozva,

e) a lopást (316. §), a sikkasztást (317. §), a jogtalan elsajátítást (325. §) és az orgazdaságot (326. §) húszezer forintot meg nem haladó értékre,

f) a csalást (318. §) és a rongálást (324. §) húszezer forintot meg nem haladó kárt okozva,

g) a hűtlen kezelést (319. §) húszezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva követik el.”

36. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 16. §-a (1) bekezdésének *g)* és *h)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A megyei bíróság hatáskörébe tartoznak]

„*g)* visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel [Btk. 263/B. §], a bennfentes kereskedelem (Btk. 299/A. §), a tőkebefektetési csalás (Btk. 299/B. §), a piramisjáték szervezése (Btk. 299/C. §), a pénzmosás (Btk. 303. §);

h) a különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó közveszélyokozás [Btk. 259. § (2) bek. *b)* pont] és közérdekű üzem működésének megzavarása [Btk. 260. § (2) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős kárt okozó számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény [Btk. 300/C. § (4) bek. *b)* és *c)* pont], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős mértékű bevételecsökkenést okozó adócsalás [Btk. 310. § (3) és (4) bek.], munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás [Btk. 310/A. § (3) és (4) bek.], és visszaélés jövedékkel [Btk. 311. § (3) bek. *a)* pont és 311. § (4) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős értékű jövedéki termékre elkövetett jövedéki gazdaság [Btk. 311/A. § (3) bek. *a)* pont és 311/A. § (4) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős mértékű vámbevétel-csökkenést okozó csempészet [Btk. 312. § (3) bek. *a)* pont és Btk. 312. § (4) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős kárt okozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés [Btk. 313/C. § (5) bek. *a)* pont és 313/C. § (6) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős értékre elkövetett lopás [Btk. 316. § (6) bek. *a)* pont és 316. § (7) bek.] és sikkasztás [Btk. 317. § (6) bek. *a)* pont és Btk. 317. § (7) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős kárt okozó csalás [Btk. 318. § (6) bek. *a)* pont és 318. § (7) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés [Btk. 319. § (3) bek. *c)* és *d)* pont], a különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó anyag kezelés [Btk. 320. § (2) bek.], a különösen nagy, vagy ezt meghaladó értékre elkövetett rablás [Btk. 321. § (4) bek. *a)* pont] és kifosztás [Btk. 322. § (3) bek. *a)* pont], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős kárt okozó rongálás [Btk. 324. § (5) bek. és 324. § (6) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős

értékre elkövetett orgazdaság [Btk. 326. § (5) bek. a) pont és 326. § (6) bek.], a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése [Btk. 329/A. § (3) bek.] és iparjogvédelmi jogok megsértése [Btk. 329/D. § (3) bek.];”

37. § A Be. 17. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével (Btk. 264/A. §), visszaélés atomenergia alkalmazásával (Btk. 264/B. §) és a gazdasági bűncselekmények (Btk. XVII. Fejezet) miatt – kivéve a számvitel rendjének megsértését (Btk. 289. §), valamint a pénzügyi bűncselekményeket (Btk. XVII. Fejezet III. Cím) – a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bíróság, a Fővárosi Bíróság területén a Pesti Központi Kerületi Bíróság jár el. E bíróságok illetékessége e bűncselekmények miatt a megye, illetőleg a főváros területére terjed ki.”

38. § (1) A Be. 36. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Vám- és Pénzügyőrség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:]

„a) nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 261/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel [Btk. 263/B. § (1) bekezdés c) pont], engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység (Btk. 298. §), visszaélés jövedékkel (Btk. 311. §), jövedéki orgazdaság (Btk. 311/A. §), jövedékkel visszaélés elősegítése (Btk. 311/B. §), csempészet (Btk. 312. §),”

(2) A Be. 36. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Vám- és Pénzügyőrség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:]

„c) jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), könyvvizsgálói kötelességszegés (Btk. 289/A. §), csőd-bűncselekmény (Btk. 290. §), adócsalás (Btk. 310. §), munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk. 310/A. §), az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §), a csalás, ha adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el (Btk. 318. §), az orgazdaság, ha csempésztett nem közösségi árura követik el (Btk. 326. §),”

39. § A Be. 70/B. §-ának (7) bekezdése a következő harmadik mondatral egészül ki:

„A terhelt, a tanú és az e törvényben meghatározott más személyek érdekében eljáró segítő másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyekről e törvény szerint másolatot kaphat az, akinek érdekében a segítő eljár.”

40. § A Be. 71. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha a beutazás és a tartózkodás külön törvény szerinti feltételei egyébként nem állnak fenn, az ügyész és a bíróság indítványozhatja az idegenrendészeti hatóságnál, hogy engedélyezze annak a külföldinek és reá tekintettel hozzátartozójának a beutazását, illetve belföldi tartózkodását, akinek a vallomása olyan bizonyítékot tartalmazhat, amely előreláthatólag másként nem pótolható.”

41. § A Be. 74/B. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Bíróság, ügyészség, közjegyző, bírósági végrehajtó, pártfogó felügyelő, jogi segítő, nyomozó hatóság vagy közigazgatási hatóság megkeresésére – törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges mértékben és időtartamban – a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a büntetőügy iratait megküldi, illetve azokba betekintést engedélyez.”

42. § A Be. 82. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (4) bekezdés alapján tett tanúvallomásban közölt bűncselekmény miatt a nyomozás folytatása [191. § (2) bek.] nem rendelhető el, és a tanúvallomás nem tekinthető a perújítás szempontjából új bizonyítéknak [408. § (1) bek. a) pont].”

43. § A Be. 126. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Ha az 517. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek is fennállnak, az őrizetbe vétel bíróság elé állítás céljából is elrendelhető.”

44. § (1) A Be. 146. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az előzetes letartóztatás, az ideiglenes kényszerorvoskezelés, a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet elrendeléséről az úti okmány visszatartása érdekében az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, haladéktalanul értesíti az útlevélhatóságot a külön törvényben meghatározott külföldre utazási tilalom biztosítása érdekében.

(3) A (2) bekezdés szerinti kényszerintézkedések megszüntetéséről az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, haladéktalanul értesíti az útlevélhatóságot az úti okmány visszaadása és a külön törvényben meghatározott külföldre utazási tilalom feloldása érdekében.”

(2) A Be. 146. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit külföldi terhelt esetén is alkalmazni kell, azzal, hogy a (2)–(3) bekezdés szerinti értesítést az idegenrendészeti hatóságnak kell megküldeni.”

45. § A Be. 147. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság a határozatban lakhelyelhagyási tilalmat, valamint házi őrizetet is elrendelhet.”

46. § A Be. 168. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A gyanúsított és a tanú kihallgatásáról, illetőleg a szembesítésről jelentés nem készíthető.”

47. § A Be. 193. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az (1) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell a nyomozás megszüntetése esetén is.”

48. § A Be. 196. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„196. § (1) Akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(2) Ha e törvény az ügyész vagy a nyomozó hatóság részére intézkedés megtételére határidőt állapított meg, az intézkedés elmulasztása miatt akkor lehet panasszal élni, ha a határidő eredménytelenül eltelt.

(3) Nincs helye panasznak a VII. Fejezet VII. Címe szerinti bizonyítási eljárások, a nyomozás [170. § (2) bek.] és a feljelentés kiegészítésének elrendelése (172/A. §) miatt, valamint a nyomozó hatóság egyéb adatszertő tevékenysége során végzett eljárási cselekmények (178. §, 178/A. §), a tanú kihallgatása [79. § (1) bek., 181. §], és a szaktanácsadó közreműködése (182. §) miatt.

(4) Az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt tett, a törvényben kizárt vagy elkéssett panaszt, emiatt indokolás nélkül nem lehet elutasítani.

(5) Ha az (1) bekezdés alapján tett panaszt az intézkedést tevő vagy az intézkedést elmulasztó, illetve a panaszt elbíráló alaposnak tartja, a panasszal sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges és indokolt intézkedést megteszi, s erről a panaszt tevőt határozat hozatala nélkül értesíti.

(6) Az (1) bekezdés szerinti panaszra egyebekben a 195. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

49. § A Be. a következő 228/A. §-sal egészül ki:

„228/A. § (1) Akit az ügyész e fejezet szerinti eljárásában tett intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(2) Ha e törvény az ügyész részére intézkedés megtételére határidőt állapított meg, az intézkedés elmulasztása miatt akkor lehet panasszal élni, ha a határidő eredménytelenül eltelt.

(3) Az ügyész intézkedésének elmulasztása miatt tett, a törvényben kizárt vagy elkéssett panaszt, emiatt indokolás nélkül nem lehet elutasítani.

(4) Ha az (1) bekezdés alapján tett panaszt az ügyész, illetve a felettes ügyész alaposnak tartja, a panasszal sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges és indokolt intézkedést megteszi, s erről a panaszt tevőt határozat hozatala nélkül értesíti.

(5) Az (1) bekezdés szerinti panaszra egyebekben a 228. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

50. § A Be. 305. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a bizonyítás felvétele kiküldött bíró vagy megkeresett bíróság útján nem lehetséges (304. §), továbbá, ha a bizonyítás kiegészítése tárgyaláson nem végezhető el, a bíróság intézkedik az eljárási cselekmény elvégzése iránt (268. §).”

51. § A Be. 392. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a másodfokú ítélet ellen kizárólag a vádlott javára jelentettek be fellebbezést, erről, valamint az ügyben eljáró tanács összetételéről a tanács elnöke azzal értesíti a vádlottat, a védőt, az ügyészt és azt, aki fellebbezett, hogy nyolc napon belül kérheti nyilvános ülés kitűzését. Ha nyilvános ülés kitűzését senki sem kérte, a harmadfokú bíróság az ügyet tanácsulésen intézheti el.”

52. § A Be. 399. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a másodfokú ítélet meghozatalára

a) a 373. § (1) bekezdésének II. vagy III. pontja valamelyikében meghatározott valamely eljárási szabálysértéssel,

b) a súlyosítási tilalom [354. és 355. §, 405. § (1) és (3) bek., 549. § (4) bek.] megsértésével került sor.

(3) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett az első fokú bíróság ítéletét is hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot utasítja új eljárásra, ha a (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést az első fokú bíróság követte el, és a másodfokú bíróság azt nem észlelte.”

53. § A Be. 408. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha]

„f) a köztársasági elnök a terhelttel szemben indult büntetőeljárás kegyelemből történő megszüntetéséről határozott.”

54. § (1) A Be. 409. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 408. § (1) bekezdésének e) pontja alapján csak abban az esetben lehet perújítást indítványozni, ha a terhelt

a tartózkodási helyéről idézhető. Ebben az esetben a perújítás lefolytatása kötelező. Ha a terhelt távollétében csak a másodfokú, illetve csak a harmadfokú bírósági eljárást folytatták le, a perújítást csak a másodfokú, illetve csak a harmadfokú bírósági eljárásra vonatkozóan kell elrendelni. Ha a terhelt a perújítás elrendelése után ismételt ismeretlen helyre távozott, a perújítási eljárást meg kell szüntetni.”

(2) A Be. 409. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 408. § (1) bekezdésének *f*) pontja esetén a perújítás lefolytatása kötelező.”

55. § A Be. 416. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha]

„*c*) a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. *b*) vagy *c*) pontjában, illetve II–IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor,”

56. § A Be. 427. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatja, és a törvénynek megfelelő határozatot hoz, ha]

„*a*) a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor,”

57. § (1) A Be. 428. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (1)–(4) bekezdés számozása (2)–(5) bekezdésre módosul:

„(1) A Legfelsőbb Bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, ha a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor, illetve, ha a 427. § (1) bekezdése szerinti határozat meghozatala az iratok alapján nem lehetséges.”

(2) A Be. 428. §-ának – előző bekezdés alapján átszámozott – (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. *b*) vagy *c*) pontjában, illetve II–IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor, a Legfelsőbb Bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, illetve az iratokat az ügyésznek megküldi.”

58. § A Be. 474. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A katonai ügyész végzi a nyomozást a szövetséges fegyveres erő (Btk. 137. § 18. pont) tagja által belföldön, valamint az e személynek a Magyar Köztársaság határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön elkövetett, magyar büntető joghatóság alá tartozó bűncselekménye miatt.”

59. § A Be. 574. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Annak közlése végett, hogy az elítélt az összbüntetési ítélet alapjául szolgáló szabadságvesztés büntetésekből mennyi időt töltött ki, a bíróság megkeresi a büntetés-végrehajtási intézetet, és ha a kapott tájékoztatás alapján indokolt, az alapítéletek szerinti szabadságvesztések végrehajtását félbeszakítja. Az összbüntetési ítéletnek az összbüntetésbe foglalt szabadságvesztések végrehajtásának félbeszakításáról szóló rendelkezése fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.”

60. § (1) A Be. 580. §-ának (1) bekezdése a következő III. ponttal egészül ki:

[Kártalanítás jár az előzetes letartóztatásért, a házi őrizetért és az ideiglenes kényszergyógykezelésért, ha]

„III. a bíróság a terhelt bűnösségét jogerős határozatában megállapította, de nem szabott ki szabadságvesztést, közérdekű munkát, pénzbüntetést vagy kiutasítást.”

(2) A Be. 580. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Ha a bíróság a terhelt bűnösségét jogerős határozatában megállapította, kártalanítás jár az előzetes letartóztatásért és a házi őrizetért, ha annak tartama meghaladja a jogerősen kiszabott

- a*) szabadságvesztés tartamát,
- b*) közérdekű munka tartamát,
- c*) pénzbüntetés napi tételeinek számát,
- d*) javítóintézeti nevelés tartamát.”

(3) A Be. 580. §-a – előző bekezdés alapján átszámozott – (3) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1)–(2) bekezdés esetén sincs helye kártalanításnak, ha a terhelt”

[a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elől elrejtőzött, megszökött, szökést kísérelt meg,]

61. § A Be. 598. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A döntéshez szükséges adatokat tartalmazó iratokat, valamint a kegyelmi kérelmet

- a*) a vádirat benyújtásáig az ügyész a legfőbb ügyészhez,
- b*) a vádirat benyújtása után a bíróság az igazságügyért felelős miniszterhez

felterjeszti. A kegyelmi kérelemnek az eljárás folytatására nincs halasztó hatálya.”

62. § A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. (Bv. tvr.) 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárást a kijelölt munkahely szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le. Ennek során – a kijelölhető új munkahelyre vonatkozó pártfogó felügyelői jelentés hiányában – elrendeli a pártfogó felügyelői vélemény beszerzését, valamint meghallgatja a pártfogó felügyelőt, szükség esetén a kijelölt és a kijelölendő új munkahely képviselőjét is.”

63. § A Bv. tvr. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárást a közérdekű munka végrehajtására kijelölt munkahely, ha a kijelölésre még nem került sor, az elítélt lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le.”

64. § (1) A Bv. tvr. 27. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A börtönben az elítélt]

„*a*) rövid tartamú eltávoztása kivételesen engedélyezhető, amelynek időtartama a szabadságvesztésbe beszámít, külső munkában kivételesen vehet részt.”

(2) A Bv. tvr. 28. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A fogházban az elítélt]

„*a*) rövid tartamú eltávoztása engedélyezhető, amelynek időtartama a szabadságvesztésbe beszámít, külső munkában részt vehet.”

(3) A Bv. tvr. 28/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre módosul:

„(5) Az eltávoztás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít.”

(4) A Bv. tvr. 29. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Az eltávoztás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít.”

65. § A Bv. tvr. a következő 36/B. §-sal egészül ki:

„36/B. § Az elítélt magánál tartható tárgyainak köre a büntetés-végrehajtási intézet rendjére és biztonságára figyelemmel korlátozható.”

66. § A Bv. tvr. 41/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A kimaradás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít.”

67. § (1) A Bv. tvr. 54–56. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„54. § (1) Az I–VI. cím rendelkezéseit a jelen címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni azokra, akiknek a sza-

badságvesztést katonai fogdában [Btk. 127. § (1) bek.] kell letölteniük.

(2) A szabadságvesztés végrehajtásának rendje a katonai fogdában a fogház rendjének felel meg.

(3) Az intézetet, amelyben a katonai fogdában végrehajtandó szabadságvesztés büntetést kell végrehajtani, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter jelöli ki. A katonai fogdában végrehajtandó fogházbüntetést a külön jogszabályban kijelölt intézet – e célra – elkülönített részén kell végrehajtani.

(4) A szabadságvesztés végrehajtása alatt a különböző állománycsoportú elítélteket el kell különíteni egymástól. Az elítéltek katonai érdekből is csoportosíthatók.

55. § (1) A katonai fogdában büntetésüket töltő elítéltek szolgálati kötelezettségei és jogai annyiban szünetelnek, illetőleg korlátozottak, amennyiben erről az ítélet vagy jogszabály rendelkezik, illetve amennyiben ezek érvényesülése a büntetés céljával ellentétes.

(2) Az elítéltek a szabadságvesztés végrehajtása alatt előljárási és feljebbvalói joggal nem rendelkeznek, fegyvert nem viselhetnek, és szolgálatot nem láthatnak el.

(3) Az elítéltek a szabadságvesztés végrehajtása alatt rendfokozati és fegyvernemi jelzés nélküli egyenruhát viselnek.

(4) Kapcsolattartásra jogosult személy az elítélt állomány-illetékes parancsnoka, vagy annak megbízottja is.

56. § E cím alkalmazásában katona: a Btk. 122. §-ának (1) bekezdésében meghatározott az a személy, akinek tényleges állományviszonya a vele szemben kiszabott büntetés vagy intézkedés végrehajtásának megkezdése, illetőleg a végrehajtás alatt fennáll.”

(2) A Bv. tvr. 58. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„58. § A katonai fogdában biztosítani kell az elítéltek szakmai ismereteinek szinten tartását, illetve fejlesztését, továbbá azt, hogy az elítéltek az alakulatukkal való kapcsolatukat fenntartsák és fejlesszék.”

68. § A Bv. tvr. 69. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a pénzbüntetést a helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtásának megkezdése előtt megfizetik, a szabadságvesztés nem hajtható végre, ha pedig a szabadságvesztés végrehajtása alatt fizetik meg, a befizetés azonosítását követően az elítéltet nyomban szabadon kell bocsátani.”

69. § (1) A Bv. tvr. 84/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A beteggel szemben az Eütv.-ben meghatározott okok miatt és az ott meghatározott módokon van helye korlátozó intézkedések alkalmazásának.”

(2) A Bv. tvr. 84/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)–(4) bekezdések számozása (3)–(5) bekezdésre módosul:

„(2) A beteggel szemben a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvényben meghatározott kényszerítő eszközök közül kizárólag korlátozott testi kényszer (megfogás vagy lefogás) alkalmazható, és csak abban az esetben, ha a betegnek az igazságügyi elmegyógyító és megfigyelő intézetből vagy a felügyelet mellett az intézeten kívüli tartózkodása színhelyéről engedély nélküli távozását másként nem lehet megakadályozni.”

70. § A Bv. tvr. 102. §-ának (2) bekezdése a következő b) ponttal egészül ki:

[A pártfogó felügyelet megszűnik, ha]

„b) a próbára bocsátást, a felfüggesztett szabadságvesztést, illetve a feltételes szabadságot a bíróság megszünteti.”

71. § (1) Bv. tvr. 104. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„104. § (1) A katona pártfogó felügyeletének végrehajtására a 94–96. § rendelkezései nem alkalmazhatók.

(2) A katona pártfogó felügyeletét – ha az állományilletékes parancsnok másképp nem rendelkezik – a szolgálati előljáró által kijelölt hivatásos katona pártfogó, a bíróság, illetőleg az ügyészség határozata alapján hajtja végre.

(3) A pártfogó

a) rendszeres kapcsolattartás útján figyelemmel kíséri a pártfogolt életvitelét, munkáját és magatartását,

b) szolgálati és lakóhelyén ellenőrzi, hogy a pártfogolt betartja-e a magatartási szabályokat, szükség esetén utasítja azokat betartására,

c) állományilletékes parancsnoka útján kezdeményezi a magatartási szabályok módosítását, illetőleg a magatartási szabályok megszegése esetén a területileg illetékes ügyészség tájékoztatását.

(4) A pártfogó jogosult közvetlenül vagy az illetékes szervek útján segítséget nyújtani a pártfogoltnak a beilleszkedése során felmerült nehézségek megoldásához.

(5) A pártfogolt köteles:

a) az előírt magatartási szabályokat megtartani,

b) a pártfogó utasításait teljesíteni.”

(2) A Bv. tvr. a következő 104/A. §-sal egészül ki:

„104/A. § (1) Ha a feltételes szabadságra bocsátással egy időben az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezése szükséges, a bv. intézet a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos előterjesztésben javaslatot tesz az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezésére.

(2) A bíróság a javaslatról a feltételes szabadságra bocsátás kérdésében hozott határozatában dönt. Ha az elítélt pártfogó felügyeletét elrendelték, szabadon bocsátása előtt ki kell oktatni a magatartási szabályokra és azok megszegésének következményeire.

(3) Ha a pártfogó felügyelet alá helyezett katona szolgálati viszonya a pártfogó felügyelet tartama alatt szűnik meg, köteles jelentkezni a lakóhelye szerint illetékes pártfogó felügyelőnél.

(4) A szolgálati viszony megszűnéséről az állományilletékes parancsnok haladéktalanul értesíti a pártfogolt lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes pártfogó felügyelői szolgálatot és rendőrkapitányságot; egyidejűleg közli a megállapított magatartási szabályokat. A továbbiakban a pártfogó felügyelet végrehajtására az általános szabályok irányadók.”

72. § A Bv. tvr. 124. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elkövető]

„c) havonta legalább egy alkalommal fogadhat látogatót,”

73. § A Bv. tvr. 127. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy a büntetések és az intézkedések végrehajtásának, valamint a pártfogó felügyelői szolgálat tevékenységének részletes szabályait a legfőbb ügyéssel és a feladatkörükben érintett miniszterekkel egyetértésben rendeletben szabályozza.”

74. § A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (Bvsz. tv.) a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § (1) Az előzetes letartóztatást foganatosító és a szabadságvesztés büntetést végrehajtó szerv – különösen a külön jogszabály szerinti, a büntetés-végrehajtási intézetbe történő befogadás során – ujjnyomatot vehet a befogadott személytől.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ujjnyomat vétele kizárólag abból a célból történhet, hogy a befogadott személy ujjnyomata a – külön törvény szerinti – daktiloszkópiai nyilvántartásból igényelt adatokkal, a személyazonosítás érdekében összevetésre kerüljön. A bv. szerv által vett ujjnyomatot a személyazonosítást követően haladéktalanul törölni kell.”

75. § (1) A Bvsz. tv. 16. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Csak korlátozott testi kényszer (megfogás, lefogás) alkalmazható a kényszergyógykezelttel, az ideiglenes kényszergyógykezelttel és a kóros elmeállapotúvá vált fogvatartottal szemben.”

(2) A Bvsz. tv. 16. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha a kényszerítő eszközt kényszergyógykezelttel vagy ideiglenes kényszergyógykezelttel szemben alkalmazták, a 16. § (6) bekezdés szerint kialakított állásfoglalásról az érintett személyen kívül értesíteni kell a betegjogi képviselőt, a beteg törvényes vagy meghatalmazott képviselőjét és a törvényességi felügyeletet ellátó ügyészt is.”

76. § A Bvsz. tv. 17. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az intézkedéssel érintett személynek, továbbá ha az intézkedést kényszergyógykezelttel, ideiglenes kény-

szergyógykezelttel szemben alkalmazták, a betegjogi képviselőnek, a beteg törvényes vagy meghatalmazott képviselőjének – függetlenül a 16. § (6) bekezdése szerinti állásfoglalástól – joga van az intézkedéssel kapcsolatban feljelentést, keresetet, bejelentést vagy panaszt tenni az illetékes hatóságnál vagy szervnél.”

77. § A Bvsz. tv. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nincs helye lőfegyverhasználatnak

a) ha az olyan személy életét vagy testi épségét veszélyeztetné, akivel szemben a lőfegyverhasználat feltételei nem állnak fenn,

b) ha az intézkedés célja tárgyra vagy állatra leadott lövéssel is elérhető,

c) a fogvatartott szökésének megakadályozására, illetve szökése esetén elfogására.”

78. § A Bvsz. tv. a következő 28/A. §-sal egészül ki:

„28/A. § A büntetés-végrehajtási szervezet, illetőleg a javítóintézet, a végrehajtás rendjének és biztonságának megőrzése érdekében és a kapcsolattartó személyazonosságának a látogatás alkalmából történő megállapítása céljából – a kapcsolattartóként megjelölt személy hozzájárulásával – nyilvántartja mindazoknak a személyeknek a személyes adatait, akikkel az elítélt kapcsolatot tart fenn (a továbbiakban: kapcsolattartó). A kapcsolattartók nyilvántartása kiterjed a kapcsolattartó

a) családi és utónevére,

b) lakcímére (székhelyére),

c) telefonszámára és

d) kapcsolattartói minőségére.”

79. § A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (Sztv.) 34. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzügyi szabálysértés, valamint kormányrendeletben meghatározott szabálysértések miatt a vámhatóság jár el.”

80. § Az Sztv. 147. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Aki]

„c) védett élő szervezet egyedét, származékát vagy barlangi képződményt jogellenesen megrongál, elvisz vagy elpusztít, illetve védett vagy fokozottan védett állatfaj egyedét élettevékenységében jelentős mértékben zavar,”

[százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.]

81. § (1) Az Sztv. 157. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki

a) húszezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot,

b) húszezer forintot meg nem haladó kárt okozva készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést, csalást, szándékos rongálást,

c) húszezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést

követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

(2) Az Sztv. 157. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Aki a húszezer forintot meg nem haladó lopást mező-, illetőleg erdőgazdaságilag hasznosított földön lévő terményre, termékre, illetve haszonállatra, vagy az ott elhelyezett felszerelésre, eszközre követi el, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

(3) Az Sztv. 157. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Aki vámszabálysértésből származó dolgot vagyoni haszon végett megszerez, elrejt, vagy elidegenítésében közreműködik – értékre tekintet nélkül – az (1) bekezdés szerinti pénzbírsággal sújtható.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a vámhatóság hatáskörébe tartozik.”

82. § Az Sztv. 158. és 159. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„158. § (1) Aki nem közösségi árut a vámenőrzés alól elvon, vagy a vámtartozás, a nem közösségi adók és díjak, illetve a biztosíték megállapítása vagy beszedése szempontjából lényeges körülmények tekintetében valótlan nyilatkozatot tesz, feltéve, hogy a vámbevétel csökkenése a százezer forintot meg nem haladja meg, úgyszintén, aki e cselekmények bármelyikét megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt a vámbevétel csökkenésének mértékére tekintet nélkül gondatlanul követi el, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az az áru, amelyre nézve a szabálysértést elköveték, elkobozható.

159. § A 158. § alkalmazásában

a) biztosíték alatt a vámtartozás, illetve a nem közösségi adók és díjak megfizetésének – vámjogszabályok által meghatározott formában történő – biztosítását,

b) vámbevétel-csökkenés alatt a vámtartozás, illetve a nem közösségi adók és díjak megfizetésére vonatkozó kötelezettség nem teljesítése miatt bekövetkezett bevételkiesést kell érteni.”

83. § Az Sztv. 163. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A pénztánczatra vonatkozó szabályok megszegése

163. § (1) Aki a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott, illetve forgalomba hozott és forgalomban lévő bankjegy-

ről vagy érméről, valamint euro-bankjegyről vagy -érméről engedélyhez kötött utánzatot jogosulatlanul készít, megszerez, tart, azt az országba behozza, vagy utánzatként forgalomba hozza, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki az utánzatok nyilvántartására, őrzésére, megsemmisítésére vagy bejelentésére vonatkozó előírásokat megsérti, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az (1)–(2) bekezdés szempontjából utánzatnak minősül:

a) a magyar törvényes fizetőeszköz és az euro utánzataról szóló 1/2006. (II. 15.) MNB rendelet,

b) az eurobankjegyek címleteiről, technikai jellemzőiről, utánzatai készítéséről, cseréjéről és bevonásáról szóló, 2003. március 20-i 2003/205/EK európai központi banki határozat,

c) az euro-érmékhez hasonló érmekről és zsetonokról szóló, 2004. december 6-i 2182/2004/EK tanácsi rendelet szerinti utánzat, illetve euro-érmékhez hasonló érem és zseton.”

84. § A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 4. §-ának *s)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„*s)* szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmény:

sa) a Btk. 263/C. §-ába ütköző bünszervezetben részvétel büntette,

sb) a bünszervezetben (Btk. 137. § 8. pont) elkövetett öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények,

sc) az emberkereskedelem (Btk. 175/B. §) büntette,

sd) a Btk. 250–254. §-aiba ütköző vesztegetés minősített esetei büntette, a Btk. 255. §-ába ütköző vesztegetés büntette, a Btk. 256. §-ába ütköző befolyással üzérkedés minősített eseteinek büntette, valamint a Btk. 258/B–258/D. §-aiba ütköző vesztegetés nemzetközi kapcsolatban minősített eseteinek büntette,

se) a Btk. 259. §-ába ütköző közveszélyokozás büntette, a Btk. 261. §-ába ütköző terrorcselekmény büntette, a Btk. 262. §-ába ütköző légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése büntette, a Btk. 263/A. §-ának (1) és (3) bekezdésébe ütköző visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel büntette, a Btk. 263/B. §-ába ütköző visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel, a Btk. 264. §-ába ütköző visszaélés radioaktív anyaggal büntette, a Btk. 264/C. §-ába ütköző visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel büntette, a Btk. 270/A. §-ának (3) bekezdésébe ütköző közveszéllyel fenyegetés büntette, a Btk. 274. §-ának (1) bekezdésébe ütköző közokirat-hamisítás

büntette, a Btk. 282–282/B. §-ába ütköző visszaélés kábítószerekkel bűncselekmény,

sf) a Btk. 303–303/A. §-ába ütköző pénzmosás büntette, a Btk. 304. §-ába ütköző pénzhamisítás büntette és a Btk. 304/A. §-ába ütköző pénzhamisítás elősegítésének vétsége,

sg) a bünszövetségben elkövetett emberi test tiltott felhasználása [Btk. 173/I. § (3) bekezdés *b)* pont], emberrablás [Btk. 175/A. § (2) bekezdés *a)* pont], közérdekű üzem működésének megzavarása [Btk. 260. § (2) bekezdés], visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerekkel [Btk. 263. § (3) bekezdés *b)* pont], visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével [Btk. 264/A. § (2) bekezdés], egyedi azonosító jel meghamisítása [Btk. 277/A. § (2) bekezdés *b)* pont], bélyeghamisítás [Btk. 307. § (3) bekezdés *a)* pont], csempészet [Btk. 312. § (3) bekezdés *b)* pont], készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés [Btk. 313/C. § (4) bekezdés *b)* pont], (5) bekezdés *b)* pont], rablás [Btk. 321. § (3) bekezdés *c)* pont, (4) bekezdés *b)* és *c)* pontjai], illetve zsarolás [Btk. 323. § (2) bekezdés *a)* pontja] büntette.”

85. § A bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény (Bnyt.) 37. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés az (1) bekezdés számozást kapja:

„(2) Az előzetes letartóztatást foganatosító és a szabadságvesztés büntetést végrehajtó szerv – különösen a külön jogszabály szerinti, a büntetés-végrehajtási intézetbe, illetve rendőrségi fogdába történő befogadás során – személyazonosítás céljából a daktiloszkópiai és fényképanyilvántartásból a 10. § *a)* pontjában meghatározott adatokat, valamint az arcképet igényelheti. Az átvett adatokat a személyazonosítást követően haladéktalanul törölni kell.”

86. § Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 128. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az OLAF Koordinációs Iroda az OLAF megkereséseinek, illetőleg az európai közösségi jogi normákban előírt jelentéstételi kötelezettség teljesítése céljából a büntetőeljárás megindításának, felfüggesztésének, illetve befejezésének tényéről, illetve a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alóli mentesítés bekövetkeztéig bűnügyi személyes adatot az alábbi bűncselekmények esetében kezelhet: vesztegetés [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 250–255. §)], vesztegetés nemzetközi kapcsolatban (Btk. 258/B–258/D. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), könyvvizsgálói köteleességszegés (Btk. 289/A. §), csődbűncselekmény (Btk. 290. §), hitelezési csalás (Btk. 297/A. §), gazdálkodó szervezet vezető állású személyének visszaélése (Btk. 298/A. §), saját tőke csorbí-

tása (Btk. 298/B. §), gazdasági adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása (Btk. 299. §), tőkebefektetési csalás (Btk. 299/B. §), pénzmosás (Btk. 303. és 303/A. §), pénzhamisítás (Btk. 304. §), pénzhamisítás elősegítése (Btk. 304/A. §), adócsalás (Btk. 310. §), visszaélés jövedékkel (Btk. 311. §), jövedéki orgazdaság (Btk. 311/A. §), jövedékkel visszaélés elősegítése (Btk. 311/B. §), csempészet (Btk. 312. §), az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §), sikkasztás (Btk. 317. §), csalás (Btk. 318. §), hűtlen kezelés (Btk. 319. §), anyagkezelés (Btk. 320. §), orgazdaság (Btk. 326. §).”

87. § A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény 5. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés a) pontja szerinti haditechnikai termék gyártásához vagy szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó munkakörben alkalmazható, aki]

„a) a tervezett alkalmazását megelőző három évben állam elleni bűncselekmény [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) X. fejezet], emberiség elleni bűncselekmény (Btk. XI. fejezet), személy elleni bűncselekmény [Btk. 166–168. §, 170. § (2)–(5) bek., 171. §, 174. §, 174/B. § (2) bek. a) pont, 175/A. § (2) bek. b) pont, 175/B. §, 176. § (2) bek. b) pont és (3)–(4) bek.], nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. 197. és 198. §, 207. § (3) bek. b) pont], hivatalos személy elleni bűncselekmények (Btk. XV. fejezet V. cím), embercsempészség (Btk. 218. §), közveszélyokozás [Btk. 259. § (1)–(3) bek.], közérdekű üzem működésének megzavarása (Btk. 260. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 261/A. §), légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (Btk. 262. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (Btk. 263/B. §), bünszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §), a visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §), tiltott állatviadal szervezése (Btk. 266/A. §), állatkínzás (Btk. 266/B. §), garázdaság (Btk. 271. §), önbíráskodás (Btk. 273. §), visszaélés kábítószer előállításához használt anyaggal (Btk. 283/A. §), vagyon elleni szándékos bűncselekmény (Btk. 316–324. §, 326. és 327. §), vagy szökés és előljáró vagy szolgálati közeg elleni erőszak fegyveresen elkövetett esetei [Btk. 343. § (2) bek. a) pont és (4)–(5) bek., valamint Btk. 355. § (2) bek. a) pont] elkövetése miatt nem volt elítélve, illetőleg vele szemben intézkedést nem alkalmaztak,”

88. § A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi

CXXXIII. törvény 6. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a kérelmezőt a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti állam és emberiség elleni bűncselekmény (Btk. X–XI. fejezet), személy elleni erőszakos bűncselekmény (Btk. XII. fejezet, I. cím, II. cím 174–176. §), nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. XIV. fejezet, II. cím 197. és 198. §, 207. § (3) bekezdés b) pont], hivatali bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, IV. cím), hivatalos személy elleni bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, V. cím), terrorcselekmény (Btk. 261. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (Btk. 263/B. §), bünszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §), visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével (Btk. 264/A. §), visszaélés atomenergia alkalmazásával (Btk. 264/B. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §), garázdaság (Btk. 271. §), önbíráskodás (Btk. 273. §), vagy visszaélés kábítószerrel bűncselekmény (Btk. 282–283. §), továbbá vagyon elleni bűncselekmény (Btk. XVIII. fejezet) miatt elítélték vagy vele szemben intézkedést alkalmaztak, az igazolvány kiadása iránti kérelem a büntetés vagy intézkedés külön jogszabályban meghatározott bűnügyi nyilvántartásának időtartamáig, de legalább a jogerős döntés meghozatalát követő három évig nem teljesíthető.”

Hatályba léptető és hatályon kívül helyező rendelkezések

89. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2007. június 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a 2007. július 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a Btk. 42. §-a (2) bekezdése b) pontjának 2. alpontjában az „a természet elleni erőszakos fajtalanosság”, valamint a „200. § (2)–(3) bek.” szövegrész, 195/A. §-a és alcíme, 213. §-ának a) pontja, 264/C. §-a (3) bekezdésének b) pontja, valamint (6) bekezdése, 287. §-a, 291/A. §-a és alcíme, 298/C. §-a, 301. §-a (2) bekezdésének c) pontja, 329/A. §-ának (4) bekezdése,

b) a Be. 150. §-ának (6) bekezdése, a Be. 552. §-ának (1) és (2) bekezdésében a „ , vagy – ha a külön törvény illet meghatároz – az arra való javaslat megtételére” szövegrész,

c) a Bv. tvr. 57. §-a, 59. §-ából a „munkáltatására”, 122. §-ának (1) bekezdésében az „a szabálysértési hatóság vagy”, valamint 123. §-ának (2) bekezdésében a „ , szigorított javító-nevelő munkában” szövegrész,

d) a Bvsz. tv. 22. §-a (3) bekezdésének *g)* és *h)* pontja, 22. §-ának (4) bekezdése,

e) az Sztv. 159/A. §-a,

f) a Bnyt. 37. §-ának *c)* pontja,

g) a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 1987. évi III. törvény 30. §-a, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1992. évi XIII. törvény, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1993. évi XVII. törvény 87. §-a, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1994. évi IX. törvény 15. §-a, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 1996. évi LII. törvény 16. §-a, 21. §-a és 29. §-a, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXXIII. törvény 21. §-a, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1998. évi LXXXVII. törvény 59. §-a és 71. §-a, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXX. törvény 11. §-a, 13. §-a, 24. §-a és 40. §-ának (3) bekezdése, az új szövetkezetekről szóló 2000. évi CXLI. törvény 91. §-a, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2001. évi CXXI. törvény 23. §-a, 60. §-a, 77. §-a és 84. §-ának (3) bekezdése, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2001. évi LIX. törvény 5. §-ának (2) bekezdése, a büntető jogszabályok és a hozzájuk kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi II. törvény 84. §-ának (2) bekezdése, 85. §-ának (2) és (8) bekezdése, a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2003. évi XV. törvény 18. §-a, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 2004. évi XL. törvény, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 2004. évi CXXXI. törvény 26–27. §-a, a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 21. §-a (4) bekezdésének *c)* pontja,

h) a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más törvények módosításáról 2005. évi XCI. törvény 13. §-ának (2) bekezdése, 23. §-a, 27. §-a, 29. §-a (2) bekezdésnek *b)*, *d)* pontja, 29. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjából a „16. §-a (1) bekezdésének *g)* pontjában a „bennfentes értékpapír-kereskedelem” szövegrész a „bennfentes kereskedelem” szövegre, a „nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése” szövegrész a „haditechnikai eszközök és szolgáltatások, illetőleg kettős felhasználású termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése” szövegre, 16. §-a (1) bekezdésének *h)* pontjában a „különösen nagy vagy ezt meghaladó mértékű bevételecsökkenést okozó adó-, társadalombiztosítási csalás” szövegrész „különösen nagy vagy ezt meghaladó mértékű bevételecsökkenést okozó adócsalás” szövegre, a „Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértése [Btk. 310/A. § (3) bek.]” szövegrész a „munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás [Btk. 310/A. § (4) bek.]” szövegre, 36. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában a „nemzetközi jogi kötelezettség megsze-

gése” szövegrész a „nemzetközi gazdasági tilalom megszegése” szövegre, a „nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése” szövegrész a „haditechnikai eszközök és szolgáltatások, illetőleg kettős felhasználású termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése” szövegre, 36. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjában az „adó-, társadalombiztosítási csalás” szövegrész „adócsalás” szövegre,” szövegrész és 29. §-a (3) bekezdésének *j)* pontja,

i) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról szóló 2006. évi LI. törvény 64. §-ának (2) bekezdésében a Be. 146. §-ának (2) és (3) bekezdését megállapító szövegrész, 68. §-a, 92. §-a, a 174. §-ának (2) bekezdésében a Be. 392. §-ának (4) bekezdését megállapító szövegrész, a 181. §-ának (2) bekezdésében a Be. 399. §-ának (2) és (3) bekezdéseit megállapító szövegrész, a 191. §-ának (2) bekezdésében a Be. 409. §-ának (3) bekezdését megállapító szövegrész, a 199. §-ának (2) bekezdésében a Be. 416. §-a (1) bekezdésének *c)* pontját megállapító szövegrész, a 211. §-ában a Be. 427. §-a (1) bekezdésének *a)* pontját megállapító szövegrész, a 248. §-ában a Be. 574. §-ának (3) bekezdését megállapító szövegrész, a 285. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában „a Be. 16. §-a (1) bekezdése *g)* pontjának a „pénzhamisítás (Btk. 304. §) és a bélyeghamisítás (Btk. 307. §)” szövegrésze” szövegrész; az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény 241. §-ának (1) bekezdése,

j) a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 67. §-a (7) bekezdésének *b)* pontjában az „és vámorgazdaság” szövegrész,

k) a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvényt módosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 4. §-ának *r)* pontjában a „, fegyvercsempészet (Btk. 263/B. §)” szövegrész,

l) a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény mellékletének 24. pontjában az „és vámorgazdaság” szövegrész,

m) a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 60. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjában a „vámorgazdaság,” szövegrész,

n) az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikkén alapuló, az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról szóló, 1995. július 26-án kelt Egyezmény (Europol Egyezmény) és Jegyzőkönyveinek kihirdetéséről, valamint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló 2006. évi XIV. törvény mellékletében a „fegyvercsempészet 263/B. §” szövegrész.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Btk. 5. §-ában az „igazságügyminiszter” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszter” szövegre, 33. §-a (2) bekezdésének *e)* pontjában a „261. § (2) bekezdés *a)* pont” szövegrész a „261. § (1) bekezdés” szövegre, 42. §-a (2) bekezdése *b)* pontjának 1. alpontjában a „fegyvercsempészet” szövegrész a „haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel

visszaélés” szövegre, a 137. §-a 1. pontjának *d*) alpontjában az „a politikai államtitkár” szövegrész „az államtitkár és a szakállamtitkár” szövegre, 227/A. §-ának (1) és (2) bekezdésében az „igazságügyminiszter” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszter” szövegre, 285. §-ának (3) bekezdésében az „egészségügyi miniszter” szövegrész, „egészségügyért felelős” szövegre, 286. §-ában a „fegyvercsempészet” szövegrész a „haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés” szövegre,

b) a Be. 36. §-ának (3) bekezdésében a „fegyvercsempészet (Btk. 263/B. §)” szövegrész a „robbanóanyaggal vagy robbantószerrel visszaélés [Btk. 263. § (2) bek.], a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés [Btk. 263/A. § (2) bek.]” szövegre, 408. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában a „tárgyaláson hozták.” szövegrész a „tárgyaláson hozták,” szövegre,

c) a Be. 107. §-ának (1) bekezdésében, 207. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában az „az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetbe” szövegrész az „igazságügyi megfigyelő és elmeorvosító intézetbe” szövegre, 141. §-ának (2) bekezdésében és 144. §-ának (1) bekezdésében az „az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben” szövegrész az „igazságügyi megfigyelő és elmeorvosító intézetben” szövegre,

d) a Be. 175. §-ának (4) bekezdésében, 200. §-ának (4) bekezdésében, 553. §-ának (3) bekezdésében, 554. §-ának (2) bekezdésében, 584. §-ának (2) bekezdésében, 597. §-ának (1) bekezdésében, 598. §-ának (2)–(5) bekezdésében, 599. §-ának (1)–(2) bekezdésében, 604. §-ának (2) bekezdésében és 604. §-a (5) bekezdésének *d*) pontjában az „igazságügyminiszter” szövegrészek az „igazságügyért felelős miniszter” szövegre, 200. §-ának (3) bekezdésében, 206/A. §-ának (4) és (6) bekezdésében az „igazságügyminiszteri engedélyhez” szövegrész az „az igazságügyért felelős miniszter engedélyéhez” szövegre, 477. §-ának (3) bekezdésében, 604. §-ának (3) bekezdésében, 604. §-a (4) bekezdésének *b*) pontjában és (6)–(7) bekezdésében az „igazságügyminiszterrel” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszterrel” szövegre, 598. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában az „igazságügyminiszterhez” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszterhez” szövegre, 266. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában az „Igazságügyi Minisztériumnak” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszternek” szövegre, 553. §-ának (3) bekezdésében és 554. §-ának (2) bekezdésében a „külügyminiszternek” szövegrész a „külpolitikáért felelős miniszternek” szövegre, 554. §-ának (1) és (3) bekezdésében a „külügyminiszter” szövegrészek a „külpolitikáért felelős miniszter” szövegre, 604. §-a (2) bekezdésének *b*)–*d*), *j*), *n*) pontjában és (7) bekezdésében az „a pénzügyminiszterrel” szövegrész az „az államháztartásért felelős miniszterrel” szövegre, 604. §-a (2) bekezdésének *m*) pontjában az „a pénzügyminiszterrel” szövegrész az „az adópolitikáért felelős miniszterrel” szövegre, 604. §-ának (3) bekezdésében az „a pénzügyminiszter”

szövegrész az „az adópolitikáért felelős miniszter” szövegre, 604. §-a (2) bekezdésének *b*), *c*), *h*), *j*), *m*) és *n*) pontjában és (6) bekezdésében a „belügyminiszterrel” szövegrész a „rendészetért felelős miniszterrel” szövegre, 604. §-ának (3) és (7) bekezdésében a „belügyminiszter” szövegrész a „rendészetért felelős miniszter” szövegre, 604. §-a (2) bekezdésének *f*) pontjában az „egészségügyi miniszterrel” szövegrész az „egészségügyért felelős miniszterrel” szövegre, 604. §-ának (6) bekezdésében az „egészségügyi, szociális és családügyi miniszter” szövegrész az „egészségügyért felelős miniszter” szövegre, 604. §-ának (6) bekezdésében a „gyermek-, ifjúsági és sportminiszterrel” szövegrész a „kábitószer-megelőzésért és a kábítószerügyi koordinációs feladatokért felelős miniszterrel” szövegre, 604. §-a (4) bekezdésének *a*) pontjában a „honvédelmi miniszter” szövegrész a „honvédelemért felelős miniszter” szövegre,

e) a Be. 178/A. §-ának (2) bekezdésében a „szervezett bűnözés elleni koordinációs központ” szövegrész a „szervezett bűnözés elleni fellépés koordinációjáért felelős igazgatási szerv” szövegre,

f) a Bv. tvr. 62. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában a „bírószék” szövegrész a „pártfogó felügyelő” szövegre, a „bírószéknek” szövegrész a „pártfogó felügyelőnek” szövegre, a Bv. tvr. 62. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegében a „bírószék” szövegrész „pártfogó felügyelő” szövegre, a Bv. tvr. 64. §-ának (1) bekezdésében a „bírószék” szövegrész a „pártfogó felügyelő” szövegre,

g) a Bv. tvr. 60. §-ának (3) bekezdésében az „A megyékben és a fővárosban működő munkaügyi központok rendszeresen tájékoztatják” szövegrész az „Az állami foglalkoztatási szolgálat rendszeresen tájékoztatja” szövegre,

h) a Bv. tvr. 60. §-ának (3) bekezdésében a „szolgálat megyei (fővárosi) hivatalát” szövegrész helyébe a „szolgálatot” szöveg, 83. §-ának (1) bekezdésében az „Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben” szövegrész „igazságügyi megfigyelő és elmeorvosító intézetben” szövegre,

i) a Bv. tvr. 22. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában az „igazságügyminiszter” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszter” szövegre, 105. §-a (2) bekezdésének első, második és harmadik mondatában az „oktatási” szövegrész az „oktatásért felelős” szövegre, második mondatában az „az igazságügyminiszterrel” szövegrész az „a büntetés-végrehajtásért felelős miniszterrel” szövegre, harmadik mondatában az „az igazságügyminiszter” szövegrész az „a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter” szövegre, 106. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában az „igazságügyminiszter” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszter” szövegre, 127. §-ának (2) bekezdésében a „honvédelmi miniszter” szövegrész a „honvédelemért felelős miniszter” szövegre, az „igazságügyminiszter” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszter” szövegre, 127. §-ának (3) bekezdésében a „belügyminiszter” szövegrész a „rendészetért felelős miniszter” szövegre, az „igazságügyminiszterrel” szövegrész az „igazságügyért felelős miniszterrel” szövegre,

j) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 13. §-ának (4) bekezdésében a „fegyvercsempészet” szövegrész „visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel” szövegre,

k) a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 117. §-a (1) bekezdésében a „katonai fogházban” szövegrész a „katonai fogdában” szövegre, 165. §-ának (2) bekezdésében a „a Honvédség katonai fogházában” szövegrész a „katonai fogdában” szövegre,

l) a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény mellékletének 13. pontjában a „fegyvercsempészet” szövegrész „visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel” szövegre, valamint 22. pontjában a „Btk. 311. § (2)–(5) bekezdés” szövegrész a „Btk. 311. § (2)–(4) bekezdés” szövegre módosul.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 7. §-ának k) pontjában az „a nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettség megszegése (Btk. 287. §)” szövegrész az „a haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés (Btk. 263/B. §)” szövegre módosul.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg érvényét veszti és nem lép hatályba az elektronikus információs szabadságról szóló 2005. évi XC. törvény 17. §-ának (8) bekezdésében a „195/A. § (tiltott pornográf felvétellel visszaélés) és” szövegrész.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

90. § (1) E törvény 7–8. §-a a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2003. december 22-i 2004/68/IB tanácsi kerethatározatnak való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 10. és 13. §-a az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet 17. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

(3) E törvény 25–28. §-a a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(4) E törvény 84. §-a

a) az euro-érmékhez hasonló érmekről és zsetonokról szóló, 2004. december 6-i 2182/2004/EK tanácsi rendelet 6. cikkének,

b) az euro-érmékhez hasonló érmekről és zsetonokról szóló 2182/2004/EK rendelet hatályának a nem részt vevő tagállamokra való kiterjesztéséről szóló 2004. december 6-i 2183/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

INDOKOLÁS

Általános Indokolás

1. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) legutóbbi módosítása – azaz a 2005. évi XCI. törvény – óta csak kisebb változtatásokra került sor a Btk.-ban (pl. a 2006. évi LI. törvény alapján). A 2005. szeptember 1-jén hatályba lépett módosításokat követően azonban több háttérjogszabály is módosult, emellett több nemzetközi jogi dokumentum is elfogadásra került, mind az ENSZ, mind az Európai Unió égisze alatt. Ezek, továbbá a gyakorlati tapasztalatok is azt mutatták, hogy elkerülhetetlen a Btk. újabb, nagyobb terjedelmű módosítása.

A Javaslat módosítja a Btk. Általános Részének a kiutasításra és az elkobzásra vonatkozó szabályait, valamint az értelmező rendelkezéseket. A kiutasítás szabályainak módosítása a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény új fogalomrendszerére tekintettel indokolt.

Az elkobzással kapcsolatos rendelkezések módosításának indoka az elkobozható dolgok körének bővítése az ún. mozgó bűnözés visszaszorítása érdekében. A mozgó bűnözés jellemzője egyrészt az, hogy a gépjármű használatával összefüggő bűncselekményeket sorozatban követik el, másrészt az, hogy a gépjármű felhasználása megkönnyíti a bűncselekmények végrehajtását, a helyszínről való menekülést, illetve nehezíti a felderítést, és segíti az elkövetések megismétlését. Tekintettel arra, hogy több esetben a gépjármű használatára a bűncselekmény befejezését követően kerül sor, a jelenlegi szabályok szerint elkobzásra nincs lehetőség. Ennek érdekében a Javaslat úgy módosítja a Btk. elkobzásra vonatkozó szabályait, hogy lehetőség legyen a bűncselekmény elkövetésének befejezését követően az elszállításra használt dolog (tipikusan gépjármű) elkobzására.

Az értelmező rendelkezések módosítása között szerepel a „nagy nyilvánosság” fogalmának pontosítása, amely – a távközlésről szóló akkor hatályos 1992. évi LXXII. törvény fogalom meghatározását követve – 2000. március 1-jével módosult. A módosítás következtében nagy nyilvánosság előtt történő elkövetésen a bűncselekménynek elektronikusan rögzített információ távközlő hálózaton való közzététele útján történő elkövetését is érteni kell. Az elektronikus hírközlő hálózatra és szolgáltatásokra

vonatkozó hatályos jogszabály az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (Eht.), ezért a Javaslat a fenti értelmező rendelkezést az Eht.-nek megfelelően módosítja.

2. A Btk. 138/A. §-ában, valamint a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (Btké.) 27–28. §-aiban foglalt bűncselekményi értékhatárokat az 1993. évi XVII. törvény állapította meg 1993. május 15-i hatállyal úgy, hogy a vagyoni elleni bűncselekményeknél kétezer forintról ötezer forintra, a gazdasági bűncselekményeknél húszezer forintról ötvenezer forintra emelte azt. A vagyoni elleni bűncselekményekre irányadó, jelenleg hatályos tízezer forintos értékhatárt az 1999. évi CXX. törvény állapította meg 2000. március hó 1. napjától kezdődő hatállyal.

2005-ben 268 990 vagyoni elleni bűncselekmény vált ismertté, amelyből 34 010 bűncselekmény elkövetési értéke (az okozott kár, vagyoni hátrány) esett 10 000–19 999 forint közé, ami a vagyoni elleni bűncselekmények 12,64%-a. Az értékhatárok változása folytán e cselekményeknek azonban csak egy kisebb része kerül ki a büntetendő cselekmények köréből, mert az esetek jelentős részében valamely minősítő körülmény folytán a szabálysértési értékre elkövetett cselekmény is bűncselekménynek minősül. Az egyébként csekély tárgyi súlyú és egyszerűbb megítélésű cselekmények esetén pedig szükségtelen a büntetőeljárás garanciarendszerének alkalmazása. A gyorsabb szabálysértési felelősségre vonás kellő hatékonysággal biztosítja a társadalom védelmét. Minderre tekintettel a Javaslat a Btk. 138/A. §-ában a kisebb érték alsó határát a jelenlegi tízezer forintról húszezer forintra emeli.

A gazdasági bűncselekmények esetében az eredeti törvényhozói szándéknak – amely szerint a gazdasági élet területén elsősorban a gazdasági igazgatási jogszabályok által biztosított gyors és hatékony szankciórendszer érvényesítése a cél és a büntetőjog igénybe vételére valóban csak ultima ratio-ként kerüljön sor – az ötvenezer forintos értékhatár már nem felel meg. A 2005-ben ismertté vált 17 106 gazdasági bűncselekmény közül kizárólag azokat érinti az értékhatárok változása, amelyeknél annak a minősítés szempontjából egyáltalán jelentősége van. A változás a gazdasági bűncselekmények mintegy felét érinti. Az értékhatároknak a jelentős gazdasági bűncselekmények – mint pl. a számvitel rendjének megsértése, a csődbüntetés, a gazdasági társaságok körében elkövethető bűncselekmények, a gazdasági titkok megsértése vagy a pénzmosás – megítélésében egyáltalán nincs jelentősége.

Egyrészt az értékhatároknak a valós értékviszonyokhoz történő igazítása (valorizálása), másrészt pergazdasági szempontokra tekintettel is mind a vagyoni elleni, mind a gazdasági bűncselekmények esetében is indokolt tehát az értékhatár emelése. Erre tekintettel a Javaslat a jelenlegi hol ötvenezer, hol százezer forintos értékhatárt egységesen százezer forintban állapítja meg.

Mind a tízezer forintról húszezer forintra, mind az ötvenezer forintról százezer forintra történő értékhatár-növelés azzal a következménnyel jár, hogy az eddig bűncselekménynek minősülő ügyekben eljáró bíróságoknak, ügyészségeknek, valamint nyomozó hatóságoknak az ügyterhe csökkenni fog, amit az említett pergazdasági szempontok is indokolnak. Ezzel összefüggésben természetesen növekedni fog a szabálysértési hatóságok ügyforgalma, mivel azonban a szabálysértési eljárások egyszerűbben, gyorsabban lefolytathatóak (és ezáltal kevésbé költségesek), a Javaslat általi módosítások összességében könnyítést jelentenek az igazságszolgáltatás számára.

Mindezekkel összefüggésben a Javaslat módosítja a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvényt (Sztv.), illetve érinti a Btké. értékhatárokat, valamint a bűncselekmények és a szabálysértések elhatárolására vonatkozó rendelkezéseit is.

3. A Javaslat a Btk. Különös Részének több tényállását is érinti. Ezek egyik részére nemzetközi jogi kötelezettség miatt, valamint uniós jogi aktusnak való megfelelés érdekében van szükség. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1540. (2004) számú, a tagállamokra nézve kötelező erejű határozatában a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozását tűzte ki célul. Ennek érdekében a részes államoknak meg kell tenniük az abban foglalt intézkedéseket, és a belső jogi normáikat összhangba kell hozni a határozatban foglaltakkal. Erre tekintettel a Javaslat módosítja a nemzetközi szerződés által tiltott fegyver alkalmazása tényállása kapcsán az értelmező rendelkezést.

A gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2004/68/IB tanácsi kerethatározat (Kerethatározat) előírásainak való megfelelés érdekében a Javaslat módosítja a tiltott pornográf felvétellel visszaélés tényállását. A módosítás érinti a bűncselekmény rendszertani elhelyezkedését is, a Javaslat áthelyezi azt a házasság, a család és az ifjúság elleni bűncselekményeket szabályozó Címbe a nemi erkölcs elleni bűncselekményeket szabályozó Cím alá. Szintén a Kerethatározat miatt szükséges kiegészíteni a megrontás tényállását is.

A Javaslat módosítja a nemzetközi gazdasági tilalom megszegését (Btk. 261/A. §), valamint „visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel” alcímmel új tényállást iktat a Btk.-ba, annak érdekében, hogy a magyar jog megfeleljen az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet előírásainak. Az új tényállás megalkotása többek között a haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény rendelkezései miatt is szükséges.

A nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény szövegét az ENSZ Közgyű-

lés 2005. április 13-án fogadta el az 59/290. számú határozatával. Az Egyezmény elrendeli egyes cselekmények (pl. radioaktív anyagot tart, készít, vagy radioaktív anyagot bocsát ki) büntetendővé tételét, továbbá azt is, hogy büntetendő legyen azok előkészülete is. A magyar Btk. az előírásoknak jelentős részben megfelel, a teljes összhang érdekében a Javaslat csupán a Btk. visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), valamint visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével (Btk. 264/A. §) tényállásait egészíti ki úgy, hogy mindkét esetben büntetni rendeli ezen bűncselekmények előkészületét.

A Javaslat további meghatározó részét képezi a Btk. gazdasági és vagyon elleni bűncselekmények fejezetébe tartozó tényállásainak módosítása. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 2006. évi VI. törvénnyel történt módosítása a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvénnyel (Gt.), és a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvénnyel (Ctv.) való összhang érdekében számos olyan rendelkezést vezetett be, amelyek célja a gazdasági élet tisztaságának és átláthatóságának, valamint a hitelezői érdekek biztosításának erősítése. A Javaslat a megváltozott jogi környezethez igazodva és a gyakorlati tapasztalatok figyelembe vételével jelentős mértékben újrafogalmazza a csődbüntett (Btk. 290. §) tényállását, és a módosítás következtében megváltoztatja annak elnevezését is.

A Javaslat újraszabályozza a Btk. 298/A. §-ában foglalt gazdasági társaság vagy szövetkezet vezető tisztségviselőjének visszaélését. Kibővíti a tényállással érintett szervezetek, valamint az elkövetők (tettesek) körét, és ezzel összefüggésben megváltoztatja a bűncselekmény elnevezését. Az elkövetési magatartásként megjelölt megtévesztés körét a szervezet vagyonán felül kiterjeszti minden egyéb olyan releváns információra, amelynek ismerete a társaság tényleges helyzetének a megítéléséhez szükséges.

A 2006. július 1-jén hatályba lépett Gt. fontos újítása a hitelezővédelem körében, hogy a törzstőke (alaptőke) védelme helyébe a saját tőke védelme lépett. A gazdasági jogszabályban végrehajtott módosítás következményeit a norma védelmére rendelt bűncselekmény, az alaptőke vagy a törzstőke csorbítása (Btk. 298/B. §) tényállásában is indokolt megjeleníteni.

A Javaslat a pénzmosás tényállását a pénzmosás elleni fellépés hatékonyságának növelését célul kitűző nemzetközi szervezetek (FATF, Európa Tanács PC-R-EV, később MONEYVAL) elvárásainak való megfelelés céljából módosítja, továbbá figyelembe veszi a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit is.

A Javaslat kis mértékben módosítja a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk. 310/A. §) tényállását, amely e szakasz és a Btk. 138/A. §-ának együttesen

történő alkalmazása során felmerült értelmezési problémát kezeli.

A Javaslat szerint a büntetés mértéke csempészet esetén nem a csempészett vámáru értékétől, hanem a vámbevétel csökkenésétől függ, és a cselekmény e szerint minősül. Ez azzal a következménnyel jár, hogy a vámorgazdaság nem lehet a csempészettel egy alcím alatt szabályozni, mivel a vámorgazdaság esetén a vámbevétel-csökkenés nem lehet a cselekmény minősítésének az alapja, ott továbbra is az áru értékéből kell kiindulni. Erre tekintettel a Btk. 312. §-a kizárólag a csempészet tényállását tartalmazza, az orgazdaság tényállása pedig kiegészül a csempészettel, így a csempészett nem közösségi árura elkövetett orgazdaság a Btk. 326. §-a alapján nyer büntetőjogi értékelést. Ezzel összefüggésben a Javaslat módosítja az Sztv. vámszabálysértésének tényállását is.

A Javaslat elvégzi az elmúlt években bekövetkezett közösségi jogi és nemzetközi jogi fejlemények nyomán szükségessé vált módosításokat a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos tényállásokkal összefüggésben is. A módosítások többsége az olyan fokú enyhítést célozza, amely elősegíti a büntetőjog ultima ratio funkciójának érvényesülését.

4. A Javaslat a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben (Be.) több technikai jellegű módosítást hajt végre, valamint a 2006. évi LI. törvénnyel bevezetett harmadfokú eljárással kapcsolatban megteremti az egyes törvényhelyek összhangját. Emellett a Javaslat több, a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében szükséges rendelkezést is tartalmaz. A 62/2006. (XI. 23.) AB határozat mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg a Be. 196. §-ával, illetve a X. fejezet szerinti vádemelési szakasszal összefüggésben. Az AB határozatnak való megfelelés érdekében a Javaslat szintén módosítja a Be.-t.

5. A Javaslat módosítja a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (Bv. tvr.), valamint a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény azon szabályait, amelyek elavultságuk okán alkotmányos visszásságokat okozhatnak a gyakorlatban, elsősorban a szabadságvesztésre ítélt jogainak gyakorlása körében. A Javaslat több pontosítást hajt végre a Bv. tvr. közérdekű munka végrehajtására vonatkozó szabályaiban, a közérdekű munka végrehajtásának hatékonyabbá tétele érdekében.

6. Az utánzatokra vonatkozó, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvényben, az annak felhatalmazása alapján kiadott, a magyar törvényes fizetőeszköz és az euro utánzatáról szóló 1/2006. (II. 15.) MNB rendeletben, valamint a hatályos uniós jogi aktusokban (az euro-érmékhez hasonló érmékről és zsetonokról szóló, 2004. december 6-i 2182/2004/EK tanácsi rendelet, az euro-

érmékhez hasonló érmekről és zsetonokról szóló 2182/2004/EK rendelet hatályának a nem részt vevő tagállamokra való kiterjesztéséről szóló 2004. december 6-i 2183/2004/EK tanácsi rendelet) foglalt szabályokra figyelemmel a Javaslat módosítja az Sztv. 163. §-ában foglalt, a pénzütanzzattal kapcsolatos szabályok megszegése tényállását.

Részletes Indokolás

Az 1. §-hoz

A Javaslat a Btk. 46. §-át egy új (3) bekezdéssel egészíti ki, és ezzel egyértelművé válik, hogy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés végrehajtása során nem alkalmazható e szakasz azon rendelkezése, amely szerint a büntetés végrehajtása alatt tanúsított kifogástalan magatartás esetén – a bíróság döntése alapján – a büntetés hátralevő részét eggyel enyhébb fokozatban kell végrehajtani.

A 2. §-hoz

1. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény az EGT-állampolgároknál szélesebb jogosult körre terjeszti ki a szabad mozgás és tartózkodás jogát, ezért indokolt a Btk.-ban a végleges hatályú kiutasítás szabályainak módosítása. A Javaslat alapján nem az EGT-állampolgárok, hanem a – külön törvény szerinti – szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek vonatkozásában nincs helye végleges hatályú kiutasításnak.

2. A Btk. 61. §-ának (6) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság területén letelepedettként vagy bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkezővel szemben kiutasításnak csak olyan bűncselekmény elkövetése miatt lehet helye, amely öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény értelmében a letelepedettként illetve bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkező személy fogalma kizárólag az Európai Unión kívüli, harmadik országok állampolgárait fedi le. Ezzel azonban az Európai Unió állampolgáira szigorúbb szabályok vonatkoznának, mint a harmadik országok állampolgáira, hiszen az EU állampolgárok kiesnének a Btk. 61. §-ának (6) bekezdése szerinti kedvezményes körből (vagyis abból, hogy kiutasításnak csak olyan bűncselekmény elkövetése miatt lehet helye, amely öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő). Erre tekintettel indokolt az említett bekezdésben kimondani, hogy ez a kedvezmény a külön törvény szerinti szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyekre (vagyis az EU-s állampolgárokra) is vonatkozik.

A 3. §-hoz

1. A Btk. 77. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatíve meghatározza, hogy bűncselekmény elkövetése esetén mely dolgot, illetve sajtóterméket kell elkobozni. A felsorolásban szereplő esetek azonban nem terjednek ki az ún. mozgó bűnözésre. A mozgó bűnözés jellemzője egyrészt az, hogy a gépjármű használatával összefüggő bűncselekményeket sorozatban követik el, másrészt az, hogy a gépjármű felhasználása megkönnyíti a bűncselekmények végrehajtását (például a szállítást), a helyszín elhagyását, illetve nehezíti a felderítést, és segíti az ismétlődő elkövetést.

Több elkövetési mód kapcsán problémát jelent azonban, hogy a cselekmény befejezését követően kerül sor olyan eszköz használatára, amely jelentősen megkönnyíti a bűncselekmény leplezését, illetve a bűncselekmény során szerzett dolgok szállítását. Ez történik például tiltott fakivágás, vagy orvhalászat esetén (ami a Btk. szerinti lopás tényállását valósítja meg), amikor a jogellenesen kivágott fa, illetve kifogott halak elrejtése vagy utólagos elszállítása történik járművel.

Tekintettel azonban arra, hogy ilyen esetekben már a cselekmény büntetőjogi értelemben befejezett, a Btk. 77. §-a (1) bekezdésnek *a*) pontja („bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak vagy arra szántak”) szerint az elkobzás nem alkalmazható.

A Javaslat a Btk. 77. §-a (1) bekezdése *d*) pontjának módosításával, kiterjeszti az elkobzás lehetőségét azon dologra, amelyet a bűncselekmény befejezését követően azon dolog elszállítása céljából használtak, amelyre a bűncselekményt elkövették (pl. azon gépjárműre, amellyel a lopott fát szállították el).

Ez a rendelkezés nem fedi le azt az esetet, amikor az elkövető a bűncselekmény elkövetése után egy olyan, szállítóeszközzel rendelkező személyhez fordul segítségért a dolog elszállítása céljából, aki a bűncselekmény elkövetéséről előzetesen tudomással nem bírt. E rendelkezés szerint a Btk. 77. §-ának (3) bekezdése alapján az elkobzás nem lehetne elrendelni, azonban a Btk. 244. §-ában meghatározott bűnpártolás megállapításának van helye, és így az elkobzásra – a bűnpártoláshoz kapcsolódóan – a Btk. 77. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja alapján van mód.

Természetesen továbbra is vonatkozik a Btk. 77. §-a (1) bekezdésének *d*) pontjára, hogy az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona (kivéve, ha a tulajdonos az elkövetésről előzetesen tudott), valamint az elkobzás kivételesen mellőzhető, ha az elkövetőre vagy a tulajdonosra a bűncselekmény súlyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene, feltéve mindkét esetben, hogy az elkobzás mellőzését nemzetközi jogi kötelezettség nem zárja ki. Ezáltal a mozgó bűnözés körében egyrészt objektív feltételekhez kötött az elkobzás alkalmazhatósága, másrészt az elkobzás mellőzése a bíróság diszkrecionális jogkörébe tartozik, ezzel a kötelező elkobzás szabályai megfelelnek a büntetőjogi legalitás alkotmányos elvének, amely megköveteli a jogalkotótól, hogy a

„büntetéssel fenyegetésnek alkotmányos indokon kell alapulnia: szükségesnek, arányosnak és végső soron igénybevettnék kell lennie” [11/1992. (III. 5.) AB határozat].

A 4. §-hoz

A Btk. nagy nyilvánosság előtt való elkövetésre vonatkozó értelmező rendelkezése a távközlésről szóló 1992. évi LXXII. törvény fogalom-meghatározására tekintettel 2000. március 1. napjával módosult, továbbá a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXX. törvény beiktatta a bűncselekménynek elektronikusan rögzített információ távközlő hálózaton való közzététele útján történő elkövetését is. Az elektronikus hírközlő hálózatra és szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket az Eht. állapítja meg, ezért a Javaslat a Btk. 137. §-ának 12. pontjában szereplő értelmező rendelkezést az Eht. alapján pontosítja.

Az 5. §-hoz

1. A Javaslat módosítja a Btk. 138/A. §-ának bevezető szövegét úgy, hogy a mérték összegére történő utalást elhagyja, továbbá a jobb értelmezhetőség miatt, és figyelemmel a Javaslat 28. §-ára is, az adóbevétel összegének csökkenése helyett kizárólag az adóbevétel csökkenését jelöli meg, valamint a Javaslat 29. §-ára figyelemmel kiegészíti azt a vámbevétel csökkenésével.

2. A Btk. 138/A. §-ában, valamint a Btké. 27–28. §-aiban foglalt bűncselekményi értékhatárokat az 1993. évi XVII. törvény állapította meg 1993. május 15-i hatállyal úgy, hogy a vagyoni elleni bűncselekményeknél kétezer forintról ötezer forintra, a gazdasági bűncselekményeknél húszezer forintról ötvenezer forintra emelte azt. A vagyoni elleni bűncselekményekre irányadó, jelenleg hatályos tízezer forintos értékhatárt az 1999. évi CXX. törvény állapította meg 2000. március hó 1. napjától kezdődő hatállyal.

2005-ben 268 990 vagyoni elleni bűncselekmény vált ismertté, amelyből 34 010 bűncselekmény elkövetési értéke (az okozott kár, vagyoni hátrány) esett 10 000–19 999 forint közé, ami a vagyoni elleni bűncselekmények 12,64%-a. Az értékhatárok változása folytán e cselekményeknek azonban csak egy kisebb része kerül ki a büntetendő cselekmények köréből, mert az esetek jelentős részében valamely minősítő körülmény folytán a szabálysértési értékre elkövetett cselekmény is bűncselekménynek minősül. Az egyébként csekély tárgyi súlyú és egyszerűbb megítélésű cselekmények esetén pedig szükségtelen a büntetőeljárás garanciarendszerének alkalmazása. A gyorsabb szabálysértési felelősségre vonás kellő hatékonysággal biztosítja a társadalom védelmét.

A gazdasági bűncselekmények esetében az eredeti törvényhozói szándéknak – amely szerint a gazdasági élet te-

rületén elsősorban a gazdasági igazgatási jogszabályok által biztosított gyors és hatékony szankciórendszer érvényesítése a cél és a büntetőjog igénybe vételére valóban csak ultima ratio-ként kerüljön sor – az ötvenezer forintos értékhatár már nem felel meg. A 2005-ben ismertté vált 17 106 gazdasági bűncselekmény közül kizárólag azokat érinti az értékhatárok változása, amelyeknél annak a minősítés szempontjából egyáltalán jelentősége van. A változás a gazdasági bűncselekmények mintegy felét érinti. Az értékhatároknak jelentős gazdasági bűncselekmények – mint pl. a számvitel rendjének megsértése, a csődbüntetés, a gazdasági társaságok körében elkövethető bűncselekmények, a gazdasági titkok megsértése vagy a pénzmosás – megítélésében egyáltalán nincs jelentősége.

Egyrészt az értékhatároknak a valós értékviszonyokhoz történő igazítása (valorizálása), másrészt a gazdasági szempontokra is tekintettel mind a vagyoni elleni, mind a gazdasági bűncselekmények esetében indokolt az értékhatár emelése.

Minderre tekintettel a Javaslat a Btk. 138/A. §-ában a kisebb érték alsó határát a jelenlegi tízezer forintról húszezer forintra emeli.

A 6. §-hoz

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1540. (2004) számú, az ENSZ Alapokmányának VII. Fejezete alapján hozott, a tagállamokra nézve kötelező erejű határozatában (Határozat) a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozását tűzte ki célul. Ennek elérése érdekében a részes államoknak meg kell tenniük az abban foglalt intézkedéseket, és a belső jogi normáikat összhangba kell hozni a Határozatban foglaltakkal.

A Határozat 2. pontja alapján a tagállamoknak belső jogrendjükben meg kell tiltaniuk a nukleáris, biológiai és vegyi fegyverek, illetőleg az azok célba juttatásához szükséges eszközök nem-állami szereplők által történő gyártását, megszerzését, tartását, fejlesztését, szállítását, finanszírozását, valamint az e tömegpusztító fegyverekkel kapcsolatosan felsorolt egyéb tevékenységeket.

A Btk.-ba az 1998. évi LXXXVII. törvény iktatta be a nemzetközi szerződés által tiltott fegyver alkalmazása (Btk. 160/A. §), illetve a visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §) elnevezésű tényállásokat. Ezt megelőzően hazánk 1997. és 1998. folyamán több, különböző fegyverek használatának, előállításának tilalmát előíró nemzetközi szerződés részes államává vált, amelyre tekintettel szükség volt a Btk. módosítására is.

A Határozat nem a nemzetközileg tiltott fegyverek használatára, hanem az azokkal való – korábban említett – jogellenes tevékenységekre vonatkozik. Ezen elkövetési magatartásokat a Btk. 264/C. §-a teljes körűen és megfelelően szabályozza. A Btk. 264. §-ában szabályozott visszaélés radioaktív anyaggal elnevezésű tényállás pedig megfelel a nukleáris fegyverekkel kapcsolatos szabályozási

igénynek, mivel a nukleáris fegyverek mindegyike tartalmaz „az emberi egészségre, illetve a környezetre veszélyes radioaktív anyagot”, amelynek jogosulatlan – a tényállásban részletezett – használata büntetendő cselekmény.

A nemzetközi szerződés által tiltott fegyver fogalmát a Btk. 264/C. §-ának (5) bekezdése a Btk. 160/A. §-ának (3) bekezdésében található fogalom-meghatározásra utalással határozza meg. A Javaslat ezt a meghatározást egészíti ki a bakteriológiai (biológiai) és toxin-fegyverek kifejlesztésének, előállításának és tárolásának megtiltásáról és e fegyverek megsemmisítéséről szóló, az Egyesült Nemzetek Szervezete XXVI. ülészakán, 1971. december 10-én elfogadott egyezményre (BTWC) történő utalással.

A BTWC IV. cikke egyértelműen előírja a részes államok számára, hogy a biológiai és toxin fegyverek fejlesztését, gyártását, megszerzését, tartását, tárolását tiltsa meg. A BTWC I. cikkének 1. pontjában szereplő mikrobiológiai vagy egyéb biológiai hatóanyag, valamint toxin nem tartozik bele egyértelműen az 1997. évi CIV. törvénnyel kihirdetett, a vegyifegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló, Párizsban, 1993. január 13-án aláírt egyezmény II. cikkének 2. pontjában szereplő „bármely vegyület” fogalmába. A Határozatban foglaltak maradéktalan teljesítése érdekében ezért a Javaslat megjeleníti a BTWC rendelkezését a Btk. 160/A. §-ának (3) bekezdésében.

A 7–8. §-hoz

1. Az Európai Unió Tanácsa által 2003. december 22-én elfogadott, a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2004/68/IB kerethatározat (Kerethatározat) 2006. január 20-i határidővel felszólította a tagállamokat, hogy hozzák meg a Kerethatározatnak megfelelő intézkedéseket. A jogharmonizációs kötelezettségek végrehajtása érdekében a megrontás tényállása új rendelkezéssel egészül ki, továbbá módosul a tiltott pornográf felvétellel visszaélés törvényi tényállása is.

1.1. A Kerethatározat 2. cikke sorolja fel a gyermekek szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos büntetendő magatartásokat:

„a) gyermekek kényszerítése prostitúcióra vagy pornográf tevékenységben való részvételre, illetve gyermekek ilyen célra történő felhasználásából való haszonszerzés vagy gyermekek egyéb módon, e célból történő kizsákmányolása;

b) gyermekek prostitúcióra vagy pornográf tevékenységben való részvételre toborzása;

c) gyermekkel folytatott szexuális tevékenység, amelyben
i) kényszerít, erőszakot vagy fenyegetést alkalmaznak;

ii) a gyermek által folytatott szexuális tevékenységért fizetesképpen pénzt vagy egyéb díjazást vagy ellenértéket nyújtanak; vagy

iii) a gyermekkel kapcsolatban fennálló, elismert bizalmi, hatalmi vagy befolyási helyzettel visszaélnek.”

A Kerethatározat által felsorolt cselekmények döntő többségét a Btk. jelenleg is büntetni rendeli. Eszerint a Kerethatározat 2. cikkének a) pontját, valamint c) pontjának i) és iii) alpontját a Btk. kényszerítés (174. §), emberkereskedelem (175/A. §), kiskorú veszélyeztetése [195. § (3) bekezdés], továbbá erőszakos közösülés (197. §), szemérem elleni erőszak (198. §), megrontás (201–202. §), kirtartottság (206. §), és kerítés [207. § (3) bekezdés a) pontja] címén szankcionálja.

A Kerethatározat 2. cikke c) pontjának ii) alpontja szerint büntetendővé kell nyilvánítani, és legalább egy évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel kell fenyegetni azon elkövető magatartását, aki a gyermek által folytatott szexuális tevékenységért fizetesképpen ellenértéket nyújt.

A gyermekkorúakkal létesített szexuális kapcsolatok büntetőjogi rendszere a sértett életkorára tekintettel differenciált.

A tizenkettedik életévét be nem töltött, mint törvényi vélelemmel védekezésre képtelennek nyilvánított személlyel létesített szexuális kapcsolat az erőszakos közösülés, vagy – minden más szemérem sértő magatartás esetén – a szemérem elleni erőszak tényállását valósítja meg (Btk. 197–198. §). A tizenkettő és tizennégy év közötti sértettek esetében pedig a Btk. 201. §-ában szabályozott megrontás tényállása alapozza meg a büntetőjogi felelősséget.

A beleegyezésen alapuló szexuális kapcsolat vélemezett korhatára tehát – a társadalmi értékítéletnek és elvárásnak megfelelően – tizennégy év. A törvény eszerint rendel büntetni valamennyi, tizennegyedik életévét be nem töltött (gyermekkorú) sértettel létesített szexuális kapcsolatot, függetlenül attól, hogy az aktusra ellenérték fejében került-e sor, a tizennegyedik életév betöltése után viszont szabad akaratból, büntetlenül létesíthető szexuális aktus.

Az üzletszerű kéjelgés az 1993-as, majd 1999-es törvénymódosítás következtében nem minősül bűncselekménynek, szabálysértésnek is csak abban az esetben, ha a szexuális szolgáltatás nyújtására az ún. védett övezeten belül kerül sor.

Az üzletszerű kéjelgéshez kapcsolódó egyes elkövetési magatartások körében a jogalkotó külön védelemben részesíti a fiatalok személyeket. Súlyosabban minősül, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő ugyanis az üzletszerű kéjelgés elősegítése és a kerítés, amennyiben tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére követik el.

Tekintettel arra, hogy a tizennégy és tizennyolc év közötti kiskorúval ellenérték fejében létesített szexuális aktus a gyermek egészséges nemi fejlődését, erkölcsi tudatát veszélyezteti, a Javaslat átveszi a Kerethatározat 2. cikke b) pontja ii) alpontjának előírását. Megrontás büntetést követi el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel bünte-

tendő tehát az a személy is, aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személlyel ellenérték fejében közösül vagy fajtalanodik. A Javaslat mindkét irányú elkövetési magatartást, tehát mind az ellenszolgáltatás nyújtását, mind az ellenszolgáltatás fejében felkínált közösülés vagy fajtalan-ság igénybe vételét szankcionálja.

1.2. A Kerethatározat 2. cikkének *b)* pontja értelmében a részes államoknak büntetendővé kell nyilvánítaniuk a gyermekek prostitúcióra vagy pornográf tevékenységben való részvételre toborzását. A jogszabály nem határozza meg, hogy alkalmazásában mi minősül prostitúciónak, és pontos definíciót az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása tárgyában, 1950-ben kelt New York-i Egyezmény sem ad.

Az általánosan elfogadott szóhasználat szerint a prostitúció fogalma megegyezik a Btk. 210/A. §-ának (1) bekezdésben foglalt üzletszerű kéjtelgés kategóriájával, azaz rendszeres haszonszerzés céljából végzett közösülést vagy fajtalan-ságot jelent. Az üzletszerű kéjtelgésre felhívást fogalmilag lefedi a Btk. 195. §-a (2) bekezdésének a „kiskorút bűncselekmény elkövetésére vagy züllött életmód folytatására rábír, vagy rábírn törekszik” fordulata. Így jogalkotási feladat e tekintetben nem merült fel.

2.1. A tiltott pornográf felvétellel visszaélés tényállását a gyermekek jogairól szóló, 1989-ben elfogadott New York-i Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, az 1997. évi LXXIII. törvény iktatta be a Btk. XIV. Fejezetébe, a házasság, a család és az ifjúság elleni bűncselekmények közé. A tiltott pornográf felvétellel visszaélés védett jogi tárgya tekintetében nagyban hasonlít a megrontásra, hiszen az előbbi a kiskorú személyek erkölcsi, nemi fejlődését és szabadságát védelmezi, utóbbi pedig a nemileg még serdületlen tizenéves aluliak egészséges szexuális fejlődését oltalmazza. Így indokolt a pornográf felvételekkel kapcsolatos visszaéléseket is a nemi erkölcs elleni bűncselekmények között, tehát a XIV. Fejezet II. Címében elhelyezni.

A hatályos szabályozás szerint a pornográf jellegű visszaélésekkel szembeni büntetőjogi védelem a kiskorú személyeket illeti meg. A törvényhozó nem kívánja kizárni a házasságkötéssel törvény erejénél fogva nagykorúvá vált, tizenhatodik életévüket betöltő személyek védelmét, ezért a Javaslat a passzív alanyok körét a tizennyolcadik életévét be nem töltött személyekre változtatja. Ez a megoldás egyébként szervesen illeszkedik a Btk. nemi erkölcs elleni bűncselekményeinek rendszerébe, amelyben a tizennegyedik, illetve tizennyolcadik életév be nem töltésének van alapvető jelentősége.

A Kerethatározat 3. cikke szerint gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmények a következők:

- gyermekpornográfia előállítása,

- gyermekpornográfia forgalmazása, terjesztése vagy továbbítása,
- gyermekpornográfia felajánlása vagy annak hozzáférhetővé tétele,
- gyermekpornográfia megszerzése vagy birtoklása.

A Kerethatározat által támasztott követelményeknek a Btk. hatályos 195/A. §-a nagyrészt megfelel, egy új elkövetési magatartással azonban ki kell egészíteni a tiltott pornográf felvétellel visszaélés tényállását.

A Btk. 195/A. §-ának (3) bekezdése szerint jelenleg is büntetendő, aki pornográf jellegű felvételt a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz, a Kerethatározat értelmében viszont a kisebb személyi kör (tehát akár egy, akár több személy) részére történő hozzáférhetővé tételt is szankcionálni kell.

A Kerethatározat 1. cikkének *b)* pontja határozza meg a gyermekpornográfia fogalmát. A rendelkezés értelmében gyermekpornográfiának minősül az olyan képfelvételekkel kapcsolatos visszaélés, amelyeken létező gyermekek, vagy nem létező, de élethűen ábrázolt gyermekek, valamint gyermeknek tűnő létező személyek kifejezetten szexuális magatartást tanúsítanak, vagy abban közreműködnek.

A Kerethatározat szerinti jogsértések közül a nem létező, de élethűen ábrázolt gyermekekről (feltehetőleg montázzsal vagy egyéb szerkesztési-vágási technikával) készített képfelvételekkel kapcsolatos elkövetési magatartások nem a tiltott pornográf felvétellel való visszaélést, hanem a Btk. 272. §-ában szabályozott közszemérem megsértését valósítják meg. A szexuális áruk forgalmazásával kapcsolatos igazgatási jellegű előírásokat az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló 4/1997. (I. 22.) Korm. rendelet 14. §-a tartalmazza. Ezt a rendelkezést szükséges kiegészíteni a Kerethatározat 1. cikkének *b)* pontjában adott fogalom-meghatározásnak és a 3. cikknek megfelelő szabályozással, amely módosítást egy külön jogszabály fog elvégezni.

2.2. A tiltott pornográf felvétellel való visszaélés tényállásának új, (6) bekezdéssel való kiegészítése azért szükséges, mert a Kerethatározat 2. cikkének *b)* pontja értelmében büntetendővé kell tenni a gyermekek pornográf tevékenységben való részvételre toborzását is. A Javaslat erre tekintettel kimondja, hogy, aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt, vagy személyeket pornográf felvételen, avagy pornográf jellegű műsorban való szereplésre felhív, vétséget követ el. Így a felhívás, mint előkészületi magatartás kriminalizálásával a tényállás megfelel a Kerethatározat követelményeinek.

2.3. A Javaslat 8. §-a szerinti értelmező rendelkezés konkretizálja, hogy a bűncselekmény vonatkozásában mi minősül felvételnak, pornográf felvételnak, illetve pornográf jellegű műsornak, ezzel jelentősen egyszerűsíti a jelenlegi kazuisztikus szabályozást.

A 9. §-hoz

1. A terrorcselekmény hatályos tényállását a 2003. évi II. törvény iktatta a Btk.-ba. A törvényalkotó a rendelkezés megalkotásakor arra törekedett, hogy az megfeleljen az Egyesült Nemzetek Szervezete, illetve az Európai Unió terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó jogi aktusai-ban foglalt elvárásoknak, különös tekintettel a terrorizmus finanszírozásának visszaszorításáról szóló, New Yorkban, az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 54. ülésén, 1999. december 9-én elfogadott nemzetközi egyezményére (e § alkalmazásában: Egyezmény), illetve az Európai Unió Tanácsának 2002. június 13-án elfogadott, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló kerethatározatára.

Az Egyezményt a Magyar Köztársaság a 2002. évi LIX. törvénnyel megerősítette, ennek 2. cikke szerint:

„1. Az Egyezmény értelmében bűncselekményt követ el az, aki bármely eszközzel, közvetlenül vagy közvetve, jogellenesen és szándékosan, forrást biztosít vagy gyűjt azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt részben vagy egészben a következő cselekmény elkövetésére használják fel:

a) olyan cselekmény, amely a mellékletben szereplő valamely szerződés hatálya alá tartozó és az abban meghatározott bűncselekményt valósít meg; vagy

b) bármely egyéb olyan cselekmény, amely polgári személy vagy fegyveres konfliktus esetén az ellenségeskedésben tevőlegesen részt nem vevő más személy halálának vagy súlyos testi sérülésének okozására irányul, ha a cselekmény célja, annak természetéből vagy összefüggéseiből következően az, hogy a lakosságot megfélemlítse, vagy egy Kormányt vagy nemzetközi szervezetet valamely cselekmény megtételére vagy ennek megtételétől történő tartózkodásra kényszerítsen.

2. a) Az a Részes Állam, amely nem részese a mellékletben felsorolt valamely szerződésnek, a megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról vagy csatlakozásról szóló okirat letétbe helyezésekor kijelentheti, hogy az Egyezmény e Részes Állam tekintetében történő alkalmazásakor a szerződést úgy kell tekinteni, mintha az 1. bekezdés a) pontjában említett melléklet nem tartalmazná azt. A nyilatkozat hatályát veszti, amint a szerződés hatályba lép e Részes Állam vonatkozásában, amely értesíti e tényről a letétemenyest.

b) Ha egy Részes Állam megszűnik részes fél lenni a mellékletben szereplő valamely szerződésben, e szerződés tekintetében az e cikkben előírt nyilatkozattal élhet.

3. Ahhoz, hogy egy cselekmény az 1. bekezdés szerinti bűncselekménynek minősüljön, nem szükséges, hogy a forrást az 1. bekezdés a) vagy b) pontja szerinti bűncselekmény elkövetésére ténylegesen fel is használják.

4. Bűncselekményt követ el az is, aki az e cikk 1. bekezdésében meghatározott bűncselekmény elkövetését megkísérel.

5. Bűncselekményt követ el az is, aki

a) bűnsegédként vesz részt az e cikk 1. vagy 4. bekezdésében meghatározott bűncselekmény elkövetésében;

b) az e cikk 1. vagy 4. bekezdésében meghatározott bűncselekmény mások általi elkövetését szervezi vagy irányítja;

c) hozzájárul az e cikk 1. vagy 4. bekezdésében meghatározott egy vagy több bűncselekménynek közös cél által vezérelt személyek csoportja általi elkövetéséhez. Ez a hozzájárulás szándékos, és vagy

(i) a csoport bűnös tevékenysége vagy bűnös célja előmozdítása érdekében valósul meg, ahol a bűnös tevékenység vagy bűnös cél az e cikk 1. bekezdésében meghatározott valamely bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos; vagy

(ii) annak ismeretében valósul meg, hogy a csoport az e cikk 1. bekezdésében meghatározott valamely bűncselekményt szándékozik elkövetni.”

Az Egyezmény e rendelkezéseiből egyértelműen kiderül, hogy a terrorcselekmény elkövetéséhez forrás gyűjtését, biztosítását akkor is büntetni kell, ha a terrorcselekményt nem terrorista csoportban, hanem önállóan, illetve ezt a szervezetségi szintet el nem érő módon szándékosan elkövetni. A hatályos magyar szabályozás ezzel kapcsolatos hiányosságára a Nemzetközi Valutaalap/Világbank/MONEYVAL közös vizsgálata is felhívta a figyelmet, s nem tartotta elégségesnek azt a magyarázatot, hogy a magányos elkövető esetében a Btk. 261. §-ának (4) bekezdése szerinti előkészület megfelelő védelmet nyújt, mivel az Egyezmény 2. cikkének 4. bekezdése, a források biztosításának, illetve gyűjtésének a kísérletét is büntetni rendeli, ami az egyszerű előkészületként történő szankcionálás esetén kizárt.

A Javaslat erre tekintettel – a nemzetközi elvárásokkal való teljes összhang megteremtése érdekében – a terrorcselekmény előkészületét szabályozó, Btk. 261. §-ának (4) bekezdését sui generis előkészületi bűncselekményként határozza meg. Ennek során az előkészületi magatartásokat teljes körűen felsorolja és kiegészíti a terrorcselekmény elkövetéséhez való anyagi eszköz szolgáltatással és gyűjtéssel, lehetővé téve ezzel az ilyen cselekmények kísérletének a szankcionálását is.

A Javaslat a Btk. 261. §-ának (5) bekezdésének tartalmát nem változtatja meg, az új szöveg a jobb áttekinthetőség, és az egyszerűbb szerkezet kedvéért nem ismétli meg az új (4) bekezdésben felsorolt elkövetési magatartásokat, hanem csak utal azokra, és változatlanul büntetni rendeli a terrorista csoport tevékenységének bármilyen támogatását.

A Btk. 261. §-a (4) és (5) bekezdésének büntetési tételei mind a tényállás szerkezetén belül, mind a Különös Rész

többi hasonló jellegű, súlyú bűncselekményéhez képest túlzottan szigorúak. A hazaárulás (Btk. 144. §), a kémkedés (Btk. 147. §) az emberölés (Btk. 166. §) előkészülete öt évig terjedő szabadságvesztéssel, a népirtás (Btk. 155. §), a háború idején történő hazaárulás előkészülete is csak két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Erre tekintettel a Javaslat a hatályos szabályozáshoz képest egy fokozattal enyhébben határozza meg a két előkészületi jellegű magatartást büntető bekezdésben a büntetési tételkeretet.

A Btk. 261. §-ának (6) bekezdése jelenleg csak a terrorista csoporthoz kapcsolódó előkészületi cselekmények bejelentése, és körülményeinek feltárása esetén biztosít az együttműködő személy számára büntethetőséget megszüntető okot. Ésszerű és életszerű, hogy ez a lehetőség az új (4) bekezdés szerinti sui generis előkészület elkövetőinek együttműködése esetén is biztosított legyen, ezért a Javaslat ennek megfelelően módosítja a Btk. 261. §-ának (6) bekezdését.

2. A Javaslat kiegészíti továbbá a Btk. 261. §-a (9) bekezdésének a) pontját a haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés tényállásával (Btk. 263/B. §), így e bűncselekmény is személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekménynek minősül.

A 10. §-hoz

A Javaslat módosítja a Btk. nemzetközi gazdasági tilalom megszegése tényállását (261/A. §) annak érdekében, hogy a magyar jog megfeleljen az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet (e § alkalmazásában: Rendelet) előírásainak. A Rendeletben foglalt szabályozás alapján az áruk két csoportja különböztethető meg. A Rendelet II. mellékletébe olyan áruk tartoznak, amelyek halálbüntetéstől, kínzástól vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódtól vagy büntetéstől eltérő, más gyakorlati használatra nem alkalmasak. A Rendelet III. melléklete pedig azon árukat sorolja fel, amelyek – többek között – e fenti célra is használhatók.

A Rendelet kizárólag a hatálya alá tartozó áruk harmadik országokkal folytatott kereskedelmére vonatkozik. Az Európai Unión belül ugyanis – a Rendelet szerint – nem szükséges hasonló ellenőrzési rendszer bevezetése, mivel a tagállamokban nem létezik a halálbüntetés intézménye, és már meghozták a megfelelő intézkedéseket a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés törvényen kívül helyezésére és megelőzésére. Ugyanakkor a tényállás ezen fenti megkülönböztetést természetesen nem követi, az elkövetési magatartás megvalósítása során a meghatározott áruknak mind a harmadik

országokkal folytatott exportja, illetve importja, mind az Európai Unió vámterületén belüli átadása tényállásszerű.

A II. mellékletben szereplő áruk esetében a származásra való tekintet nélkül teljes kiviteli és behozatali tilalom érvényesül, továbbá tilos a Közösség vámterületéről bármely személynek, szervezetnek vagy testületnek történő technikai segítségnyújtás, illetve tilos a harmadik országból szállított áruhoz kapcsolódó technikai segítségnyújtásnak a Közösség vámterületén belüli elfogadása, tekintet nélkül mindkét esetben arra, hogy ellenérték fejében történik-e. A Rendelet alapján egy esetben engedélyezhető a behozatal és a hozzá kapcsolódó technikai segítségnyújtás: amennyiben bizonyított, hogy abban a tagállamban, ahová a behozatal irányul, az ilyen árukat kizárólag a történelmi jelentőségük miatti nyilvános múzeumi kiállítás céljára használják fel.

A Javaslat alapján büntetendő a fent említett behozatali vagy kiviteli tilalom megszegése. Ezzel a magyar jog megfelel a Rendelet 17. cikkének, amely kötelezettségként írja elő a tagállamok számára, hogy hatékony, arányos, és visszatartó erejű szankciókkal büntesse a Rendeletben foglalt előírások megszegését. A Javaslat továbbá kiegészíti a Btk. 261/A. §-ának (6) bekezdésében foglalt értelmező rendelkezéseket azzal, hogy a behozatali vagy kiviteli tilalom a Rendelet II. mellékletében meghatározott árukra vonatkozik.

A 11–12. §-hoz

A Javaslat tartalmi módosítás nélkül beépíti a fegyvercsempészet (Btk. 263/B. §) tényállását a robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), illetve a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés (Btk. 263/A. §) tényállásaiba úgy, hogy az említett tényállásokból mellőzi a különös visszaesésre, valamint ezzel összefüggésben a hasonló jellegű bűncselekmények meghatározására vonatkozó rendelkezéseket. Az elkövetési magatartások igazodnak a gyakorlatban már kialakult értelmezéshez. Az országba történő behozatal, illetve kivitel az importot, illetve az exportot jelenti, míg az ország területén történő átszállításon továbbra is a már behozott áru kiviteli szándékkal történő szállítását, továbbítását kell érteni. Utóbbi esetben éppen ezen kiviteli szándék különbözteti meg ezt az elkövetési magatartást a tartástól.

A Btk. 263/A. §-ának (4) bekezdése tartalmazza a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés privilegizált eseteit. A Javaslat kiegészíti ezen bekezdést egy új privilegizált esettel, amely alapján enyhébben büntetendő az, aki az engedéllyel tartott kézilőfegyverét, vadászlőfegyverét vagy sportlőfegyverét, illetve az ahhoz tartozó lőszert bejelentés nélkül az ország területére behozza, onnan kiviszi, vagy azon átszállítja. Az említett bejelentési kötelezettség megszegése nem indokolja, hogy a törvény az alapeset szerinti büntetési tétellel fenyegetse az elkövetőt, ugyanakkor ezzel párhuzamosan indokolt a Btk. hatályos

263/A. §-ának (4) bekezdésébe foglalt elkövetési magatartások büntetési tételének egy fokozattal történő emelése, és ezáltal büntetetté minősítése, mivel a bejelentési kötelezettség megszegésének társadalomra veszélyessége ezt indokolja. A Btk. 87. §-ának rendelkezései alapján ilyenkor is kiszabható a szabadságvesztés helyett bármely más főbüntetés.

A 13. §-hoz

A Javaslat haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés címmel új tényállást iktat a fegyvercsempészet (Btk. 263/B. §) helyébe. Az új tényállás megalkotását egyrészt nemzetközi kötelezettségek teljesítése, másrészt hazai szabályozási igények teszik szükségessé. Az új szabályozás a haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény (Httv.), a haditechnikai eszközök és szolgáltatások kivitelének, behozatalának, transzferjének és tranzitjának engedélyezéséről szóló 16/2004. (II. 6.) Korm. rendelet (Htr.), és a kettős felhasználású termékek és technológiák külkereskedelmi forgalmának engedélyezéséről szóló 50/2004. (III. 23.) Korm. rendelet (Kfr.), a kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2000. június 22-i 1334/2000/EK tanácsi rendelet, az egyes katonai célú végfelhasználásokkal kapcsolatos műszaki segítségnyújtás ellenőrzéséről szóló 401/2000/KKBP tanácsi együttes fellépés (Együttes Fellépés), és az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet (e § alkalmazásában: Rendelet) rendelkezéseinek való megfelelést szolgálja.

A haditechnikai termékek és szolgáltatások, valamint a kettős felhasználású termékek jellegére és a büntetendő elkövetési magatartásokra tekintettel, az új tényállás védett jogi tárgya a közbiztonság, ezért az a közbiztonság elleni bűncselekmények (Btk. XVI. Fejezet I. Cím) közé került. Az új tényállás elkövetési tárgyai megegyeznek a haditechnikai eszközök és szolgáltatások, illetőleg kettős felhasználású termékek és technológiák forgalmára vonatkozó kötelezettségek megszegésének (Btk. 287. §) elkövetési tárgyaival, és – tartalmi módosítás nélkül, ugyanakkor értelmezhetőbbé, és átláthatóbbá téve – átveszi a Btk. 287. §-ának elkövetési magatartásait. Az új tényállás összevont tartalmazza a Btk. 287. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglalt elkövetési magatartásokat, kiterjeszti az engedély kereteit túllépő elkövetést valamennyi ott szereplő magatartásra, valamint elhagyja azon engedélyek taxatív felsorolását, amelyek a haditechnikai termékek és szolgáltatások, illetőleg kettős felhasználású termékek és technológiák forgalomba hozatalához szükségesek, elkerülve ezáltal azt, hogy a háttérjogszabály folyamatos változása miatt a Btk. módosításának állandó kényszere álljon fenn.

A haditechnikai eszköz helyett a Javaslat a haditechnikai termék kifejezést használja, igazodva ezzel a Httv. fogalom-használatához. Egyúttal mind a tényállás címéből, mind a norma szövegéből elhagyja a kettős felhasználású technológiára utalást, mivel a Kfr. 2. §-ának *b)* pontja alapján a kettős felhasználású termék fogalmába a kettős felhasználású technológiák is beletartoznak.

A Httv. alapján a haditechnikai termék gyártása és a haditechnikai szolgáltatás nyújtása egyaránt engedélyköteles. A Httv. 1. §-ának *d)* pontjára figyelemmel a haditechnikai termék gyártása magában foglalja e termék előállítására és átalakítására irányuló tevékenységet is. A büntetőjogi norma szövegében azonban az átalakítás külön nem jelenik meg, mivel az átalakítás eredményén, a haditechnikai termék előállításán van a hangsúly, és közömbös, hogy az egy korábbi haditechnikai termék átalakításával, vagy más anyagi eszközök felhasználásával történt. A Httv. 2. §-ának (1) bekezdése alapján ezért a Javaslat kizárólag a haditechnikai termék előállítását, valamint a haditechnikai szolgáltatás nyújtását rendeli büntetni, ha ez engedély nélkül, vagy a kiadott engedély kereteit túllépve valósult meg.

A Btk. 263/B. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja közvetve – a Javaslat 10. §-ában foglaltakkal együtt – a belső jogi szabályozás Rendeletnek történő megfelelését szolgálja. A Rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdése lehetőséget ad a tagállamok számára, hogy a Rendeletben foglaltaknál szigorúbb szabályozási rezsimet tartsanak fenn, vagy ilyet fogadjanak el. A Htr. melléklete XXIII. Fejezete 1. pontjának *b)* alpontja bizonyos áruk (hüvelykujj-bilincs, illetve -szorító és különleges rendeltetésű kínzóeszközök) esetében kifejezetten kizárja a forgalmazásra vonatkozó engedély kiadását. Ezen áruk tiltott áruknak minősülnek, így az ezekkel való bármely magatartás jogellenes. A Htr., valamint a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet tervezett módosítása a Rendeletnek való teljes megfelelés érdekében szükséges, amely többek között a Rendelet mellékleteinek fogalom-használatát alapul véve pontosítja az említett hazai jogszabályokat.

Az Együttes Fellépés végrehajtásáról a magyar jogban a Kfr. bizonyos rendelkezései gondoskodnak. Az Együttes Fellépés 5. cikke alapján a Kfr. 12. §-a kifejezett tiltást fogalmaz meg a vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóanyag, valamint ezeket célba juttatni képes rakétatechnikai eszköz kifejlesztésével, gyártásával, kereskedelmével, karbantartásával, észlelésével, azonosításával vagy elterjesztésével kapcsolatos műszaki segítségnyújtás tekintetében. A tilalom a más katonai felhasználással kapcsolatos műszaki segítségnyújtásra is vonatkozik, ha azt olyan országnak nyújtják, amely az Európai Unió Tanácsa által elfogadott közös álláspontban vagy együttes fellépésben fegyverkiviteli korlátozás, illetve az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa által elrendelt fegyverembargó alá tartozik. A Javaslat – a fegyverembargó

gó esetében – ettől eltérően, általánosabban fogalmaz, és „a nemzetközi kötelezettségvállalás alapján a Magyar Köztársaságra nézve kötelező fegyverkitelvi korlátozás” kitéltet használja, elkerülve ezáltal a Btk. módosításának a szükségességét abban az esetben, ha az Egyesült Nemzetek Szervezete, illetve az Európai Unió Tanácsán kívül, más nemzetközi jogi szervezet hoz – nemzetközi kötelezettségvállalás alapján – a Magyar Köztársaságra nézve kötelező erejű korlátozásokat. A Kfr. 12. §-ának (2) bekezdése meghatározza, hogy mi minősül más katonai felhasználásnak.

„12. § (2) [...] E bekezdés szerint a katonai végfelhasználású technikai segítségnyújtás az alábbiakat foglalja magában:

a) a tagországok haditechnikai listáin feltüntetett termékek átadása;

b) az a) pont szerinti haditechnikai termékek kifejlesztéséhez, gyártásához, karbantartásához szükséges termelő-, ellenőrző- vagy vizsgálóberendezések és ezekhez tartozó alkatrészek átadása;

c) az a) pont szerinti haditechnikai termékek gyártásához, a gyártó létesítményben felhasznált bármely félkész termék átadása.”

A Kfr. 12. §-ának (3) bekezdése alapján a katonai segítségnyújtásra vonatkozó tilalom nem érvényesül, ha a műszaki segítségnyújtás az 1334/2000/EK rendelet II. számú mellékletében felsorolt országok bármelyikében kerül alkalmazásra; ha a műszaki segítségnyújtás – átadott információ formájában – a nemzetközi export-ellenőrzési rezsimekben, szervezetekben és szerződéseken meghatározott nyilvános körben vagy tudományos alaputatásban kerül alkalmazásra; valamint ha a műszaki segítségnyújtás szóbeli közlés formájában történik, és nem vonatkozik egy vagy több nemzetközi export-ellenőrzési rezsim által ellenőrzött termékre. Ezen eseteket azonban nem kell a Btk.-ban megjeleníteni, hiszen a háttérjogszabályban foglalt kivételek (jogszabályi engedély) Btk.-n kívüli jogellenességet kizáró oknak minősülnek.

A tényállásnak – hasonlóan az egyéb, fegyverekkel, közbiztonságra veszélyes egyéb árukkal történő visszaélészerű bűncselekményekhez (robbanóanyaggal vagy robbantószerrel, lőfegyverrel vagy lőszerrel, vagy nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel visszaélés) – két minősített esete van, az üzletszerűen vagy a bünszövetségben történő elkövetés.

A Btk. 263/B. §-ának (4) bekezdése alapján az (1) bekezdésben meghatározott esetek előkészülete is büntetendő.

A Btk. 263/B. §-ának (5) bekezdése változtatás nélkül átveszi a Btk. 287. §-ában foglalt értelmező rendelkezéseket, amelyek az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott elkövetési magatartásban foglaltak értelmezésére szolgálnak.

A 14–15. §-hoz

A nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény (e § alkalmazásában: Egyezmény) szövegét a Közgyűlés 2005. április 13-án fogadta el az 59/290. számú határozatával, egyben felhívta az államokat az aláírásra. Az Egyezmény definíciókat tartalmaz a nukleáris terrorizmushoz köthető anyagokra, eszközökre és cselekményekre vonatkozóan. Az Egyezmény egyúttal elrendeli egyes cselekmények büntetendővé tételét, amely az Egyezmény 2. cikkének 1. pontjából, valamint 7. cikkének 1. pontjából fakad.

Az Egyezmény 2. cikkének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1. A jelen Egyezmény alkalmazásában bármely személy büntetendő cselekményt követ el, amennyiben törvénytelen módon és szándékosan:

(a) radioaktív anyagot tart birtokában, eszközt készít vagy tart birtokában:

(i) azzal a szándékkal, hogy halált, vagy súlyos testi sérülést okozzon; vagy

(ii) azzal a szándékkal, hogy súlyos vagyoni vagy környezeti kárt okozzon;

(b) bármilyen módon radioaktív anyagot vagy eszközt használ, vagy nukleáris telephelyet használ vagy megkárosít, olyan módon, melynek révén radioaktív anyag kerül kibocsátásra, vagy ennek kockázata fennáll:

(i) azzal a szándékkal, hogy halált, vagy súlyos testi sérülést okozzon; vagy

(ii) azzal a szándékkal, hogy súlyos vagyoni vagy környezeti kárt okozzon; vagy

(iii) azzal a szándékkal, hogy egy természetes vagy jogi személyt, valamely nemzetközi szervezetet, vagy Államot kényszerít arra, hogy valamely cselekményt megtegyen, vagy attól tartózkodjon.”

Ezen elkövetési magatartásokat a Btk. visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), valamint visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével (Btk. 264/A. §) tényállásai teljes körűen és megfelelően szabályozzák. A Javaslat a Btk. jelzett tényállásait egészíti ki úgy, hogy mindkét esetben büntetni rendeli e bűncselekmények előkészületét, mivel az Egyezmény 7. cikke 1. pontjának a) alpontja szerint a Részes Államoknak valamennyi gyakorlatban megvalósítható intézkedést meg kell tenniük, hogy megelőzzék és szembeszálljanak a 2. cikkben meghatározott büntetendő cselekmények elkövetésére irányuló előkészületekkel.

A 16. §-hoz

1. A csődbüntett egyes fordulatai a hitelezők kielégítésére szolgáló vagyon védelmén keresztül biztosítják a hitelezők érdekeit. A felszámolás eredményének megghiúsításával járó csődbüntett [Btk. 290. §-ának (5) bekezdés, ún.

adminisztratív csődbüntett] csupán közvetett módon biztosítja a hitelezők vagyoni igényeinek a kielégítéséhez fűződő érdeket. Közvetlenül a hitelezői igények védelmére rendelt felszámolási eljárás szabályainak a büntetőjogi eszközökkel történő érvényesítésére szolgál, ezért nem illeszkedik szervesen e tényállás rendszerébe. A csődbűncselekmény szabályozási köréből való kiemelése összhangban áll a törvénynek azzal a céljával is, hogy a joggyakorlat egységét előmozdítsa, mert ezzel a jogbiztonságot közvetlenül is szolgálja.

Az ún. adminisztratív csődbüntett elkövetési magatartása kifejezetten számviteli jellegű kötelezettségek teljesítésének elmulasztásában nyilvánul meg. Rendeltetése annak a gazdasági érdekeknek a biztosítása, hogy a fizetéképtelen gazdálkodó szervezet vagyonának a felmérése (feltérképezése) a felszámolás elrendelését követően azonnal megtörténjen. E bűncselekmény két szálon kötődik a csődjoghoz. A számviteli kötelezettségek teljesítésének jogalapját e tényállásban a csődjogi rendelkezések (a fizetéképtelenség tényének a bíróság általi megállapítása, valamint a felszámolás elrendelése), s nem a számviteli jogszabályok határozzák meg. Másrészt a bűncselekmény a fizetéképtelen gazdálkodó szervezet törvényes számviteli rendjének megtartásához fűződő társadalmi érdek fenntartásában érdekelt valamennyi érdekhordozót sérti. Utóbbiak között kiemelkedő szerepe van a gazdálkodó szervezet hitelezőinek, mert a számviteli kötelezettségek teljesítésének elmulasztása vagyoni igényük érvényesítését közvetlenül is veszélyezteti vagy sérti.

Az ún. adminisztratív csődbüntett hatályos szövege összefoglalja mindazokat a magatartásokat, amelyek a különböző pénzügyi jogi tárgyú törvényekben szabályozott számviteli jellegű kötelezettségek megszegését büntetni rendelik, ezért elhelyezése a számvitel rendjének megsértése tényállásának keretében, annak önálló alakzataként indokolt. Erre figyelemmel a Javaslat kiegészíti a számvitel rendjének megsértése tényállását (Btk. 289. §) egy új (3) bekezdéssel, amely bekezdés szövege az ún. adminisztratív csődbüntett tényállására épül, és a jogalkalmazás során nyert tapasztalatok alapján szabályozza azt újra. A Javaslat szerinti módosítás a fentiekben kifejtett okból nem töri meg a tényállás elméleti rendszerét és szerkezeti felépítését.

2. A Btk. 290. §-ának (5) bekezdésében meghatározott ún. adminisztratív csődbüntett tényállása a „jogszabályban” előírt kötelezettségek megszegését rendeli büntetni. Különösen a csődbüntett alkalmazásának kezdeti időszakában bizonytalanság volt abban, hogy jogszabályon kizárólag a Cstv. rendelkezéseit, vagy a felszámolási eljárásról szóló 1986. évi 11. törvényerejű rendelet szabályait is érteni kell-e. A normavilágosság alkotmányos követelményének megfelelően indokolt megjelölni azt az igazgatási normát, amelyben a büntetőjogi kerettényállásban megjelölt elkövetési magatartások meghatározása szerepel. Ez a jogszabály a Cstv., amelynek címe azonban 2006. július 1-jé-

től – a Ctv. 135. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján – „A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény”-re változott.

3. A Javaslat kis mértékben átalakítja a bűncselekmény elkövetési magatartásaként meghatározott mulasztás alapjául szolgáló kötelezettségek körét. A beszámolási kötelezettség helyett (amely az egyéb tájékoztatási kötelezettség fogalmába tartozhat) a Javaslat a beszámoló-készítési kötelezettséget nevesíti, mivel a felszámolás elrendelését követően a beszámoló elkészítése a felszámolás lefolytatásának az egyik legfontosabb eleme, s ezért külön nevesítése indokolt. A Javaslat – hasonló indokok alapján – a könyvvezetési kötelezettséggel váltja fel a leltárkészítési kötelezettséget, mivel a módosított Cstv. szabályai között a leltárkészítési kötelezettség már egyébként sem szerepel.

4. A 2. pontban jelzett módosítás a további következménnyel is jár, hogy az adminisztratív csődbüntett esetén – eltérően a csődbűncselekmények tényállásától – nem kerül sor a Btk.-ban speciális alany meghatározására. Ez a szabályozás megfelel annak a következetes jogalkalmazói gyakorlatnak, amely szerint az adminisztratív csődbüntett tette a számviteli kötelezettségek teljesítésére a csődjogi rendelkezések alapján köteles személy, és nem (csupán) a vagyonnal rendelkezni jogosult személy lehet. Elsősorban az adós gazdálkodó szervezet vezetője vagy – járulékosan – a felszámoló követheti el tettesként. A csődbűncselekmény fedezetelvonással megvalósuló fordulatai [Btk. 290. § (1) és (3) bekezdés] esetén ugyanakkor továbbra is célszerű a speciális alanyiség fenntartása, mivel ott indokolt elhatárolni a vagyonnal rendelkezni jogosult személy által elkövetett gazdasági, és a más által elkövetett – akár azonos magatartásban tettest öltő – vagyon elleni bűncselekményt. Az adminisztratív csődbüntett esetében ilyen elhatárolás igénye azért sem merül fel, mert az abban meghatározott kötelezettségek címzettjeit a Cstv. pontosan meghatározza.

5. A Javaslat szerinti harmadik érdemi változtatás ugyancsak a jogszabály egységes értelmezésének az előmozdítását szolgálja. Korábban a joggyakorlatban gondot okozott annak a meghatározása, hogy mit kell érteni a felszámolás eredményén, és valójában milyen érdekek megsértését védi a tényállás. A felszámolás akkor eredményes, ha a legtöbb hitelezői igényt, a lehető legteljesebb mértékben és a legrövidebb időn belül kielégítik. A felszámolási eljárás eredményes lefolytatása nem csak az adós magatartásától, együttműködési készségétől, hanem a felszámoló aktivitásától, tapasztalatától is függ. A Javaslat szerinti módosítás megfelel az azonos elbírálás követelményének és erősíti a jogbiztonságot. Azáltal, hogy a felszámolás eredményének a megghiúsítása helyett a felszámolási eljárás eredményes lefolytatásának a megghiúsítását határozza meg a bűncselekmény eredményeként, kiküszöböli az értelmezési problémákat, és előmozdíthatja a joggyakorlat

egységesítését a kísérlet és a befejezett bűncselekmény elhatárolásának kérdésében is.

6. A Cstv. 1992. április 1-jén történt hatályba lépésekor a kiépülő piacgazdaság alapvető jogintézményét jelentő jogi normában előírt új rend kialakítását és megszilárdítását, a szigorú adminisztratív kötelezettségek megtartását viszonylag szigorú büntetőjogi védelemmel kellett segíteni és biztosítani. Az időközben eltelt évek tapasztalatai alapján ez a törekvés sikeres volt, s ma már nem indokolt minden területen a szigorú büntetőjogi védelem fenntartása. Ez tükröződik a Javaslat által beiktatott új fordulat rendelkezéseiben. A Btk. 289. §-ának új (3) bekezdésében meghatározott bűncselekmény vétség, és immár kizárólag két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

7. További technikai jellegű módosítása a Javaslatnak, hogy a Btk. 289. §-a (1) bekezdésének minősítő körülményei [a Javaslat szerinti 289. § (4) bekezdésének a) pontja] kapcsán „az eredmény vagy a saját tőke értékének, illetőleg a mérleg-főösszegnek a megállapítása szempontjából” szövegrészt – a megbízható és valós képet befolyásoló hibával kapcsolatban – a számvitelről szóló törvényre történő utalással helyettesíti.

8. A Javaslat továbbá – a Btk. e Javaslattal módosított 298/D. §-ában foglalt jogosulatlan pénzügyi tevékenység rendelkezései alapján – teljes körűvé teszi a bűncselekmény minősített esetében [Btk. 289. § (4) bek.] szereplő pénzügyi tevékenységet végző szervezetek felsorolását.

A 17. §-hoz

1. A Cstv. 2006. évi VI. törvénnyel történt módosítása – a Gt.-vel és a Ctv.-vel, való összhang, a közösségi jog átültetéséből fakadó kötelezettségek és a környezetvédelmi szempontok érvényesítése mellett és az új csődtörvény koncepciójában megfogalmazott tézispontokkal összhangban – számos olyan rendelkezést vezetett be, amelyek célja a gazdasági élet tisztaságának és átláthatóságának, valamint a hitelezői érdekek biztosításának erősítése. E törvény előremutató, jogfejlesztő rendelkezései közül külön kiemelés érdemel, hogy részletes szabályokat állapít meg a nem vitatott vagy elismert követelésen alapuló felszámolási kérelmek benyújtásának előfeltételei, a kérelem elbírálása körébe eső körülmények, illetve a jogerős bírósági határozaton alapuló felszámolási kérelem körében. A törvény megteremti a dologi biztosítékkal rendelkező hitelezők külön kielégítésének jogát, valamint kidolgozza az adós vezetőinek a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követő speciális csődjogi felelősségi szabályait. A törvény rendezi továbbá a felszámolókkal összefüggő szakmai, összeférhetlenségi kérdéseket.

2. A Javaslat a megváltozott jogi környezethez igazodva és a gyakorlati tapasztalatok figyelembe vételével jelentős mértékben újrafogalmazza a csődbűncselekmény (Btk. 290. §) tényállását. A módosítás fontosabb elemei a következők:

- a) a bűncselekmény megnevezésének megváltoztatása,
- b) egy új büntetési alakzat bevezetése,
- c) a tényállás szerkezeti felépítésének módosítása,
- d) a hitelező jogtalan előnyben részesítésének (Btk. 291. §) beépítése a tényállásba.

3. A Javaslat a tényállás címét csődbűncselekményre módosítja, mivel az új tényállásban a hitelező jogtalan előnyben részesítésének a vétsége is helyet kap.

4. A Javaslat a vétkes gazdálkodás bűncselekményével egészíti ki a tényállást. Az új alapeset a bűncselekmény I. alapeseteként az (1) bekezdésbe került, mivel abban a törvényhozó már a csődhelyzet alapját képező fizetésképtelenség bekövetkezését megelőzően büntetni rendeli a hitelezők kielégítésére szolgáló vagyon jogellenes elvonását.

A Gt. 30. §-ának (3) bekezdése szerint: a gazdasági társaság fizetésképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően, a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. Külön törvény e követelmény felróható megszegése esetére, ha a gazdasági társaság fizetésképtelenné vált, előírhatja a vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét. E külön törvény a Cstv., amelynek módosítása a hivatkozott társasági jogi rendelkezéssel összhangban egy, a hazai jogrendszerben eddig nem létező új jogintézményt vezetett be. A jogellenes továbbműködés („wrongful trading”) felelősségi alakzatának lényege, hogy megteremti a gazdálkodó szervezet vezetőinek a hitelezőkkel szembeni közvetlen, a magánvagyonukra is kiterjedő polgári jogi felelősségét arra az esetre, ha a gazdálkodó szervezet fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége, illetve a környezeti terhek rendezésének kötelezettsége alapján látták el, és ezáltal a társaság vagyona csökkent. A fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet fogalmát a Cstv. új 33/A. §-ának (1) bekezdése határozza meg. Eszerint „a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.” Az új gazdasági jogintézmény bevezetése a büntetőjogi védelem biztosítását igényli. Elnevezése kifejezi, hogy bár a gazdálkodó szervezet működése a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően is jogszerű, azonban a gazdasági társaság vezetői a társasági törvényben foglalt kötelezettségeiket vétkesen megszegik és ezzel a hitelezők kielégítésére szolgáló vagyont csökkentik.

5. A csődbűncselekmény tényállásának a szerkezete több szempontból egyszerűsödik, áttekinthetőbbé válik. A Javaslat a csődbüntett elkövetési magatartásai közül, a Btk. 290. §-ának (1) bekezdésének *d*) pontjából kiemeli a „vagyonát más módon ténylegesen vagy színleg csökkenteni” fordulatot, és ezzel egyértelművé teszi, hogy ez, valamint a hitelezők kielégítésének megghiúsítása konjunktív eredmények. A Btk. 290. §-ának (1) és (3) bekezdésében szabályozott csődbüntett sorrendje felcserélődik, és az új (1) bekezdést követően kerülnek elhelyezésre a tényállásban. Az egyes alapesetek sorrendjének az átalakítását egyrészt az indokolja, hogy a fizetésképtelenné válást előidéző magatartások időben és logikailag megelőzik a fizetésképtelenség tényleges bekövetkezését, másrészt az adósnak a fizetésképtelenség bekövetkeztét megelőzően tanúsított magatartásai is tényállásszerű elkövetési magatartások lehetnek. További módosítás, hogy a Javaslat a külön bekezdésekben szereplő minősített eseteket egy bekezdésbe foglalja, mivel azok között tartalmi különbség nincsen.

6. A hitelező jogtalan előnyben részesítése (Btk. 291. §) és a csődbüntett különböző alakzatainak védett jogi tárgya azonos. E bűncselekmény valójában a csődbűncselekmény olyan önálló alapesete, amely ugyancsak a vagyon védelmén keresztül védi a hitelezők érdekeit. Egyúttal ez a csődbűncselekmények legenyhébb alakzata, mert azon túlmenően, hogy nem jár vagyonvesztéssel, nem is sérti az összes hitelező érdekét. Az azonos védett jogi tárgyra figyelemmel a Javaslat a tényállást beépíti a Btk. 290. §-ának rendszerébe. A Javaslat a hitelező jogtalan előnyben részesítését nem csupán beemeli a csődbűncselekmény tényállásába, de jelentősen módosítja is azt. A hatályos normaszöveg szerint ez a bűncselekmény a „fizetésképtelenség tudatában” követhető el. A jogalkotó ezzel valójában a fizetésképtelenség bekövetkezésének a tényét szabta a bűncselekmény elkövetésének feltételül, önmagában ugyanis a fizetésképtelenség tudata – objektív fizetésképtelenség hiányában – nem alapozhatja meg a tényállásszerűséget. Ebből következően az elkövetés ideje kizárólag a fizetésképtelenség bekövetkezése utáni időpont lehet. A Javaslat egyértelművé teszi, hogy ezt a bűncselekményt csak az elrendelt felszámolás ideje alatt lehet elkövetni, ezért a normaszövegben „a felszámolás elrendelését követően” fordulat szerepel.

A jogtalan előnyben részesítést a kielégítési sorrend megsértése fordulattal váltja fel abból a megfontolásból, hogy elkerülje a Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában foglalt rendelkezéssel való összeütközést, és ezzel is egyértelművé teszi, hogy az adós e tényállásba ütköző cselekménye kizárólag a felszámolási eljárás során tanúsított magatartása alapján nyerhet értékelést, mivel a Cstv.-ben meghatározott kielégítési sorrend kötelező szabályai csak a felszámolási eljárás megindítását követően érvényesülhetnek. A Javaslat ennek megfelelően módosítja a bűncselekmény elkövetési magatartását is.

7. A joggyakorlat egységének az előmozdítása a tényállás egyes rendelkezéseinek a pontosítását is igényli. Egyrészt a Javaslat (1)–(3) bekezdésében a fizetésképtelenséget (illetve a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetet) a korábbi „gazdasági tevékenysége körében” fordulat helyett „a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet”-hez kapcsolja, mert ez egyértelműbbé teszi a normaszöveget, és jobban megfelel a normavilágosság alkotmányos követelményének.

A Cstv. módosítása (és a normavilágosság követelménye) indokolja az objektív büntetethez fűződő feltétel [Btk. 290. § (6) bekezdés, valamint 291. § (2) bekezdés] pontosabb meghatározását is. A felszámolási eljárás megindítása még nem eredményezi szükségképpen a felszámolás elrendelését, márpedig az alaptalan felszámolás iránti kérelemnek nem lehet szerepe a büntetőjogi felelősség megállapításánál. Az eljárási feltételekhez kapcsolódó további módosítás, hogy a felszámolási eljárás kötelező kérésének elmulasztására utalás helyett a Javaslat azt határozza meg, hogy a felszámolási eljárás megindítására a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem került sor. Azáltal, hogy a hitelező jogtalan előnyben részesítése bekerül a csődbüntett tényállásába, az eljárási feltételeket elegendő kizárólag elhelyezni meghatározni, ezáltal is egyszerűsítve a büntetőjogi normát.

A 18. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Javaslat 18. §-a szerint a hitelező jogtalan előnyben részesítése a csődbűncselekmény tényállásába illeszkedik, a Btk. 291/A. §-ában szabályozott értelmező rendelkezés – egyszerűbb megfogalmazással – a Btk. 291. §-ába kerül.

A 19. §-hoz

1. A Btk. 298/A. §-át a Büntető Törvénykönyv módosításáról szóló 1988. évi XII. törvény 1. §-a iktatta be, és kizárólag a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének visszaélését rendelte büntetni. A tényállást az új szövetkezetekről szóló 2000. évi CXLI. törvény 91. §-a egészítette ki a szövetkezet vezető tisztségviselőjére vonatkozó rendelkezésekkel. A gazdálkodó szervezet tagját vagy tagjait megtevésztő cselekményeket valamennyi gazdálkodó szervezet esetében célszerű büntetni, ezért a bűncselekmény tárgyi hatályának és elkövetői oldalának meghatározásakor a gazdasági társaság vagy a szövetkezet kiemelése nem indokolt. A Javaslat ennek megfelelően újraszabályozza a Btk. 298/A. §-ában foglalt gazdasági társaság vagy szövetkezet vezető tisztségviselőjének visszaélését.

2. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más törvények módosításáról szóló 2005. évi XCI.

törvény 17. §-a a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélésről) szóló 2003. január 28-i 2003/6/EK parlamenti és tanácsi irányelv alapján módosította a tőkebefektetési csalás (Btk. 299/B. §) tényállását. E módosítás lényeges elemét jelentette, hogy a bűncselekmény alkalmazási körét a szervezet vagyoni helyzetén túlmenő egyéb releváns információkra vonatkozó megtévesztő magatartásokra is kiterjesztette. A Javaslat – hasonlóan a fenti törvényhez – kibővíti a tényállást a pénzügyi eszközre vonatkozó színlelt ügylet kötése elkövetési fordulattal, továbbá a gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetére vonatkozó adatok mellett kiterjeszti a tényállás alkalmazási körét a gazdálkodó szervezetnél vezető állást betöltő személy tevékenységét, illetve a gazdálkodó szervezetre vonatkozó pénzügyi eszközt érintő adatokra is.

3. A tényállás rendeltetése, hogy a gazdálkodó szervezet tagjait (tulajdonosait) védje a vállalatvezetés visszaélésével szemben és a büntetőjog eszközeivel (is) garantálja, hogy a szervezet vagyoni helyzetéről, vezetőinek tevékenységéről, illetve a szervezetre vonatkozó pénzügyi eszközökről hiteles információkkal rendelkezzenek. A bűncselekmény a szervezet valamennyi tagjának (tulajdonosának) azonos büntetőjogi védelmet biztosít a Btk. 300/F. §-ának (2) bekezdésében meghatározott vezető állású személyek csalárd magatartásával szemben. Ugyanakkor a gazdasági bűncselekmény sértettje egységesen a tagok (tulajdonosok) összessége. Ezt fejezi ki a Javaslat szövege azzal, hogy bár bűncselekmény egyetlen taggal (tulajdonossal) működő szervezet esetén is tényállásszerű lehet, a törvényi egység folytán több tag (tulajdonos) sérelme esetén is csupán egy rendbeli bűncselekmény állapítható meg.

4. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a gazdasági társaság vagy szövetség vezető tisztségviselőjének visszaélése (ahogyan a gazdálkodó szervezet vezető állású személyének visszaélése is) kizárólag a csalás – két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő – alapesetével [Btk. 318. § (2) bekezdés] kerülhet látszólagos alaki halmazatba. Ilyenkor ahhoz képest előbbre hozott büntetőjogi védelmet biztosít, mert az elkövető cselekménye kevesebb feltétel esetén (így az eredmény, azaz a csalás megállapításához megkövetelt kár) hiányában is tényállásszerű. A csalás súlyosabban minősülő alakzatai pedig – a konzumpció, mint a látszólagos alaki halmazat általános elve alapján – magukba olvasztják e bűncselekményt. A kiegészítő szabály további fenntartásának ezért sem elméleti, sem gyakorlati indoka nincsen.

A 20. §-hoz

1. Az új társasági törvény fontos újítása a hitelezővédelem körében, hogy a törzstőke (alaptőke) védelme helyébe

a saját tőke védelme lépett. A gazdasági jogszabályban végrehajtott módosítás következményeit a norma védelmére rendelt bűncselekmény, az alaptőke vagy a törzstőke csorbítása (Btk. 298/B. §) tényállásban is indokolt megjelölni.

A gazdálkodás biztonságának mérőszáma az új társasági törvényben a saját tőke, a törzstőke (alaptőke) csupán, mint végső viszonyszám jelenik meg. A büntetőjogi védelemnek igazodnia kell ehhez a változashoz, így a bűncselekmény elkövetési tárgya a Javaslat szerint a saját tőke, s ehhez igazodik a bűncselekmény új megnevezése is.

2. A saját tőke jogtalan elvonása egyaránt sérti a gazdasági élet biztonságához, illetve a hitelezők érdekeinek védelméhez fűződő társadalmi érdeket. A társaság vagyonát a rendes gazdálkodás is felemészteti, ez azonban önmagában nem bűncselekmény, mert csak a jogtalan elvonás tényállásszerű. Jogtalan az elvonás, ha az a Gt., illetve az egyéb olyan jogszabályok rendelkezéseibe ütközik, amelyek a Gt.-ben nem szabályozott gazdálkodó szervezet létrehozását, szervezetét, működését, megszűnését szabályozzák.

3. A Javaslat módosítja a tényállás tetteseinek körét. A módosítás szerint e bűncselekményt tettesként a jogi személyiséggel rendelkező gazdálkodó szervezetek vezető állású személye követheti el. A változtatás célja, hogy a tényállásban minden olyan gazdálkodó szervezet szerepeljen, amelyben a saját tőke jogtalan elvonása a gazdasági élet biztonságát, illetve a hitelezők érdekeit sértheti. Ezt a kört a gazdasági viszonyok gyakori változása miatt nem célszerű taxatív meghatározni, ezért a Javaslat egy átfogó meghatározást ad az érintett gazdálkodó szervezetek megjelölésére. A módosítás további indoka az a gyakorlati tapasztalat, hogy a saját tőke jogtalan elvonására vagy csorbítására nem csak a vezető tisztségviselők tevékenysége vezethet. A vezető állású személy fogalmát a Btk. 300/F. §-ának (2) bekezdése határozza meg.

A 21. §-hoz

A Javaslat kiegészíti a Btk. 298/D. §-ának *b)* pontját a kockázati tőkealap-kezelési tevékenységgel, mert a Tpt. 1. §-ának *r)* pontja alapján annak hatálya kiterjed a kockázati tőkealap-kezelésre, mint pénzügyi tevékenységre is.

A 22. §-hoz

1. A Ctv. 89–91. §-ában foglalt rendelkezések alapján a cégbíróság a cég megszüntetésére irányuló eljárást kezdeményezhet az ismeretlen székhelyű céggel szemben, ha a cég tagjai (részvényesei) a törvényes működés helyreállítása érdekében nem teszik meg a szükséges intézkedéseket. A Ctv. 89. §-ának (1) bekezdése alapján a cég ismeret-

len székhelyű, ha a székhelyén, illetve telephelyén, fióktelepén sem található, és a cég képviselőjére jogosult személyek lakóhelye is ismeretlen vagy ismeretlennek minősül, mivel a cég képviselőjére jogosult személy lakóhelye külföldön van és nincs a cégjegyzékbe bejegyzett kézbesítési megbízottja (ismeretlen székhelyű cég). A cégek „fantomizálódása” veszélyezteti a forgalom biztonságát, és rendszerint a gazdálkodó szervezet törvényellenes működését jelzi, ezért a Javaslat új bekezdést iktat a Btk. 299. §-ába, amelynek védett jogi tárgya a közhitelű nyilvántartások, elsősorban a cégnyilvántartás hitelességéhez fűződő társadalmi érdek. A Btk. 299. §-a kibővítésének indoka, hogy a büntetőjog eszközeivel szankcionálható legyen a gazdálkodó szervezet székhelyével, illetve a képviselőjére jogosult személyekkel kapcsolatos minden közreműködés, amelynek következtében a cég ismeretlen székhelyűvé válik. A módosítás eredményeként a Javaslat megváltoztatja a tényállás elnevezését.

2. A Btk. 299. §-ába iktatandó új (1) bekezdés, a Ctv. rendelkezéseivel összhangban két elkövetési magatartást tartalmaz. Az első minden magatartást szankcionál, amelynek eredményeként a gazdálkodó szervezet a székhelyén (telephelyén, fióktelepén) nem található, a második pedig azokat rendeli büntetni, amelyek következtében a közhitelű nyilvántartásba (jelen esetben a cégnyilvántartásba) olyan személy kerül a gazdálkodó szervezet képviselőjére jogosult személyként bejegyzésre, akinek lakóhelye (tartózkodási helye) ismeretlen, vagy ismeretlennek minősül. A gazdálkodó szervezet törvényes működése a forgalom biztonságának egyik fontos záloga. E cselekmények jellemzően minden esetben akadályozzák a gazdálkodó szervezet törvényes működését. A törvényes működés akadályozása veszélyezteti a forgalom biztonságát, megzavarja a piaci viszonyokat, és ezáltal sérti a piaci szereplők érdekeit.

3. Az ítélkezési gyakorlat szerint a cég székhelyének megváltozására vonatkozó bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt a gazdasági adatszolgáltatás elmulasztásának a vétsége akkor állapítható meg, ha a cég ügyvezetője a cég székhelyének a megváltozását a létesítő okirat módosításától, hitelesítésétől számított 30 napon belül nem jelenti be a cégbíróságnál (Legfelsőbb Bíróság Bfv. II. 405/2004.). A cég székhelyének a megváltoztatásával kapcsolatos változás-bejelentési kötelezettség ugyanis akkor keletkezik, amikor a társaság taggyűlése legalább háromnegyedes szótöbbséggel hozott határozatával a létesítő okiratot módosította és e módosítást a jogi képviselő ellenjegyezte, illetve a közjegyző hitelesítette. Ha azonban egy gazdálkodó szervezet kifejezetten azért változtatja meg a székhelyét, hogy ezáltal a cég ne legyen feltalálható, életszerű, hogy a legfőbb szerv a székhely megváltozását nem jelenti be, illetve a társasági szerződést nem módosítja.

A székhely megváltozásának az elmulasztása nem jelenti feltétlenül azt, hogy a gazdálkodó szervezet fizetés-

képtelenné válik, ám ez a körülmény a gazdálkodó szervezet köztartozásainak a behajthatatlanságát is eredményezheti. Mindezen indokok alapján szükséges a büntetőjogi védelem azokban az esetekben is, ha az (1) bekezdés szerinti gazdasági adatszolgáltatás elmulasztásának a vétsége egyébként nem lenne megállapítható.

4. Az új tényállás nem képezi akadályát más bűncselekmény megállapíthatóságának. Ha például az elkövetési magatartás egyben kimeríti a hatályos 290. § (1) bekezdésének *d)* pontjába ütköző csődbüntett tényállását, a két bűncselekmény valóságos halmazata állapítható meg. Szintén halmazat állapítható meg abban az esetben, ha az elkövető azért mulasztja el a gazdasági adatszolgáltatási kötelezettségét, hogy az állami adóvégrehajtást még jobban megnehezítse [Btk. 310. § (2) bekezdés].

A 23. §-hoz

A Javaslat kiegészíti a Btk. 300/F. §-ának (1) és (2) bekezdésében szabályozott értelmező rendelkezéseket annak érdekében, hogy megfelelően alkalmazhatóak legyenek a gazdálkodó szervezet vezető állású személyének visszavételére (Btk. 298/A. §), a saját tőke csorbítására (Btk. 298/B. §), valamint a gazdasági adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztására (299. §) is.

A 24–27. §-hoz

1. A pénzmosás tényállását az 1994. évi IX. törvény 23. §-a iktatta be a Btk.-ba. A pénzmosásra vonatkozó rendelkezések annak ellenére többször módosultak, hogy e bűncselekménynek a jogalkalmazói gyakorlata nem alakult ki, nagyon kevés esetben történt vádemelés és még kevesebb esetben született ítélet. A módosítások indoka szinte minden esetben a pénzmosás elleni fellépés hatékonyságának növelését célul kitűző nemzetközi szervezetek (FATF, Európa Tanács PC-R-EV, később MONEYVAL) elvárásainak való megfelelés volt. A tényállást módosította az 1997. évi LXXIII. törvény 45. §-a, az 1998. évi LXXXVII. törvény 74. §-ának (2) bekezdése, illetve az 1999. évi CXX. törvény 19. §-a, amely módosítások lényege az ún. alapbűncselekmények körének a bővítése volt.

A 2002. április 1-jéig hatályos szabályozás a 2000. évi CI. törvénnyel kihirdetett, a pénzmosásról, a bűncselekményből származó dolgok felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló Strasbourgban, 1990. november 8-án kelt Egyezmény (1990. évi Egyezmény) rendelkezéseinek megfelelő.

Az alapbűncselekmény elkövetőjének mentesülése a pénzmosás miatti felelősségre vonás alól az 1990. évi Egyezmény értelmében lényegében az államok számára biztosított fenntartási lehetőségnek tekinthető. Az egyes államok pénzmosással szembeni fellépését vizsgáló, a tag-

államok kölcsönös értékelésének elvén működő szervezetek (FATF, Európa Tanács PC-R-EV) értékelési gyakorlata során kialakult azonban az az elvárás, hogy az alaphűncselekmény elkövetője által megvalósított pénzmosás – az ún. „saját jövedelemre elkövetett pénzmosás” – szankcionálhatóságát az államok megteremtésük.

Magyarország jogi megoldását 1998. október 12–16. között vizsgálta a PC-R-EV, amelynek során ajánlásként fogalmazta meg a „saját alapok tisztára mosása szankcionálásának lehetőségét”. A 2001. évi CXXI. törvény erre tekintettel koncepcionálisan alakította át a pénzmosás tényállását, megteremtve az alaphűncselekmény elkövetőjének büntethetőségét a pénzmosás miatt is. Az elkövetési magatartások úgy módosultak, hogy lehetővé tegyék az alaphűncselekmény elkövetőjének pénzmosás miatt történő felelősségre vonását is, így a pénzmosás Btk. 303. §-ának (2) bekezdésében foglalt elkövetési magatartások (megszerzi, használja, megőrzi, kezeli, értékesíti), mivel ezeket a cselekményeket az alaphűncselekmény elkövetője szükségszerűen megvalósítja; ezek bármelyike miatt történő felelősségre vonása a kétszeres értékelés tilalmába ütközne.

A pénzmosás tényállásának védett jogi tárgya a szervezett bűnözés elleni minél hatékonyabb küzdelemhez fűződő társadalmi közösségi érdek, valamint a pénzügyi intézmények és a gazdaság egyéb szereplőinek törvényes működéséhez fűződő közérdek. A szervezett bűnözés hazai és nemzetközi elterjedésével jelentős pénzeszközök és anyagi javak halmozódnak fel a szervezett bűnözői csoportok kezében. E csoportok a bűnös úton szerzett pénzek jelentős részét a legális gazdaságban próbálják befektetni, amelynek célja, hogy a bűnös úton szerzett pénz azonosságát, eredetét elleplezzék, és legális forrásból származó eszköznek tüntessék fel. Ennek érdekében a „piszkos pénzek” megjelennek a pénzügyi intézmények és a gazdaság egyéb szereplőinek hálózataiban.

A védett jogtárgy különbözőségére való tekintettel az alaphűncselekmény elkövetője pénzmosás elkövetése miatt is felelősségre vonhatóvá vált, ha a szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény elkövetéséből származó dolgot eredetének leplezése céljából gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, illetve azzal összefüggésben pénzügyi vagy bankműveletet végez.

A 2002. április 1-jével hatályba lépett, koncepcionálisan új szabályozás – a jogalkotó álláspontja szerint – a saját jövedelemre elkövetett pénzmosás és a gondatlan pénzmosás szankcionálásának bevezetésével a pénzmosás tényállása jóval szélesebb körben alkalmazhatóvá, és így hatékonyabb eszközzé vált a bűncselekményből származó jövedelmek legális gazdaságba történő visszaforgatása megakadályozásának. Ennek ára az előbb említett elkövetési magatartásoknak a pénzmosás tényállásából történő elhagyása volt.

A 2005. évi Nemzetközi Valuta Alap/Világbank/MONEYVAL vizsgálat azonban hiányosságként állapít

totta meg, hogy ezek az elkövetési magatartások a pénzmosás tényállásában nem szerepelnek.

Az Egyezmény 9. cikkének 1. bekezdése a következő magatartásokat rendeli büntetni:

„9. cikk

A pénzmosással kapcsolatos bűncselekmények

1. Minden Szerződő Fél megteszi a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket aziránt, hogy nemzeti joga szándékos elkövetés esetén bűncselekménynek minősítse:

a) a dolog átalakítását vagy átruházását, annak ismeretében, hogy e dolog jövedelemnek minősül, azzal a céllal, hogy a dolog jogellenes eredetét eltitkolják vagy leplezzék, vagy az alaphűncselekmény elkövetésében részt vevő személyt segítsék a tettehez fűződő jogkövetkezmények elkerülésében;

b) a dolog valódi természetének, eredetének, helyének, mozgásának, a dologgal történt rendelkezésnek az azon fennálló jogoknak, vagy tulajdonának eltitkolását vagy leplezését, annak ismeretében, hogy a dolog jövedelemnek minősül;

és alkotmányos alapelveiknek, illetve jogrendszerük alapjaitól függően;

c) a dolog megszerzését, birtoklását és használatát, tudva a dologhoz jutás időpontjában, hogy az jövedelemnek minősül;

d) az e cikk értelmében megállapított bármely bűncselekmény kísérletét, elkövetésében való részvételt, segítségnyújtást, az elkövetésre való társulást, szövetkezést, az elkövetésre való felbujtást, az elkövetés megkönnyítését, illetve az ahhoz való tanácsadást.”

A Javaslat a pénzmosás szándékos alakzatánál egyértelműen elkülöníti egymástól a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dologra elkövetett pénzmosást [Btk. 303. § (1) és (2) bekezdés], valamint a saját maga által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolog tisztára mosását [Btk. 303. § (3) bekezdés]. Ez utóbbi cselekmény változatlanul csak abban az esetben büntetendő, ha a saját maga által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot az elkövető gazdasági tevékenység során felhasználja, illetve azzal pénzügyi tevékenységet végez, olyan módon, amely alkalmas a dolog ilyen eredetének eltitkolására, elleplezésére.

Az Egyezménynek megfelelően a Javaslat külön kezeli a célzatos, illetve a célzat nélküli elkövetést, és úgy illeszti be a 2001. évi CXXI. törvénnyel történt módosításkor elhagyott elkövetési magatartásokat, hogy azok teljeskörűen lefedjék az Egyezményben meghatározott cselekményeket, de igazodjanak a hazai jogi nyelvhez, és felesleges ismétléseket, átfedéseket se tartalmazzanak. Ennek megfelelően a dolgon fennálló jog eltitkolása, elleplezése mellett nem szerepelteti külön a „tulajdon” eltitkolását vagy elleplezését, mivel a tulajdon is jog, illetve ha a célzatos cselek-

ményt büntetni rendeli, akkor nem nevesíti külön az eredményt.

A Javaslat a jogalkalmazás során észlelt értelmezési problémákat is kezeli. Ennek megfelelően a Javaslat egyértelművé teszi, hogy az eredet leplezése, mint célzat kizárólag a dolog büntetendő cselekményből való származására vonatkozik, illetve az egyes elkövetési magatartások pontokba szedésével tisztázza, hogy ez a célzat az összes, a célzatot követő elkövetési magatartásra vonatkozik.

A „pénzügyi és bankművelet” fogalma máshol nem szerepel a Btk.-ban, illetve ezt a fogalmat egyetlen háttérjogszabály sem határozza meg. A jogbiztonság és normavilágosság szempontjából aggályos kifejezést a Javaslat felváltja a „pénzügyi tevékenység, illetve pénzügyi szolgáltatás igénybevétele” gyűjtőfogalommal, amelynek tartalmát a Javaslatlal beiktatott új, a Btk. 303/C. §-ának (2) bekezdése ki is fejt.

A gazdasági tevékenység fogalmát a Javaslat – tekintettel arra, hogy az a Btk. több tényállásában is megjelenik – a gazdasági bűncselekményekre (Btk. XVII. Fejezet) vonatkozóan a Btk. 315. §-ának (2) bekezdésébe elhelyezett új értelmező rendelkezéssel határozza meg.

A Javaslat a minősített esetek körét, illetve a büntethetőséget megszüntető okot nem érinti.

2. A pénzmosás gondatlan alakzata változatlanul csak akkor lesz büntethető, ha a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot valaki gazdasági tevékenység során felhasználja, illetve azzal – a Javaslatlal bevezetett új fogalom szerint – pénzügyi tevékenységet végez.

A Javaslat a tényállást a szándékos elkövetéshez hasonló módon kiegészíti az ott szereplő büntethetőséget megszüntető okkal, mivel indokolt, hogy a gondatlan elkövető, aki az elkövetéskor gondatlanságából nem tud arról, hogy a dolog büntetendő cselekményből származik, ellenben később ez számára is ismertté válik, és erről a felderítést segítve a hatóságot értesíti, akkor hasonlóan a bűncselekményt szándékosan elkövetőhöz, a gondatlan elkövető is mentesülhessen a büntetőjogi felelősségre vonás alól.

3. A pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása – bár ebben az esetben nem tényleges feljelentésről van szó – leginkább a feljelentési kötelezettség elmulasztásával vethető össze, ami a bűncselekmény súlyát, illetve ennek alapján a kiszabható büntetést illeti. A feljelentési kötelezettség elmulasztása a hatályos Btk.-ban már csak néhány helyen található meg, és büntetési tételének felső határa egyik esetben sem haladja meg a két évi szabadságvesztést.

Ennek alapján a pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség három évi szabadságvesztéssel történő fenyegetettsége mindenképpen eltúlzott. Erre az aránytalanságra az Nemzetközi Valuta Alap/Világbank/MONEYVAL vizsgálata is rámutatott, és az ajánlás végre-

hajtását a 2221/2005. (X. 17.) Korm. határozat mellékletének I/A/4. pontja is elrendeli.

A Javaslat az előbb említettekre tekintettel egy fokozattal enyhíti e bűncselekmény szándékos alakzatának büntetési tételét. Emellett a Javaslat a pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásának tényállásából elhagyja a gondatlan alakzatot, mivel Magyarországnak ilyen irányú kriminalizációs kötelezettsége nincs, továbbá a most hatályban lévő rendelkezés indokolatlanul tett bejelentések tömegét indukálja, amely fölöslegesen köt le erőforrásokat, többletköltséget jelent a költségvetés számára, és rontja a pénzmosás üldözésének hatékonyságát.

4. A 2005. évi XCI. törvény 15. §-a új törvényi tényállást iktatott be a Btk.-ba jogosulatlan pénzügyi tevékenység alcímmel, amely egyrészt magában foglalja a korábban is büntetni rendelt jogosulatlan pénzügyi szolgáltatási tevékenységet, a jogosulatlan befektetési szolgáltatási tevékenységet, és a jogosulatlan biztosítási tevékenységet, másrészt e büntetendő tevékenységeket kiegészítette a jogosulatlan árutőzsdei szolgáltatási, befektetési alapkezelési, tőzsdei, elszámolóházi, központi értéktári, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári, illetve magán-nyugdíjpénztári tevékenységgel. Továbbá a Javaslat kiegészíti ezen felsorolást a kockázati tőkealap-kezelési tevékenységgel.

A Javaslat erre figyelemmel határozza meg a pénzmosással kapcsolatos tényállások vonatkozásában a pénzügyi tevékenység fogalmát.

A pénzügyi szolgáltatás és a kiegészítő pénzügyi szolgáltatás fogalmát a Hpt. 3. §-a; a befektetési és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenység fogalmát a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) 81. §-a, míg az árutőzsdei szolgáltatási tevékenység fogalmát e törvény 83. §-a határozza meg; a befektetési alapkezelési tevékenység fogalmát ugyanezen törvény 5. §-a (1) bekezdésének 8. pontja határozza meg.

A tőzsde fogalmát a Tpt. 5. §-a (1) bekezdésének 95. pontja, a tőzsdei tevékenység fogalmát a Tpt. 297. §-ának (1) bekezdése határozza meg. Az elszámolóház fogalmát a Tpt. 5. §-a (1) bekezdésének 33. pontja, az elszámolóházi tevékenységek körét pedig a Tpt. 334. §-a határozza meg. A központi értéktár pedig olyan elszámolóház, amelyet a Felügyelet a Tpt. 336. §-ának megfelelően, ugyanezen szakaszban meghatározott központi értéktári tevékenység végzésére kötelez.

A biztosítási tevékenység részletes szabályait a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény tartalmazza. Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár tevékenységét az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 10. §-a határozza meg.

A magán-nyugdíjpénztári tevékenység részletes szabályait a magánnyugdíjról és a magán-nyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény tartalmazza.

A Javaslat továbbá ennek mentén szabályozza újra mind a szándékosan, mind a gondatlanságból elkövetett pénzmossás esetén a pénzügyi tevékenységet végző szervezet tisztviselőjeként vagy alkalmazottjaként történő elkövetést, ezzel is igazodva a jogosulatlan pénzügyi tevékenység (Btk. 298/D. §) tényállásához.

A 28. §-hoz

A Javaslat kis mértékben módosítja a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk. 310/A. §) tényállását. A jogalkalmazásban értelmezési problémát okozott a Btk. 138/A. §-ának és a 310/A. §-ának együttesen történő alkalmazása, mert nehezen volt megállapítható, hogy egy bizonyos értékre elkövetett cselekmény – az elvont adók összegének együttesen történő számítása miatt – hogyan minősül. A Javaslat – a büntetendő cselekmények körének változatlanul hagyása mellett – egy új (7) bekezdés beiktatásával egyértelművé teszi, hogy az adóbevétel csökkenésének meghatározásakor az elvont adók összegét egybe kell számítani, és ez az egybeszámított összeg lesz a Btk. 138/A. §-ának alkalmazása során irányadó, és ezzel ez lesz a minősítés alapja.

A 29. §-hoz

A csempészet és vámorgazdaság (Btk. 312. §) tényállása már a Btk. hatályba lépésekor szerepelt a törvényben, megalkotására az akkori büntetőjogi igények alapján került sor. Az azóta eltelt több évtized során a tényállást két érdemi módosítás érintette. Elsőként az 1996. évi LII. törvény 21. §-a hozzáigazította a tényállás normaszövegét a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény rendelkezéseire, másodszor pedig az európai uniós csatlakozásunk alkalmával a vámáru és a vámteher meghatározása miatt értelmező rendelkezés beiktatása vált szükségessé. Ezekon kívül azonban a tényállást kizárólag kisebb, technikai módosítások érintették, így az – a kor igényeit is figyelembe véve – elavultnak tekinthető.

A kor elvárásainak megfelelő, az állam büntetőjogi igényét hatékonyan kifejezésre juttató szemlélet alapján az állami bevételek beszedését, érvényesítését veszélyeztető magatartások esetén az elkövetési tárgy értéke helyett a veszélyeztetés mértékét célszerű vizsgálni. Az ilyen cselekmények társadalomra veszélyessége pontosabban behatárolható, ha a sértett bevételi érdek az elkövetési érték számításának és a cselekmény minősítésének az alapja. Erre tekintettel a Javaslat szerint a büntetés mértéke csempészet esetén nem a csempészett nem közösségi áru értékétől, hanem a vámbevétel csökkenésétől függ, és a cselekmény e szerint minősül. Ez a további következménnyel jár, hogy a vámorgazdaságot nem lehet a csempészettel egy alcím alatt szabályozni, mivel a vámorgazdaság esetén a vámbevétel-csökkenés nem lehet a cselekmény

minősítésének az alapja, ott továbbra is az áru értékéből kell kiindulni. Erre tekintettel a Btk. 312. §-a kizárólag a csempészet tényállását tartalmazza, az orgazdaság tényállása pedig kiegészül a csempészettel, így a csempészett nem közösségi árua elkövetett orgazdaság a Btk. 326. §-a alapján nyer büntetőjogi értékelést.

A Javaslat szerint a Btk. új 312. §-a az adócsalás (Btk. 310. §) tényállásának szerkezeti felépítését követve határozza meg a bűncselekmény alapesetét, valamint minősített eseteit. A tényállásból a kulturális javak körébe tartozó tárgy mint minősítő körülmény kikerül, hiszen a vámbevétel-csökkenés szempontjából az áru jellege nem bír jelentőséggel. Ezen túlmenően – az állami bevételek realizálására irányuló pénzügyi elvárásokra, illetve a büntetőjog nevelő hatását előtérbe helyező politikai elvárásokra is tekintettel – a Javaslat a csempészet tényállásába beiktat egy büntethetőséget megszüntető okot, amely szerint a csempészet alapesetének elkövetője nem büntethető, ha az okozott vámbevétel csökkenéssel azonos összegű tartozását a vádirat benyújtásáig kiegyenlíti. Ez a szabályozás ösztönöz a vámtartozások megfizetésére, ezáltal elősegíti az elmaradt vámbevételek megfizetéséhez fűződő társadalmi érdek érvényesülését.

A Javaslat a tényállás vonatkozásában meghatározza a biztosíték, valamint a vámbevétel-csökkenés fogalmát, valamint a korábban értelmező rendelkezésként szabályozott vámárut, és vámterhet az új tényállás (1) bekezdésében fejt ki, így azok definiálására továbbiakban nincs szükség. Az egyértelműség érdekében a vámárut azonban felváltja a tényállásban a nem közösségi áru fogalma, mivel a háttérjogszabályok is ezt használják. Továbbá a vámellenőrzés fogalma a vámjogban megtalálható, így annak meghatározása a tényállásban nem szükséges.

A Javaslat alapján a cselekmény minősítése a meg nem fizetett vámteher mértékétől függ. A vámteherben az adók, a vámok, az illetékek és egyéb közterhek egységesen, összevontan jelentkeznek. A vámorgazdaság esetében viszont – mivel azt a Btk. 326. §-a szerint kell elbírálni – az ugyanazon értékű csempészett nem közösségi áruval kapcsolatban elkövetett vámorgazdaság a jövőben súlyosabban minősül.

A 30. §-hoz

A Btk. 331. §-a azon – személyi vagyont károsító – vagy elleni bűncselekményeket sorolja fel, amelyek elkövetője kizárólag magánindítványra büntethető, ha a sértett a hozzátartozója. A Javaslat ezen szabályozás mentén kiegészíti a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés tényállását (Btk. 313/C. §) egy új bekezdéssel, amelynek szabályozása követi a Btk. 331. §-ának normaszövegét. Gyakori eset ugyanis, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt (legfőképpen bankkártyát) a sértett valamely családtagja használja, akinek felelősségre vonását rendszerint nem kívánja.

A 31. §-hoz

A Javaslat új értelmező rendelkezést iktat a Btk. 315. §-ának (2) bekezdésébe. A „gazdasági tevékenység” fogalmát a Btk. több rendelkezése is tartalmazza [ld. többek között a hitelezési csalás (Btk. 297/A. §), vagy a pénzmosás (Btk. 303-303/A. §) tényállásait], azonban e fogalom tartalmát értelmező rendelkezésben nem fejt ki. A gazdasági tevékenység fogalmát számos törvény meghatározza, így annak tartalma ezekből könnyen levezethető lenne. A különböző törvények azonban különböző szóhasználatot, és néha különböző tartalommal határozzák meg e fogalom tartalmát, a teljesség igénye nélkül a következő módokon:

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 7. §-ának 21. pontja szerint: „*gazdasági tevékenység: a bevétel elérése érdekében vagy azt eredményező módon rendszeresen vagy üzletszerűen végzett tevékenység*”.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. §-ának 28. pontja szerint: „*vállalkozási tevékenység: az a rendszeres gazdasági tevékenység, amelyet a magán-személy, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet saját nevében és kockázatára üzletszerűen végez*”.

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 1. §-ának (3) bekezdése értelmében: „*E törvény alkalmazásában gazdasági tevékenység: nyereség- és vagyonszerzés céljából üzletszerűen, ellenérték fejében történő termelő vagy szolgáltatási tevékenység folytatása*”.

Az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 2. §-ának (1) bekezdése szerint: „*E törvény alkalmazásában gazdasági tevékenység az üzletszerűen – ellenérték fejében, nyereség- és vagyonszerzés céljából, rendszeresen – folytatott termelő vagy szolgáltató tevékenység.*”

A több különböző törvényben szereplő, bizonyos esetekben tartalmilag eltérő meghatározásra tekintettel a Javaslat meghatározza a tényállások vonatkozásában a gazdasági tevékenység fogalmát. A Javaslat bevezetni kívánt értelmező rendelkezés nem tartalmazza a több idézett meghatározásban szereplő „üzletszerűen” kifejezés meghatározását, mivel az a Btk. 137. §-ának 9. pontjában szerepel és a gazdasági tevékenység fogalmánál ebben az értelemben nem használható. A nyereség, mint a gazdasági tevékenység célja helyett a Javaslat a bevételt, mint célt vagy eredményt szerepelteti, mivel például a pénzmosás körében elképzelhető a tudatos ténylegesen veszteséges üzemeltetés, amit a bizonylatokon a bűncselekményből származó dolog (pénz) tesz nyereségessé.

A 32. §-hoz

A 30. §-hoz írt részletes indokolásban foglaltak miatt a vámorgazdaságot nem lehet a csempészettel egy alcím alatt szabályozni, mivel a vámorgazdaság esetén a vámbevétel-csökkenés nem lehet a cselekmény minősítésének az

alapja, ott továbbra is az áru értékéből kell kiindulni. Erre tekintettel a Btk. 312. §-a kizárólag a csempészet tényállását tartalmazza, az orgazdaság tényállása pedig kiegészül a csempészettel, így a csempészett nem közösségi árua elkövetett orgazdaság a Btk. 326. §-a alapján nyer büntetőjogi értékelést. A Javaslat e módosítást vezeti át az orgazdaság tényállásán.

A 33. §-hoz

1. Tekintettel arra, hogy szellemi alkotásokon fennálló jogokkal kapcsolatos tényállások kerettényállások, amelyek tartalmát az ágazati törvények határozzák meg, és az ágazati törvényeknek a nemzetközi szerződésekhez, a közösségi joghoz való igazodást szolgáló módosításait, valamint a joggyakorlat által jelzett értelmezési problémákat az utóbbi időben nem követte megfelelő Btk.-módosítás, így szükségessé vált e tényállások felülvizsgálata.

2. A Btk. hatályos 329. §-ának (2) bekezdése tartalmazza az újítást, mint szellemi alkotást, annak ellenére, hogy az újításokról szóló 63/1998. (III. 31.) Korm. rendeletet 2003. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte a 2002. évi XXXIX. törvény 38. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja. Emiatt nem indokolt, hogy a Btk. e szakaszában továbbra is szerepeljen az újítás, ezért a Javaslat azt a felsorolásából hatályon kívül helyezi.

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény Ötödik Részének a 2002. évi XXXIX. törvénnyel megállapított szövege a korábbi egységes oltalmat megszüntetve az általános szabadalmi oltalomtól eltérő, önálló oltalmi formaként szabályozta újra a növényfajták oltalmát, megfelelően az új növényfajták oltalmára 1961-ben létesült nemzetközi egyezmény (az ún. UPOV-egyezmény) felülvizsgált, 1991. évi szövegének. Korábban (az egységes oltalomnak megfelelően) a Btk. 329. §-ának és 329/D. §-ának hatálya kiterjedt a növényfajta-oltalomra is. Ahhoz, hogy e tényállás tárgyi hatálya megfeleljen az eredeti jogalkotói szándéknak, a Btk. 329. §-ának (2) bekezdésében meg kell jeleníteni a növényfajtát, mint szellemi alkotást, a Btk. 329/D. §-ának (1) bekezdésében pedig a növényfajta-oltalmat, mint önálló iparjogvédelmi jogot.

3. A szerzői vagy a szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértéséről rendelkező 329/A. §-sal kapcsolatban a norma megfogalmazása miatt ellentmondásos bírói gyakorlat alakult ki abban a kérdésben, hogy a kizárólagos engedélyezési jog nélküli díjigény megsértésével is meg lehet-e valósítani a tényállást.

A 329/A. § kerettényállás-jellegéből következik, hogy a szerzői jog bármely megsértése a hatálya alá tartozik. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 9. §-ának értelmében a szerzőt a mű létrejöttétől kezdve megilleti a szerzői jogok – a személyhez fűződő és a va-

gyoni jogok – összessége. A vagyoni jogok gyakorlási módjai a felhasználás engedélyezésére való kizárólagos jog, illetve a megfelelő díjazásra való jogosultság a felhasználás engedélyezésére való kizárólagos jog nélkül. A jog megsértésének kérdése független a szerzőnek rendelkezésére álló gyakorlási módoktól: a szerzői jog megsértése megvalósul akkor is, ha egy engedélyköteles cselekményhez nem kérték a jogosult engedélyét, és abban az esetben is, ha a díjigényt nem teljesítették. Ezt megerősíti a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) Magyarországon a 2004. évi XLIX. törvénnyel kihirdetett Szerzői Jogi Szerződésének 12. cikkéhez fűzött közös nyilatkozat is, amely szerint az „e Szerződés vagy a Berni Egyezmény által védett jog megsértésére” történő utalás a kizárólagos jogokat és a díjigényeket is magában foglalja.

A Btk. 329/A. §-a bevezető szövegének átalakítása tehát annak egyértelművé tételét szolgálja, hogy a szerzői vagy a szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése megvalósulhat a díjigény megsértésével is.

A Btk. 329/A. §-ának hatályba lépése óta eltelt gyakorlati tapasztalatok rámutattak arra, hogy a jelenleg hatályos szabályozás alapján lényegében valamennyi szerzői jogi jogsértés – annak anyagi jelentőségétől és társadalmi veszélyességétől függetlenül – büntetőjogi szankcióval sújtható, ami nem felel meg a büntetőjog ultima ratio funkciójának. Az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlata [18/2000. (VI. 6.) AB határozat, 11/1992. (III. 5.) AB határozat] szerint a bűncselekménnyé nyilvánításnak és a büntetéssel való fenyegetésnek alkotmányos indokokon kell alapulnia, szükségesnek, arányosnak és végső soron igénybe vehetőnek kell lennie.

Mindezek alapján a Javaslat megszünteti a tényállás gondatlan alakzatát. Figyelemmel arra is, hogy a polgári jogi jogérvényesítési eszköztár a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK irányelv átültetésével nemrég jelentősen kibővült, a büntetőjogi jogérvényesítés hatálya alól a Javaslat révén kieső cselekmények tekintetében sem kell attól tartani, hogy azokkal szemben ne lehetne más jogterületekre tartozó eszközökkel hatékonyan fellépni a jogsértésekkel szemben.

4. A Btk.-nak a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok védelmét biztosító műszaki intézkedés kijátszásáról rendelkező 329/B. §-a a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvénnyel egy időben, 1999-ben lépett hatályba. A hatásos műszaki intézkedések védelmének (és ennek keretében az ezeket oltalmazó büntetőjogi tényállás) bevezetését az indokolta, hogy meg kellett teremteni az összhangot a WIPO Szerzői Jogi Szerződéséből és az Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződéséből fakadó nemzetközi kötelezettségekkel.

Az Szjt.-nek az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29/EK irányelvnek való megfelelés érdekében a 2003. évi CII. törvénnyel bekövetkezett módosítása a hatásos műszaki intézkedések védelmét többek között

kiegészítette azzal, hogy a megkerülést előkészítő cselekmények körét kibővítette és magát a megkerülési cselekményt (büntetőjogi terminológiával a kijátszást) is egyértelműen megtiltotta. A jogi védelem kiterjesztését indokolta, hogy a megkerülés ugyanúgy gyakori előcselekménye a műszaki védelemből „kiszabadított” műpéldányon elkövetett későbbi szerzői jogsértésnek, mint az egyéb, már korábban is szankcionált cselekmények. Tekintettel arra, hogy a megkerülés komoly (büntetőjogilag szankcionált) szerzői jogi jogsértéseknek is gyakran szolgál előcselekményül, indokolt a büntetőjogi tényállás kiegészítése is ezzel a cselekménnyel.

5. Az iparjogvédelmi jogok megsértése tényállás átfoglalása azt a célt szolgálja, hogy egyértelművé váljon, miszerint ez olyan kerettényállás, amelynek tartalmát a Magyarország által is aláírt nemzetközi szerződéseknek is megfelelő ágazati törvények és közösségi rendeletek határozzák meg. Ennek megfelelően a kerettényállást az alábbi jogszabályok rendelkezései töltik ki:

- a) a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvény,
- b) a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló törvény,
- c) a formatervezési minták oltalmáról szóló törvény,
- d) a használati minták oltalmáról szóló törvény,
- e) a mikroelektronikai félvezető termékek topográfijának oltalmáról szóló törvény,
- f) a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló 1768/92/EGK tanácsi rendelet,
- g) a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet,
- h) a közösségi növényfajta-oltalomról szóló 2100/94/EK tanácsi rendelet,
- i) a növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- j) a közösségi formatervezési mintáról szóló 6/2002/EK tanácsi rendelet,
- k) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet.

Egyebekben a tényállás módosítására – a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése tényállásához hasonlóan – az az alkotmányossági indok és elméleti igény ad okot, hogy a szellemi tulajdonjogok érvényesítését szolgáló büntetőjogi eszköztár jobban megfeleljen az ultima ratio elvének. Így a Javaslat enyhítést vezet be e tényállás esetében is úgy, hogy az alapeset megvalósulásához a jövőben nagyobb vagyoni hátránynak kell bekövetkeznie.

A 34. §-hoz

A Javaslat újrafoglalja a Btké. 27. §-ában foglalt, az egyes bűncselekmények értékhatáraival kapcsolatos rendelkezéseket. Az új szabályozásnak – a jobb áttekinthető-

ség és szerkezeti felépítés mellett – két további indoka van. Egyrészt az Általános Indokolásban kifejtettek alapján fel-emeli a bűncselekményi értékhatárt százezer forintra, másrészt a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás esetén a Btké. szövegét hozzáigazítja a Btk. 310/A. §-ának normaszövegéhez, amely úgy rendelkezik, hogy e bűncselekmény elkövetése esetében az adóbevétel csökkenésének meghatározásakor az elvont adók összegét egybe kell számítani.

A 35. §-hoz

A Javaslat újrafogalmazza a Btké. 28. §-ában foglalt, az egyes bűncselekmények szabálysértési alakzataival kapcsolatos rendelkezéseket. Az új rendelkezések megalkotása egyrészt a bűncselekményi értékhatárok emelésére tekintettel szükséges, másrészt a Javaslat csempészetre vonatkozó új szabályai indokolják. Az árdragítás, és a sajtórendészeti vétségre vonatkozó módosítások pedig az alábbiakban kifejtettek miatt indokoltak.

A Btké. hatályos 28. §-ának *c)* pontja szerint nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha az árdragítást csekély mennyiségű árura, vagy csekély mértékű nyereség elérése végett követik el. A csekély mennyiség pontos meghatározásával azonban a jogszabály adós marad, mindössze a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának (BK) 120. számú állásfoglalása ad iránymutatást e tekintetben. A BK 120. számú állásfoglalása szerint általában csekély mennyiségű a 20 000 forintot meg nem haladó értékű áru, és csekély mértékű a 2000 forintot meg nem haladó nyereség. Meg kell azonban jegyezni, hogy a BK állásfoglalások – azok megszűntére tekintettel – jelenleg kizárólag a bírói gyakorlat szempontjából tekinthetők irányadónak, ugyanakkor a jogi norma egyértelmű és pontos megfogalmazása az Alkotmány 2. §-ában meghatározott jogállamiság elvéből levezetett jogbiztonság követelményének az alapeleme, amelynek a Btké. jelzett pontja nem felel meg.

A normavilágosság alkotmányos követelményének, és a Btk.-ban meghatározott értékhatárokra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően a Javaslat szerint akkor valósul meg szabálysértés, ha a cselekményt százezer forintot meg nem haladó értékű árura, vagy húszezer forintot meg nem haladó nyereség elérése végett követik el. A büntetőjogi norma pontos és egzakt meghatározása megszünteti azt a jogbizonytalanságot, amely abból adódott, hogy a csekély mennyiség fogalmát a gyakorlatnak kellett kialakítania.

A Btké. hatályos 28. §-ának *j)* pontja szerint nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha a sajtórendészeti vétséget csekély mennyiségű sajtótermékre követik el. A csekély mennyiség pontos meghatározásával azonban a jogszabály szintén adós marad, és azt a bírói gyakorlat sem munkálta ki. Ugyanakkor a jogi norma egyértelmű és pontos megfogalmazása a jogbiztonság köve-

telményének az alapeleme, amelynek a Btké. jelzett pontja – az árdragításhoz hasonlóan – nem felel meg.

A csekély mennyiség számszerű meghatározása azonban nem lehetséges, mert az egyes sajtótermékekre vonatkozó csekély mennyiségek nagymértékben eltérnek egymástól. A pontos meghatározás természetesen nem lehet ugyanaz egy országos napilap, egy helyi terjesztésű időszaki lap, vagy éppen egy elektronikus sajtótermék esetében, ezért Btké. 28. §-a *j)* pontjának elhagyása mindenképpen indokolt.

A 36. §-hoz

A Javaslat a Be.-nek a megyei bíróságok hatásköréről rendelkező 16. §-a (1) bekezdésének *g)* és *h)* pontját módosítja.

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Btk. 287. §-át, és egyúttal újraszabályozza a Btk. 263/B. §-ában meghatározott bűncselekményt, és annak új alcímet ad. Emiatt szükséges módosítani a Be. 16. §-a (1) bekezdésének *g)* pontját is.

A Javaslat jelentős mértékben módosítja a XVII. Fejezetében szabályozott gazdasági bűncselekményeket, a módosítások miatt indokolt pontosítani a Be. 16. §-a (1) bekezdésének *h)* pontját is.

A 37. §-hoz

A Javaslat módosítja a Be. 17. §-ának (6) bekezdését, amely arról rendelkezik, hogy meghatározott bűncselekmények elbírálása a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bíróság illetékességébe tartozik. Ide sorolja a gazdasági bűncselekményeket (Btk. XVII. Fejezet) is azzal, hogy a pénzügyi bűncselekményekre (Btk. XVII. Fejezet III. Cím) kivételt állapít meg, tehát ezekre az általános illetékességi szabályok irányadók.

A Javaslat a kivételek közé sorolja a Btk. 289. §-ában szabályozott számvitel rendjének megsértését is. A gyakorlati tapasztalatok szerint a számvitel rendjének megsértése körében jellemző elkövetési magatartások ismeretében nem célszerű a különös illetékességi szabály fenntartása, e cselekményeknek a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bíróság illetékességébe utalása. Mivel e bűncselekményt leggyakrabban egyes pénzügyi bűncselekményekkel összefüggésben követik el, azokhoz hasonlóan az általános illetékességi szabályok alkalmazása indokolt.

A 38. §-hoz

A Javaslat – a Btk. 287. §-ának hatályon kívül helyezése miatt – újraszabályozza a Btk. 263/B. §-ában meghatározott bűncselekményt, és annak alcímét, ezért a Be. 36. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában a felsorolásnak e törvény-

helyre vonatkozó részét ugyancsak módosítani kell, a Btk. 263/B. §-ában szereplő visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel elnevezésre.

A Be. 36. §-a (2) bekezdésének *c)* pontját azért szükséges módosítani, mert a Javaslat módosítja a csempészet tényállását, amelyből az eddig ott szabályozott vámorgazdaság, átkerül az orgazdaság tényállásába, ezért a csempészet vámárura elkövetett orgazdaság tekintetében is módosítás indokolt. Ezen túlmenően a csődbűncselekmény címe módosításának megfelelő rendelkezés is átvezetésre kerül. A hitelező jogtalan előnyben részesítésének vétsége megszűnik önálló bűncselekményként, a Javaslat szerint a csődbűncselekmény tényállásába illeszkedik, ezért a Be. 36. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjából is mellőzni kell az e cselekményre hivatkozást.

A Javaslat pontosítja a 2006. évi LXI. törvény 241. §-ának (1) bekezdésével, pontatlanul beiktatott, a Btk. 318. §-ában meghatározott a csalás tényállását érintő rendelkezést.

A 39. §-hoz

A Be. 59. §-a szerint a terhelt, a tanú és a Be.-ben meghatározott más személyek érdekében segítő járhat el. A segítő akkor tud az általa képviselt személy érdekében megfelelő tevékenységet kifejteni, ha megismerheti azokat az iratokat, amelyek megismerésére az általa képviselt személy jogosult. Erre vonatkozóan a Be. nem tartalmaz rendelkezést, ezt a hiányosságot pótolja a Javaslat.

A 40. §-hoz

A rendelkezés nem jelent tartalmi módosítást, a szabályozás módosítása azért szükséges, mert az európai uniós kötelezettségeknek megfelelően, a jövőben az e törvényhely szempontjából irányadó jogokat és kötelezettségeket a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, és a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény rendelkezései tartalmazzák. Mindkét hivatkozott törvény 2007. július 1-jén lép hatályba.

A 41. §-hoz

A Be. 74/B. §-ának (6) bekezdését a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 21. §-a (4) bekezdésének *c)* pontja iktatta be a Be.-be. A rendelkezés pontatlanul – jogi segítségnyújtóként – tartalmazza a peren kívüli jogi szolgáltatást nyújtó jogi segítő elnevezését, ezáltal ellentmondás van a Be. és a

jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény fogalomrendszere között. A módosítás ezt az ellentmondást oldja fel.

A 42. §-hoz

A Be. 82. §-ának (5) bekezdésében, a Be. 191. §-a (2) bekezdésére utaló rendelkezés, és a perújítás szempontjából új bizonyítéknak nem tekinthető tanúvallomást érintő törvényhelyi hivatkozás nem helytálló, ezt korrigálja a Javaslat.

A 43. §-hoz

A bíróság elé állítás jogintézménye azt a célt szolgálja, hogy az eljárás egyszerűsítése által az ügyek rövidebb idő alatt befejeződjenek. A Javaslat szerint, ha a bíróság elé állításnak a Be. 517. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételei, és az őrizetbe vétel általános feltételei egyaránt fennállnak, a terhelt őrizetbe vétele a bíróság elé állítás céljából is elrendelhető.

A gyakorlatban előfordul, hogy a szabadlábon lévő terhelt a bíróság elé állításos tárgyaláson nem jelenik meg, ezáltal az ügy nem intézhető el, annak ellenére, hogy a törvényben meghatározott valamennyi feltétel adott. A rendelkezés célja a jogintézmény hatékonyabbá tétele. Annak hangsúlyozása azonban szükséges, hogy a terhelt őrizetbe vétele a bíróság elé állítás céljából, csak akkor rendelhető el, ha a kényszerintézkedés általános törvényi feltételei is fennállnak.

A 44. §-hoz

A Javaslat pontosítja, és egy új bekezdéssel egészíti ki a Be. 2006. évi LI. törvény 64. §-ának (2) bekezdésével megállapított 146. §-át.

A Be. 146. §-ának (2) bekezdése értelmében az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt ez eljárás folyik, haladéktalanul értesíti az útlevelhatóságot az úti okmány visszavonása érdekében, az e törvényhely szerint meghatározott személyi szabadságot elvonó, illetve korlátozó kényszerintézkedések elrendelése esetén.

A rendelkezésben szereplő „visszavonás” kifejezés nem pontos, az ugyanis minden esetben az úti okmány érvénytelenítését jelentené, azonban nem erről van szó, az útlevelhatóság ténylegesen csak visszatartja az úti okmányt a kényszerintézkedés tartamára, ezért a „visszatartás” a pontos megfogalmazás.

A külföldre utazási tilalom külön törvényben meghatározott fenntartása csak addig lehetséges, amíg az azt megalapozó kényszerintézkedés tart, ezért szükséges arról is rendelkezni, hogy e kényszerintézkedések megszüntetése-

kor a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság erről is értesítse az útlevelhatóságot.

Külföldi terhelt esetén is irányadóak a rendelkezések azzal, hogy az értesítést az idegenrendészeti hatóságnak kell megküldeni.

A 45. §-hoz

A 2006. évi LI. törvény 65. §-a újraszabályozta az óvadék jogintézményére vonatkozó rendelkezéseket. Ugyancsak e törvény módosította a Be. 146. §-t is, és szüntette meg az úti okmány elvételét, mint kényszerintézkedést. Azonban az óvadékra vonatkozó rendelkezések között továbbra is szerepel a Be. 147. §-a (4) bekezdésének második mondatában, hogy a bíróság az óvadék megállapításakor kiutazási tilalmat is elrendelhet, ami ellentétes a 146. §-ban foglaltakkal.

A hivatkozott rendelkezés ugyanakkor nincs összhangban a távollartás elrendelésének, a Be. 138/A. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feltételeivel sem. Távollartás ugyanis nem rendelhető el abból az okból, hogy a terhelt eljárási cselekményeknél történő jelenlétét biztosítsa, ezért az előzetes letartóztatás óvadék ellenében való megszüntetésekor sem léphet az előzetes letartóztatás helyébe.

A Javaslat a Be. 147. §-a (4) bekezdése második mondatának módosításával összhangot teremt a hivatkozott rendelkezések között.

A 46. §-hoz

A Be. 168. §-a (2) bekezdésének második mondatát – amely a gyanúsított és a tanú vallomásáról készült jelentésre vonatkozóan tartalmazott szabályozást – a 2006. évi LI. törvény 285. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja, 2006. július 1. napjával hatályon kívül helyezte. A rendelkezés célja az volt, hogy egyértelművé tegye, miszerint a gyanúsított és a tanú vallomásáról nem lehet jelentést készíteni, ezekről az eljárási cselekményeket jegyzőkönyvben kell rögzíteni.

A Javaslat erre vonatkozóan tartalmaz rendelkezést, amely minden e körben felmerülő kétséget kizár, és a szembesítés tekintetében is egyértelművé teszi a jegyzőkönyv készítésének szükségességét, egyúttal a jegyzőkönyv helyett jelentés készítésének kizártságát.

A 47. §-hoz

A Be. 193. §-a szabályozza a nyomozás iratainak megismerhetőségét. A törvény nem tartalmaz rendelkezést a nyomozás megszüntetésére vonatkozóan, ezért ezt a hiányosságot a Javaslat pótolja. A nyomozás megszüntetése esetén is lehetőséget kell biztosítani a terhelt és védője szá-

mára az iratok megismerésére, a Be. 193. §-ának (1) bekezdésében meghatározott általános feltételek szerint.

A 48. §-hoz

1. Az Alkotmánybíróság a 62/2006. (XI. 23.) AB határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azáltal, hogy a Be. 196. §-ában az ellenvetés intézménye, továbbá a X. Fejezetben a vádemelési határidő szabályozásánál nem nyújtott hatékony jogvédelmi eszközt a büntetőeljárásban részt vevő személyeknek a nyomozó hatóság és az ügyész számára megállapított törvényi határidők túllépése ellen.

Az Alkotmánybíróság határozata tartalmazza, hogy a Be. 196. §-ában meghatározott ellenvetés nem jelent hatékony jogvédelmet a jogosultak számára a nyomozó hatóságot és az ügyészt a nyomozási szakaszban kötelező eljárási határidők túllépése ellen, továbbá, hogy a vádemelésre a törvényben meghatározott határidő túllépését az érintettek egyáltalán nem kifogásolhatják.

A hivatkozott AB határozat szerint „Az Alkotmánybíróság – mérlegelve egyrészt a nyomozó hatóság és az ügyész határidő-túllépéséből, az eljárás emiatti elhúzódásából az alkotmányos alapjogokra, illetve alkotmányosan védett érdekekre hátramló hátrányos következmények súlyát, másrészt az ellenvetés szabályozását, illetve a vádemelésre rendelkezésre álló határidő túllépése elleni fellépés lehetőségének hiányát – megállapította, hogy a büntetőeljárás nem hatósági résztvevői számára a törvényhozó nem biztosított hatékony jogvédelmet.

Mivel a hatósági határidőtúllépésnek – a határozatban korábban kifejtett indokok alapján – nincs önálló büntetőeljárási szankciója, a jogállamiság-jogbiztonság érvényesülése megköveteli, hogy az érintettek a büntetőeljárásnak a bírósági szakaszt megelőző folyamatában is rendelkezzenek olyan jogvédelmi eszközzel, amely részükről is megfelelő ráhatást biztosít a hatóságoknak meghatározott eljárási határidők megtartására. A büntetőeljárásban részt vevő, a hatóságok késedelme által hátrányosan érintett személyeknek olyan „felszólamlási” lehetőséget kell kapniuk, amely megfelelő védelmet nyújt az eljárásnak a nyomozó hatóság és az ügyész határidő túllépéséből, illetve a vádemelési határidő elmulasztásából adódó elhúzódása ellen.

A vádemelési szakaszban semmilyen eszköz nincs a határidő-túllépés jelzésére, a nyomozási szakaszban igénybe vehető ellenvetés pedig nem tekinthető hatékonynak. Mivel az ellenvetést maga a mulasztással vádolt ügyész, illetve az állítólagosan mulasztó nyomozó hatóság vezetője bírálja el, nincs biztosítva, hogy a sérelmezett határidő-túllépésről a nyomozó hatóság vezetőjének értékelése az ügyész, az ügyész részéről történt elbírálás pedig a felettes ügyész tudomására jusson. E nélkül a szabályozás nem garantálja a mulasztás objektív, elfogulatlan megítélését,

azt, hogy a mulasztó hatóság a történet indokolására kényszerüljön, lehetőség legyen a szükséges intézkedések felsőbb szintű meghatározására, továbbá az esetlegesen indokolt fegyelmi és büntetőjogi jogkövetkezmények kezdeményezésére.”

2. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság korábbi határozataiból az is egyértelmű, hogy ez nem jelenti azt, hogy a nyomozó hatóság, illetőleg az ügyész határidő-túllépése esetére bírói jogorvoslatot kellene biztosítani, mert a jogorvoslati jog alkotmányos tartalma csak azt követeli meg a jogalkotótól, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I.30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.].

Mindebből az következik, hogy a büntetőeljárás nyomozati szakaszát érintően a Be. által szabályozott, a nyomozó hatóság, illetőleg az ügyész határozata elleni panasz alkalmas jogintézmény a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség kiküszöbölésére.

3. A Javaslat a panaszjogot biztosítja az intézkedések, illetve az intézkedések elmulasztásának eseteire, a határozatokkal szemben előterjeszhető panaszra vonatkozó rendelkezések alapul vételével.

A Be. Javaslat szerinti 196. §-a azokat a rendelkezéseket tartalmazza, amelyek eltérnek a Be. 195. §-ában szabályozott, az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata ellen bejelentett panasztól.

A határozatok ellen bejelentett panasz esetében a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő számításának kezdete mindig a határozat közzlése. Az intézkedés megtételéről, illetve az intézkedés elmulasztásáról azonban a panaszra jogosult nem szükségszerűen, vagy csak késedelemmel értesül, ezért a Be. 196. §-ában szabályozott panasszal az arra alapot adó intézkedés megtételéről, illetve annak elmaradásáról való tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül lehet élni.

Ha a Be. az intézkedés megtételére határidőt állapított meg, az intézkedés elmulasztása miatt akkor lehet panaszt tenni, ha e határidő eredménytelenül eltelt.

A Javaslat egyes eljárási cselekmények esetében kizárja a panasz lehetőségét. Ezeket az eseteket tartalmazza a Be. Javaslat szerinti 196. §-ának (3) bekezdése. A felsorolt eljárási cselekmények lényegüket tekintve olyan nyomozati cselekmények, amelyek az ügy érdemében történő állásfoglalást készítik elő, ezen túlmenően az esetleges jogorvoslat (például a nyomozás elrendelése ellen) gyakorlatilag ellehetetlenítene az eljárást. Miután az e bekezdésben felsorolt eljárási cselekmények további az ügy érdemét érintő további eljárási cselekményeket, döntéseket készítenek elő – amelyek ellen viszont a jogorvoslat biztosított – az ezek elleni jogorvoslat hiánya nem jár jogsérelemmel.

Ha az intézkedések elmulasztása miatt helye van panasznak, azt törvényben kizártsága vagy elkészttsége okán

indokolás nélkül nem lehet elutasítani. E rendelkezés indokai megegyeznek a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő számításának kezdetére vonatkozó indokokkal, ezen túlmenően annak megállapítása is indokolást igényel, hogy a panasz törvényben kizárt.

Abban az esetben ha az intézkedést tevő vagy az intézkedést elmulasztó, vagy a panaszt elbíráló a panaszt alaposnak tartja nem szükséges határozatot hoznia, elegendő a sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges intézkedések megtétele felől intézkednie, erről viszont a panaszt tevőt értesíteni kell.

4. A fentiekben túlmenően az intézkedés, illetve az intézkedés elmulasztása miatt tett panaszra a határozatok elleni panaszt szabályozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ez vonatkozik a panasz elbírálására jogosult szerv meghatározására, az elbírálást érintő határidőkre valamint arra, hogy a panaszt elbíráló határozat elleni további jogorvoslat – a Be. 195. §-ának (6) bekezdésében meghatározott kivételektől eltekintve – kizárt.

A 49. §-hoz

A Be. 196. §-ának módosításával összhangban meg kell teremteni a büntetőeljárás vádemelési szakában az ügyész intézkedéseivel, illetve intézkedéseinek elmulasztásával kapcsolatban az Alkotmánybíróság 62/2006. (XI. 23.) AB határozatában kifejtettek szerinti jogorvoslat lehetőségét.

A Be. 228. §-a szabályozza az ügyész vádemelési szakaszban hozott határozata elleni panaszt. A Javaslat a Be.-be beiktatott új 228/A. § (5) bekezdése szerint az ügyész vádemelési szakaszban tett intézkedései, illetve intézkedéseinek elmulasztása miatti panaszra a határozatok elleni panaszra vonatkozó rendelkezések irányadóak.

A Be. új 228/A. §-ának rendelkezései a Be. javaslattal módosított 196. §-ában foglaltakat veszik alapul, az adott eljárási szakasz sajátosságaiból adódó eltérések figyelembe vételével. Ezért a Javaslat 48. §-ához írtak irányadóak.

Az 50. §-hoz

A Be. 305. §-ának (2) bekezdésében a bíróság intézkedésére vonatkozó szövegrész nem áll összhangban az intézkedés megtételének alapjául szolgáló, a Be. 268. §-ában írottakkal, valamint a Be. – e rendelkezésre utalást tartalmazó – 309. §-ának (1) bekezdésével. A Javaslat elvégzi a szükséges pontosítást.

Az 51. §-hoz

A Be. 392. §-ának (4) bekezdése határozza meg, hogy a harmadfokú bírósági eljárásban a tanács elnökének miről

kell értesíteni a jogosultakat, ha a harmadfokú bíróság tanácsulésen intézi el az ügyet.

A rendelkezés – ellentétben a másodfokú bírósági eljárást érintő szabályozással [Be. 360. § (4) bek.] – nem tartalmazza az ügyben eljáró tanács összetételére vonatkozó értesítési kötelezettséget. Az ügyben eljáró tanács összetételének megismerését indokoltá tevő garanciális szempontoknak ugyanúgy érvényesülniük kell a harmadfokú eljárásban is, mint a másodfokú eljárásban, ezért a Javaslat összhangot teremt a rendelkezések között.

Az 52. §-hoz

A Be. 399. §-ának (2) bekezdése tartalmazza azokat az okokat, amelyek bekövetkezése esetén a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

A Be. 399. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott okok áttekintése során megállapítható, hogy azok egyike azonos az ugyanezen bekezdés *a)* pontjában meghatározott okkal.

A *b)* pontban ugyanis a Be. 373. § (1) bekezdésének II–III. pontjában meghatározott eljárási szabálysértésre történik utalás, amelyek közül a II. pont *e)* alpontja azt tartalmazza, amikor a bíróság az I. pontban meghatározott valamely ok törvénysértő megállapítása miatt az eljárást megszüntette.

Ugyanakkor az *a)* pont értelmében a másodfokú bíróság új eljárásra utasításának egyik oka, ha a másodfokú ítélet meghozatala a 373. § (1) bekezdésének I. pontjában meghatározott valamely ok törvénysértő megállapítása alapján történt.

Az *a)* pontban szabályozott hatályon kívül helyezési ok előfordulhat úgy is, hogy nem a másodfokú eljárásban történik törvénysértés, hanem az első fokú eljárásban, de ezt a másodfokú bíróság nem észleli. Ezt az esetet viszont a Be. 399. §-ának (3) bekezdése tartalmazza, ezért a második bekezdésben nem indokolt önálló pontként szabályozni.

Ezért a Javaslat szerint a Be. 399. §-ának (2) bekezdéséből a hatályos *a)* pont szövege elmarad, a jelenlegi *b)* és *c)* pont rendelkezései pedig az *a)* és *b)* pont jelölést kapják. A Be. 399. §-a (2) bekezdésének Javaslat szerinti *a)* pontjában célszerű egyértelműen meghatározni, hogy ha az ott meghatározott okok közül bármelyik fennáll, a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja. A hatályos szabályozás lehetővé tesz olyan téves értelmezést, miszerint az *e)* pontban hivatkozott okoknak együttesen kell fennállniuk. A Javaslat egyértelmű helyzetet teremt.

A Javaslat – tartalmi változtatás nélkül – módosítja a Be. 399. §-ának (3) bekezdését is, figyelemmel arra, hogy a (2) bekezdés pontjainak jelölései módosultak.

Az 53. §-hoz

A Javaslat a Be. 408. §-ának (1) bekezdését egy új *f)* ponttal egészíti ki, amely szerint perújítási ok, ha a köztársasági elnök a terhelttel szemben a büntetőeljárás megszüntetéséről határoz a kegyelmi eljárásban. A rendelkezés összefügg a Be. 598. §-a (1) bekezdésének módosításával. A kegyelmi kérelem előterjesztésének visszaélés-szerű gyakorlását kívánja megakadályozni a rendelkezés, azzal, hogy a hatályos szabályozástól eltérően lehetővé teszi az eljárás folytatását, és az eljárás ügydöntő határozattal befejezését, a kérelem előterjesztését követően is.

Ha viszont a kegyelmi kérelem eredményre vezet, de erről a határozatról a bíróság nem szerez időben tudomást ezért az eljárás jogerősen befejeződött, meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy perújítás keretében a bíróság a kegyelmi határozatnak megfelelő döntést hozzon, és hatályon kívül helyezhesse az ítéletet, illetőleg ítéleteket. Ez a rendelkezés érvényes arra az esetre is, ha a bíróság – nem értesülve a köztársasági elnök korábban meghozott határozatáról – az időközben eljárási kegyelemben részesített vádlottat jogerősen felmenti, ez esetben ugyanis az eljárás folytatására – és a terhelt felmentésére – nem lett volna törvényi lehetőség.

Az 54. §-hoz

A Be. 408. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja értelmében perújítási ok, ha az alapügyben az ítéletet a Be. XXV. Fejezete alapján a terhelt távollétében tartott tárgyaláson hozta a bíróság. A Be. 409. §-ának hatályos (3) bekezdése szerint, ha a terhelt az első fokú eljárásban részt vett, majd ismeretlen helyre távozott, és távollétében folytatták le az eljárást, elegendő a perújítást a másodfokú eljárásra nézve elrendelni.

A Javaslat kiegészíti a Be. 409. §-ának (3) bekezdését, és arra az esetre tartalmaz rendelkezést, ha csak a harmadfokú bírósági eljárást folytatták le a terhelt távollétében, ilyenkor a perújítást is csak a harmadfokú eljárásra nézve célszerű elrendelni.

A Javaslat kiegészíti a Be. 409. §-át egy új (4) bekezdéssel, amely szerint a Be. 408. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja esetén a perújítás lefolytatása kötelező.

Az 55. §-hoz

Ha a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ítéletet hoztak, vagy a terheltet nem a valódi nevén ítélték el [Be. 373. § (1) bek. I. pont *d)* alpont], perújításnak is [Be. 408. § (1) bek. *b)* pont], és felülvizsgálatnak is [Be. 416. § (1) bek. *c)* pont] helye van. Nem indokolt, hogy egy törvénysértés két különböző rendkívüli jogorvoslati eljárást is megalapozzon, ezért a Javaslat a felülvizsgálati okok közül ezt az okot mellözi.

Ezen túlmenően a Javaslat pontosítja a rendelkezést és egyértelműen meghatározza, hogy bármelyik e pontban felsorolt eljárási szabálysértés esetén helye van felülvizsgálatnak. A hatályos szabályozás ugyanis – egyezően a Be. 399. §-a (2) bekezdésének Javaslat szerinti *a)* pontja módosításához írtakkal – lehetővé tesz olyan téves értelmezést, miszerint az e pontban hivatkozott okoknak együttesen kell fennállniuk. A Javaslat egyértelmű helyzetet teremt.

Az 56. §-hoz

A Be. 2006. július 1. napjától hatályos 427. §-ának (1) bekezdésében szabályozott esetekben, a törvénynek megfelelő határozat az iratok alapján meghozható, ezekben az esetekben a Legfelsőbb Bíróság – a törvény kötelező rendelkezése szerint – meghozza a törvényes határozatot, akkor is, ha az a terhelt terhére történik.

Ezáltal a Legfelsőbb Bíróságot a törvény arra kötelezi, hogy egyes esetekben olyan terhelt bűnösségét állapítsa meg, akit első és másodfokon egyaránt felmentettek, illetve vele szemben a büntetőeljárást megszüntették.

Ezekben az esetekben a terhelt bűnösségét „első fokon” ténylegesen a Legfelsőbb Bíróság állapítja meg, és ez ellen a határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak, ezáltal a terhelt a bűnösségét megállapító, illetve vele szemben büntetést kiszabó vagy intézkedést alkalmazó határozatot nem támadhatja.

Ezért a Javaslat a Be. 427. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjából mellözi azt az esetet, amikor a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor, azaz a Legfelsőbb Bíróság a terhelt bűnösségét nem állapíthatja meg.

Az 57. §-hoz

A Be. 427. §-ának (1) bekezdése azokat az eseteket tartalmazza, amikor a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatja, és meghozza a törvénynek megfelelő határozatot. A rendelkezés szerint a törvényes határozat meghozatala kötelező, a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság új eljárásra utasításra nem lehetséges.

A Be. 427. § (1) bekezdése *a)* pontjának módosításával összhangban a Javaslat arról rendelkezik, hogy azokban az esetekben, amikor a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor, a Legfelsőbb Bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja.

Ezen túlmenően is vannak azonban olyan esetek, amikor az iratok alapján nem lehet meghozni a törvénynek megfelelő határozatot, bizonyítás felvétele a felülvizsgá-

lati eljárásban nem lehetséges, ezért a törvénysértés orvosolhatatlan. A Javaslat a Be. 428. §-ába egy új (1) bekezdés beiktatásával annak a lehetőségét teremti meg, hogy ilyen esetekben a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezhesse a megtámadott határozatot, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítsa.

A Javaslat pontosítja a Be. 428. §-ának a Javaslattal átszámozott (2) bekezdését, és egyértelműen meghatározza, hogy a Legfelsőbb Bíróság bármelyik e bekezdésben felsorolt eljárási szabálysértés esetén hatályon kívüli helyezi a felülvizsgálattal támadott határozatot. A hatályos szabályozás ugyanis – egyezően a Be. 399. §-a (2) bekezdésének Javaslat szerinti *a)* pontja módosításához, valamint a Be. 416. § (1) bekezdése *c)* pontjának módosításához írtakkal – lehetővé tesz olyan téves értelmezést, miszerint az e pontban hivatkozott okoknak együttesen kell fennállniuk. A Javaslat egyértelmű helyzetet teremt.

Az 58. §-hoz

A Be. 474. §-ának (4) bekezdésében a szövetséges fegyveres erő fogalmára vonatkozó hivatkozás téves, a Javaslat ezt a hibát küszöböli ki.

Az 59. §-hoz

A Be. 574. §-ának (3) bekezdése arra az esetre tartalmaz rendelkezést, ha az összbüntetésbe foglaláskor fennáll annak a lehetősége, hogy az elítélt az összbüntetési ítélet jogerőre emelkedése előtt kitölti az alapítéletekkel kiszabott szabadságvesztéseket. Ennek elkerülése érdekében a hatályos szabályozás szerint a bíróság felfüggesztheti az alapítéletekkel kiszabott szabadságvesztések végrehajtását.

A Javaslat a Be. 574. §-ának (3) bekezdésének egyértelművé tétele miatt a szabályozást pontosítja, és az alapítéletek szerinti szabadságvesztések végrehajtásának felfüggesztése helyett, azok végrehajtásának félbeszakításáról rendelkezik.

A 60. §-hoz

A Be. 581. §-ának (1) bekezdése szerint a terheltnek kártalanítás jár a jogerős ítélet alapján kitöltött szabadságvesztésért, javítóintézeti nevelésért, illetőleg kényszergyógyógykezelésért, ha rendkívüli jogorvoslat folytán felmentették, enyhébb büntetésre ítélték, próbára bocsátották, megrovásban részesítették, illetőleg az eljárást vele szemben megszüntették vagy megállapították, hogy a kényszergyógyógykezelést törvényes ok nélkül rendelték el.

Ugyanakkor, ha a terheltet elítélik, nem jár a terheltnek kártalanítás az előzetes letartóztatásért, a házi őrizetért és az ideiglenes kényszergyógyógykezelésért, függetlenül attól, hogy a jogerős bűnösséget megállapító ítélet tartalmaz-e

olyan büntetést, amely szabadságelvonással jár, vagy a későbbiekben szabadságvesztésre változtatható át, és amelybe a felsorolt kényszerintézkedések beszámíthatóak. Ilyen rendelkezés hiánya ellentmondásban áll a Be. 581. §-ának (1) bekezdésében foglaltakkal.

Ezért meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy, ha a terhelt előzetes letartóztatásban, házi őrizetben, vagy ideiglenes kényszergyógykezelés hatálya alatt volt, de a bíróság jogerős ítéletében nem szabott ki szabadságvesztést, közérdekű munkát, pénzbüntetést vagy kiutasítást, akkor is járjon a terheltnek kártalanítás.

A kiutasítást azért indokolt a főbüntetésekkel együtt felüntetni, mert a külföldi állampolgárokkal szemben igen gyakran főbüntetés kiszabása helyett önállóan kerül sor az alkalmazására. Abban az esetben, ha csak a főbüntetések mellőzése teremtene kártalanítási jogcímet, az előzetes letartóztatásban, házi őrizetben volt, vagy ideiglenes kényszergyógykezelés hatálya alatt állt, majd önálló büntetésként kiutasításra ítélt vádlottnak kártalanítás járna. Ez pedig ahhoz vezetne, hogy a bíróság esetleg csak azért sújtaná szabadságvesztéssel is a vádlottat, hogy ne teremtsen lehetőséget a kártalanításra.

Ezért a Javaslat módosítja a Be. 580. §-ának (1) bekezdését.

A kifejtettek értelmében indokolt annak a lehetővé tétele, hogy ha az előzetes letartóztatás, a házi őrizet vagy az ideiglenes kényszergyógykezelés tartama meghaladja a jogerősen kiszabott szabadságvesztés, közérdekű munka tartamát, a pénzbüntetés napi tételeinek számát, illetőleg a javítóintézeti nevelés tartamát, akkor a terhelt részesülhessen kártalanításban.

Ezért a Javaslat egy új (2) bekezdéssel egészíti ki a Be. 580. §-át, ezáltal megteremti az összhangot a Be. 581. §-ának (1) bekezdésében, továbbá a Be. 580. §-a (1) bekezdésének a Javaslattal beiktatott új III. pontjában foglalt rendelkezéssel.

A módosítással érintett esetekben ugyanis a terhelt a kártalanítás jelenleg szabályozott eseteivel egyezően alaptalanul szenved el a kényszerintézkedést, legalábbis annak a jogerős ítélet szerinti büntetést meghaladó mértékben.

A beiktatott új rendelkezések miatt szükségessé vált a Be. 580. §-a jelenlegi (2) bekezdésének átszámozása, emiatt módosítani kell a (3) bekezdést is, tartalmi változtatás nélkül.

A 61. §-hoz

A rendelkezés a Be. 408. §-a (1) bekezdésének módosításával áll összefüggésben. A kegyelmi kérelem előterjesztése nem bír halasztó hatállyal az eljárás folytatását illetően, így tehát a vádemelést megelőzően is, és a vádemelést követően is elvégezheti az ügyész, illetőleg a bíróság a szükséges és indokolt eljárási cselekményeket, akár ügydöntő határozatot is hozhat. Ha a kegyelmi kérelem előterjesztésekor valószínűsíthető, hogy a kegyelmi kérelem tárgyában hozott döntés megszületik még a soron kö-

vetkező eljárási cselekmény előtt, akkor a kegyelmi kérelem elintézése felől szükséges intézkedni.

A 62. §-hoz

A Bv. tvr. 10. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy más munkahely kijelölése esetén a büntetés-végrehajtási bíró elrendeli a pártfogó felügyelői vélemény beszerzését. Abban az esetben azonban, ha a munkahely vagy az elítélt a pártfogó felügyelőhöz fordul új munkahely kijelölése céljából, a pártfogó felügyelő jelentést készít az ügyész részére az új munkahely kijelölésének indítványozása érdekében. A jelentés az új munkahely kijelöléséhez szükséges minden adatot tartalmaz, ezáltal a pártfogó felügyelői vélemény beszerzésének minden esetben történő kötelező jellegű előírása indokolatlanná válik, és feleslegesen meghosszabbítja az eljárást. A Javaslat ezért úgy rendelkezik, hogy pártfogó felügyelői vélemény beszerzése akkor szükséges, ha a kijelölhető új munkahelyre vonatkozó pártfogó felügyelői jelentés nem készült.

A 63. §-hoz

A Bv. tvr. 11. §-ának (2) bekezdése alapján a közérdekű munka végrehajthatósága megszűnésének megállapítására irányuló eljárást a kijelölt munkahely szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le. A Bv. tvr. 66. §-ának (3) bekezdése tartalmazza a végrehajthatóság megszűnésének okait, amelynek *b)* pontja értelmében, megszűnik a közérdekű munka végrehajthatósága, ha az elítélt – az ítélet jogerőre emelkedését követően – legalább egy évig gyermekgondozási díjban, illetőleg gyermekgondozási segélyben részesült. A Bv. tvr. 66. §-ának (1) bekezdése szerint, ha az elítélt gyermekgondozási díjban, illetőleg gyermekgondozási segélyben részesül, a büntetést kiszabó bíróság a közérdekű munka végrehajtásának megkezdésére halasztást engedélyez. A halasztás engedélyezése ebben az esetben kötelező, ugyanakkor a halasztást az ítélező bíróság csak a munkahely kijelölését megelőzően engedélyezheti.

Ha tehát a büntetést kiszabó bíróság gyermekgondozási díj, illetőleg gyermekgondozási segély miatt halasztást engedélyez, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedése után legalább egy évig részesült gyermekgondozási díjban, illetőleg gyermekgondozási segélyben, a közérdekű munka büntetés végrehajthatósága megszűnése megállapításának van helye. Kijelölt munkahely hiányában azonban nincs olyan büntetés-végrehajtási bíró, amely a végrehajthatóság megszűnésének megállapítására illetékes lenne. Erre figyelemmel a Javaslat úgy rendelkezik, hogy kijelölt munkahely hiányában az elítélt lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró jár el a végrehajthatóság megszűnésének megállapítása során.

A 64. §-hoz

A Bv. tvr. 22. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a büntetés-félbeszakítás időtartama a szabadságvesztésbe nem számít be. A Bv. tvr. azonban nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy börtönben az elítélt rövid tartamú eltávozásának időtartamát, a fogház fokozatban engedélyezhető rövid tartamú eltávozás időtartamát, az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása során engedélyezett eltávozás időtartamát, illetőleg az átmeneti csoportban engedélyezhető eltávozás időtartamát be kell-e számítani a büntetésbe. Ez a jogbiztonság alkotmányos elvének sérelmével járhat. A Javaslat ezért olyan rendelkezéseket iktat be a Bv. tvr. 27. §-ának *a*) pontjába, a Bv. tvr. 28. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjába, Bv. tvr. 28/A. §-ának (5) bekezdésébe, valamint a Bv. tvr. 29. §-ának (3) bekezdésébe, miszerint a börtönben, illetőleg a fogház fokozatban engedélyezhető rövid tartamú eltávozás, az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása során engedélyezett eltávozás, valamint az átmeneti csoportban engedélyezhető eltávozás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít.

A 65. §-hoz

A hatályos jogi szabályozásban a fogvatartottnál tartható tárgyak körét miniszteri rendelet határozza meg [a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 1. számú melléklete, valamint a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet melléklete]. Az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése kimondja, hogy „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.” A tulajdonhoz való jog alapvető jog. A fogvatartottnál tartható tárgyak körének korlátozása önmagában nem alkotmányellenes, de a korlátozás szükségszerűségének és célhoz kötöttségének az alapjogi korlátozás formai és tartalmi követelményeinek egyaránt meg kell felelnie. A hatályos szabályozás nem felel meg az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdésében előírtaknak. A Javaslat ezért egyrészt törvényi szinten szabályozza az elítéltnél tartható tárgyak körét, és új 36/B. §-t iktat a Bv. tvr. rendelkezéseibe.

Másrészt a Javaslat szerinti szabályozás annyiban is eltér a hatályos szabályozástól, hogy nem taxatív felsorolást tartalmaz a tartható tárgyak körére nézve, hanem abból indul ki, hogy alapesetben az elítéltnél tartható tárgyak köre kizárólag a büntetés-végrehajtási intézet rendjére és biztonságára figyelemmel korlátozható. Ennek eldöntése a büntetés-végrehajtási intézet feladata.

A 66. §-hoz

A Bv. tvr. 22. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a büntetés-félbeszakítás időtartama a szabadságvesztésbe nem számít be. A Bv. tvr. azonban nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy a jutalomként engedélyezett rövid tartamú eltávozás, valamint kimaradás időtartamát be kell-e számítani a büntetés időtartamába, ez pedig a jogbiztonság alkotmányos elvének sérelmével járhat. A Javaslat ezért olyan rendelkezést iktat a Bv. tvr. 41/A. §-ának (6) bekezdésébe, amely szerint a jutalomként engedélyezett rövid tartamú eltávozás és kimaradás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít.

A 67. §-hoz

A Btk. 127. §-ának (1) bekezdése alapján a katonával szemben kiszabott szabadságvesztést a katonai fogdában kell végrehajtani. A katonai fogdában letöltendő fogházbüntetést jelenleg a Magyar Honvédség szervezetének részét képező Katonai Fogházban hajtják végre. Az államháztartás hatékony működését elősegítő szervezeti átalakításokról és az azokat megalapozó intézkedésekről szóló 2118/2006. (VI. 30.) Korm. határozat előírta a HM katonai fogház büntetés-végrehajtási szervezetbe történő integrálását.

Erre figyelemmel a Javaslat már arról rendelkezik, hogy a katonai fogda a szabadságvesztés büntetés végrehajtási módja, végrehajtása a büntetés-végrehajtási intézet elkülönített részén történik. A katonai fogda, mint a Btk. szerinti speciális büntetés-végrehajtási mód tehát továbbra is megmarad.

Szükséges rendelkezni a katona szolgálati jogviszonyával összefüggő jogai, illetve kötelezettségeinek gyakorlásáról is, így katonai fogdában büntetésüket töltő elítéltek szolgálati kötelezettségei és jogai annyiban szünetelnek, illetőleg korlátozottak, amennyiben erről az ítélet vagy jogszabály rendelkezik, illetve amennyiben ezek érvényesülése a büntetés céljával ellentétes. Az elítéltek a szabadságvesztés végrehajtása alatt előjárói és feljebbvalói joggal nem rendelkeznek, fegyvert nem viselhetnek, és fegyveres szolgálatot nem láthatnak el.

A 68. §-hoz

A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés jellegéből adódóan a pénzbüntetés akkor is megfizethető, ha azt a bíróság már átváltoztatta szabadságvesztésre és a szabadságvesztés végrehajtása megkezdődött. A jelenlegi szabályozás szerint, ha az elítélt a pénzbüntetést a szabadságvesztés végrehajtása alatt fizette meg, nyomban szabadon kell bocsátani. Ez a rendelkezés azonban számos esetben gyakorlati problémát okoz, hiszen a befizetés Bírósági Gazdasági Hivatal által történő igazolása nélkül az elítéltek

nem lehet szabadon bocsátani, ez pedig értelemszerűen nem teszi lehetővé a befizetést követő nyomban történő szabadítást.

Az Alkotmánybíróság, a bíróságok és más szolgáltatók vagy szervek munkarendjével kapcsolatban megállapította a 667/B/1997. AB határozatában, hogy: „Nyilvánvaló, ahogy a közigazgatási szerveket és a bíróságokat sem, ugyanúgy a postai és egyéb más szolgáltatókat sem lehet arra kötelezni, hogy az extrém, kivételes esetekre is gondolva alakítsák ki nyitvatartási rendjüket. [...] Az ugyanis elvárható az érintettektől, hogy maguk is kellő gondosságot tanúsítsanak, másik oldalról nézve: ez utóbbit nem pótolhatja a szolgáltató helyekkel szemben támasztott túlzó elvárás.” (ABH 1999, 592, 597.). Így nem minősül a személyes szabadsághoz való jog aránytalan és szükségtelen korlátozásának, hogy a pénzbüntetés befizetés visszaigazolása a bíróságok munkarendjének megfelelően csak hét-köznap történik.

Mindezekre figyelemmel a Javaslat úgy módosítja a Bv. tvr. 69. §-ának (2) bekezdését, hogy ha a pénzbüntetés megfizetésére az átváltoztatott szabadságvesztés büntetés megkezdését követően kerül sor, az elítéltet a befizetés azonosítását követően kell nyomban szabadon bocsátani.

A 69. §-hoz

A kényszergyógykezelésre utalt személy egyfelől a bíróság jogerős határozata alapján büntetés-végrehajtási intézetben elhelyezett és a gyógykezelésben való részvétellel kötelezett egyén, másfelől beteg. Helyzetének ez a kétarcúsága adja meg az őt érintő jogi szabályozás jellegét: széles körben vonatkoznak rá a szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó rendelkezések, de a beteg mivoltával szoros összefüggő kérdésekre nézve az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) előírásait kell alkalmazni.

Erre figyelemmel a Javaslat a kényszergyógykezeléssel szemben alkalmazható kényszerítő eszközök szabályozását összhangba hozza az Eütv. rendelkezéseivel, tekintettel arra, hogy a hatályos szabályozás nem minden esetben veszi figyelembe az egészségügyi jogi előírásokat.

A Bv. tvr. 84/A. §-ának módosítása azért is szükséges, mert a beteggel szemben alkalmazható kényszerítő eszközök szabályai a Bv. tvr.-ben, valamint a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvényben (Bv. sztv.) található, e rendelkezések azonban több ponton nincsenek összhangban, ami alkotmányos aggályokat vet fel.

A Javaslat a kényszergyógykezeléssel szemben az Eütv. szerinti korlátozó intézkedések alkalmazását teszi lehetővé, így ez irányadó kell legyen a büntetés-végrehajtási szervezet számára is. Ugyanakkor a büntetés-végrehajtási szervezet által a Bv. sztv. szerinti kényszerítő eszközök alkalmazhatósága kapcsán is több pontosítást hajt végre a Javaslat.

Egyrészt a jelenlegi szabályokhoz képest egzaktabban, pontosabban határozza meg, hogy milyen célból alkalmazható kényszerítő eszköz a kényszergyógykezeléssel szemben. Eszerint a büntetés-végrehajtási szervezet kizárólag abban az esetben alkalmazhatja a korlátozott testi kényszert, ha a kényszergyógykezelésnek az igazságügyi elmeorvosító és megfigyelő intézetből, avagy a felügyelet mellett az intézeten kívüli tartózkodása színhelyéről történő engedély nélküli eltávozása más módon nem akadályozható meg.

Egyértelművé teszi a Javaslat azt is, hogy a Bv. sztv. szerinti kényszerítő eszközök alkalmazására korlátozottan kerülhet sor, azaz a testi kényszernek csak két módja, a megfogás és a lefogás alkalmazható.

A 70. §-hoz

A pártfogó felügyelet járulékos jellegű intézkedés, erre figyelemmel a Javaslat a Bv. tvr. 102. §-ának (2) bekezdését új *b*) ponttal egészíti ki. Eszerint megszűnik a pártfogó felügyelet abban az esetben is, ha a bíróság a próbára bocsátást, a felfüggesztett szabadságvesztést, illetve a feltételes szabadságot megszünteti.

A 71. §-hoz

1. A Bv. tvr. 104. §-ának (1) bekezdése, amely a katona pártfogó felügyeletének végrehajtására vonatkozó szabályokat tartalmazza, számos már hatályon kívül helyezett rendelkezésre hivatkozik. Így a Bv. tvr. 93. §-át, 98–99. §-ait a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet módosításáról szóló 1993. évi XXXII. törvény 51. §-ának (2) bekezdése, 97. §-át a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más törvények módosításáról szóló 2005. évi XCI. törvény 29. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja helyezte hatályon kívül. Erre figyelemmel a Javaslat úgy módosítja a 104. § (1) bekezdését, hogy az a pártfogó felügyelet hatályos rendelkezéseire hivatkozzon.

2. Erre figyelemmel a Javaslat kimondja, hogy a katonák pártfogó felügyeletének végrehajtása során az általános végrehajtási szabályok nem alkalmazhatók. Ezzel párhuzamosan a Javaslat beiktatja a katona pártfogó felügyeletének végrehajtására vonatkozó különös szabályokat, amelyek jelenleg miniszteri szintű rendelet [a katonák szabadságvesztésének, előzetes letartóztatásának és pártfogó felügyeletének végrehajtásáról szóló 1/1979. (VIII. 25.) HM-IM együttes rendelet] tartalmaz. E szabályok törvényi szintre emelése az MH katonai fogház büntetés-végrehajtási szervezetbe történő bevonása és ennek következményeképpen a hivatkozott együttes rendelet jövőbeli megszüntetése okán indokolt.

A 72. §-hoz

A Bv. tvr. hatályos szabályozása szerint az elzárás végrehajtása során az elkövető egy alkalommal fogadhat látogatót. Ugyanakkor azokban az esetekben, amikor hosszabb tartamú elzárást kell végrehajtani vagy több elzárást egymást követően, méltánytalan a látogatás egy alkalomban való korlátozása.

A 73. §-hoz

1. A Javaslat a Bv. tvr. 127. §-ának (1) bekezdése szerinti felhatalmazó rendelkezést módosítja, amelyben az igazságügyért felelős miniszter az érintett miniszterekkel és a legfőbb ügyéssel egyetértésben szabályozza a büntetések és az intézkedések végrehajtásának, valamint a pártfogó felügyelői szolgálat tevékenységének részletes szabályait.

2. Felhatalmazást kap továbbá az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtásának részletes szabályait.

A 74. §-hoz

A Javaslat a 85. §-sal összefüggésben új szakaszt iktat be a Bvsz. tv.-be. A Javaslat 85. §-a ugyanis új második bekezdéssel egészíti ki a bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény (Bnyt.) 37. §-át. E rendelkezés célja, hogy a szabadságvesztés büntetésre ítélt, valamint az előzetes letartóztatásban lévő személyek személyazonosítása céljából a büntetés-végrehajtási szervek adatot igényelhessenek a bűnügyi nyilvántartás egyes alnyilvántartásaiából, annak érdekében, hogy a büntetés-végrehajtási intézet kétséget kizáróan meg tudja állapítani a befogadott személyazonosságát.

E rendelkezés alapján a büntetés-végrehajtási intézetek a jövőben a bűnügyi nyilvántartás daktiloszkópiai nyilvántartásából is igényelhetnek adatokat, amelynek része az ujjnyomat-nyilvántartás.

Ugyanakkor e rendelkezésnek csak akkor van értelme, ha a befogadást végző büntetés-végrehajtási intézet a kérelmezett adatot (ujjnyomatot) össze tudja hasonlítani az azzal az adattal (ujjnyomattal), amelyet a bv. intézetben megjelenő személytől vettek. Biztosítani szükséges tehát azt, hogy a bv. intézetek a jövőben jogosultak legyen ujjnyomat vételére. Az ehhez szükséges törvényi rendelkezést iktatja be a Javaslat.

A 75. §-hoz

A Javaslatban írtakra figyelemmel a kényszerítő eszközök korlátozott alkalmazása kapcsán a Bvsz. tv. rendelkezéseit is módosítja a Javaslat, és ezzel megteremti az összhangot a Bv. tvr. rendelkezéseivel a tekintetben, hogy mely kényszerítő eszközök alkalmazhatók a kényszerítőgyógykezelttel szemben.

A kényszerítőgyógykezelt személy érdekeinek védelme azt kívánja, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazásának jogosságáról készült jelentést a jelenlegi személyi körön kívül a betegjogi képviselő, illetve a meghatalmazott képviselő is megkapja. Azért is szükséges erről rendelkezni, mert a Javaslat módosítja a Bvsz. tv. 17. §-ának (3) bekezdését, amely e személyi kört is feljogosítja kereset, panasz vagy bejelentés megtételére a kényszerítő eszköz alkalmazása kapcsán.

A 76. §-hoz

Az előző szakaszban írtak alapján a Javaslat a kényszerítőgyógykezelt betegjogi képviselőjét, illetve a meghatalmazott képviselőjét is feljogosítja kereset, panasz vagy bejelentés megtételére a kényszerítő eszköz alkalmazása kapcsán.

A 77. §-hoz

A Bvsz. tv. hatályos szabályozása lehetőséget ad a lőfegyver használatára „a fogvatartott szökésének a megakadályozása” céljából is. Az Alkotmánybíróság 9/2004. (III. 30.) AB határozatában megsemmisítette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 54. §-a *l* pontjának azt a rendelkezését, amely szerint a rendőrség az elfogott, bűncselekmény elkövetése miatt őrizetbe vett vagy bírói döntés alapján fogvatartott menekülésének megakadályozása, vagy elfogása céljából lőfegyvert használhat.

Az Alkotmánybíróság a következőkkel indokolta a döntését: „A menekülő, illetve a menekülést követően elfogás alá eső személy esetében nem áll fenn a rendőrt vagy harmadik személyt érintő veszélyeztetés [...] az államnak hatékonyan kell élnie a rendelkezésére álló alkotmányos eszközökkel. Ez a vizsgált rendelkezés vonatkozásában aképpen konkretizálható, hogy a rendőrség úgy köteles a fogvatartott biztonságos őrzéséről gondoskodni, hogy ezáltal a menekülés elkerülhetővé váljék [...]. A rendőrség számára a jogalkotó megteremtette a biztonságos őrzés feltételeit, eszközrendszerét. Ha az őrzés során olyan mulasztás történik, ami lehetővé teszi a jogilag még felelősségre nem vont fogvatartott szökését, akkor ennek korrigálására nem szolgálhat az élet kioltására is alkalmas eszköz (lőfegyver) használata. Vagyis: az állam életvédelmi kötelezettsége mellett jelen van az őrzési felelősségből fakadó kötelezettsége, ami együttesen már aránytalanná teszi a lőfegyver-használatot az élethez való joggal összefüggés-

ben. Az Alkotmánybíróság azt is figyelembe vette, hogy az állam a fogvatartott menekülését illetően nem marad büntetőjogi eszköz nélkül, mert a Btk. 245. § (1) bekezdése szerint az érintett ezen magatartásával a fogolyszökés bűncselekményét követi el, amelynek alapján büntetőjogilag felelősségre vonható.”

Mindezekre figyelemmel „a fogvatartott szökésének megakadályozása céljából” történő lőfegyverhasználatra vonatkozó rendelkezést a Javaslat hatályon kívül helyezi a Bvsz. tv. 22. §-a (3) bekezdésének g) és h) pontjaiból. Ezzel összefüggésben a Javaslat elhagyja a Bvsz. tv. 23. §-a (1) bekezdésének c) és d) pontjai szerinti a kizáró okokat, amelyek e lőfegyver használatára jogosító eset alól állapít meg kivételeket, és általánosságban úgy rendelkezik, hogy az elítélt szökésének megakadályozása, illetve szökése esetén elfogása céljából nincs lehetőség lőfegyverhasználatra.

A 78. §-hoz

A büntetés-végrehajtási szervezet feladatainak ellátása során több olyan személlyel is kapcsolatba kerül, akik nem fogvatartottak, azonban vagy a fogvatartott, vagy a saját jogaik gyakorlása érdekében a személyes, sőt különleges adatainak a büntetés-végrehajtási szervezet általi kezelése, nyilvántartása nem nélkülözhető. Így pl. az elítélt jogosult a hozzátartozóival, valamint az általa megjelölt és a büntetés-végrehajtási intézet által engedélyezett személyekkel való levelezésre, látogató fogadására, stb. A büntetés-végrehajtási intézet – értelemszerűen – nyilvántartja azoknak a személyeknek a személyes adatait, akikkel a fogvatartott engedéllyel kapcsolatot tarthat.

A Javaslat ezért megadja a büntetés-végrehajtási szervezet részére azt a felhatalmazást is, amely ahhoz szükséges, hogy az elítélttel kapcsolatot tartó személyek – a kapcsolattartáshoz, valamint a kapcsolattartó személyek azonosításához szükséges – adatainak kezelésére és nyilvántartására is jogosult legyen. Ezen adatok kezelésére azonban kizárólag a kapcsolattartó személy hozzájárulásával kerülhet sor, így a Javaslat erről is rendelkezik.

A 79. §-hoz

Mivel a Btk. 326. §-ában nem szerepel a vámszabálysértés, mint az orgazdaság megelőző cselekménye, és annak szabálysértési jellegére tekintettel nem is szerepelhet, annak érdekében, hogy a százezer forint vámbevétel-csökkenést el nem érő vámszabálysértés elkövetési tárgyára megvalósított orgazdaszerű magatartás a jövőben szankcionálható legyen, indokolt egy új tulajdon elleni szabálysértést alkotni. Mivel e szabálysértést indokolt a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe utalni, szükséges az Sztv. 34. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatásköri szabály módosítása is úgy, hogy az ne kizárólag a pénzügyi szabálysértésekre utaljon.

A 80. §-hoz

A 2005. évi XCI. törvény újraszabályozta a Btk. környezet- és természetvédelmi tényállásait, e körben módosította a Btk. 281. §-át, a természetkárosítás tényállását is. A módosítás következtében azonban a Btk. és az Sztv. vonatkozó szabályai között átfedések keletkeztek, így egyes elkövetési magatartások mind a Btk., mind az Sztv. alapján büntethetőek lettek, pl. fokozottan védett élő szervezet egyedét, származékát jogellenesen megrongálja, elviszi, valamint elpusztítja. A Javaslat az átfedések megszüntetése érdekében úgy módosítja az Sztv. szerinti természetvédelmi szabálysértés tényállását, hogy a jogellenes rongálás, elvitel, illetve elpusztítás kizárólag a védett élő szervezet egyedére, származékára vagy barlangi képződményre vonatkozik, a fokozottan védett élő szervezetek vonatkozásában ezek az elkövetési magatartások a Btk. 281. §-a alapján bűncselekménynek minősülnek.

Emellett a Javaslat alapján továbbra is szabálysértésnek minősül mind a védett, mind a fokozottan védett állatfaj egyedének az élettevékenységében történő jelentős mértékű megzavarása.

A 81. §-hoz

1. A jelenleg hatályos bűncselekményi értékhatárokat a Btk. 138/A. §-ában, valamint a Btké. 27–28. §-aiban az 1999. évi CXX. törvény állapította meg, és 2000. március 1-jétől hatályos. Szintén 2000. március 1-jén lépett hatályba az Sztv., amely igazodva a Btk.-ban foglalt értékhatárokhoz, a tulajdon elleni szabálysértések körében büntetni rendeli a tízezer forintot meg nem haladó értékben elkövetett lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot, a bankkártyával visszaélést, csalást, szándékos rongálást, valamint hűtlen kezelést.

Az inflációra, valamint pergazdasági szempontokra tekintettel mind a Btk. vagyon elleni, mind a gazdasági bűncselekményei esetében indokolt az értékhatár emelése.

Minderre tekintettel a Javaslat a Btk. 138/A. §-ában a kisebb érték alsó határát a jelenlegi tízezer forintról húsz ezer forintra emeli, erre tekintettel szükséges az Sztv.-ben a Btk.-hoz igazított értékhatárok módosítása is.

2. A 79. §-hoz írt részletes indokolásban kifejtettek miatt a Javaslat egy új tulajdon elleni szabálysértéssel egészíti ki az Sztv. 157. §-át, amely miatt az eljárás a vám- és pénzügyőrség hatáskörébe tartozik.

A 82. §-hoz

A Javaslat módosítja az Sztv. 158–159. §-át, amely a csempészet és vámorganzdaság szabálysértési alakzatáról rendelkezik. A módosítás a Javaslat 29. §-ában foglaltakat, és az ehhez a szakaszhoz írt részletes indokolásban kifejt-

tett változásokat vezeti át a normaszövegen. Továbbá, mivel a vámorgazdaság szabálysértési alakzata a módosítással beolvadt az Sztv. 157. §-ába, azt a Javaslat hatályon kívül helyezi, úgy, hogy az eddig az Sztv. 159/A. §-ában szereplő értelmező rendelkezést lépteti az Sztv. 159. §-ának a helyébe.

A 83. §-hoz

Az Európai Központi Bank (EKB) 2003. március 20-án kelt határozata rendelkezik az euro-bankjegyek címleteiről, technikai jellemzőiről, utánzatai készítéséről, cseréjéről és bevonásáról, a szintén 2003. március 20-án kelt iránymutatása pedig a szabálytalan eurobankjegy-utánzatok készítése elleni intézkedések végrehajtásáról, valamint az euro-bankjegyek cseréjéről és bevonásáról. Ezt követően az Európai Unió Tanácsa 2004. december 6-án elfogadta az euro-érmékhez hasonló érmékről és zsetonokról szóló 2182/2004/EK tanácsi rendeletet, majd a 2183/2004/EK tanácsi rendeletben ennek alkalmazását kiterjesztette az eurot nem használó tagállamokra is. Az uniós jog értelmében szankcionálni kell egyes érmékről és zsetonokról jogosulatlan utánzat készítését, megszerzését, azok tartását, behozatalát, valamint forgalmazását. Mindezeknek a jogi aktusoknak való megfelelés érdekében is született meg a magyar törvényes fizetőeszköz és az euro utánzatáról szóló 1/2006. (II. 15.) MNB rendelet.

Az Sztv. 163. §-a tartalmazza a pénzütanzzattal kapcsolatos szabályok megszegését. A tényállás azonban egyrészt – a hazai szabályozás időközbeni változása miatt – nem áll összhangban a forintbankjegyek és -érmék utánzataira vonatkozó hatályos rendelkezésekkel, másrészt nem terjed ki az euro-érmékre és bankjegyekre. A Javaslat értelmében – figyelemmel az utánzatokra vonatkozó, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvényben, az annak felhatalmazása alapján kiadott, a 1/2006. (II. 15.) MNB rendeletben, valamint a hatályos uniós jogi aktusokban foglalt szabályokra – az Sztv. 163. §-ában jelenleg meghatározott elkövetési magatartások köre kibővül.

A Javaslat szerint a tényállás (1) bekezdése a súlyosabb jogsértő cselekményeket tartalmazza, míg a (2) bekezdés az enyhébb súlyú elkövetési magatartásokat foglalja magában. Az (1) bekezdés alapján az büntetendő, aki a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott, illetve forgalomba hozott és forgalomban lévő bankjegyről vagy érméről, valamint euro-bankjegyről vagy -érméről engedélyhez kötött utánzatot jogosulatlanul készít, megszerez, tart, azt az országba behozza, vagy utánzatként forgalomba hozza. Eszerint tehát csak az engedélyhez kötött utánzatokkal kapcsolatos elkövetési magatartások tartoznak a szabálysértési jog hatálya alá, az ex lege tiltott utánzatokkal kapcsolatos cselekményekre már a büntetőjog az irányadó, a szabályszerű, engedélyhez nem kötött utánzatokkal kapcsolatos cselekmények pedig nem tiltottak. A tényállás szerint a forgalomba hozatal akkor minősül szabálysértés-

nek, ha azt utánzatként hozzák forgalomba, ellenkező esetben a pénzhamisítás büntetőjogi tényállása is felmerül.

A tényállás elkövetési tárgyai a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott, illetve forgalomba hozott és forgalomban lévő bankjegyek vagy érmék, valamint az euro-bankjegyek illetve euro-érmék.

A (3) bekezdés értelmező rendelkezésként a magyar és az uniós jogban hatályos utánzattfogalmakra utal. Az MNB rendelet meghatározza, hogy mi minősül a forintbankjegy és -érme utánzatának, melyek a tiltott, a szabályszerű és az engedélyhez kötött utánzatok. Az EKB határozata rögzíti, hogy mik az eurobankjegy-utánzatok készítésének szabályai, a tanácsi rendelet pedig meghatározza, hogy mely, az euroérmékhez hasonló érméknek és zsetonoknak tilos a gyártása, forgalmazása, illetve az országba történő behozatala.

A 84. §-hoz

A Javaslat módosítja a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 4. §-ának *s)* pontját. Eszerint a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló törvény a jövőben – a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ-ról szóló 2000. évi CXXVI. törvény helyett – itt határozza meg, hogy mi tekintendő szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekménynek. A Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ-ról szóló 2000. évi CXXVI. törvényt a kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény 153. §-a ugyanis hatályon kívül helyezte.

A 85. §-hoz

A Bnyt. 37. §-ának *c)* pontjának rendelkezése megadja a lehetőséget a büntetés-végrehajtási szervezetnek, hogy adatot igényeljen a bűnügyi nyilvántartás daktiloszkópiái és fényképnnyilvántartásából, hiszen a büntetés-végrehajtási intézetnek a fogvatartottak befogadásakor jogszabályi kötelezettsége a személyazonosítás. A Bnyt. e rendelkezése azonban nem elégíti ki az adatkezelésre vonatkozó alkotmányos követelményeket, hiszen sem az adatkezelés célhoz kötöttsége, sem a jogkorlátozás szükségessége nem érvényesül megfelelően.

Erre figyelemmel a Javaslat egyértelművé teszi, hogy az adatok igénylésére kizárólag a személyazonosítás, különösen pedig a befogadásakor történő személyazonosítás céljából kerülhet sor. Az adatok igénylését a Javaslat nem kizárólag a befogadási eljáráshoz köti, mert biztosítani kell azt, hogy – a személyazonosság kétségessége esetén – a már

befogadott fogvatartottak esetében is sor kerülhessen a személyazonosításra.

A jogkorlátozás szükségességének alkotmányos elvét szem előtt tartva a Javaslat pontosan meghatározza, hogy mely adatok igénylésére van lehetőség a fentebb írt célból. A daktiloszkópiái és fényképnyilvántartás olyan különösen érzékeny személyes adatokat is tartalmaznak, mint az ujjlenyomat, avagy más biometrikus azonosítók. Ezek igénylésére a személyazonosításhoz nincsen szükség, így igénylésük lehetősége alkotmányos alapjogok indokoltan korlátozására adna módot.

Mindebből következően a Javaslat a Bnyt. 10. §-ának a) pontjában meghatározott adatok [nyilvántartott természetes személyazonosító adatok (családi és utónév, nők esetében leánykori családi és utónév), születési helye és idő, lakóhely, stb.] igénylésére ad felhatalmazást.

A Javaslat az igényelt és átvett adatokat haladéktalanul törölni rendeli a személyazonosítást követően.

A 86–88. §-hoz

A Javaslat pontosítja azokat a törvényeket, amelyek egyes Btk.-beli tényállás-címekre hivatkoznak. A Javaslat ugyanis egyes tényállások címét megváltoztatta, illetve új tényállások kerültek a Btk.-ba, így szükséges ezeket a változásokat átvezetni az azokra hivatkozó más, nem kifejezetten büntetőjogi tárgyú törvényekben is.

A 89. §-hoz

1. A Javaslat hatályba léptető szakasza úgy rendelkezik, hogy a Javaslat – a 2. § kivételével – 2007. június 1. napján lép hatályba.

A Javaslat 2. §-a 2007. július 1. napján lép hatályba, a szoros tartalmi összefüggésekre tekintettel a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvénnyel, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvénnyel egy időben.

2.1. A (3) bekezdés azokat a jogszabályi rendelkezéseket veszi számba, amelyek 2007. június 1. napjával hatályukat veszítik. Ezek többsége technikai jellegű módosítás, amely kapcsolódik a Javaslatban foglaltakhoz, néhány pedig korábbi jogszabály-változásnak való megfelelés érdekében szükséges. A Javaslat továbbá eleget tesz a deregulációs követelményeknek is, mivel hatályon kívül helyezi a Javaslatban foglalt jogszabályok azon korábbi módosításait, amelyeket a Javaslat érint.

2.2. Az Alkotmánybíróság 37/2002. (IX. 4.) AB határozata megsemmisítette a Btk. 200. §-át, a természet elleni erőszakos fajtalanság tényállását. A Btk. 42. §-a felsorolja, hogy mely bűncselekmények esetén kell a három évi vagy

ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést fegyházban végrehajtani. A felsorolásban szerepel a már hatályon kívül helyezett természet elleni fajtalanság címére, valamint a Btk. 200. §-ának (2)–(3) bekezdéseire történő utalás. A Javaslat hatályon kívül helyezi a Btk.-ban már nem létező tényállásra és annak számára való hivatkozást.

2.3. A Javaslat hatályon kívül helyezi a Btk. 213. §-ának a) pontját, amely büntetni rendeli azt, aki engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül állít elő, vagy terjeszt olyan sajtóterméket, amelynek előállításához vagy terjesztéséhez engedély vagy nyilvántartásba vétel szükséges. Az Stv. – a Média tv. 1996. február 1-jei hatálybalépését megelőző – rendelkezései szerint sajtóterméket kizárólag engedéllyel lehetett előállítani és nyilvánosan közölni. A Média tv. hatálybalépésével azonban a korábbi engedélyezési rendszer megszűnt, ennek helyébe a műsorszolgáltatási szerződés lépett. Az Stv. hatályos 12. §-ának (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„12. § (1) Mindenkinnek jogában áll sajtóterméket előállítani és nyilvánosan közölni. Ezt a jogot törvény a feltétlenül szükséges és arányos mértékben – más alapvető alkotmányos jog érvényesülése érdekében – korlátozhatja.

(2) Időszaki lap előállítása és nyilvános közlése bejelentési kötelezettség alá esik. A bejelentés alapján az időszaki lapot nyilvántartásba veszik. A nyilvántartásba vétel előtt az időszaki lap nem terjeszthető.”

Ezzel a módosítással megszűnt a sajtótermékek engedélyezésének korábbi rendszere. Az Stv., valamint végrehajtási rendelete ugyan több helyen még tartalmaz rendelkezéseket az engedélyezéssel kapcsolatban, de ezek valójában „üres” szabályok az engedélyezési kötelezettség megszűntére tekintettel. Ezt egyébként a gyakorlat is igazolja, hiszen az Oktatási és Kulturális Minisztérium (OKM) nem végez engedélyezési tevékenységet. Ugyanakkor az időszaki lapok előállításának és nyilvános közlésének bejelentési kötelezettsége fennmaradt, és az ezzel kapcsolatos sajtóigazgatási (nyilvántartási) tevékenységet az OKM jelenleg is végzi.

Mindezeket figyelembe véve a sajtórendészeti vétség első elkövetési magatartásának részleges fenntartása igazolható lehetne. Ugyanakkor a Btk. 213. §-ának a) pontja közigazgatási jellegű kötelezettséghez kapcsol büntetőjogi jogkövetkezményt, amely alapvetően megkérdőjelezi azt, hogy „az emberi jogokat és szabadságokat szükségképpen korlátozó büntetőjogi eszközrendszert csak a feltétlenül szükséges esetben és arányos mértékben indokolt igénybe venni akkor, ha az alkotmányos vagy az Alkotmányra visszavezethető állami, társadalmi, gazdasági célok, értékek megóvása más módon nem lehetséges”. [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 176.]

Nem indokolt tehát a demokratikus jogállam körülményei között büntetőjogi következményt fűzni (ill. azt fenntartani) egy egyszerű – a sajtótermék tartalmától független – igazgatási kötelezettség megszegéséhez. Ennek megítélésébe be kell vonni azt a tény is, hogy a jogrendszer

ben igen nagyszámú közigazgatási jogviszonyt szabályozó jogszabály ír elő kötelezettségeket az ügyfelek és az eljárások más résztvevői részére, és ezek (ritka, pl. a közbizalmat sértő cselekmények, így a hamis tanúzás kivételével) nem vonnak maguk után büntetőjogi jogkövetkezményeket.

2.4. A Javaslat hatályon kívül helyezi a nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel visszaélés (Btk. 264/C. §) tényállásából a különös visszaesésre, valamint ezzel összefüggésben a hasonló jellegű bűncselekményekre vonatkozó rendelkezéseket, tekintettel a Javaslat 11–13. §-ában foglaltakra.

2.5. A Javaslat hatályon kívül helyezi továbbá a Btk. 298/C. §-ában foglalt valótlán érték megjelölésének tényállását. Az (1) bekezdés hatályon kívül helyezése azért indokolt, mert a nem pénzbeli hozzájárulás szolgáltatása és értékének a jelentősége az új társasági jogi szabályok alapján relativizálódott. A nem pénzbeli hozzájárulás bizonyosan kizárólag a szolgáltatásakor áll a társaság rendelkezésére. Előfordulhat, hogy már igen rövid időn belül értékesítésre kerül, és ezzel a társaság saját tőkéjét növeli, amely egyébként is állandóan változik. Mivel a nem pénzbeli hozzájárulás értéke már nem játszik jelentős szerepet a gazdasági társaságok megítélésében, elegendőnek mutatkozik a Gt. 14. §-ának (4) bekezdésében foglalt szabály, amely szerint „*a nem pénzbeli hozzájárulást szolgáltató tag (részvényes) a hozzájárulás szolgáltatásától számított öt éves jogvesztő határidőn belül helytállni tartozik a gazdasági társaságnak azért, hogy a társasági szerződésben megjelölt érték nem haladja meg a nem pénzbeli hozzájárulásnak a szolgáltatás idején fennálló értékét. Azok a tagok, akik valamely tag nem pénzbeli hozzájárulását tudomásuk ellenére a szolgáltatáskori értéket meghaladó értékkel fogadták el, a nem vagyoni szolgáltatást teljesítővel együtt egyetemlegesen és korlátlanul felelnek a társaság felé az abból származó károkért*”.

A hatályon kívül helyezés további indoka, hogy a Gt. 114. §-ának (3) bekezdése szerint a korlátolt felelősségű társaság esetén – függetlenül attól, hogy a nem pénzbeli hozzájárulás értékét könyvvizsgáló vagy más szakértő határozza meg – az apport értékét a tagok maguk állapítják meg és fogadják el. A könyvvizsgálói értékelés ilyen esetben tehát legfeljebb javaslat lehet az apport értékére, amelyet a tagok nem kötelesek figyelembe venni.

A Btk. 298/C. §-a (2) bekezdésének hatályban tartása azért nem indokolt, mert a gazdasági társaság részére nem pénzbeli hozzájárulásként szolgáltatott, az államháztartás alrendszereihez tartozó, illetve az állami, önkormányzati tulajdonban álló vagyon értékének a könyvvizsgáló által megállapított értékénél alacsonyabb értéken történő megjelölése nem zavarja meg a társaság belső és külső viszonyait. Nem a gazdálkodási kötelezettségeket vagy a gazdálkodás rendjét sérti, hanem a vagyonekezelési (felügyeleti)

kötelezettség megszegésével összefüggésben vagyoni hátrányt okoz, ezért vagyon elleni bűncselekmény, a hűtlen, vagy a hanyag kezelés megállapítását eredményezheti.

2.6. Figyelemmel a Btk. 28. §-a c) pontjának Javaslat szerinti módosítására, és annak részletes indokolásában írtakra, hatályon kívül kell helyezni a Btk. 301. §-a (2) bekezdésének c) pontját, mivel az a jelentős mennyiségű áru-ra vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket.

2.7. A 62/2006. (XI. 23.) AB határozatnak való megfelelés érdekében a Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 150. §-ának (6) bekezdését.

Az egyes törvények mentelmi jogra vonatkozó rendelkezéseinek módosításáról szóló 2006. évi LXXXVII. törvény tévesen módosította a Be. mentességre vonatkozó 551–552. §-ait, ezért az 552. § (1)–(2) bekezdéseinek technikai jellegű módosítása is szükséges.

2.8. Az Sztv. 36. §-ának (2) bekezdése alapján elzárásról kizárólag a bíróság határozhat. Ennek megfelelően a Javaslat hatályon kívül helyezi a Bv. tvr. 122. §-ának (1) bekezdéséből a szabálysértési hatóságra vonatkozó szöveg részt.

A szigorított javító-nevelő munka 1993-ban hatályon kívül helyezésre került a büntetések és az intézkedések rendszeréből. Erre figyelemmel a Javaslat hatályon kívül helyezi a Bv. tvr. 123. §-ának (2) bekezdéséből a szigorított javító-nevelő munkára vonatkozó rendelkezést.

2.9. A Javaslat figyelemmel van az Alkotmánybíróság a 9/2004. (III. 30.) AB határozatára, amelyben a testület a következő megállapításokat tette a rendvédelmi szervek lőfegyverhasználatára kapcsán: „*A lőfegyverhasználatnak a felsorolt szervezetekre irányadó szabályait összevetve megállapítható, hogy a szabályozás terjedelme törvényenként különböző, az egyes esetek feltételrendszere, szóhasználat pedig részben megegyezik, részben egymástól eltérő. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben rámutat: nincs olyan, az Alkotmányban meghatározott vagy abból levezethető követelmény, hogy a jogalkotónak egységesen kellene szabályoznia a lőfegyverhasználatot. Éppen ellenkezőleg: a jogalkotónak figyelembe kell vennie a lőfegyverhasználati joggal felruházható szervezetek feladat- és hatáskörében megmutatkozó különbségeket, és a vizsgált jogszabályra vonatkozó szabályozást ennek megfelelően, az adott szervezetre rendeltlen kell kialakítania. Az élethez való alapjog érvényesülésének vizsgálata szempontjából azonban bizonyos szabályozásbeli összefüggéseket nem lehet figyelmen kívül hagyni.*”

Az első ilyen összefüggés a lőfegyverhasználati jogosultság terjedelmének meghatározása [...]. A jogosultság egyes eseteinek áttekintése alapján megállapítható, hogy valamennyi érintett szervet (a szerv részéről eljáró jogosított személyt) felruházott a jogalkotó a lőfegyverhasználatára akkor, ha ez az élet elleni közvetlen fenyegetés vagy

támadás, illetve a testi épséget súlyosan veszélyeztető közvetlen támadás elhárítását szolgálja.”

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányos rend erőszakos megváltoztatása, rombolás, kémkedés, népirtás, bűncselekmények elkövetőinek elfogása érdekében alkalmazandó löfegyverhasználat nem minden esetben felel meg az alkotmányos követelményeknek. Erre figyelemmel a Bvsz. tv. löfegyverhasználatra vonatkozó szabályai közül e bűncselekményeket a Javaslat hatályon kívül helyezi.

3.1. A (4) bekezdés tartalmazza a szövegrészeket módosító egyes rendelkezéseket. A Btk. 33. §-a (2) bekezdésének *e*) pontja tévesen tartalmazza a terrorcselekmény súlyosabban minősülő esetének (ha a halált szándékosan okozva követik el) hivatkozását. Az utalás a terrorcselekmény tényállásának a 2003. évi II. törvénnyel történt módosítása óta nem pontos, erre tekintettel a Javaslat kijavítja a hivatkozást.

3.2. A Javaslat 11–13. §-ában foglalt módosításokkal kapcsolatos pontosító rendelkezéseket a Javaslat 89. §-a (4) bekezdésének *a*), *b*), *j*) és *l*) pontja tartalmazza.

3.3. A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 77. §-ának (5) bekezdése hatályon kívül helyezte a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvényt, egyben megszüntette a politikai államtitkár, valamint a közigazgatási államtitkár tisztségeket és helyettük bevezette az államtitkár, valamint szakállamtitkár tisztségeket. A Javaslat követve a háttérjogszabály változását, a hivatalos személyek körében módosítja az utalást „politikai államtitkárról” „államtitkára és szakállamtitkára”.

3.4. A Btk. 77/A. §-ának (1) bekezdése szerint kivételesen mellőzhető azon dolog elkobzása, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez használtak, vagy arra szántak, illetőleg amelyre a bűncselekményt elkövették, ha az elkövetőre vagy a tulajdonosra a bűncselekmény súlyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene. Vannak azonban olyan bűncselekmények, amelyek esetében ez a méltányosság nem indokolt, hiszen olyan dolgokról van szó, amelyek birtoklása, tartása önmagában is veszélyes a társadalomra. (Pl. robbanóanyagok, lőfegyverek, kábítószer, stb.) A törvényi feltételek fennállta esetén e dolgokat el kell kobozni. Ebből kifolyólag a Javaslat – annak 13. §-ában foglaltakra is tekintettel – kiegészíti a Btk. 286. §-ában található felsorolást a haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés tényállásával (Btk. 263/B. §), hiszen – e bűncselekmény elkövetési tárgyául szolgáló áruk jellegére figyelemmel – ez esetben sem indokolt az elkobzás mellőzésének a megengedése.

3.5. A Bv. tvr. 62. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja úgy rendelkezik, hogy a kijelölt munkahely köteles a bíróság által megküldött nyilvántartó lapot vezetni, és az elítélttel kapcsolatban kért felvilágosítást a bíróságnak megadni. A gyakorlatban azonban bv. bíró a pártfogó felügyelőnek küldi meg a nyilvántartó lapot, majd azt a pártfogó felügyelő küldi meg a kijelölt munkahely részére. A munkavégzéssel kapcsolatos felvilágosítást ugyancsak nem a bíróság, hanem – a kialakult gyakorlat szerint – a pártfogó felügyelő részére adja meg a munkahely. Ennek megfelelően rendelkezik a Javaslat. Ennek megfelelő módosított tartalmaz a Javaslat 62. §-a is. Továbbá a Bv. tvr. 62. §-ának (2) bekezdése rögzíti, hogy a munkáltató a bíróságot értesíti, ha az elítélte a büntetését megkezdte, munkakötelezettségének nem tesz eleget, más munkahely kijelölése indokolt, vagy büntetését letöltötte. A gyakorlatban azonban a munkáltató nem a bíróságot, hanem a pártfogó felügyelőt értesíti ezekben az esetekben, hiszen egyértelműen a pártfogó felügyelő feladata a közérdekű munka végrehajtásának ellenőrzése.

3.6. Figyelemmel arra, hogy az MH Katonai Fogház integrálásra kerül a büntetés-végrehajtás szervezetébe, katonai fogda elnevezéssel, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 117. §-ának (1) bekezdésében a fogház helyett katonai fogdáról rendelkezik a Javaslat.

3.7. A Javaslat elvégzi a kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény logikája mentén szükséges módosításokat a büntetőjogi tárgyú jogszabályokban.

4. A Javaslat – a haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel visszaélés új tényállása miatt – a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. CXXXV. törvényt külön bekezdésben módosítja.

5. Tekintettel arra, hogy a Btk. 195/A. §-át és alcímét a Javaslat hatályon kívül helyezi, a (6) bekezdés rendelkezik arról, hogy nem lép hatályba az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény 17. §-ának (8) bekezdésében a „195/A. § (tiltott pornográf felvétellel visszaélés) és” szövegrész.

A 90. §-hoz

A Javaslat megállapítja, hogy a módosítások az Európai Unió mely rendeleteinek, irányelvének, illetve kerethatározatának végrehajtását szolgálják.

A Kormány tagjainak rendeletei

Az igazságügyi és rendészeti miniszter
20/2007. (IV. 20.) IRM
rendelete

a költségmentesség engedélyezésének alapjául
szolgáló körülmények igazolásáról szóló
2/1968. (I. 24.) IM rendelet módosításáról

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 88. §-ában foglalt felhatalmazás alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról szóló 2/1968. (I. 24.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-ának (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a kérelmező vagy hozzátartozója jövedelmét és adóját a munkáltató állapította meg, a kérelem előterjesztését megelőző naptári évben elért adóköteles jövedelmét a munkáltató igazolja.

(3) Ha a kérelmező vagy hozzátartozója az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti önadózó, vagy jövedelmét és adóját az állami adóhatóság állapította meg adóhatósági adómegállapítás útján, úgy a kérelem előterjesztését megelőző naptári évben – amennyiben ezen évre az adózó nem nyújtott be bevallást, illetve adóját az állami adóhatóság még nem állapította meg, úgy a kérelem előterjesztését megelőző második évben – megszerzett jövedelmét az állami adóhatóság területi szerve igazolja az Art. 85/A. §-ában foglaltaknak megfelelően.

(4) Ha a kérelmező (a hozzátartozó) nyugellátásban részesül, a nyugellátás összegét az ezt feltüntető utolsó postai szelvényvel, a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által kiállított igazolással vagy a legutolsó folyószámla-kivonattal (másolatával) kell igazolni.”

2. §

Az R. 5. §-ának (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az igazolást a helyi önkormányzat hatáskörébe tartozó adók vonatkozásában a helyi önkormányzat jegyzője

(önkormányzati adóhatóság), az adóköteles jövedelem vonatkozásában az állami adóhatóság területi szerve állítja ki. Az adóköteles jövedelemre vonatkozó igazolást az állami adóhatóság bármelyik első fokon eljáró szerve kiadhatja.

(3) A (2) bekezdés szerinti igazolást csak akkor kell kiállítani, ha a kérelmező vagy hozzátartozója a nyilatkozatában kijelentette, hogy ingatlana, adóköteles vagyontárgya vagy jövedelme van, illetőleg adóköteles tevékenységet folytat.

(4) Az igazolás kiállítására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvénynek a hatósági bizonyítványra vonatkozó rendelkezései, valamint az Art. adóhatósági igazolás kiállítására vonatkozó rendelkezései – a jelen rendeletben foglalt kiegészítésekkel – megfelelően irányadók.”

3. §

Az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

4. §

Az R. 5. számú melléklete felvezető szövegének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az igazolást akkor kell kiállítani, ha a kérelmező vagy hozzátartozója az Art. szerinti önadózó vagy adóhatósági adómegállapítást kért.”

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépést követően előterjesztett kérelmek elbírálása során kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról szóló 2/1968. (I. 24.) IM rendelet módosításáról szóló 16/1995. (VII. 25.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése és 4. §-a.

Dr. Petrétei József s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Melléklet a 20/2007. (IV. 20.) IRM rendelethez

[1. számú melléklet a 2/1968. (I. 24.) IM rendelethez]

Nyomatvány költségmentesség engedélyezéséhez

NYILATKOZAT SZEMÉLYI ADATOKRÓL

Kérjük, olvassa el figyelmesen az alábbi tájékoztatót!

	Kérelmező	Kérelmező együttélő házastársa, illetve eltartásáról gondoskodni köteles szülő (a családi kapcsolat megjelölésével)	Kérelmező eltartásáról gondoskodni köteles másik szülője
1. Név			
2. Születési név			
3. Születési hely és idő			
4. Anyja leánykori neve			
5. Lakóhelye			
6. Tartózkodási helye			
7. Foglalkozása (ha egyéni vállalkozó, a vállalkozói igazolvány száma)			
8. Családi állapota			
9. A ténylegesen eltartott hozzátartozók száma	gyermek (kora)		
	szülő		
	más eltartott		

..... év hó nap.

.....
(a kérelmező aláírása)

Tájékoztató az 1–5. számú mellékletek szerinti nyomtatványok hátoldalához

1. A nyomtatványokat személyes költségmentesség vagy illetékfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelemhez kell csatolni.

2. Az 1. és 2. számú mellékletet a kérelmező – kiskorú vagy cselekvőképtelen (korlátozott cselekvőképességű) személy helyett törvényes képviselője – tölti ki, és írja alá. Egyéni vállalkozó csak abban az esetben tölti ki és csatolja a mellékleteket, ha a per tárgya nincs összefüggésben a vállalkozással.

3. A személyi adatokat a személyi igazolvány vagy más közokirat alapján kell a megfelelő rovatokba beírni.

4. A nyomtatványokat a kiállításától számított 60 napon belül lehet felhasználni.

5. A 2. számú mellékletben az egyéb vagyontárgyak között kell feltüntetni az értékpapírokat (kötvény, betétkönyv, kárpótlási jegy stb.), a gazdasági társaságban (szö-

vetkezetben) fennálló üzletrészt, valamint egyéb nagy értékű ingóságokat.

6. Ha a kérelmező (hozzátartozója) munkanélküli, a járadék összegét a Munkaügyi Központ Kirendeltsége, egyéb szociális juttatás (ápolási díj, nevelési segély stb.) összegét a lakóhely szerinti önkormányzat igazolja. Ha a kérelmező (hozzátartozója) nyugdíjas, az utolsó havi nyugdíjszelvényt vagy a legutolsó folyószámla-kivonatát (másolatát) kell csatolni.

7. Költségmentességet a felperes a per megindítása előtt vagy azzal egyidejűleg, illetve az elsőfokú eljárást befejező határozat meghozataláig, alperes legkésőbb a fellebbezéssel egyidejűleg kérheti. Másodfokú eljárásban vagy felülvizsgálati eljárásban akkor, ha a feltételek utóbb következtek be.

8. A bíróság akkor engedélyezi a költségmentességet, ha a fél (hozzátartozójának) jövedelme nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét és egyéb vagyona – kivéve az életszükségleti és berendezési tárgyakat – nincs. Engedé-

lyezheti, ha – az egyéb körülmények figyelembevételével – a fél létfenntartása veszélyeztetett.

9. A bíróság a költségmentesség feltételeinek fennállását évente felülvizsgálja, de bármikor felülvizsgálhatja.

—————

**A gazdasági és közlekedési miniszter,
az egészségügyi miniszter,
az igazságügyi és rendészeti miniszter,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, valamint
a pénzügyminiszter
49/2007. (IV. 26.) GKM–EüM–IRM–MeHVM–PM
együttes rendelete
a kábítószer-prekurzorokkal kapcsolatos hatósági
feladatok ellátásához szükséges tárolandó adatok
köréről és az adatokhoz való hozzáférés rendjéről**

A kábítószer-prekurzorokkal kapcsolatos egyes hatósági eljárási szabályok, valamint a hatósági feladat- és hatáskörök megállapításáról szóló 159/2005. (VIII. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 12. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

E rendeletet az R. szerint a kábítószer-prekurzorok vonatkozásában hatósági, szakhatósági feladatokat végző államigazgatási szerveknek (a továbbiakban együtt: érintett hatóságok) a kábítószer- és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni feladataik ellátásához szükséges, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény szerinti személyes adatnak nem minősülő adatokra (a továbbiakban: adatok) kell alkalmazni.

2. §

Az érintett hatóságok által tárolt adatok köre:

a) a kábítószer-prekurzorokról szóló, 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (a továbbiakban: 273/2004/EK rendelet), a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 22-i 111/2005/EK tanácsi rendeletben (a továbbiakban: 111/2005/EK rendelet), továbbá a kábítószer-prekurzorokról szóló 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre, valamint a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról

szóló 111/2005/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2005. július 27-i 1277/2005/EK bizottsági rendeletben (a továbbiakban: 1277/2005/EK rendelet) meghatározott, a jegyzékben szereplő anyagokkal végezhető egyes tevékenységek engedélyezésére, nyilvántartásba vételére, valamint a kiviteli, behozatali engedélyezésre vonatkozó adatok, beleértve az azok elutasításával, visszavonásával, érvényességük felülvizsgálásával kapcsolatban keletkezett adatokat;

b) a jegyzékben szereplő anyagokkal tevékenységet végzők által az 1277/2005/EK rendelet 17–19. cikkei alapján teljesített éves információszolgáltatásból származó adatok;

c) a jegyzékben szereplő anyagokkal tevékenységet végzők által az R. 5. §-a (1) bekezdésének alapján ellenőrzési célból készített éves jelentésekben vagy a hatóság által kért adatszolgáltatásban szereplő adatok;

d) az érintett hatóságok tudomására jutott azon adatok, amelyek szerint alapos indokkal arra lehet következtetni, hogy

da) a kábítószer-prekurzorokat kábítószer- és pszichotrop anyagok tiltott gyártására téríthetik el,

db) a 273/2004/EK rendeletben a jegyzékben szereplő anyagok forgalomba hozatalára, a vevői nyilatkozatra, a dokumentációra, a mentességekre, a címkézésre és az illetékes hatóságok értesítésére vonatkozó előírásokat megsértették,

dc) a 111/2005/EK rendeletben a dokumentációra és címkézésre, a gazdasági szereplők engedélyezésére és nyilvántartásba vételére, az információ szolgáltatására, a kiviteli, behozatali engedélyezésre vonatkozó előírásokat megsértették,

dd) az 1277/2005/EK rendeletben a felelős tisztviselőre, a gazdasági szereplők engedélyezésére és nyilvántartásba vételére, az információszolgáltatásra, a kiviteli, behozatali engedélyezésre vonatkozó előírásokat megsértették,

de) az R. 3. §-ának (2) és (3) bekezdésében meghatározott különleges engedélyezésre vagy különleges nyilvántartásba vételi kötelezettségek teljesítésére, az R. 7. §-ában foglalt selejtezési és ártalmatlanítási kötelezettségekre vonatkozó szabályokat megsértették;

e) a jegyzékben szereplő anyagokkal tevékenységet végzők hatósági ellenőrzése során keletkező adatok;

f) a külföldi hatóságokkal való együttműködés révén a kábítószer-prekurzorokkal tevékenységet végzőkkel kapcsolatban az érintett hatóságok tudomására jutott adatok;

g) a kábítószer-prekurzorokkal kapcsolatos vámeljárási adatai, ideértve a vámhatóság ellenőrzési tevékenységével összefüggésben keletkező adatokat is.

3. §

Együttműködésük keretében a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (a továbbiakban: MKEH), az Or-

szágos Rendőr-főkapitányság és a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága az információcsere szervezésére koordinációs bizottságot működtetnek, amelynek tagjait az abban részt vevő hatóságok vezetői, rendvédelmi szerv esetében a központi szerv vezetője jelöli ki. A koordinációs bizottság a működésének szabályait egyhangú döntéssel határozza meg.

4. §

Az érintett hatóságok az eljárásuk során a jogszabályi előírásoknak megfelelően birtokukba kerülő, a 2. §-ban meghatározott adatokat a köziratok kezelésére vonatkozó jogszabályok szerint – az államtitok, a szolgálati titok, az adótitok, a vámtitok és az üzleti titok védelmére vonatkozó szabályokat is betartva – kezelik, feldolgozzák, az arra jogosultakhoz továbbítják, valamint keletkezésüket követően – ha törvény eltérően nem rendelkezik – 10 évig megőrzik.

5. §

(1) Az MKEH

a) az R. 1. §-ában meghatározott hatósági engedélyezési eljárás során birtokába kerülő adatokat az abban meghatározott szakhatóságok részére a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXI. törvény előírásai szerint, továbbá

b) a 2. § a)–f) pontjaiban meghatározott adatokat az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 140. §-ának (3) bekezdése figyelembevételével a Nemzetbiztonsági Hivatalnak (a továbbiakban: NBH), a Rendőrségnek, valamint a Vám- és Pénzügyőrség illetékes szervének a kábítószer-prekursorokkal kapcsolatos feladatai ellátásához adja át.

(2) A Vám- és Pénzügyőrség illetékes szerve a 2. § d)–g) pontjában meghatározott adatokat a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény rendelkezéseinek megfelelően az MKEH-nak, az NBH-nak és a Rendőrségnek a kábítószer-prekursorokkal kapcsolatos feladatai ellátásához adja át.

(3) A Rendőrség a hatósági eljárásai során birtokába kerülő, a 2. § d)–f) pontjaiban meghatározott adatokat a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény előírásai szerint az R.-ben meghatározott engedélyezési és ellenőrzési feladatai ellátásához az MKEH-nak és a Vám- és Pénzügyőrség illetékes szervének adja át.

(4) Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat területileg illetékes regionális intézete a 2. § d) pontjában meghatározott adatokat a Rendőrségnek és az MKEH-nak a kábítószer-prekursorokkal kapcsolatos feladatai ellátásához adja át.

6. §

(1) A (2) bekezdésben foglalt eltéréssel és az 5. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti kivétellel az érintett hatóságok célhoz kötött adatigénylésekkel és adatátadásokkal biztosítják egymás számára a 2. §-ban meghatározott adatokat.

(2) A 2. § d) pontja szerinti adatokat külön adatigénylés nélkül, haladéktalanul – lehetőleg elektronikus úton – kell továbbítani a törvény szerint arra jogosult érintett hatóság részére.

(3) Az adatok kérése és átadása

a) papír alapú adathordozón,

b) mágneses adathordozón vagy optikai adathordozón,

c) elektronikus úton, vezetékes vagy vezeték nélküli adatátviteli vonalon történhet.

(4) Az adatok továbbításáért (átvitelért), átvételért, kezelésért, tárolásáért, célhoz kötött felhasználásáért, védelméért és az őrzési időt követő megsemmisítéséért felelős szervezeti egység és személy adatkezelési jogosultságát, valamint a munkaterületet és a munkakört az érintett hatóság vezetője, illetve – rendvédelmi szerv esetében – a központi szerv vezetője határozza meg.

(5) Az érintett hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az adatokhoz csak az arra jogosult más érintett hatóság, valamint a hozzáférési jogosultsággal rendelkezők jussanak hozzá.

7. §

Az érintett hatóságok az e rendeletben meghatározott adatkérést és az adatátadást dokumentálni és ezeket a dokumentumokat az átadástól, illetőleg a lekérdeztől számított öt évig megőrizni kötelesek az alábbiak szerint:

a) papíralapú, elektromágneses vagy optikai adathordozón történt adatátadás esetén az adattovábbítás átvételi elismervény ellenében, az adattovábbító kézbesítője útján történik. Az elismervénynek tartalmaznia kell az adatkérés tartalmára való hivatkozást, az átadás-átvétel időpontját, az átadó és átvevő aláírását, valamint az irat azonosító adatait (beleértve az elektronikus iratot is);

b) elektronikus úton történő adatátadás esetén az adatátvitelt jogosultsághoz kell kötni, az adatátadásokról és a lekérdezésekről az átadónak és az átvevőnek is naplóban kell az átadott adatra és az átadó, illetve az átvevő szemé-

lyére vonatkozó azonosító adatokat, valamint az átadás-átvétel időpontját rögzítenie.

8. §

A betekintési jog alkalmazásának módjáról, az adatok kezelésének rendjéről, a biztonsági másolatok mentési és őrzési rendjéről, valamint a belső hozzáférési jogosultság meghatározásáról és a naplózásról az érintett hatóság vezetője, rendvédelmi szerv esetében a központi szerv vezetője rendelkezik. Az adatokhoz való hozzáférési jogosultság meghatározása munkakör és személyazonosító adat szerint történhet.

9. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott előállításához, gyártásához is használt vegyi anyagokkal végezhető egyes tevékenységek szabályozásáról szóló 272/2001. (XII. 21.) Korm. rendeletben meghatározott hatósági feladatok teljesítéséhez szükséges adatokhoz való hozzáférés rendjének szabályozásáról szóló 85/2004. (VI. 4.) GKM–BM–ESZCSM–MeHVM–PM együttes rendelet.

10. §

(1) Ez a rendelet a következő közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:

a) a kábítószer-prekurzorokról szóló, 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikk (1) bekezdésének a) pontja;

b) a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme ellenőrzésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 22-i 111/2005/EK tanácsi rendelet 26. cikk (3) bekezdésének a) pontja;

c) a kábítószer-prekurzorokról szóló 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre, valamint a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme ellenőrzésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 111/2005/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2005. július 27-i 1277/2005/EK bizottsági rendelet 28. cikkének (2) bekezdése.

(2) Ez a rendelet az Európai Unió tagállamaiban a kábítószer-prekurzorok tiltott kereskedelme elleni fellépésre szakosodott különböző operatív egységek közötti együttműködés és információcsere fokozásának szükségességéről szóló, 2002. április 25-i tanácsi ajánlás 1. pontjának való megfelelést szolgálja (2002/C 114/02).

Alkotmánybírósági határozatok

**Az Alkotmánybíróság
22/2007. (IV. 5.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendeletnek az e rendelet módosításáról szóló 20/1993. (XI. 17.) NM–PM együttes rendelet 7. § (2) bekezdésével megállapított, 1997. december 31-ig hatályban volt 22. § (4) bekezdése alkotmányellenes volt, ezért e rendelkezés a Fővárosi Bíróság előtt jogerősen befejezett 60. Kf. 33.653/1998. számú ügyben nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közönlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 22. § (4) bekezdésének a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendelet módosításáról szóló 20/1993. (XI. 17.) NM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rm.) 7. § (2) bekezdésével megállapított szövege alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint e rendelkezésnek a Fővárosi Bíróság 60. Kf. 33.653/1998/3. számú jogerős ítéletével elbírált ügyben való alkalmazása kizárását kezdeményezte. E határozatában a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság helybenhagyta a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét, amely elutasította a panaszosnak a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság ellen indított, rendszeres szociális járadék és özvegyi nyugdíj együttfolyósítására irányuló kérelmet elutasító közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló keresetét. Az alkotmányjogi panaszban sérelmezett ügyben a bíróság megállapította, hogy az özvegyi nyugdíj folyósításának szüneteltetésére jogszerűen került sor: a felperes 1991. január 1-jétől rendszeres szociális járadékban részesült, 1995. július 1-jétől pedig özvegyi nyugdíjra is jogosultta

vált, a két ellátásra egyaránt jogosult személy részére azonban – az R.-nek az Rm.-mel megállapított 22. § (4) bekezdése alapján – a jogosult választása szerint csak az egyik ellátás folyósítható.

Az indítványozó szerint az R. támadott rendelkezése sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését, mert felhatalmazás nélkül „túlterjeszkedik” a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvénynek (a továbbiakban: T.) a kettős nyugellátás tilalmát szabályozó kógens és taxatív rendelkezésein. A T. 36. § (1) és (2) bekezdése a rendszeres szociális járadékot nem sorolja fel a nyugellátások között, a T. tehát nem tiltja az özvegyi nyugdíj folyósítását a rendszeres szociális járadék mellett „és nem ad felhatalmazást sem a végrehajtásról gondoskodó Kormánynak (124. §), sem másnak, hogy ilyen tilalmat állapítson meg”. Az együttműködésre vonatkozó igénye elutasítására az R.-nek az Rm.-mel megállapított 22. § (4) bekezdése adott alapot, amely rendelkezés az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésében foglalt, özvegyiségre esetére biztosított jogát is sérti.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„37. § (3) A Kormány tagjai törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörükben eljárva rendeletet adnak ki, amelyek törvénnyel és kormányrendelettel nem lehetnek ellentétesek. A rendeleteket a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegyiség, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.”

Az R. megsemmisíteni kért rendelkezése:

„22. § (4) Az özvegyi nyugdíjra (özvegyi járadékra) és rendszeres szociális járadékra 1992. szeptember 1-jétől egyaránt jogosult személy részére a jogosult választása szerinti ellátást kell folyósítani.”

III.

Az alkotmányjogi panasz megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésének törvényi feltételei fennállnak-e.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 48. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 48. §

(2) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogi képviselője a jogerős ítéletet 1999. február 2-án vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt pedig 1999. április 6-án adta postára. Mivel az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló hatvan napos határidő utolsó napja 1999. április 3-ra, szombati napra esett, a postára adás pedig – figyelemmel arra, hogy április 5-e (húsvéthétfő) munkaszüneti nap volt – az ezt követő első munkanapon megtörtént, a panasz határidőben benyújtottnak tekintendő. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt érdemben bírálta el.

Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az R. 22. § (4) bekezdésének az Rm.-mel megállapított szövegét még az alkotmányjogi panasz benyújtását megelőzően, 1998. január 1-jei hatállyal módosította a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendelet módosításáról szóló 66/1997. (XII. 29.) NM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rm2.) 3. § (2) bekezdése. Ebből következően az indítvány már nem hatályos jogszabály alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányul. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe főszabályként csak hatályos jogszabályok alkotmányellenességének utólagos vizsgálata tartozik. Hatályon kívül helyezett, illetőleg módosított jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre csak akkor terjed ki, ha annak alkalmazhatósága az eldöntendő kérdés. (335/B/1990. AB végzés, ABH 1990, 261.) A konkrét normakontroll két esetében, az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján benyújtott bírói kezdeményezés és 48. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján – mivel ilyenkor az alkalmazási tilalom kimondására van lehetőség – az Alkotmánybíróság már nem hatályos rendelkezés alkotmányellenességét is vizsgálja. Mivel az indítvány alkotmányjogi panasz, az Alkotmánybíróság a vizsgálatot az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben alkalmazott rendelkezés tekintetében folytatta le.

2. Az Alkotmánybíróság eljárása során elsőként a formai alkotmányellenességre vonatkozó kifogást vizsgálta meg, amely szerint az indítványozó ügyében az R.-nek az Rm. által jogalkotói felhatalmazás nélkül megállapított szabálya alapján, a T. rendelkezéseibe ütközően került sor az özvegyi nyugdíjnak a rendszeres szociális járadék mellett történő folyósítása korlátozására. E körben az Alkotmánybíróságnak először arra a kérdésre kellett választ adnia, rendelkezett-e a jogalkotó az özvegyi nyugdíjra való jogosultság – ideértve a folyósítás szüneteltetésére alapot adó ok meghatározását is – feltételeinek szabályozására.

Az indítványozó által – a rendszeres szociális járadék folyósításával egyidejűleg – igényelt özvegyi nyugdíjat az indítványozó igényének elbírálásakor hatályos T. a társadalombiztosítás keretében járó hozzátartozói nyugellátá-

sok között szabályozta [T. 36. §]. Az özvegyi nyugdíjra való jogosultság feltételeit a T. 58–68. §-ai határozták meg, a T. emellett rendelkezett a társadalombiztosítás keretében biztosított több nyugellátás, e körben konkrétan az özvegyi nyugdíj és a T. által szabályozott egyéb nyugellátások együttfolyósításának korlátozásáról is [T. 38. §, 65/A. §, 75. §]. A T. az özvegyi nyugdíjra való jogosultságot, illetve annak folyósítását nem korlátozta azon az alapon, hogy az igénylő az R. által szabályozott, a megváltozott munkaképességű, nem rehabilitálható munkavállalók szociális ellátását biztosító ún. nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátásban (rendszeres szociális járadékban) részesül. A panaszos igénye nem is ezen az alapon, hanem az R.-nek az Rm.-mel beiktatott 22. § (4) bekezdése alapján került elutasításra, amely az özvegyi nyugdíjra és a rendszeres szociális járadékra 1992. szeptember 1-jétől egyaránt jogosult személy részére csak az egyik – a jogosult választása szerinti – ellátás folyósítását tette lehetővé.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a jogalkotó (a népjóléti és a pénzügyminiszter) az Rm.-nek az R.-t módosító rendelkezése megalkotása során a rendszeres szociális járadék mellett szabályozás alá vonta (feltételhez kötötte) az özvegyi nyugdíj folyósítását is. Az özvegyi nyugdíjra való jogosultság feltételrendszerének (ideértve a folyósítás szüneteltetésére okot adó körülményeket is) szabályozására azonban a jogalkotó nem rendelkezett felhatalmazással: erről sem a T. [124. §], sem az Rm. kiadása időpontjában hatályos más törvény nem rendelkezett (az Rm. sem hivatkozott arra, hogy kibocsátására felhatalmazás alapján került sor).

Mindezek miatt az R. Rm.-mel megállapított 22. § (4) bekezdése sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az R. indítványozó ügyében alkalmazott, 1997. december 31-ig hatályos 22. § (4) bekezdése alkotmányellenes volt. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság a felhatalmazás nélküli jogalkotás miatti alkotmányellenességet megállapította, – állandó gyakorlatának megfelelően [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 307.; 30/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 202, 209.] – nem vizsgálta, hogy a támadott szabály törvénnyel ellentétesen, illetve az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésébe ütközően korlátozta-e az özvegyi nyugdíj folyósítását.

Mivel az R. jelen határozatban vizsgált rendelkezését 1998. január 1-jei hatállyal módosította az Rm2., a rendelkezés megsemmisítésére nem kerülhet sor. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján azonban – amely az Abtv. 48. § (3) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz esetére is irányadó – az Alkotmánybíróságnak lehetősége van arra, hogy kizárja az alkotmányellenesnek ítélt jogszabályi rendelkezés konkrét ügyben való alkalmazását, ha azt a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A felhatalmazás nélküli jogalkotás – az Alkotmány 37. § (3) bekezdésén túlmenően – megalapozza az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményének megsértését is, nyilvánvalóan súlyosan sérti a jogbiz-

tonságot, ezért, és mert azt a panaszos különösen fontos érdeke is indokolja – az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján megtiltotta az alkotmányellenes rendelkezésnek a Fővárosi Bíróság által jogerősen befejezett 60. Kf. 33.653/1998. ügyben való alkalmazását.

Az Alkotmánybíróság e határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

Alkotmánybírósági ügyszám: 310/D/1999.

**Az Alkotmánybíróság
25/2007. (IV. 20.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Gazdasági Versenyhivatal elnökének a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása folytán irányadó szabályokról szóló 1/Eln/2001. évi belső utasítás módosításáról szóló 1/Eln/2004. számú belső utasítás mellékletének 3.2, továbbá 5.2.2 b) és 5.3 pontja alkotmányellenes, ezért ezeket a jelen határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság a Gazdasági Versenyhivatal elnökének a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása folytán irányadó szabályokról szóló 1/Eln/2001. évi belső utasítása I. melléklete 4.4 és 4.8 pontjai, valamint a II. melléklet 2.2 és 2.3 pontjai alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó azt kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Gazdasági Versenyhivatal elnökének a

tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása folytán irányadó szabályokról szóló 1/Eln/2001. évi belső utasítása (a továbbiakban: Ut.) I. melléklete 3.2, 4.4, 4.8, 5.2.2 b) és 5.3 pontjait, valamint a II. melléklet 2.2 és 2.3 pontjainak alkotmányellenességét és semmisítse meg azokat. Az indítványozó álláspontja szerint a felsorolt rendelkezések törvényben meghatározott szabályokkal ellentétesek, ezért az Ut.-nak ezek a részei sértik az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésén nyugvó jogállamiságot. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 38. §-ának (2) bekezdése szerint a Versenytanács tagjai a versenyfelügyeleti eljárás során csak a törvénynek vannak alávetve. Ezért az indítványozó álláspontja szerint a Gazdasági Versenyhivatal elnöke nem írhat elő szabályokat a számukra.

Az ügyben közölte véleményét az igazságügyi-miniszter.

Az indítvány beadását követően a támadott szabályok hatályukat veszítették. A Gazdasági Versenyhivatal elnökének a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása folytán irányadó szabályokról szóló 1/Eln/2001. évi belső utasítás módosításáról szóló 1/Eln/2004. számú belső utasítás (a továbbiakban: Ut1.) 1. §-a hatályon kívül helyezte az Ut. I. és II. számú mellékletét. Az Ut1. mellékleteként közzétett szabályok azonban azonos tartalommal fenntartották a támadott rendelkezések egy részét. A továbbra is hatályos rendelkezések tekintetében az Alkotmánybíróság – gyakorlatának megfelelően – az alkotmányossági vizsgálatot elvégezte.

II.

Az indítvány elbírálásánál figyelembe vett jogszabályok:

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

2. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) szabálya:

„Az állami irányítás egyéb jogi eszközei

(...)

49. § (1) A miniszter és az országos hatáskörű szerv vezetője jogszabályban meghatározott irányítási jogkörében a közvetlen irányítása alá tartozó szervek tevékenységét szabályozó utasítást adhat ki.”

3. A Tpt. rendelkezései:

„33. § (1) A Gazdasági Versenyhivatal központi költségvetési szerv, amely a központi költségvetés szerkezeti rendjében önálló fejezetet alkot, költségvetésének kiadási

és bevételi főösszegei kizárólag az Országgyűlés által csökkenthetőek.

(2) Az e törvényben, valamint az árak megállapításáról szóló törvényben meghatározott versenyfelügyeleti feladatokat a Gazdasági Versenyhivatal látja el, kivéve, ha e törvény eltérően rendelkezik. A Gazdasági Versenyhivatal számára feladatot csak törvény írhat elő.”

„35. § (1) A Gazdasági Versenyhivatal élén az elnök áll.

(2) A Gazdasági Versenyhivatal elnökét a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki. A Gazdasági Versenyhivatal két elnökhelyettese személyére javaslatot a Gazdasági Versenyhivatal elnöke tesz a miniszterelnöknek, aki azt – egyetértése esetén – előterjeszti a köztársasági elnöknek. Az elnökhelyetteseket a köztársasági elnök nevezi ki, és egyben megbízza az egyik elnökhelyettest a Versenytanács elnöki teendőinek az ellátásával. Az elnök és az elnökhelyettesek kinevezése hat évre szól. A kinevezett személyek a hat év lejártát követően újból kinevezhetők azzal, hogy a Versenytanács elnöke esetében újbóli kinevezésnek legfeljebb egy alkalommal lehet helye.”

„36. § (1) A Gazdasági Versenyhivatal elnöke

a) irányítja a Gazdasági Versenyhivatal tevékenységét,

b) képviseli a Gazdasági Versenyhivalt,

c) megállapítja a Gazdasági Versenyhivatal szervezeti és működési szabályzatát, illetve jóváhagyja a Versenytanács szervezeti és működési szabályzatát,

d) gyakorolja – a Versenytanács tagjainak kinevezése és felmentése kivételével – a munkáltatói jogokat, nyilvántartja és ellenőrzi a vizsgálók és a vagyonyilatkozat-tételre kötelezett más köztisztviselők vagyonyilatkozatát,

(...)

(2) A Gazdasági Versenyhivatal elnöke

(...)

c) évente beszámol az Országgyűlésnek, illetve külön felkérésre az Országgyűlés hatáskörrel rendelkező bizottságának a Gazdasági Versenyhivatal tevékenységéről és a törvény alkalmazása során szerzett tapasztalatai alapján arról, hogy a gazdasági verseny tisztasága és szabadsága miként érvényesül,”

„37. § (1) A Versenytanács elnökből és tagokból áll. A Versenytanács ellátja a törvényben meghatározott feladatokat.

(2) A Versenytanács elnöke

a) szervezi a Versenytanács munkáját,”

„38. § (1) A Versenytanács tagját a Gazdasági Versenyhivatal elnökének javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki, illetve menti fel. A kinevezés hat évre szól. A kinevezett személyek a hat év lejártát követően egy alkalommal újból kinevezhetők.

(2) A Versenytanács tagja a versenyfelügyeleti eljárás során csak a törvénynek van alárendelve, egyebekben a Gazdasági Versenyhivatal köztisztviselője.”

„39. § A Gazdasági Versenyhivatal vizsgálatot végző, illetve a vizsgálat eredményességét segítő feladatokat el-

látó köztisztviselőit (a továbbiakban: vizsgáló) a Gazdasági Versenyhivatal elnöke nevezi ki.”

„47. § (1) A versenyfelügyeleti eljárás szakaszai:

- a) a vizsgáló eljárása,
- b) a versenytanács eljárása,
- c) az utóvizsgálat,
- d) a végrehajtás.

(2) Az eljárás folyamán a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács végzést hozhat, az ügy érdemében azonban csak az eljáró versenytanács hozhat határozatot.”

„48. § (1) Az eljáró Versenytanács döntéseit háromtagú vagy öttagú tanácsban hozza meg.

(2) Ha e törvény eljáró Versenytanácsot említ, azon az (1) bekezdésben meghatározott tanácsot kell érteni. Egyéb esetekben a vizsgáló vagy az eljáró Versenytanács tagja egyedül is eljárhat.”

4. A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Kszt.) szabályai:

„1. § (1) E törvény hatálya – az autonóm államigazgatási szervek kivételével – a központi államigazgatási szervekre, valamint a Kormány tagjaira, az államtitkárokra és a szakállamtitkárokra terjed ki.

(...)

(3) Autonóm államigazgatási szerv

- a) a Közbeszerzések Tanácsa,
- b) az Országos Rádió és Televízió Testület, és
- c) a Gazdasági Versenyhivatal.”

5. Az Ut1. szabályai:

„1. § A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása folytán irányadó szabályokról szóló 1/Eln/2001. évi belső utasítás I. (Belső határidők), illetve II. (Vizsgálati koncepció) számú mellékleteit jelen utasítással hatályon kívül helyezem és egyidejűleg a jelen utasítás mellékleteiben meghatározottak alkalmazását rendelem el.”

„Melléklet az 1/Eln/2004. évi belső utasításhoz

I.

BELSŐ HATÁRIDŐK

(...)

2.1. A 8–10. § alá eső ügyekben, illetve a 67. § (2) bekezdés a), b), d) és e) pontjaiban meghatározott kérelemre indított eljárásokban az érdemi határozatot

- a) a kérelemre indított eljárás esetén a kérelem beérkezésétől, illetve a hiányok pótlásától,
- b) a 8–10. § alapján indult ügyekben a vizsgálat elrendelésétől

számított kilencven napon belül kell meghozni.”

„3.2. A 2.1. b) pontban meghatározott esetekben a vizsgálónak az ügyindító határozatot meg kell küldenie a Versenytanácsnak, a Nemzetközi Irodának és a Versenypolitikai Irodának. Amennyiben a vizsgáló szükségesnek találja koncepció elkészítését, úgy azt az ügyindító határozat mellett – azzal egyidőben – elkészíti. Ha a Versenytanács,

a Nemzetközi Iroda vagy a Versenypolitikai Iroda szükségesnek tartja a koncepció elkészítését, úgy az ügyindító határozat kézhezvételétől számított 3 napon belül kérhetik ennek elkészítését. Ez esetben a vizsgáló a kéréstől számított 5 napon belül köteles elkészíteni a koncepciót. A Nemzetközi Iroda és a Versenypolitikai Iroda 5 napon belül válaszol, az eljáró Versenytanács pedig 10 napon belül válaszolhat a koncepcióra.

A koncepció és az arra tett észrevételek nem képezik a vizsgálati anyag részét és nem betekintheők. Az ezeket tartalmazó iratokat külön borítékban, de alsorszám nélkül – irodai iktatószámmal ellátva – helyezik a vizsgálók az iratok közé. Minden, a vizsgálati koncepcióval kapcsolatos irat egy példányát – annak feltüntetésével, hogy kik kapták – meg kell küldeni az Elnökhelyettesi Titkárságra.”

„5.1. Vállalkozások összefonódásának ellenőrzése során az érdemi határozatot a kérelem beérkezésétől, illetve a hiányok pótlásától számított

- a) 45 napon belül kell meghozni, amennyiben
 - a 23. § és 25. § értelmében nem jön létre összefonódás, vagy
 - az összefonódás a 24. § szerinti értéket nem éri el, vagy
 - az engedély a 30. § (2) bekezdése alapján nyilvánvalóan nem tagadható meg

(I. fázisú eljárás);

- b) 120 napon belül kell meghozni minden egyéb esetben (II. fázisú eljárás).”

„5.2.2. Ha a 25. nap előtt hosszabbítást rendelnek el

Indokolt esetben a vizsgáló írásban kérheti a vizsgálati határidő 10-10, összesen legfeljebb 20 nappal történő meghosszabbítását a felügyeletét ellátó elnökhelyettesétől. Kérése tartalmazza a hosszabbítási igény indokát, valamint azt, hogy a hosszabbítás időszakában milyen lépések megtételét tervezi. Rendkívüli esetben 10 napnál nagyobb mértékű hosszabbítás is adható. Meghosszabbítás esetén az elnökhelyettes – a vizsgáló által előkészített és hosszabbítás iránti kérelmét tartalmazó feljegyzéséhez mellékelt – határozattal értesíti az érdekelteket az elintézési határidő 60 nappal történő meghosszabbításáról oly módon, hogy a határozat kelteként a kérelem beérkezésétől, illetve a hiányok pótlásától számított 44. napot jelöli meg. Ebben az esetben a vizsgálati jelentést legkésőbb a 45. napon kell az eljáró Versenytanács elé terjeszteni,

- a) Amennyiben az eljáró Versenytanács egyetért a vizsgálóval abban a tekintetben, hogy az ügy az 5.1. a) pontja alá esik abban az esetben legkésőbb a 105. napon hozza meg az érdemi határozatot.

- b) Amennyiben az eljáró Versenytanács nem ért egyet a vizsgálóval abban a tekintetben, hogy az ügy az 5.1. a) pontja alá esik, abban az esetben erről legkésőbb az 55. napon döntést hoz. Ilyen esetben a vizsgáló az új vizsgálati jelentést legkésőbb a 120. napon terjeszti az eljáró versenytanács elé. Az eljáró versenytanács legkésőbb a 180. napon hozza meg az érdemi határozatot.”

„5.3. A vizsgáló által II. fázisúnak ítélt összefonódás esetén követendő eljárás

A vizsgáló véleménye szerint 5.1. *b)* pont alá eső esetekben a vizsgálónak a vizsgálati koncepciót legkésőbb a kérelem beérkezésétől, illetve a hiányok pótlásától számított 20 napon belül kell elkészítenie, és a Versenytanács elé terjesztenie. A vizsgálati koncepcióra az eljáró versenytanács az előterjesztéstől számított tíz napon belül (az eljárás megindítását követő 30. nap előtt) válaszolhat. A vizsgálati koncepciót meg kell küldeni a Nemzetközi Irodának és a Versenypolitikai Irodáknak is, amelyre azoknak öt napon belül (az eljárás megindítását követő 25. nap előtt) válaszolniuk kell.

A vizsgáló véleménye szerint 5.1. *b)* pont alá eső esetekben a vizsgáló köteles az eljárási határidő meghosszabbítását indítványozni a felügyeletét ellátó elnökhelyettes-től oly módon, hogy a – vizsgáló által előkészített, de a felügyeletét ellátó elnökhelyettes által aláírt – hosszabbítást elrendelő határozat kelteként a kérelem beérkezésétől, illetve a hiányok pótlásától számított 44. nap legyen megjelölve. E határozatot a szakmai iroda titkársága postázza a határozat kelteként megjelölt napon.

a) Amennyiben az ügy az 5.1. *b)* pontja alá esik, úgy a vizsgáló legkésőbb a 80. napon az eljáró Versenytanács elé terjeszti a vizsgálati jelentést, az eljáró Versenytanács pedig legkésőbb a 120. napon hozza meg az érdemi határozatot. Ha a Versenytanács nem válaszol az elé terjesztett koncepcióra vagy az ügy a vizsgáló megítélése szerint az 5.1. *a)* pontja alá esik, a vizsgáló jelentését a 80. napon terjeszti a Versenytanács elé.

b) Amennyiben az eljáró Versenytanács a vizsgálati koncepcióra adott válaszában nem ért egyet a vizsgálóval abban a tekintetben, hogy az ügy az 5.1. *b)* pontja alá esik, a vizsgáló vizsgálati jelentését legkésőbb a 65. napon az eljáró Versenytanács elé terjeszti, az eljáró Versenytanács pedig legkésőbb a 105. napon hoz érdemi határozatot.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. §-ának *b)* pontja szerint az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik a jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálata.

Az Alkotmánybíróság az 52/1993. (X. 7.) AB határozatban kifejtette, hogy akkor, amikor az Alkotmánybíróság a hatáskörébe tartozó ügyeket vizsgálja, figyelembe veszi a Jat. szabályait, amelyek meghatározzák az állami irányítás egyéb jogi eszközeit. Ennek során azonban „nem az aktus elnevezése, hanem a benne foglalt rendelkezések jogi jellege az irányadó” (ABH 1993, 407, 408.).

A Jat. az állami irányítás egyéb jogi eszközei között tartalmaz rendelkezést a miniszter és az országos hatáskörű szerv vezetője által kiadott utasításról. A 49. § (1) bekezdésének értelmében a miniszter és az országos hatáskörű szerv vezetője jogszabályban meghatározott irányítási jogkörében a közvetlen irányítása alá tartozó szervek tevékenységét szabályozó utasítást adhat ki. Az Alkotmánybíróság a 27/1995. (V. 15.) AB határozatban rámutatott arra, hogy a jogalkotás alkotmányosságának részeként az állami irányítás egyéb jogi eszközeire is vonatkozik a jogszabályi hierarchia tiszteletben tartása, az állami irányítás egyéb jogi eszköze nem lehet ellentétes jogszabályokkal. Az Alkotmánybíróság vizsgálata kiterjed erre a kérdésre is (ABH 1995, 129, 135.).

2. A Tpv. 33. §-a szerint a Gazdasági Versenyhivatal központi költségvetési szerv, amely a központi költségvetés szerkezeti rendjében önálló fejezetet alkot. A Gazdasági Versenyhivatal törvényben meghatározott feladatokat lát el. A Tpv. 36. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja szerint a Gazdasági Versenyhivatal elnöke évente beszámol az Országgyűlésnek. A Gazdasági Versenyhivalt a Ksz. 1. §-ának (3) bekezdése az autonóm államigazgatási szervek közé sorolja. A Gazdasági Versenyhivatal tehát olyan sajátos állami szerv, amely a Jat. idézett rendelkezése tekintetében országos hatáskörű szervnek megfelelő jogállással rendelkezik.

A Tpv. 36. §-ának (1) bekezdése értelmében a Gazdasági Versenyhivatal elnöke irányítja a Versenyhivatal tevékenységét, megállapítja annak szervezeti és működési szabályzatát, gyakorolja a munkáltatói jogokat. Már ebben a körben is jelentkezik azonban a Versenytanács különleges helyzete, mert a Versenytanácsnak külön szervezeti és működési szabályzata van, amelyet a Versenyhivatal elnöke jóváhagy, továbbá a Versenytanács elnökének és tagjának kinevezése, illetve felmentése tekintetében a Versenyhivatal elnökének csak javaslattevési joga van. A Tpv. 37. §-a a Versenytanács önállóságát tükröző rendelkezéseket tartalmaz. A Versenytanácsnak a törvényben meghatározott feladatai vannak. A 38. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy a Versenytanács tagja a Gazdasági Versenyhivatal köztisztviselője ugyan, de a versenyfelügyeleti eljárás során csak a törvénynek van alárendelve.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvényt módosító 2000. évi CXXXVIII. törvénynek a 23–24. §-hoz fűzött indokolása kiemelte, hogy a Versenytanács tagjainak a közigazgatásban szokatlan a jogállásuk: a versenyfelügyeleti eljárásban „a bíróihoz hasonló függetlenséget élveznek, csak a törvénynek vannak alárendelve”.

3. Az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. Az 56/1991. (XI. 8.) AB határozat az általános elvi

tételt juttatta kifejezésre, amikor az indokolásban egyebek mellett kimondta: „A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket” (ABH 1991, 454, 456.).

A Gazdasági Versenyhivatal elnökének a Tptv. 38. §-a (2) bekezdésére tekintettel nem volt törvényi felhatalmazása arra, hogy a versenyfelügyeleti eljárás lebonyolítására vonatkozóan a Versenytanács tagjai számára határidők megállapításával kötelezettségeket határozzon meg. Az Ut1. 3.2 pontjának első bekezdése, az 5.2.2 b) pont és az 5.3 pont azonban tartalmaz a Versenytanács tagjaira vonatkozó kötelezettséget. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezek a rendelkezések sértik az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdését. Bár az említett szabályoknak csak egy része tekintetében állapítható meg az alkotmányellenesség, a tartalmi szoros összefüggésre tekintettel az Alkotmánybíróság a rendelkezések egészét megsemmisítette. Az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján a megsemmisített szabályokat a jelen határozatnak a Magyar Közlönyben való közzététele napjától nem lehet alkalmazni.

IV.

Az indítványozó az Ut. I. mellékletének 4.4 és 4.8 pontjában, valamint II. mellékletének 2.2 és 2.3 pontjában foglalt szabályokat is támadta. Ezeket a rendelkezéseket azonban az Ut1. hatályon kívül helyezte. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe csak hatályos jogszabályok vizsgálata tartozik. Hatályon kívül helyezett jogszabály alkotmányosságát az Alkotmánybíróság csak az Alkotmánybíró-ságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. §-a szerinti bírói kezdeményezés, valamint 48. §-a szerinti alkotmányjogi panasz esetében vizsgálja, amikor a jogszabály alkalmazhatósága is eldöntendő kérdés (335/B/1990/13. AB végzés, ABH 1990, 261, 262.). Az indítvány nem tartozik egyik említett esetkörbe sem. Ezért az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 31. §-ának a) pontja alapján az említett pontokban foglalt szabályok alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány tekintetében az Alkotmánybíróság az eljárást megszüntette.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Alkotmánybíróági ügyszám: 6/B/2003.

Utasítás

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

6 /2007. (IK 5.) IRM

utasítása

a befogadó nemzeti támogatás ágazati feladatainak meghatározásáról, a feladatmegoldással kapcsolatos teendőkről

A befogadó nemzeti támogatás egyes kérdéseiről szóló 176/2003. (X. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 8. §-ában foglaltakra figyelemmel, a befogadó nemzeti támogatás (a továbbiakban: BNT) ágazati feladatai meghatározására, azok végrehajtására kiadom az alábbi:

utasítást

1. A jelen utasítás hatálya kiterjed a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságára (a továbbiakban: BVOP), a Határőrség Országos Parancsnokságára (a továbbiakban: HOP), az Országos Rendőr-főkapitányságra (a továbbiakban: ORFK, és alárendelt szervezeteikre, valamint az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Ügyeleti Osztályára (a továbbiakban: Ügyeleti Osztály).

2. A BNT ágazati feladatai végrehajtásának koordinációját az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzata 1/2006. (MK. 94.) IRM utasítás 8. §-ának (2) bekezdése alapján a kabinetfőnök irányítja. A végrehajtás tervezésével, előkészítésével, illetve megszervezésével összefüggő feladatokat az Ügyeleti Osztály hajtja végre. A végrehajtásba a kabinetfőnök a minisztérium érintett szervezeti egységeit szükség szerint vonja be.

3. A R. 6. §-ának (1) bekezdése szerinti Tárcaközi Tervező Bizottságban (a továbbiakban: TTB) a minisztériumot az Ügyeleti Osztály vezetője képviseli.

4. A BNT-ből adódó ágazati feladatokat a Magyar Köztársaság területén elhelyezkedő, átvonuló vagy alkalmazásra kerülő szövetséges fegyveres erők vagy szervezetek részére két vagy többoldalú kötelezettségvállalás alapján nyújtott:

- a) határrendészeti;
- b) szállítmánykísérési;
- c) útvonal-biztosítási;
- d) fokozott közbiztonsági szolgáltatások

biztosításának előkészítése, az igények kielégítésének megszervezése jelentik.

5. ATTB által megfogalmazott, az egyeztetések után konkrétá vált feladatok ismeretében kell megkezdeni a végrehajtás megtervezését, a feltételek biztosítását és a végrehajtást.

6. A szolgáltatások biztosításában a támasztott igények kielégítésében a BVOP, a HOP és az ORFK által kijelölt

- a) büntetés-végrehajtási;
- b) határőr;
- c) rendőr

szervezetek (a továbbiakban: a végrehajtásban érintett szolgáltató szervezetek) vesznek részt.

7. A szolgáltatások biztosításával összefüggő feladatvégrehajtás érdekében:

- a) ki kell jelölni a végrehajtásban érintett szolgáltató szervezeteket;
- b) a kijelölésről tájékoztatni kell a területileg illetékes védelmi bizottságokat;
- c) meg kell határozni az adatszolgáltatók körét, a kötelezettségeket;
- d) ki kell dolgozni az igények fogadásának és továbbításának rendjét a szolgáltatók részére;
- e) összesített adatokat kell szolgáltatni a TTB érintett szerve által kezelt központi adatbázishoz.

8. A végrehajtásban érintett szolgáltató szervezetek gondoskodnak:

- a) az igénybevehető eszközökről, a készletekről és szolgáltatásokról, a kommunikációs és infrastrukturális rendszerekről;
- b) a kezelők vagy üzemeltetők adatairól szóló adatbázis kialakításához szükséges adatszolgáltatásról;
- c) a TTB felkérése alapján, a helyszíni szemlékre szakértők biztosításáról;
- d) az igények fogadása, feldolgozása, az igények és lehetőségek összevetése után a szakterület válaszában megfogalmazásáról;
- e) az igények csoportosításáról és a szakterületen belüli elosztásáról;
- f) az igény kielégítéshez a szabad kapacitások meghatározásáról, pontosításáról;
- g) a tárcának adandó jelentés összeállításáról és továbbításáról;
- h) a TTB által elfogadott BNT Tervezési Módszertani Útmutatóban (a továbbiakban: BNT TMU) meghatározott tervdokumentációk elkészítéséről (a továbbiakban: előírt tervek).

9. A tárcánál megjelölt BNT igények kielégítésével kapcsolatos tervező-előkészítő tevékenységre BNT Tervező Operatív Csoportot (a továbbiakban: TOCS) kell létrehozni.

10. A TOCS feladatai:

- a) a beérkezett igények csoportosítása és szakterületenkénti elosztása;
- b) a rendelkezésre álló kapacitások szakterületenkénti pontosítása;
- c) igény szerinti részvétel a Nemzeti Tárgyaló Csoport és a Nemzeti Koordinációs Iroda munkájában;

d) javaslatétel az intézkedések kiadására;

- e) a beérkezett jelentések feldolgozása;
- f) az igények teljesíthetőségének vizsgálata;
- g) a közös helyszíni szemléken, a szövetséges erőkkal történő egyeztetéseken, a R. 18. §-ának (1) bekezdése szerinti Egyeztetési Nyilatkozat kidolgozásában való részvétel;
- h) a minisztérium feladatainak kialakítása, véglegesítése, rögzítése;
- j) az előírt tervek elkészítése, jóváhagyatása.

11. A TOCS vezetőjét az Ügyeleti Osztály állományából a kabinetfőnök jelöli ki.

12. A TOCS tagjai a BVOP, a HOP és az ORFK kijelölt munkatársai.

13. A TOCS tagjait a BVOP, a HOP és az ORFK vezetői jelölik ki.

14. Az utasítás hatályba lépését követő 15 napon belül az érintett vezetők kijelölik a TOCS tagjait és erről a kabinetfőnököt értesítik.

15. Ez az utasítás a közzétételét követő 8. napon lép hatályba.

Jogszabálymutató

A Magyar Közlönyben

2007. április 1. napjától 2007. április 26. napjáig
közzétett jogszabályok jegyzéke

	szám
2007: XX. tv. a nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről.....	40
2007: XXI. tv. a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi Genfi Egyezményhez csatolt, a nehézfémekről szóló Aarhusban, 1998. június 24-én elfogadott Jegyzőkönyv kihirdetéséről	40
2007: XXII. tv. a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok eljárására és együttműködésére vonatkozó közösségi jogi aktusok végrehajtásához szükséges törvénymódosításokról.....	40
16/2007. (IV. 2.) EüM r. a törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosí-	

tási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról szóló 32/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet módosításáról.....	40	mértékéről szóló 5/2002. (II. 22.) EüM–FVM együttes rendelet módosításáról.....	42
23/2007. (IV. 2.) OKM r. a mozgóképz szakmai és a sajtónyilvántartási hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett számlaszámának módosításáról.....	40	40/2007. (IV. 4.) GKM r. a bérelt járművekkel végzett közúti áruszállítás külön feltételeiről szóló 4/2000. (II. 16.) KHVM rendelet módosításáról.....	42
24/2007. (IV. 2.) OKM r. a közoktatás minőségbiztosításáról és minőségfejlesztéséről szóló 3/2002. (II. 15.) OM rendelet módosításáról .	40	41/2007. (IV. 4.) GKM r. a közúti közlekedéssel kapcsolatos egyes bírságok kivetésének részletes szabályairól és a bírságok felhasználásának rendjéről szóló 45/2005. (VI. 23.) GKM rendelet módosításáról.....	42
25/2007. (IV. 2.) ME h. a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság elnökének megbízásáról.....	40	42/2007. (IV. 4.) GKM r. a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 124/2005. (XII. 29.) GKM rendelet módosításáról.....	42
105/2007. (III. 29.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata.....	40	43/2007. (IV. 4.) GKM r. a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok alapján végzett közlekedési hatósági ellenőrzés részletes szabályairól.....	42
64/2007. (IV. 3.) Korm. r. a száz százalékban állami, illetve helyi önkormányzati tulajdonú közhasznú vagy gazdasági társasági formában működő aktív fekvőbeteg szakellátást biztosító egészségügyi szolgáltatók 2007. évi létszámcsökkentésének költségvetési támogatásáról.....	41	44/2007. (IV. 4.) GKM r. a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet módosításáról.....	42
65/2007. (IV. 3.) Korm. r. az államtitkot vagy szolgálati titkot, illetőleg alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdeket érintő vagy különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések sajátos szabályairól szóló 143/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításáról.....	41	45/2007. (IV. 4.) GKM r. a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet módosításáról.....	42
9/2007. (IV. 3.) ÖTM r. a területek biológiai aktivitásértékének számításáról.....	41	46/2007. (IV. 4.) GKM r. a közúthálózat finanszírozási célokat szolgáló egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályozásáról, valamint az országos közúthálózattal összefüggő feladatok ellátásáról.....	42
12/2007. (MK 41.) SZMM ut. a Szociális és Munkaügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatának kiadásáról szóló 3/2006. (MK 94.) SZMM utasítás módosításáról.....	41	2007: XXV. tv. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról.....	43
2007: XXIII. tv. a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról.....	42	29/2007. (IV. 5.) OGY h. a Kábítószerügyi eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról.....	43
2007: XXIV. tv. egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról.....	42	30/2007. (IV. 5.) OGY h. a „Fogyasztóvédelmi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 12/2007. (III. 7.) OGY határozat, valamint a „Kábítószerügyi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 14/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról.....	43
66/2007. (IV. 4.) Korm. r. a közúti szállítást végző egyes járművek személyzete vezetési és pihenőidejének ellenőrzéséről.....	42	22/2007. (IV. 5.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	43
17/2007. (IV. 4.) EüM–FVM e. r. a növényekben, a növényi termékekben és a felületükön megengedhető növényvédőszer-maradék			

1023/2007. (IV. 5.) Korm. h. a Kormány közép-távú tudomány-, technológia- és innováció-politikai stratégiájáról	43	28/2007. (IV. 11.) ME h. kormányzati főtisztviselői kinevezések megszűnésének megállapításáról.....	45
1024/2007. (IV. 5.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat módosításáról	43	69/2007. (IV. 13.) Korm. r. az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.....	46
66/2007. (IV. 6.) KE h. dr. Molnár Lajos egészségügyi miniszter megbízatása megszűnéséről.....	44	6/2007. (IV. 13.) PM r. a kincstári rendszer működésével kapcsolatos pénzügyi szolgáltatások teljesítésének rendjéről szóló 36/1999. (XII. 27.) PM rendelet módosításáról	46
2/2007. (IV. 6.) ME r. az egészségügyi miniszteri feladatokat ideiglenesen ellátó miniszter megbízásáról	44	15/2007. (IV. 13.) SZMM r. a Munkaerőpiaci Alap képzési alaprészéből felnőttképzési célra nyújtható támogatások részletes szabályairól.....	46
67/2007. (IV. 11.) Korm. r. a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet módosításáról	45	16/2007. (IV. 13.) SZMM r. a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény végrehajtásáról szóló 13/2004. (IV. 27.) OM rendelet módosításáról	46
68/2007. (IV. 11.) Korm. r. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításáról	45	Tárgymutató a 2007. március hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról és közleményekről	46
14/2007. (IV. 11.) SZMM r. a fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről	45	70/2007. (IV. 14.) Korm. r. egyes munkavédelmi tárgyú kormányrendeletek módosításáról .	47
67/2007. (IV. 11.) KE h. kitüntetés adományozásáról	45	71/2007. (IV. 14.) Korm. r. a fás szárú energetikai ültetvényekről	47
1025/2007. (IV. 11.) Korm. h. a „Sikeres Magyarországért” Lakossági Energiatakarékosági Hitelprogram és a Lakossági energiamegtakarítás és a megújuló energiahordozófelhasználás növelés című pályázat együttes meghirdetéséről szóló 1015/2007. (III. 20.) Korm. határozat módosításáról	45	22/2007. (IV. 14.) FVM r. az egyes tengeri puhatestű állatokat érintő egyes betegségek elleni védekezésről szóló 14/2004. (II. 6.) FVM rendelet módosításáról	47
1026/2007. (IV. 11.) Korm. h. a közigazgatási informatikai feladatok kormányzati koordinációjáról	45	10/2007. (IV. 14.) ÖTM r. az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról	47
26/2007. (IV. 11.) ME h. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Apostoli Szentsek által 1997. június 20-án aláírt Megállapodás egyes kérdései végrehajtásának áttekintésére létrejövő bizottságban kormányzati képviselő megbízásának visszavonásáról, illetve új képviselő delegálásáról.....	45	1027/2007. (IV. 14.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1085/2004. (VIII. 27.) Korm. határozat módosításáról	47
27/2007. (IV. 11.) ME h. az Egészségbiztosítási Felügyelet Felügyeleti Tanácsa tagjainak kinevezéséről.....	45	106/2007. (IV. 11.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47
		107/2007. (IV. 11.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47
		72/2007. (IV. 17.) Korm. r. a környezetvédelmi és vízügyi hatósági eljárás során felmerülő egyéb eljárási költségekről.....	48
		73/2007. (IV. 17.) Korm. r. az átállási költségek meghatározásának és kezelésének részletes	

szabályairól szóló 183/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.....	48	(SzMGSz) 2006. évi módosításainak és kiegészítéseinek kihirdetéséről	49/I-II
74/2007. (IV. 17.) Korm. r. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok költségvetése tervezésének, pénzellátásának, előirányzat-felhasználásának, kincstári gazdálkodásának és nyilvántartásának egyes szabályairól szóló 32/2004. (III. 2.) Korm. rendelet módosításáról.....	48	77/2007. (IV. 19.) Korm. r. az Európai Közösség és tagállamai, valamint a Koreai Köztársaság között a polgári globális navigációs műholdrendszerről (GNSS) szóló Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről.....	49/I
75/2007. (IV. 17.) Korm. r. az Állami Foglalkoztatási Szolgálatról szóló 291/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.....	48	20/2007. (IV. 19.) EüM r. az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvénynek a szerv- és szövetátültetésre, valamint -tárolásra és egyes kórszövettani vizsgálatokra vonatkozó rendelkezései végrehajtásáról szóló 18/1998. (XII. 27.) EüM rendelet, továbbá az emberi reprodukcióra irányuló különleges eljárások végzésére vonatkozó, valamint az ivarsejtekkel és embriókkal való rendelkezésre és azok fagyasztva tárolására vonatkozó részletes szabályokról szóló 30/1998. (VI. 24.) NM rendelet módosításáról	49/I
18/2007. (IV. 17.) EüM r. az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személyek alap- és működési nyilvántartásáról, valamint a működési nyilvántartásban nem szereplő személyek tevékenységének engedélyezéséről.....	48	31/2007. (IV. 19.) OGY h. az Új Magyarország Fejlesztési Terv végrehajtását felügyelő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 56/2006. (XII. 20.) OGY határozat módosításáról	49/I
19/2007. (IV. 17.) EüM r. a klinikai sugárfizikus egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítés megszerzéséről.....	48	32/2007. (IV. 19.) OGY h. a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 95. ülészakán elfogadott, a munkavédelemről szóló 187. számú Keretegyezményről és a munkavédelemről szóló 197. számú Ajánlásról, valamint a munkaviszonyról szóló 198. számú Ajánlásról szóló beszámoló elfogadásáról.....	49/I
23/2007. (IV. 17.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól.....	48	33/2007. (IV. 19.) OGY h. a Hungária Televízió Közalapítvány működésének 2004. január 1-jétől 2004. december 31-ig terjedő időszakáról szóló beszámoló elfogadásáról	49/I
24/2007. (IV. 17.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások esetében a kedvezőtlen adottságú területek és az azokhoz tartozó települések megállapításáról	48	34/2007. (IV. 19.) OGY h. a Hungária Televízió Közalapítvány működésének 2005. január 1-jétől 2005. december 31-ig terjedő időszakáról szóló beszámoló elfogadásáról	49/I
25/2007. (IV. 17.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatások részletes szabályairól.....	48	23/2007. (IV. 19.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	49/I
26/2007. (IV. 17.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	48	24/2007. (IV. 19.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	49/I
27/2007. (IV. 17.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az állattartó telepek korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	48	13/2007. (IV. 19.) KüM h. a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a bűnüldöző szervek határokön átnyúló együttműködéséről szóló, Brdóban, 2006. október 25-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló	
47/2007. (IV. 17.) GKM r. a hazai közutakon használható elektronikus útdíjszedő rendszerekről.....	48		
76/2007. (IV. 19.) Korm. r. a Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás			

2006. évi CVIII. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről.....	49/I	78/2007. (IV. 24.) Korm. r. a környezeti alapnyilvántartásról	51/I
2007: XXVI. tv. az államot megillető szavazatelsőbbbségi részvény jogintézményének megszüntetéséről és egyes törvényeknek a megszüntetéssel összefüggő módosításáról	50	79/2007. (IV. 24.) Korm. r. a tűzvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervezetekről és a tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályairól	51/I
2007: XXVII. tv. a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról	50	13/2007. (IV. 24.) MeHVM r. a Miniszterelnökség fejezetnél a hazai nemzeti és etnikai kisebbségek, valamint a határon túli magyarok támogatásával kapcsolatos fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól .	51/I
2007: XXVIII. tv. az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank létrehozásáról szóló Megállapodást módosító, a Bank Kormányzótanácsa által 2004. január 30-án meghozott, és a tagállamok által elfogadott 90. számú határozat kihirdetéséről.....	50	31/2007. (IV. 24.) FVM r. a felszámolás alatt lévő Pápai Hús Zrt. kiegyenlítettlen követeléssel rendelkező élőállat beszállítóinak de minimis állami támogatásáról	51/I
28/2007. (IV. 20.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS) 2007. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről.....	50	25/2007. (IV. 24.) OKM r. a kulturális szakemberek szervezett képzési rendszeréről, követelményeiről és a képzés finanszírozásáról szóló 1/2000. (I. 14.) NKÖM rendelet módosításáról	51/I
29/2007. (IV. 20.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatásokhoz (SAPS) kapcsolódó 2007. évi kiegészítő nemzeti támogatások (top up) igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről	50	11/2007. (IV. 24.) ÖTM r. a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről	51/I
30/2007. (IV. 20.) FVM r. a Magyar Méhészeti Nemzeti Program alapján 2006/2007. évi végrehajtási időszakban nyújtható méhészeti támogatások igénybevételének részletes szabályairól szóló 81/2006. (XI. 24.) FVM rendelet módosításáról	50	7/2007. (IV. 24.) PM-ÖTM e. r. a helyi önkormányzatokat és a többcélú kistérségi társulásokat 2007. évben egyes központi költségvetési kapcsolatokról megillető forrásokról szóló 1/2007. (I. 30.) PM-ÖTM együttes rendelet módosításáról	51/I–II
20/2007. (IV. 20.) IRM r. a költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról szóló 2/1968. (I. 24.) IM rendelet módosításáról	50	69/2007. (IV. 24.) KE h. államtitkár felmentéséről.....	51/I
16/2007. (IV. 20.) KvVM r. a Tardi-legelő természetvédelmi terület létesítéséről	50	70/2007. (IV. 24.) KE h. egészségügyi miniszter kinevezéséről	51/I
25/2007. (IV. 20.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	50	71/2007. (IV. 24.) KE h. egyetemi tanári kinevezésekről	51/I
68/2007. (IV. 20.) KE h. bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	50	108/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I
Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium által „A közterületen elkövetett jogsértések visszaszorítására készített programok megvalósításának támogatására” és „Az illegális migráció visszaszorítása és kezelése érdekében végzett tevékenység támogatására” címen kiírt pályázatok nyerteseinek listája	50	109/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I
		110/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I
		111/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I
		112/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I

113/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I	kijelöléséről szóló 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	52
114/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I	87/2007. (IV. 25.) Korm. r. az egészségügyi struktúraváltásból fakadó önkormányzati kötelezettségek támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól	52
115/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I		
116/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I	32/2007. (IV. 25.) FVM r. a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló, az Európai Unió környezetvédelmi, állatjóléti és -hygiéniai előírásainak való megfeleléshez nyújtott támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló 139/2004. (IX. 24.) FVM rendelet módosításáról	52
117/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I		
118/2007. (IV. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	51/I		
2007: XXIX. tv. egyes környezetvédelmi tárgyú törvények környezeti felelősséggel összefüggő módosításáról	52		
80/2007. (IV. 25.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszterek Kabinetje között a gazdasági együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről	52	12/2007. (IV. 25.) ÖTM r. a tüzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról	52
81/2007. (IV. 25.) Korm. r. a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről szóló 27/2006. (II. 7.) Korm. rendelet módosításáról	52	35/2007. (IV. 25.) OGY h. az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról	52
82/2007. (IV. 25.) Korm. r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, az Európai Halászati Alapból, valamint az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból támogatott programok és intézkedések pénzügyi, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról, lebonyolításának rendjéről	52	26/2007. (IV. 25.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	52
83/2007. (IV. 25.) Korm. r. a számhordozhatóság szabályairól szóló 46/2004. (III. 18.) Korm. rendelet, az elektronikus hírközlési hálózatok azonosítóinak nemzeti felosztási tervéről szóló 164/2005. (VIII. 16.) Korm. rendelet és az elektronikus hírközlő hálózatok azonosítóival kapcsolatos gazdálkodás rendjéről szóló 184/2005. (IX. 13.) Korm. rendelet módosításáról	52	88/2007. (IV. 26.) Korm. r. a doppingellenes tevékenység szabályairól szóló 55/2004. (III. 31.) Korm. rendelet módosításáról	53
84/2007. (IV. 25.) Korm. r. a Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszer és a kapcsolódó rendszerek biztonsági követelményeiről	52	89/2007. (IV. 26.) Korm. r. a budapesti 4-es metróvonal Kelenföldi pályaudvar-Bosnyák tér közötti szakasza megvalósításával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról	53
85/2007. (IV. 25.) Korm. r. a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről	52	90/2007. (IV. 26.) Korm. r. a környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről	53
86/2007. (IV. 25.) Korm. r. a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek		91/2007. (IV. 26.) Korm. r. a természetben okozott károsodás mértékének megállapításáról, valamint a kármentesítés szabályairól	53
		92/2007. (IV. 26.) Korm. r. a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet módosításáról	53
		93/2007. (IV. 26.) Korm. r. a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól szóló 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet módosításáról	53

- 33/2007. (IV. 26.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból az energetikai célból termesztett növények termesztéséhez nyújtható kiegészítő támogatás igénybevételeinek feltételeiről 53
- 48/2007. (IV. 26.) GKM r. a belső közforgalmú menetrend szerinti vasúti személyszállítás és helyközi (távolsági) autóbussz-közlekedés, valamint a nevelési-oktatási intézmények által rendelt belső autóbussz különjáratok legmagasabb díjairól 53
- 49/2007. (IV. 26.) GKM–EüM–IRM–MeHVM–PM e. r. a kábítószer-prekursorokkal kapcsolatos hatósági feladatok ellátásához szükséges tárolandó adatok köréről és az adatokhoz való hozzáférés rendjéről 53
- 50/2007. (IV. 26.) GKM–PM e. r. a vasúti közlekedési tevékenységek vasúti társaságon belüli számviteli elkülönítéséről 53
- 13/2007. (MK 53.) KvVM ut. a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatának módosításáról 53
- 4/2007. (MK 53.) MSZH közl. az Innoforum 2007 XV. Hazai Szellemi Termék Börzén bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről, illetve kiállítási elsőbbségéről 53

rendőr dandártábornokká kinevezte

dr. Andréko János r. ezredest, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjét,

dr. Garamvölgyi László r. ezredest, az Országos Rendőr-főkapitányság Szóvivő Iroda vezetőjét,

dr. Kincses Ildikó r. ezredest, az Országos Rendőr-főkapitányság főosztályvezetőjét,

dr. Tóth Gábor r. ezredest, a Budapesti Rendőr-főkapitányság bünyügyi főkapitány-helyettesét;

nyugállományú rendőr dandártábornokká kinevezte

dr. Rózsa András nyugállományú r. ezredest, a Nemzeti Kulturális Örökség Védelmi Kht. ügyvezető-igazgatóját,

dr. Török László nyugalmazott r. ezredest, a Budapesti Rendőr-főkapitányság XIII. kerületi Rendőrkapitányság volt vezetőjét.

A Magyar Köztársaság igazságügyi és rendészeti minisztere a Rendőrség Napja április 24-e alkalmából magas színvonalú szakmai munkájuk elismeréséül

Szent György érdemjelet

adományozott

dr. Hajdú Antal r. ezredesnek, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság rendőrfőkapitány-helyettesének, bünyügyi igazgatójának,

Lasancz Zoltán r. alezredesnek, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Sárbogárdi Rendőrkapitányság kapitány-vezetőjének,

Nagy János r. alezredesnek, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Sárospataki Rendőrkapitányság kapitány-vezetőjének,

Perlaki Attila Károly r. ezredesnek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. kerületi Rendőrkapitányság kapitány-vezetőjének,

dr. Scher József r. alezredesnek, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Tapolcai Rendőrkapitányság kapitány-vezetőjének,

Szűrös Zoltán r. alezredesnek, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat Repülőtéri Biztonsági Szolgálat alosztályvezetőjének;

Bátorság érdemjelet

adományozott

Balogh László r. őrnagynak, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság Siklói Rendőrkapitányság osztályvezetőjének,

Baranyi Béla r. főörzszászlósnak, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat Bevetési Parancsnokság szolgálatparancsnokának,

Szervezeti hírek

Kitüntetések

A Magyar Köztársaság Elnöke – az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére – a Rendőrség Napja április 24-e alkalmából

nyugalmazott rendőr altábornaggyá kinevezte

dr. Barna Sándor nyugalmazott r. vezérőrnagyot, a Fővárosi Közterület-felügyelet igazgatóját;

nyugalmazott rendőr vezérőrnaggyá kinevezte

dr. Horváth József nyugalmazott r. dandártábornokot, az Országos Rendőr-főkapitányság Titkársági Főosztályának vezetőjét,

dr. Sárkány István nyugalmazott r. dandártábornokot, a Rendőrtisztviselői Főiskola rektorát;

Halász Gyula r. törzsszászlósnak, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Dunaújvárosi Rendőrkapitányság járőr-vezetőjének,

Kelemen József r. őrmesternek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság XXI. kerületi Rendőrkapitányság járőr-vezetőjének,

Körmöndi István r. főtörzsőrmesternek, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság Tatai Rendőrkapitányság járőr-vezetőjének,

Németh Béla r. főtörzsőrmesternek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság XXI. kerületi Rendőrkapitányság járőr-vezetőjének,

Szántó István r. törzsszászlósnak, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Szervek szolgálat-irányító parancsnokának;

„Az Év Rendőre” Miniszteri díjat

adományozott

közrendvédelmi kategóriában

Szabó István r. főtörzsszászlósnak, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság Nyíregyházi Rendőrkapitányság körzeti megbízottjának,

közlekedési kategóriában

Komlós Antal r. főtörzsszászlósnak, a Rendészeti Biztonsági Szolgálati Autópálya Rendőrség járőr-vezetőjének,

bűnügyi kategóriában

Balogh Ádám r. alezredesnek, a Nemzeti Nyomozó Iroda kiemelt főnyomozójának,

vezetői kategóriában

dr. Cserép Attila r. ezredesnek, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság Pécsi Rendőrkapitányság kapitány-vezetőjének,

köztársasági őrezred kategóriában

Decsi István r. ezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Köztársasági Őrezred alosztály-vezetőjének;

sonon kívül előléptette ezredessé

Berki Antal r. alezredesnek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság főosztály-vezetőjét,

Csurka László r. alezredesnek, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság rendőrfőkapitány-helyettesét, közbiztonsági igazgatót,

Hudák Pál r. alezredesnek, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság főkapitány-helyettesét, közbiztonsági igazgatót,

Majoros Zoltán r. alezredesnek, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat Bevetési Parancsnokság műveletirányítóját,

Pausz Ferenc r. alezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóság osztály-vezetőjét,

dr. Somssich Gabriella r. alezredesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztály-vezetőjét;

sonon kívül előléptette alezredessé

Bodnár Zoltán r. őrnagyot, a Miskolci Rendészeti Szak-
középiskola kiemelt főtanárát;

sonon kívül előléptette őrnaggyá

Barta László r. századost, a Jász-Nagykun-Szolnok Me-
gyei Rendőr-főkapitányság Jászberényi Rendőrkapitány-
ság alosztály-vezetőjét,

Varga Balázs r. századost, az Országos Rendőr-főkapi-
tányság Oktatási Igazgatóság osztály-vezetőjét, igazgató-
helyettesét;

sonon kívül előléptette századossá

Genye Gábor r. főhadnagyot, a Tolna Megyei Rendőr-
főkapitányság Paksi Rendőrkapitányság fővizsgálóját,

Grosch Tamás r. főhadnagyot, a Nógrád Megyei Rend-
őr-főkapitányság Közbiztonsági Szervek alosztály-vezető-
helyettesét;

sonon kívül előléptette zászlóssá

Balázs Zoltán r. főtörzsőrmestert, a Baranya Megyei
Rendőr-főkapitányság Pécsi Rendőrkapitányság fogdaőrét,

Bihari László r. főtörzsőrmestert, a Somogy Megyei
Rendőr-főkapitányság Barcsi Rendőrkapitányság objek-
tumőrét,

Gavalecz Attila r. főtörzsőrmestert, a Pest Megyei
Rendőr-főkapitányság Monori Rendőrkapitányság vizs-
gálóját,

Harkai Péter r. főtörzsőrmestert, a Csongrád Megyei
Rendőr-főkapitányság Kisteleki Rendőrkapitányság járőrét,

Mozsolicz László r. főtörzsőrmestert, a Vas Megyei
Rendőr-főkapitányság Vasvári Rendőrkapitányság jár-
őrét;

rendőrségi főtanácsosi címet

adományozott

András István r. alezredesnek, a Bács-Kiskun Megyei
Rendőr-főkapitányság Bajai Rendőrkapitányság kapitány-
sá-vezetőjének,

dr. Balogh János r. őrnagynak, az Igazságügyi és Ren-
dészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

dr. Boros Gábor r. alezredesnek, az Igazságügyi és Ren-
dészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

dr. Diószegi Gábor r. alezredesnek, az Igazságügyi és
Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

Farkas József r. ezredesnek, a Borsod-Abaúj- Zemplén
Megyei Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Szervek fő-
kapitány-helyettesének, közbiztonsági igazgatónak,

dr. Fehér Katalin r. alezredesnek, az Országos Rend-
őr-főkapitányság titkárság-vezetőjének,

Grúber Sándor r. alezredesnek, a Veszprém Megyei
Rendőr-főkapitányság Balatonalmádi Rendőrkapitányság
kapitányság-vezetőjének,

Györi Tibor r. alezredesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

Mándi József r. alezredesnek, az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola szakcsoportvezetőjének,

dr. Márton István r. alezredesnek, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Makói Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

dr. Ormosy Attila r. ezredesnek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság IX. kerületi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Papp Csaba r. ezredesnek, a Nemzeti Nyomozó Iroda főosztályvezetőjének,

Simon Ferenc r. ezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság főosztályvezetőjének,

Szendrői Barnabás r. alezredesnek, a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság Körmendi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

dr. Tamasi Mária r. őrnagynak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

Turóczy Bálint r. alezredesnek, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság Dorogi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének;

rendőrségi tanácsosi címet

adományozott

dr. Angyal Miklós r. alezredesnek, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének,

dr. Dragon Sándor r. alezredesnek, a Nemzetközi Oktatási Központ kiemelt főreferensének, titkárságvezetőnek,

dr. Kurucz Sándor r. alezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság kiemelt főelőadójának,

dr. Markó Attila r. alezredesnek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. kerületi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Máté Dezső r. alezredesnek, a Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének,

dr. Ménkü Szilvia r. alezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság kiemelt főreferensének,

Nagy Zsolt r. alezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Köztársasági Örezred osztályvezetőjének,

Pigler István r. alezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Biztonsági Szolgálat osztályvezetőjének,

dr. Sós Kornél r. alezredesnek, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének,

Sashalmi Zoltán r. őrnagynak, a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének;

Óra emléktárgyat

adományozott

Hegedűs Tamás r. főörzszászlósnak, a Budapesti Rendőr-főkapitányság járőrvezetőjének,

Verebélyi Zolt r. főörzszászlósnak, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozójának;

Aranygyűrű emléktárgyat

adományozott

Bakos András r. főörzszászlósnak, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Gyöngyösi Rendőrkapitányság körzeti megbízottjának,

Borsos József r. zászlósnak, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Nagykáta Rendőrkapitányság körzeti megbízottjának,

Bódog Zoltán r. századosnak, a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság kiemelt főnyomozójának,

Jakab István r. törzszászlósnak, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Győri Rendőrkapitányság körzeti megbízottjának,

Kisházi Lászlóné közalkalmazottnak, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság csoportvezetőjének;

Dísztör emléktárgyat

adományozott

Fidrus István r. főörzszászlósnak, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság járőrvezetőjének,

Major István r. törzszászlósnak, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Vértesboglári Rendőrkapitányság körzeti megbízottjának,

Polovitzer Zoltán r. törzszászlósnak, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat járőrvezetőjének,

Dér Attila r. zászlósnak, a Nemzeti Nyomozó Iroda csoportvezetőjének,

Horváth Márton r. főörzszórmesternek, az Országos Rendőr-főkapitányság Köztársasági Örezred helyszínbiztosítójának;

Zsolnay készlet emléktárgyat

adományozott

Behina Lászlóné közalkalmazottnak, az Országos Rendőr-főkapitányság előadójának,

Böle Beáta r. főörzszászlósnak, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság Tatabányai Rendőrkapitányság megbízott alosztályvezetőjének;

Miniszteri dicséretben és jutalomban

részesíti

dr. Gyurosovics József László r. dandártábornokot, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság főkapitányát,

Hágen István r. főörzszászlóst, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Egri Rendőrkapitányság körzeti megbízottját,

Kamondi Józsefné közalkalmazottat, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság titkárnőjét,

dr. Kökényesi Antal r. vezérőrnagyot, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság főkapitányát,

Lukács Norbert r. főörzszórmestert, a Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. kerületi Rendőrkapitányság körzeti megbízottját,

Marsi Pál r. ezredest, az Országos Rendőr-főkapitányság Oktatási Igazgatóság igazgatóját,

Németh Sándor r. főtörzssászlóst, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Kapuvári Rendőrkapitányság nyomozóját,

Papp Károly köztisztviselőt, az Országos Rendőr-főkapitányság Gazdasági Ellátó Igazgatósági igazgatóját,

Papp Károly r. dandártábornokot, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság főkapitányát,

Rómer Zoltán r. főtörzssászlóst, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság Szolnoki Rendőrkapitányság megbízott alosztályvezető-helyettesét,

Salacz Ildikó r. századost, az Országos Rendőr-főkapitányság kiemelt főelőadóját,

Simon Gabriella köztisztviselőt, az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzeti Nyomozó Iroda osztályvezetőjét,

dr. Sóti Kálmán r. ezredest, az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola igazgatóját,

Szabó Jenő r. ezredest, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság főkapitány-helyettesét, bűnügyi igazgatót,

dr. Tisza Miklós r. alezredest, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjét;

előléptette nyugállományú ezredessé

Kövesdi István nyugállományú r. alezredest,
Tóth Sándor nyugállományú r. alezredest,
Vasas László nyugállományú r. alezredest,
Stipkovits Mihály nyugállományú r. alezredest,
Gáll Árpád nyugállományú r. alezredest,
dr. Magyar Pál nyugállományú r. alezredest;

oron kívül előléptette
 nyugállományú rendőr alezredessé

Balog Tiborné nyugállományú r. őrnagyot,
Baranyai László nyugállományú r. őrnagyot,
Berta József nyugállományú r. őrnagyot,
Harda Zoltán nyugállományú r. őrnagyot,
Iglói Dorottya nyugállományú r. őrnagyot,
Kalocsai József nyugállományú r. őrnagyot,
dr. Kalo Józsefné nyugállományú r. őrnagyot,
Kasza József nyugállományú r. őrnagyot,
Kecskés János nyugállományú r. őrnagyot,
Lajtos Ferenc nyugállományú r. őrnagyot,
Lökös István nyugállományú r. őrnagyot,
Molnár Sándor nyugállományú r. őrnagyot,
Otyehel István nyugállományú r. őrnagyot,
Pethő Sándor nyugállományú r. őrnagyot,
Rácz László nyugállományú r. őrnagyot,
Szailer József nyugállományú r. őrnagyot,
Szegedi Miklós nyugállományú r. őrnagyot,
Szűcs Gyula nyugállományú r. őrnagyot,
Spitzer Béla nyugállományú r. őrnagyot,
Tasnádi Imre nyugállományú r. őrnagyot,
Tóth Gábor nyugállományú r. őrnagyot;

oron kívül előléptette
 nyugállományú rendőr őrnaggyá

Balogh László nyugállományú r. századost,
Bíró János nyugállományú r. századost,
Fekete László nyugállományú r. századost,
Gál Zoltán nyugállományú r. századost,
Horváth Kálmán nyugállományú r. századost,
Kovács Mihály nyugállományú r. századost,
Késmárki Béláné nyugállományú r. századost,
Meller Árpád nyugállományú r. századost,
Molnár János nyugállományú r. századost,
Sebesta Sándor nyugállományú r. századost,
Seres György nyugállományú r. századost,
Szikszi Sándor nyugállományú r. századost;

oron kívül előléptette
 nyugállományú rendőr századossá

Bernáth József nyugállományú r. főhadnagyot,
Csesznák Sándor nyugállományú r. főhadnagyot,
Polányi Tamás nyugállományú r. főhadnagyot,
Vank Erzsébet nyugállományú r. főhadnagyot;

oron kívül előléptette
 nyugállományú rendőr főhadnaggyá

Duna Pál nyugállományú r. hadnagyot,
Kovács Antal nyugállományú r. hadnagyot,
Kovács Gyula nyugállományú r. hadnagyot,
Wittmann József nyugállományú r. hadnagyot.

Kinevezések

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

Gergelyné Laczkó Rita igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-tanácsost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Külügyi Osztályán osztályvezetői feladatok ellátásával osztályvezetőnek megbízta,

a kabinetfőnök

Glaser Katalin budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Cégszolgálatára határozatlan időre próbaidő kikötésével főelőadónak,

Vadász Éva budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Külügyi Osztályára határozatlan időre próbaidő kikötésével tanácsosnak

kinevezte,

az európai uniós és büntetőjogi szakállamtitkár

dr. Rácz Margit budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Főosz-

tály Strasbourgi Bírósági Képviselési Osztályára határozott időre főtanácsosnak

kinevezte,

a közjogi szakállamtitkár

dr. Simon Ákos igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsosnak szakmai tanácsadói címet

adományozott,

a rendészeti szakállamtitkár

dr. Alics Andrea igazságügyi és rendészeti minisztériumi főtanácsosnak szakmai tanácsadói címet

adományozott.

Közszolgálati jogviszony megszűnések

Közszolgálati jogviszonya megszűnt

közös megegyezéssel

Patat Zsófia igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsosnak;

felmentéssel

dr. Keller József Központi Gazdasági Főigazgatóság főigazgatójának,

dr. Maurer Adél Borbála igazságügyi és rendészeti minisztériumi osztályvezetőnek.

Pályázati felhívások

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Oktatási Főigazgatóság főigazgatójának pályázati felhívása rendészeti szakvizsga-bizottsági tagságra

Az IRM Oktatási Főigazgatóság főigazgatója *A rendészeti szakvizsgáról, a rendészeti vezetővé képzésről és a rendészeti mestervezetővé képzésről szóló 14/2006. (BK 7.) BM utasítás* 7. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján pályázatot hirdet

rendészeti szakvizsga-bizottsági tagságra.

A RENDÉSZETI SZAKVIZSGA BIZOTTSÁG FELÉPÍTÉSE, FŐBB FELADATAI

A Rendészeti Szakvizsga Bizottság (a továbbiakban: RSZB) egy fő elnökből és kilenc albizottságból áll, melyeket egy-egy albizottsági elnök vezet.

Az albizottságok az alábbiak:

- Közigazgatási és integrált rendészeti albizottság (*közigazgatási és integrált rendészeti vezetési ismeretek kötelező vizsgatárgy*);
- Egészségügyi-pszichológiai albizottság (*rendvédelmi szervek egészségügyi-pszichológiai igazgatása szabadon választható vizsgatárgy*);
- Gazdasági-pénzügyi albizottság (*rendvédelmi szervek gazdasági-pénzügyi igazgatása szabadon választható vizsgatárgy*);
- Határőrségi albizottság (*határőrségi igazgatás szabadon választható vizsgatárgy*);
- Hivatali igazgatási albizottság (*rendvédelmi szervek hivatali igazgatása szabadon választható vizsgatárgy*);
- Humánigazgatási albizottság (*rendvédelmi szervek humánigazgatása szabadon választható vizsgatárgy*);
- Katasztrófavédelmi-tűzvédelmi albizottság (*katasztrófavédelmi-tűzvédelmi igazgatás szabadon választható vizsgatárgy*);
- Műszaki-technikai-informatikai albizottság (*rendvédelmi szervek műszaki-technikai-informatikai igazgatása szabadon választható vizsgatárgy*);
- Rendőrségi albizottság (*rendőrségi igazgatás szabadon választható vizsgatárgy*).

Az albizottságok javasolt létszáma 8–16 fő, kivéve a Rendőrségi albizottságot (16–24 fő), valamint a Közigazgatási és integrált rendészeti albizottságot (24–30 fő).

Az albizottságok tagjainak főbb feladatai a következők:

- az albizottsághoz tartozó vizsgatárgy vizsgakövetelményrendszerének korszerűsítése, aktualizálása;
- megbízás alapján közreműködés az egyes vizsgatárgyak tansegédleteinek megírásában;
- felkérésre vizsgabizottsági tagként, elnökként részvétel a szakvizsgáztatásban;
- részvétel az albizottsági, a rendészeti szakvizsga-bizottsági értekezleteken, módszertani felkészítéseken.

Az albizottságok és az RSZB elnökségének feladatai részletesebben a fent hivatkozott utasítás 8–9. §-ában tanulmányozhatók.

A PÁLYÁZAT HATÁLYA, BEKÜLDÉSÉNEK HATÁRIDEJE, CÍME

A pályázati kiírás nem egy alkalomra szól, a pályázati kérelmeket folyamatosan lehet beküldeni. **A sikeres pályázók felkérése, megbízása 2013. február 10-ig tart.**

A pályázatokat személyesen lehet benyújtani, vagy futárpostával, illetve postai úton lehet beküldeni a **Rendészeti Szakvizsga Bizottság Titkárságának címére:**

IRM Rendészeti és Bünmegelőzési Intézet
Rendészeti Szakvizsga Bizottság Titkársága
2094 Nagykovácsi, Nagykovácsi út 3. sz. I. emelet 113. és 114. szoba

Beküldési határidő: a Rendészeti Szakvizsga Bizottság Titkársága **a bírálóbizottság ülése előtt öt munkanappal** beérkezett pályázatokat készíti elő döntésre. (Abban az esetben, ha a bírálóbizottság ülésének jelen kiírásban megadott időpontja munkaszüneti vagy ünnepnapra esik, akkor a 15-ét követő első munkanaptól visszszámított öt munkanap a beküldési határidő.) A határidőn túl beérkezett pályázatok csak a bírálóbizottság következő ülésén kerülnek sorra.

A bírálóbizottság az alábbi időpontokban dönt a beérkezett pályázati kérelmek ügyében:

1. forduló:	2007. december 15.
2. forduló:	2008. június 15.
3. forduló:	2008. december 15.
4. forduló:	2009. június 15.
5. forduló:	2009. december 15.
6. forduló:	2010. június 15.
7. forduló:	2010. december 15.
8. forduló:	2011. június 15.

A PÁLYÁZATON VALÓ RÉSZTVETEL FELTÉTELEI, A PÁLYÁZATI ANYAG

A pályázaton azok

– a rendőr, határőr, polgári védelmi és tűzoltó hivatásos állományú (nyugállományú) főtisztek, tábormokok, vezetők vehetnek részt, akik beosztásuknál fogva mentesülnek a rendészeti szakvizsga letétele alól, illetve rendészeti szakvizsgával rendelkeznek. (Nyugállományúak esetében a nyugállományba vonulás időpontjában betöltött beosztást kell figyelembe venni.);

– a köztisztviselők is részt vehetnek, akik az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, valamint az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium hivatali szervezetében a rendészeti szervek tevékenységével, felügyeletével kapcsolatos vezetői megbízással és közigazgatási szakvizsgával rendelkeznek, vagy annak letétele alól mentesülnek.

A pályázaton való részvétel feltételei:

- a pályázó által választott (albizottságnak) vizsgatárgynak megfelelő
 - = szakirányú felsőfokú iskolai végzettség,
 - = legalább öt év szakirányú szakmai gyakorlat;
- a pályázó munkáltatói jogkörrel rendelkező vezetőjének hozzájárulása a pályázaton való részvételhez.

A pályázati anyagot egy példányban kell beküldeni, és az alábbi dokumentumokat kell tartalmaznia:

- a pályázati kiíráshoz mellékel **Pályázati lapot**, hiánytalanul kitöltve;
- részletes szakmai önéletrajzot és – amennyiben van – szakmai publikációs jegyzéket;
- felsőfokú iskolai végzettséget, tudományos fokozatot igazoló oklevél/oklevelek másolatát;
- jogi szakvizsga, közigazgatási szakvizsga, rendészeti szakvizsga-bizonyítvány másolatát, amennyiben rendelkezik a pályázó ilyen dokumentummal;
- munkáltatói igazolást szolgálati/munkaviszony, munkakapcsolat fennállásáról, továbbá szakirányú szakmai gyakorlatról.

A pályázó egy pályázati anyaggal két albizottságba nyújthatja be kérelmét, de csak egy albizottságba nyerhet felvételt.

A PÁLYÁZATOK ELBÍRÁLÁSA

A pályázatokat az IRM Oktatási Főigazgatóság főigazgatójának elnökletével működő és az általa felkért tagokból álló bírálóbizottság bírálja el.

A bírálóbizottság **mérlegelés nélkül elutasítja** a pályázatot, ha

- a pályázó nem felel meg a kiírásban szereplő feltételeknek;
- a pályázati anyag hiányos.

A bírálóbizottság **elutasíthatja** a pályázatokat abban az esetben, ha

- a pályázóval szemben szakmai kifogás(ok) merül(nek) fel;
- az albizottságok létszámigényét meghaladó pályázati kérelem érkezik be, és ezeket a kérelmeket rangsorolva a jelölt a létszámkeretből kiszorul.

A bírálóbizottság a rangsorolásnál **előnyben részesíti** azokat a pályázókat, akik

- az RSZB-ben tagok, tisztségviselők voltak és munkájukkal az RSZB elnöksége elégedett volt;
- tudományos fokozatúak;
- jogi, közigazgatási szakvizsgával rendelkeznek;
- a szakirányú felsőfokú iskolai végzettség mellett igazolt felsőoktatási gyakorlattal, pedagógus képzettséggel és gyakorlattal vagy előadói, illetve vizsgáztatási gyakorlattal bírnak;
- vezetői beosztásban dolgoznak;
- a rendvédelmi szervek országos parancsnokságain teljesítenek szolgálatot;
- nyugdíjas pályázóként (munka)viszonnal, munkakapcsolattal rendelkeznek a rendőrség, a határőrség, a katasztrófavédelem és az önkormányzati tűzoltóság valamely szervével.

Az IRM Oktatási Főigazgatóság főigazgatója a sikeresen pályázók közül tesz javaslatot az RSZB elnökének, illetve az albizottságok elnökeinek személyére.

Az RSZB tagjait és tisztségviselőit az igazságügyi és rendészeti miniszter kéri fel feladataik ellátására. A felkért személyek RSZB-tagságot igazoló és rendészeti szakvizsgáztatásra jogosító igazolványt kapnak.

A RENDÉSZETI SZAKVIZSGA BIZOTTSÁG NÉVJEGYZÉKE

Az igazságügyi és rendészeti miniszter által felkért **RSZB-tagok névjegyzékét az IRM honlapján meg kell jelentetni.**

A névjegyzék az alábbi adatokat tartalmazza: az albizottság megnevezése, név, rendfokozat, munkahely, beosztás.

A közzétett névjegyzéket minden pályázati forduló után frissíteni kell.

A PÁLYÁZATTAL KAPCSOLATOS EGYÉB INFORMÁCIÓK

A pályázattal kapcsolatos mindennemű ügyintézés, adminisztrációt és felvilágosítást a **Rendészeti Szakvizsga Bizottság Titkársága** végez, illetve ad.

Elérhetőségek:

- **dr. Kónya Józsefné titkár**, tel.: városi: 391-3531; szolgálati: 38-736; e-mail: konya@bm.gov.hu,
 - **Kunhegyi Mária főelőadó**, tel.: városi: 391-3531; szolgálati: 38-737; e-mail: kunhegyi@bm.gov.hu.
- Fax: városi: 391-3513; szolgálati: 38-713, 38-703.

A pályázatokat a bírálóbizottság és az RSZB Titkársága mindvégig bizalmasan kezeli.

A bírálóbizottság elnöke a bizottság döntéséről három munkanapon belül értesíti az érintetteket. A benyújtott anyagot – pályázati kérelem elutasítása esetén – tulajdonosa maradéktalanul visszakapja.

Az érdeklődők a rendészeti szakvizsga intézményét szabályozó BM utasítást és a szakvizsga követelményrendszerét az IRM honlapján (www.irm.hu), valamint az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság honlapján (www.katasztrofavedelem.hu) tekinthetik meg. Az utasítás a Belügyi Közlöny 2006/7. számában, a követelményrendszer pedig a 2005/12. számában jelent meg.

Melléklet az IRM Oktatási Főigazgatóság főigazgatójának pályázati felhívásához

**PÁLYÁZATI LAP
RENDÉSZETI SZAKVIZSGA-BIZOTTSÁGI TAGSÁGRA**

Tisztelt bírálóbizottság!

Kérem felvételemet a
..... albizottságba.

Név (leánykori név):

Anyja neve:

Születési helye:

Születési ideje: év hónap nap

Cím (főtanácsos stb.):

Rendfokozat:

Beosztás:

Munkahely/szolgálati hely (azon belül szervezeti egység) neve, címe:

.....

Munkahelyi telefon/fax: városi: szolg.:

Lakcíme (irányítószámmal)

.....

Lakás/mobil telefon:

E-mail címe:

Felsőfokú iskolai végzettség/ek:

.....

Tudományos fokozat:

Az alábbi szakvizsgák közül melyikkel rendelkezik? (Megfelelő rész aláhúzendő!)

jogi szakvizsgával közigazgatási szakvizsgával rendészeti szakvizsgával

Szakirányú szakmai gyakorlat időtartama: év

Rendelkezik-e az alábbiak közül valamelyik gyakorlattal?

(A jelenleg nem felsőoktatásban, pedagógus vagy kutatói munkakörben dolgozók töltsék ki a megfelelő rész kiegészítésével!)

- felsőoktatási gyakorlat év
- pedagógus munkakörben eltöltött gyakorlat év
- kutatói munkakörben eltöltött gyakorlat év
- előadói, vizsgáztatási gyakorlat év

Kelt

.....
a pályázó aláírása

Fent nevezettnek a rendészeti szakvizsga-bizottsági tagságra szóló pályázatához hozzájárulok.

Kelt

.....
munkáltató jogkörrel rendelkező vezető aláírása

P. H.

§

**Pályázati felhívás
bűnmegelőzési modellprojektek megvalósítására**

Pályázató: Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bűnmegelőzési Osztálya.

Támogató: Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium.

A pályázat jellege: Makro.

A pályázati program célja:

A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája cselekvési programjában megjelölt feladatok közül

- a gyermek- és fiatalkori bűnözés csökkentése,
- a városok (települések) biztonságának fokozása,
- az áldozattá válás megelőzése,
- a bűnisméltés megelőzése

prioritásainak megfelelő mintaértékű megoldások kidolgozása. A pályázatokkal ösztönözni kívánjuk az állami és civil szervezeteket arra, hogy saját erőforrásaikat is felhasználva, partneri együttműködést alakítsanak ki a megjelölt célok megvalósítása érdekében.

A célok megvalósítása érdekében az alábbi projektekre lehet pályázatot benyújtani:

I. komponens: A „barangolás”, a „csellengés” alternatívái, az áldozattá és elkövetővé válás megelőzése érdekében.

II. komponens: A regisztrált álláskeresők vagy inaktívak bűnmegelőzési célú foglalkoztatásához kapcsolódó képzési, szakképzési, foglalkoztatási programok kifejlesztése és megvalósítása a települések biztonságának javítása érdekében.

III. komponens: A büntetés-végrehajtás integrálása a település közösségi életébe. Ennek érdekében a büntetés-végrehajtási intézetek és/vagy a pártfogó felügyelői szolgálatok a helyreállító igazságszolgáltatás elveinek megfelelő együttműködése a településekkel a közösség érdekében, a közösség javára végzett munkaprogramok, közös kulturális és sportesemények szervezésében.

I. komponens: A „barangolás”, a „csellengés” alternatívái, az áldozattá és elkövetővé válás megelőzése érdekében.

Támogatható tevékenységek:

- Az aktív életmódot magában hordozó, szabadidős és sporttevékenység szervezése, különös tekintettel a délutáni, az esti és éjszakai rendezvényekre.
- Tudatos életmódszervezés és pozitív motiváció kialakítása.
- Az üzleti szféra motiválása és bevonása a fiatalok áldozattá és bűnelkövetővé válásának megelőzésébe, a kereskedelmi szolgáltatások biztonságának fokozásába, a biztonságos közösségi terek kialakításába, fenntartásába.
- Oktatási, nevelési, közművelődési intézmények bevonása a tanulási időn kívüli aktív, hasznos időtöltés szervezésébe.
- Kortárs segítők, önkéntesek bevonása.
- Ifjúságvédelmi és családtámogató jelzőrendszer továbbfejlesztése, új szereplők bevonása a jelzőrendszerbe.

Főpályázók lehetnek:

- gyermek-, ifjúságvédelmi és családtámogató kormányzati, önkormányzati és civil szervezetek,
- oktatási, köznevelési, közművelődési kormányzati, önkormányzati és civil szervezetek,
- sport-, szabadidős tevékenységgel foglalkozó kormányzati, önkormányzati és civil szervezetek,
- gazdasági társaságok,
- települési önkormányzatok.

II. komponens: A regisztrált álláskeresők vagy inaktívak bűnmegelőzési célú foglalkoztatásához kapcsolódó képzési, szakképzési, foglalkoztatási programok kifejlesztése és megvalósítása a települések biztonságának javítása érdekében.

Támogatható tevékenységek:

- Tartósan foglalkozás nélküli személyek bűnmegelőzési és közbiztonsági célú képzése és a közbiztonság közösségi szereplőinek ösztönzése az ilyen módon képzett szakemberek alkalmazására.
- A kiképzett személyek foglalkoztatása (teljes vagy részmunkaidőben).

Főpályázók lehetnek:

- munkaügyi szervezetek,
- munka- és foglalkozásnélkülieket segítő civil szervezetek,
- települési, területi és kisebbségi önkormányzatok,
- gazdasági társaságok,
- szakképzést és továbbképzést nyújtó kormányzati, önkormányzati és civil oktatási szervezetek,
- közhasznú jogállású szervezetek.

III. komponens: A büntetés-végrehajtás integrálása a település közösségi életébe. Ennek érdekében a büntetés-végrehajtási intézetek és/vagy a pártfogó felügyelői szolgálatok a helyreállító igazságszolgáltatás elveinek megfelelő együttműködése a településekkel a közösség érdekében, a közösség javára végzett munkaprogramok, közös kulturális és sportesemények szervezésében.

Támogatható tevékenységek:

- A büntetőjogi szankció hatálya alatt állók jóvátétel-jellegű hasznos munkával történő foglalkoztatása.
- A közösség érdekében, a köz javára végzett reparatív természetű, hasznos munka megszervezése.
- A büntetőjogi szankció hatálya alatt állókkal szembeni közösségi előítéletek feloldása, a jogerősen elítéltek bevonása a közösségi programokba, tevékenységekbe.
- A település és a területén lévő büntetés-végrehajtási intézet és a pártfogó felügyelői szolgálat közötti információ-áramlás, kölcsönös segítségnyújtás.
- A közösség bevonása a büntetés-végrehajtási intézet és a pártfogó felügyelői szolgálat reintegrációs tevékenységébe (oktatási, nevelési, kulturális, szabadidős, sport, szabadulásra felkészítő, mentálhigiénés, stb. tevékenységek).

Főpályázók lehetnek:

- gazdasági társaságok és közhasznú szervezetek, civil szervezetek,
- büntetés-végrehajtási intézetek,
- pártfogó felügyelői szolgálatok,
- települési önkormányzatok,
- munkaügyi szervezetek,
- javítóintézetek.

A Bűnmegelőzési Osztály **mind a három komponensre olyan mintaértékű projektek** kidolgozását támogatja, amelyek a helyi szereplők összefogásán alapuló komplex feladatokat valósítanak meg. A pályázati programoknál, valamennyi komponensnél több programelemet (támogatható tevékenység) kell érinteni. A bírálat során előnyt élvez az a pályázat, amely valamennyi programelemet, komplex megközelítésben érinti.

Főpályázóként pályázatot csak olyan szervezet nyújthat be, aki önállóan vállalhat kötelezettséget és önálló adószámmal, bankszámlaszámmal rendelkezik. Ennek hiányában a pályázatot a fenntartó nevében kell benyújtani, és a pályázat megvalósítója lesz a teljes jogalanyisággal vagy önálló adószámmal, bankszámlaszámmal nem rendelkező szervezet.

Pályázatot csak együttműködési megállapodást kötött partnerek nyújthatnak be. Az együttműködési megállapodásban legalább három együttműködő partnernek kell részt vennie. A bűnmegelőzési program megvalósításában együttműködő szervezetek a főpályázókön kívül lehetnek más intézmények, szervezetek is.

Az együttműködő partnerek megállapodást kötnek a projekt megvalósítására, amely részletezi a főpályázó és az együttműködő partnerek közötti felelősség- és munkamegosztást, továbbá rendelkezik a projekt forrásairól és a támogatás elosztásáról. Az együttműködési megállapodás tervezetét a pályázati adatlap mellékleteként a pályázatot közreadja.

Főszabályként egy pályázó csak egy makro vagy egy mikro pályázatot nyújthat be. Kivétel, ha a pályázó és a megvalósító nem ugyanaz a szervezet (például: önálló adószámmal, bankszámlával nem rendelkező intézmény valósítja meg a projektet, a pályázatot pedig a fenntartó adja be). Ebben az esetben a pályázó több pályázatot is benyújthat. Együttműködő partnerként bármely pályázó több pályázatban is részt vehet.

Nem nyújthatnak be pályázatot azok a szervezetek, amelyek:

- csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt állnak, illetve velük szemben végrehajtási eljárás van folyamatban,

- lejárt esedékességű, meg nem fizetett adó-, vagy adók módjára behajtható köztartozásuk van, kivéve, ha fizetési halasztást vagy részletfizetési kedvezményt kaptak,
- az államháztartás alrendszereiből juttatott támogatásra vonatkozó szerződésekben vállalt kötelezettségeiket nem teljesítették,
- az e forrásból igényelt támogatást az államháztartás más előirányzatából már elnyerték,
- nem felelnek meg a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének (az államháztartási törvényt módosító 2005. évi CLXXVII. törvény).

A rendelkezésre álló keretösszeg: 54 millió forint,

a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvényben az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 20. fejezet, 1. cím, 6. jogcímcsoporton a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő kiadások, támogatások fejezeti kezelésű előirányzat terhére.

A megkövetelt **saját forrás mértéke:** a teljes projektköltség minimum 25%-a.

Saját forrásként csak a pályázó számlával vagy a pályázati útmutatóban meghatározott dokumentumokkal igazolt és/vagy elszámolt tényleges ráfordításai vehetők számításba.

Egy pályázatra fordítható támogatás összege:

**minimum: 9 millió forint,
maximum: 12 millió forint.**

A támogatás összegéből maximum 10% használható fel tárgyi eszköz (gép, berendezés) beszerzésére. A tárgyi eszközök beszerzésére a támogatási szerződés aláírását követő 4 hónapon belül van lehetőség!

Támogatható projektek száma:

minimum: 4 pályázat,
maximum: 6 pályázat.

A támogatás formája: vissza nem térítendő támogatás.

A pályázatok benyújtásának módja és helye: A pályázatokat a pályázató által közzétett adatlap felhasználásával kell elkészíteni. A pályázatokat egy eredeti és két másolati példányban, valamint elektronikus adathordozón, postai úton a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár), a projekt megvalósítási helye szerint területileg illetékes Regionális Igazgatóságának Állampénztári Irodájába kell benyújtani. Az elektronikus adathordozónak csak a kitöltött pályázati adatlapot és az 1., 2., 3. mellékleteket kell tartalmaznia doc (Word) formátumban. A Kincstár Regionális Igazgatóságai Állampénztári Irodáinak elérhetőségét a pályázati felhívás melléklete tartalmazza.

A pályázati útmutató és az adatlap az állampénztári irodákban szerezhető be, valamint letölthető az alábbi internetes honlapokról:

www.bunmegelozes.hu,
www.irm.gov.hu,
www.allamkincstar.gov.hu.

A pályázatok benyújtásának határideje: 2007. június 11. (hétfő) 24.00 óra.

A benyújtott pályázatnak tartalmaznia kell:

- a hiánytalanul kitöltött és aláírt pályázati adatlapot,
- a pályázati felhívásban és az adatlapban megjelölt mellékleteket,
- az elektronikus adathordozót.

A pályázati díj mértéke és megfizetésének módja: A pályázati díj mértéke pályázatonként 10 000 Ft. A pályázati díjat az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 10032000-01220122-50000005 számú fejezeti kezelésű előirányzat felhasználási keretszámlájára kell megfizetni az ÁHT azonosító (249567) feltüntetésével átutalással vagy postai úton. A megfizetett pályázati díjat a Minisztérium nem fizeti vissza.

Hiánypótlás: A pályázatok benyújtása után a Kincstár a pályázót – szükség esetén – egy alkalommal hiánypótlásra hívja fel. Hiánypótlásra 8 munkanap áll rendelkezésre. A hiánypótlásra biztosított határidő elmulasztása a pályázónak a pályázat elbírálásából való kizárását eredményezi.

Érvénytelen a pályázat, ha

- a pályázatot a pályázati kiírás alapján pályázni nem jogosult pályázó nyújtotta be,
- a pályázatot határidőn túl nyújtották be,
- nem egyértelműen beazonosítható, hogy melyik komponens megvalósítására nyújtották be a pályázatot,
- a pályázatot nem a megfelelő példányszámban nyújtották be,
- a pályázatot hiányosan, a kötelező mellékletek nélkül nyújtották be és a hiánypótlást 8 napon belül nem teljesítették,
- az adatlapot nem megfelelő formátumban nyújtották be.

Az érvénytelenségi okok nem orvosolhatók, az érvénytelen pályázat befogadásra alkalmatlan.

A pályázatok elbírálása: A pályázatokat bírálatra a Kincstár készíti elő. A pályázatok értékelését az Országos Bűnmegelőzési Bizottság által létrehozott bíráló bizottságok végzik a pályázati felhívásban közzétett bírálati szempontok szerint. A be nem fogadott pályázatokról támogató döntés nem hozható.

Az elbírálás határideje: a pályázatok befogadási határidejétől számított 30. munkanap.

Bírálati szempontok:

- A javasolt projekt a helyi közbiztonsági, bűnözési helyzet figyelembevételével készült, a helyi sajtóosságokon alapszik.
- A javasolt projekt szakmai színvonala, komplexitása.
- Az együttműködésben résztvevő partnerek összetétele, a partneri együttműködés mélysége.
- A pályázó együttműködő partnerek szakmai referenciái, a projekt megvalósításban való jártassága.
- A javasolt projekt időbeli ütemezése reális, az ütemterv megvalósítható.
- A projekt költségvetésének realitása, a pályázati projekt megvalósíthatósága, a fajlagos költségének mértéke.
- A pályázati projekt eredményeinek nyomon követhetősége, fenntarthatósága.

A döntést követően a **támogatási szerződést** a Kincstár készíti elő az alábbiak teljesítését követően:

- a pályázó nyilatkozata arról, hogy a pályázónak nincs lejárt esedékességű, meg nem fizetett köztartozása,
- rendezett munkaügyi kapcsolatokkal rendelkezés,
- a saját illetve egyéb forrás meglétének dokumentálása. Önkormányzatok, önkormányzati társulások esetében képviselőtestületi határozat.

A támogatási szerződésnek tartalmaznia kell:

- a szerződő felek megnevezését, azonosító adatait, aláírását, a szerződés keltét,
- a megítélt támogatás összegét, a támogatott projekt megnevezését, a felhasználás feltételeit és követelményeit,
- a támogatás folyósításának módját, a teljesítések tárgyi és pénzügyi ütemezését,
- az ellenőrzési jogosultság elfogadását,
- a vállalt kötelezettségek nem teljesítése vagy hibás teljesítése esetére irányadó jogkövetkezményeket,
- az elállás jogát és feltételeit,
- a pályázati felhívásban megjelölt és az ajánlati kötöttség folytán a támogatási szerződés részévé váló egyéb feltételeket és rendelkezéseket,
 - támogatási előleg igénylése esetén a támogatási előleg folyósításának feltételeit, az előleggel való elszámolás módját, határidejét,
 - a támogatási szerződés lezárásával és az elszámolással kapcsolatos kötelezettségeket és kellékeket,
 - a felek által lényegesnek tartott egyéb rendelkezéseket.

A támogatási döntés hatályát veszti, ha a pályázó mulasztásából vagy neki felróható egyéb okból a szerződéskötésre megadott 30 napos határidőtől számított 20 napon belül nem jön létre a támogatási szerződés.

A támogatott projektet 2007. szeptember 1–30. között meg kell kezdeni és 2008. április 1–30. között be kell fejezni.

A támogatás folyósítása 3 részletben történik: A támogatási szerződés megkötését követően, a támogatási szerződés mellékletét képező felhatalmazó levél számlavezető bank által visszaigazolt példánya Kincstárhoz történő beérkezése alapján a megítélt támogatási összeg 30%-a kerül átutalásra. A támogatási összeg további 50%-a az időarányos

szakmai és a 80 %-os pénzügyi teljesítés igazolását, valamint a Kincstár helyszíni ellenőrzését követően a megfelelő dokumentumok becsatolásával vehető igénybe. A támogatás fennmaradó 20%-ának kifizetésére a projekt lezárását követően, a végső elszámolás után kerülhet sor.

A támogatás felhasználásának ellenőrzése: A támogatás felhasználásának pénzügyi ellenőrzése a projekt megvalósítása időszakában a támogatási összeg 50%-ának kifizetését megelőzően, illetve az utolsó 20% kifizetése után, utóellenőrzés keretében történik. A támogatás felhasználásának szakmai ellenőrzésére a projekt megkezdésekor, a projekt megvalósítása alatt, valamint a projekt befejezését megelőző egy hónapon belül kerül sor.

A pályázónak a támogatási szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítéséről a projekt megvalósítását követően pénzügyi **beszámolót** kell készíteni. A beszámoló adatlapját a Kincstár a támogatott rendelkezésére bocsátja.

A pályázati programok szakmai tartalma valamennyi esetben **hatástanulmány** elkészítésével zárul. A hatástanulmány elkészítésének szempontjait a támogatási szerződés mellékleteként a pályázatot biztosítja.

A szakmai és a pénzügyi beszámoló elkészítésének végső határideje: a projekt befejezését követő egy hónap.

2007. május

MELLÉKLET
Az állampénztári irodák elérhetősége

Magyar Államkincstár	Illetékességi terület:	Állampénztári Iroda	
		címe:	telefonszáma:
Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság	Budapest	1139 Budapest, Váci út 71.	1/452-8936
	Pest megye		
Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság	Baranya megye	7621 Pécs, Apáca u. 6.	72/213-388
	Tolna megye	7100 Szekszárd, Augusz Imre u. 7.	74/416-411
	Somogy megye	7400 Kaposvár, Széchenyi tér 3-4.	82/419-411
Dél-alföldi Regionális Igazgatóság	Bács-Kiskun megye	6000 Kecskemét, Szabadság tér 1.	76/487-365
	Békés megye	5600 Békéscsaba, Dózsa György u. 1.	66/447-344
	Csongrád megye	6720 Szeged, Vár u. 5.	62/488-411
Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság	Borsod-Abaúj-Zemplén megye	3525 Miskolc, Hősök tere 3.	46/513-000
	Heves megye	3300 Eger, Eszterházy tér 5.	36/520-300
	Nógrád megye	3100 Salgótarján, Rákóczi út 15.	32/410-722
Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság	Fejér megye	8000 Székesfehérvár, Ősz u. 11.	22/329-901
	Komárom-Esztergom megye	2800 Tatabánya, Fő tér 32.	34/310-611
	Veszprém megye	8200 Veszprém, Budapest u. 4.	88/623-900
Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság	Győr-Moson-Sopron megye	9022 Győr, Czuczor G. u. 26.	96/314-066
	Vas megye	9700 Szombathely, Széll Kálmán u. 20.	94/311-410
	Zala megye	8900 Zalaegerszeg, Dísz tér 7.	92/330-750
Észak-alföldi Regionális Igazgatóság	Hajdú-Bihar megye	4026 Debrecen, Hatvan u. 15.	52/347-933
	Szabolcs-Szatmár-Bereg megye	4400 Nyíregyháza, Széchenyi u. 3.	42/418-888
	Jász-Nagykun-Szolnok megye	5000 Szolnok, Magyar u. 8.	56/422-555

**Pályázati felhívás
bűnmegelőzési modellprojektek megvalósítására**

Pályáztató: Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bűnmegelőzési Osztálya.

Támogató: Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium.

A pályázat jellege: Mikro.

A pályázati program célja:

A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája cselekvési programjában megjelölt feladatok közül

- a gyermek- és fiatalkori bűnözés csökkentése,
- a városok (települések) biztonságának fokozása,
- a családon belüli erőszak megelőzése,
- az áldozattá válás megelőzése,
- a bűnisméltés megelőzése

prioritásoknak megfelelő és mintaértékű megoldások kidolgozása. A pályázatokkal ösztönözni kívánjuk az állami és civil szervezeteket arra, hogy saját erőforrásaikat is felhasználva, partneri együttműködést alakítsanak ki a megjelölt célok megvalósítása érdekében.

A célok megvalósítása érdekében az alábbi projektekre lehet pályázatot benyújtani:

I. komponens: Modellprojektek megvalósítása.

II. komponens: Kutatási projektek megvalósítása.

I. komponens: Modellprojektek megvalósítása.

I.1. A közérdekű munka büntetés jóvátételi jellegének erősítése érdekében a közösség érdekében végzett munkaprogramok és/vagy a sértett kiengesztelését szolgáló speciális programok szervezése a közérdekű munkára ítéltetek számára.

Támogatható tevékenységek:

- A közérdekű munka büntetés hatálya alatt állók hasznos munkával történő foglalkoztatása.
- A közösség érdekében, a köz vagy az áldozat javára végzett munka megszervezése. Az áldozat, illetve a megsértett közösség kiengesztelésére, a reparáció elvének megfelelően a bűncselekménnyel okozott kár helyreállítását célzó, lehetőleg olyan tevékenység biztosítása a közérdekű munka büntetés hatálya alatt állók részére, amely hozzájárul reintegrációjukhoz.
- Az említett büntetőjogi szankció hatálya alatt állókkal szembeni közösségi előítéletek feloldása, a jogerősen elítéltek bevonása a közösségi programokba, tevékenységekbe.
- A munkaügyi szervezetek, a települési önkormányzatok, a közérdekű munkára ítélteteket foglalkoztató szervezetek, a büntető igazságszolgáltatás szervei (bíró, ügyész) és a pártfogó felügyelők, valamint az áldozatok érdekeit képviselő szervezetek közötti hálózatépítés annak érdekében, hogy a közérdekű munka büntetés és a pártfogó felügyelet magatartási szabályai hatékonyabban szolgálják a közösség érdekeit és a helyreállító igazságszolgáltatás céljait.

Főpályázók lehetnek:

- gazdasági társaságok és közhasznú szervezetek, civil szervezetek,
- pártfogó felügyelői szolgálatok,
- települési önkormányzatok,
- munkaügyi szervezetek.

I.2. Átmeneti vagy tartós nevelésbe vett kiskorúak és az utógondozásban részesülő fiatal felnőttek sokirányú társadalmi integrációjának elősegítése, áldozattá és elkövetővé válásuk megelőzése.

Támogatható tevékenységek:

- A családban nevelkedő és nevelésbe vett vagy utógondozott fiatalok számára integrált közösségi, oktatási, nevelési, szabadidős tevékenységek, foglalkozások szervezése.
- Képesség- és készségfejlesztő programok szervezése a sikeres társadalmi integráció érdekében.
- Az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett kiskorúakkal és az utógondozásban részesülő fiatalokkal szembeni előítéletek csökkentése.

Főpályázók lehetnek:

- gyermekotthonok,
- szakterületen működő közhasznú és civil szervezetek.

Az alkomponens esetében kötelező együttműködő partner a gyámhatóság.

I.3. A szegregált övezetekben, településeken élő gyermek- és fiatalkorúak sokirányú társadalmi integrációjának elősegítése, áldozattá és bűnelkövetővé válásuk megelőzése. A készségfejlesztést és az integrációt segítő közös szülő és gyermek klubok működtetése iskolai, közművelődési és sport környezetben.**Támogatható tevékenységek:**

- A szegregált övezet, település megtartó erejére is figyelemmel levő felzárkóztató, fejlesztő és esélykiegyenlítő programok szervezése a gyermek- és fiatalkorúak sikeres társadalmi integrációja érdekében.
- Generációk közötti összefogáson alapuló közösségi szabadidős és kulturális tevékenységek.

Főpályázók lehetnek:

- települési önkormányzatok, kistérségi társulások,
- kormányzati, önkormányzati és civil oktatási szervezetek, köznevelési, közművelődési intézmények,
- közhasznú és civil szervezetek.

I.4. A polgárőrök, a közterület-felügyelők komplex bűnmegelőzési programja a település közbiztonságának javításáért.**Támogatható tevékenységek:**

- A települési polgárőrség, és amennyiben az működik, a közterület-felügyelet, az önkormányzatok, a szociális szféra intézményei és a rendőrség között együttműködést kialakító, fejlesztő programok szervezése.

Főpályázók lehetnek:

- települési polgárőr szervezetek,
- közbiztonság érdekében működő közhasznú és civil szervezetek,
- közterület-felügyelet (nem önálló jogi személyiség vagy gazdálkodás esetén a fenntartó a pályázó, a közterület-felügyelet a megvalósító).

Az alkomponens esetében kötelező együttműködő partner az önkormányzat és/vagy a rendőrség.

I.5. A családon belüli erőszak rászoruló áldozatainak komplex rehabilitációját, integrációját szolgáló modellprojekt működtetése.**Támogatható tevékenységek:**

- A családon belüli erőszak rászoruló áldozatainak segítése, integrációja érdekében a szociális, az orvosi és a pszichológiai áldozatsegítő szolgáltatások biztosítása, a szakma- és ágazatközi együttműködés előmozdítása.
- A helyreállító igazságszolgáltatás céljait érvényesítő konfliktuskezelő és konfliktusfeloldó technikák alkalmazása.

Főpályázók lehetnek:

- családon belüli erőszak ellen és áldozatsegítés terén tevékenykedő, valamint az erőszakmentes konfliktuskezelés és konfliktusfeloldás technikáinak fejlesztése és terjesztése érdekében működő közhasznú és civil szervezetek,
- szakterületi kormányzati és önkormányzati szervezetek.

I.6. Az áldozatsegítő szolgáltatás hétvégi ügyeleti rendszerének kialakítását célzó modellprogram kidolgozása és megvalósítása.**Támogatható tevékenységek:**

- Az ügyeleti rendszer működtetése a személyi és technikai feltételek biztosításával, szakmai és ágazatközi együttműködés kialakításával.

Főpályázók lehetnek:

- közhasznú és civil szervezetek, kötelező együttműködő partner az áldozatsegítő szolgálat,
- szakterületen működő kormányzati szervezetek.

I.7. Szociális készségfejlesztő, munkaerő-piaci tréningeket, szakképzési, valamint készségfejlesztő programokat tartalmazó modellprojektek működtetése a pártfogó felügyelet hatálya alatt állók és az utógondozottak számára.

Támogatható tevékenységek:

- A pártfogó felügyelet hatálya alatt állók és a javítóintézetből/büntetés-végrehajtási intézetből szabadult utógondozottakkal szembeni munkaerő-piaci előítéletek feloldása, munkavállalási esélyegyenlőség növelése.
- Munkaügyi szervezetek, büntetés-végrehajtási intézetek, pártfogó felügyelői szolgálatok, gazdasági társaságok és munkaadói szövetségek közötti rendszeres együttműködés.
- A pártfogó felügyelet hatálya alatt állók és a javítóintézetből/büntetés-végrehajtási intézetből szabadult utógondozottak számára szociális készségfejlesztő, munkaerő-piaci tréningek, készségfejlesztő programok szervezése.
- A munkaerőpiac kínálati oldala igényeire figyelemmel lévő szakképzési programok szervezése a pártfogó felügyelet hatálya alatt állók és a javítóintézetből/büntetés-végrehajtási intézetből szabadult utógondozottak számára.

Főpályázók lehetnek:

- büntetés-végrehajtási intézetek,
- javítóintézetek,
- pártfogó felügyelői szolgálatok,
- munkaügyi szervezetek,
- gazdasági társaságok és közhasznú szervezetek,
- civil szervezetek.

II. komponens: Kutatási projektek megvalósítása.

II.1. A bűnözői körök és a szélsőséges csoportok kapcsolódásainak kriminálszociológiai vizsgálata.

Támogatható tevékenységek:

- Kutatási terv készítése.
- A hazai és a nemzetközi szakirodalom áttekintése és elemzése.
- A hazai empirikus kutatási eredmények értékelése.
- A jogalkotásban, a jogalkalmazásban és a megelőzési programokban felhasználható ajánlások, javaslatok kidolgozása, megvalósíthatósági terv elkészítése.
- A kutatás eredményeinek záró tanulmányban történő összegzése.

Pályázók lehetnek:

- egyetemi és főiskolai kutatóhelyek,
- rendvédelmi és rendészeti kutatóhelyek,
- gazdasági társaságok, közhasznú és civil szervezetek,
- költségvetési szervek és intézményeik.

A kutatásvezető, illetve kutatási témavezető csak a bűnügyi, a szociológiai, a szociálpszichológia, valamint a kriminológiai tudományok területén tudományosan minősített kutató lehet.

Főpályázóként/pályázóként pályázatot csak olyan szervezet nyújthat be, aki önállóan vállalhat kötelezettséget és önálló adószámmal, bankszámlaszámmal rendelkezik. Ennek hiányában a pályázatot a fenntartó nevében kell benyújtani, és a pályázat megvalósítója lesz a teljes jogalanyisággal vagy önálló adószámmal, bankszámlaszámmal nem rendelkező szervezet.

Főszabályként egy pályázó csak egy makro vagy egy mikro pályázatot nyújthat be. Kivétel, ha a pályázó és a megvalósító nem ugyanaz a szervezet (például: önálló adószámmal, bankszámlával nem rendelkező intézmény valósítja meg a projektet, a pályázatot pedig a fenntartó adja be). Ebben az esetben a pályázó több pályázatot is benyújthat. Együttműködő partnerként bármely pályázó több pályázatban is részt vehet.

A modellprojektek (I. komponens) esetében pályázatot csak együttműködési megállapodást kötött partnerek nyújthatnak be. Az együttműködési megállapodásban legalább két együttműködő partnernek kell részt vennie. A bűnmegelőzési program megvalósításában együttműködő szervezetek a főpályázókön kívül lehetnek más intézmények, szervezetek is.

A modellprojektek I.2. alkomponens esetében kötelező együttműködő partner a gyámhatóság, az I.4. alkomponens esetében kötelező együttműködő partner az önkormányzat és/vagy a rendőrség.

Az együttműködő partnerek megállapodást kötnek a projekt megvalósítására, amely részletezi a főpályázó és az együttműködő partner(ek) közötti felelősség- és munkamegosztást, továbbá rendelkezik a projekt forrásairól és a támogatás elosztásáról. Az együttműködési megállapodás tervezetét a pályázati adatlap mellékleteként a pályázató közre adja.

Kutatási pályázatot (II. komponens) önállóan, együttműködő partnerek nélkül, egy szervezet, intézmény is beadhat.

Nem nyújthatnak be pályázatot azok a szervezetek, amelyek:

- csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt állnak, illetve velük szemben végrehajtási eljárás van folyamatban,
- lejárt esedékességű, meg nem fizetett adó-, vagy adók módjára behajtható köztartozásuk van, kivéve, ha fizetési hasztást vagy részletfizetési kedvezményt kaptak,
- az államháztartás alrendszeréből juttatott támogatásra vonatkozó szerződésekben vállalt kötelezettségeiket nem teljesítették,
- az e forrásból igényelt támogatást az államháztartás más előirányzatából már elnyerték,
- nem felelnek meg a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének (az államháztartási törvényt módosító 2005. évi CLXXVII. törvény).

A rendelkezésre álló keretösszeg: 56 millió forint,

a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvényben az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 20. fejezet, 1. cím, 6. jogcímcsoporton a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő kiadások, támogatások fejezeti kezelésű előirányzat terhére.

A megkövetelt **saját forrás mértéke:** a teljes projekt-költség minimum 10%-a.

Saját forrásként csak a pályázó számlával és a pályázati útmutatóban meghatározott dokumentumokkal igazolt és/vagy elszámolt tényleges ráfordításai vehetők számításba.

Egy pályázatra fordítható támogatás összege:

minimum: 2 millió forint,

maximum: 5 millió forint.

A támogatás összegéből modellprojektnél maximum 10% használható fel tárgyi eszköz (gép, berendezés) beszerzésére. A tárgyi eszközök beszerzésére a támogatási szerződés aláírását követő 4 hónapon belül van lehetőség!

A támogatható projektek száma:

minimum: 11 pályázat,

maximum: 28 pályázat.

A támogatás formája: vissza nem térítendő támogatás.

A pályázatok benyújtásának módja és helye: A pályázatokat a pályázató által közzétett adatlap felhasználásával kell elkészíteni. A pályázatokat egy eredeti és két másolati példányban valamint elektronikus adathordozón, postai úton a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) a projekt megvalósítási helye szerint területileg illetékes állampénztári irodába kell benyújtani. Az elektronikus adathordozónak csak a kitöltött pályázati adatlapot és az 1., 2., 3. mellékleteket kell tartalmaznia doc (Word) formátumban. Az állampénztári irodák elérhetőségét a pályázati felhívás melléklete tartalmazza.

A pályázati útmutató és az adatlap az állampénztári irodákban szerezhető be, valamint letölthető az alábbi internetes honlapokról:

www.bunmegelozes.hu,

www.im.hu,

www.allamkincstar.gov.hu.

A pályázatok benyújtásának határideje: 2007. június 11. (hétfő) 24.00 óra.

A benyújtott pályázatnak tartalmaznia kell:

- a hiánytalanul kitöltött és aláírt pályázati adatlapot,
- a pályázati felhívásban és az adatlapban megjelölt mellékleteket,
- az elektronikus adathordozót.

A pályázati díj mértéke és megfizetésének módja: A pályázati díj mértéke pályázonként 3000 Ft. A pályázati díjat az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 10032000-01220122-50000005 számú fejezeti kezelésű előirányzat felhasználási keretszámlájára kell befizetni az ÁHT azonosító (249567) feltüntetésével átutalással vagy postai úton. A megfizetett pályázati díjat a Minisztérium nem fizeti vissza.

Hiánypótlás: A pályázatok benyújtása után a Kincstár – szükség esetén – a pályázót egy alkalommal hiánypótlásra hívja fel. Hiánypótlásra 8 munkanap áll a pályázó rendelkezésre. A hiánypótlásra biztosított határidő elmulasztása a pályázónak a pályázat elbírálásából való kizárását eredményezi.

Érvénytelen a pályázat, ha

- a pályázatot a pályázati kiírás alapján pályázni nem jogosult pályázó nyújtotta be,
- a pályázatot határidőn túl nyújtották be,
- nem egyértelműen beazonosítható, hogy melyik komponens megvalósítására nyújtották be a pályázatot,
- a pályázatot nem a megfelelő példányszámban nyújtották be,
- a pályázatot hiányosan, a kötelező mellékletek nélkül nyújtották be és a hiánypótlást 8 napon belül nem teljesítették,
- az adatlapot nem megfelelő formátumban nyújtották be.

Az érvénytelenségi okok nem orvosolhatók, az érvénytelen pályázat befogadásra alkalmatlan.

A pályázatok elbírálása: A pályázatokat bírálatra a Kincstár készíti elő. A pályázatok értékelését az Országos Bűnmegelőzési Bizottság által létrehozott bíráló bizottságok végzik a pályázati felhívásban közzétett bírálati szempontok szerint. A be nem fogadott pályázatokról támogató döntés nem hozható.

Az elbírálás határideje: a pályázatok befogadási határidejétől számított 30. munkanap.

Bírálati szempontok az I. komponens, modellprojektek esetében:

– A javasolt projekt a helyi közbiztonsági, bűnözési helyzet figyelembevételével készült, a helyi sajátosságokon alapszik.

- A javasolt projekt szakmai színvonala, komplexitása.
- Az együttműködésben résztvevő partnerek összetétele, a partneri együttműködés mélysége.
- A pályázó együttműködő partnerek szakmai referenciái, a projekt megvalósításban való jártassága.
- A javasolt projekt időbeli ütemezése reális, az ütemterv megvalósítható.
- A projekt költségvetésének realitása, a pályázati projekt megvalósíthatósága, a fajlagos költségének mértéke.
- A pályázati projekt eredményeinek nyomon követhetősége, fenntarthatósága.

Bírálati szempontok a II. komponens, kutatási projektek esetében:

– A kutatásvezető, illetve kutatási témavezető a bűnügyi, a szociológiai, a szociálpszichológia, valamint a kriminológiai tudományok területén szerzett szakmai, tudományos jártassággal rendelkező, igazolt elméleti és gyakorlati tapasztalatokkal bíró kutató.

– A kutatási pályázat teljesítésébe közreműködőként bevonni tervezett személyek, intézmények esetében a bűnügyi, a szociológiai, a szociálpszichológia, valamint a kriminológiai tudományok területén szerzett szakmai, tudományos jártasság, valamint az elméleti és gyakorlati tapasztalatok megléte, a tudományos fokozat, illetve a tudományos minősítés.

- A kutatás előzetes pénzügyi megvalósíthatósági terve.
- Részletes, az egyes kutatási fázisokra előirányzott közbenső határidőket is meghatározó kutatási ütemterv.
- Elméleti megközelítésű, a kutatás módszertanát is bemutató szakmai megvalósíthatósági terv.

A döntést követően a **támogatási szerződést** a Kincstár készíti elő az alábbiak teljesítését követően:

- a pályázó nyilatkozata arról, hogy a pályázónak nincs lejárt esedékességgű, meg nem fizetett köztartozása,
- rendezett munkaügyi kapcsolatokkal rendelkezés,
- a saját illetve egyéb forrás meglétének dokumentálása. Önkormányzatok, önkormányzati társulások esetében képviselő-testületi határozat.

A támogatási szerződésnek tartalmaznia kell:

- a szerződő felek megnevezését, azonosító adatait, aláírását, a szerződés keltét,
- a megítélt támogatás összegét, a támogatott projekt megnevezését, a felhasználás feltételeit és követelményeit,
- a támogatás folyósításának módját, a teljesítések tárgyi és pénzügyi ütemezését,
- az ellenőrzési jogosultság elfogadását,
- a vállalt kötelezettségek nem teljesítése vagy hibás teljesítése esetére irányadó jogkövetkezményeket,
- az ellátás jogát és feltételeit,
- a pályázati felhívásban megjelölt és az ajánlati kötöttség folytán a támogatási szerződés részévé váló egyéb feltételeket és rendelkezéseket,
- támogatási előleg igénylése esetén a támogatási előleg folyósításának feltételeit, az előleggel való elszámolás módját, határidejét,
- a támogatási szerződés lezárásával és az elszámolással kapcsolatos kötelezettségeket és kellékeket,
- a felek által lényegesnek tartott egyéb rendelkezéseket.

A támogatási döntés hatályát veszti, ha a pályázó mulasztásából vagy neki felróható egyéb okból a szerződéskötésre megadott 30 napos határidőtől számított 20 napon belül nem jön létre a támogatási szerződés.

A támogatott projektet 2007. szeptember 1–30. között meg kell kezdeni és 2008. április 1–30. között be kell fejezni.

A támogatás folyósítása 3 részletben történik: A támogatási szerződés megkötését követően, a támogatási szerződés mellékletét képező felhatalmazó levél számlavezető bank által visszaigazolt példánya Kincstárhoz történő beérkezése alapján a megítélt támogatási összeg 30%-a kerül átutalásra. A támogatási összeg további 50%-a az időarányos szakmai és a 80%-os pénzügyi teljesítés igazolását, valamint a Kincstár helyszíni ellenőrzését követően a megfelelő dokumentumok becsatolásával vehető igénybe. A támogatás fennmaradó 20%-ának kifizetésére a projekt lezárását követően, a végső elszámolás után kerülhet sor.

A támogatás felhasználásának ellenőrzése: A támogatás felhasználásának pénzügyi ellenőrzése a projekt megvalósítása időszakában a támogatási összeg 50%-ának kifizetését megelőzően, illetve az utolsó 20% kifizetése után, utóellenőrzés keretében történik. A támogatás felhasználásának szakmai ellenőrzésére a projekt megkezdésekor, a projekt megvalósítása alatt, valamint a projekt befejezését megelőző egy hónapon belül kerül sor.

A pályázónak a támogatási szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítéséről a projekt megvalósítását követően pénzügyi **beszámolót** kell készíteni. A beszámoló adatlapját a Kincstár a támogatott rendelkezésére bocsátja.

A pályázati programok szakmai tartalma az I. komponens, modellprojektek esetében **hatástanulmány**, a II. komponens, kutatási projektek esetében **zárótanulmány** elkészítésével fejeződik be. A hatástanulmány elkészítésének szempontjait a támogatási szerződés mellékleteként a pályázató biztosítja.

A szakmai és a pénzügyi beszámoló elkészítésének végső határideje: a projekt befejezését követő egy hónap.

2007. május

MELLÉKLET
Az állampénztári irodák elérhetősége

Magyar Államkincstár	Illetékességi terület:	Állampénztári Iroda	
		címe:	telefonszáma:
Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság	Budapest	1139 Budapest, Váci út 71.	1/452-8936
	Pest megye		
Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság	Baranya megye	7621 Pécs, Apáca u. 6.	72/213-388
	Tolna megye	7100 Szekszárd, Augusz Imre u. 7.	74/416-411
	Somogy megye	7400 Kaposvár, Széchenyi tér 3–4.	82/419-411

Magyar Államkincstár	Illetékességi terület:	Állampénztári Iroda	
		címe:	telefonszáma:
Dél-alföldi Regionális Igazgatóság	Bács-Kiskun megye	6000 Kecskemét, Szabadság tér 1.	76/487-365
	Békés megye	5600 Békéscsaba, Dózsa György u. 1.	66/447-344
	Csongrád megye	6720 Szeged, Vár u. 5.	62/488-411
Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság	Borsod-Abaúj-Zemplén megye	3525 Miskolc, Hősök tere 3.	46/513-000
	Heves megye	3300 Eger, Eszterházy tér 5.	36/520-300
	Nógrád megye	3100 Salgótarján, Rákóczi út 15.	32/410-722
Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság	Fejér megye	8000 Székesfehérvár, Ősz u. 11.	22/329-901
	Komárom-Esztergom megye	2800 Tatabánya, Fő tér 32.	34/310-611
	Veszprém megye	8200 Veszprém, Budapest u. 4.	88/623-900
Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság	Győr-Moson-Sopron megye	9022 Győr, Czuczor G. u. 26.	96/314-066
	Vas megye	9700 Szombathely, Széll Kálmán u. 20.	94/311-410
	Zala megye	8900 Zalaegerszeg, Dísz tér 7.	92/330-750
Észak-alföldi Regionális Igazgatóság	Hajdú-Bihar megye	4026 Debrecen, Hatvan u. 15.	52/347-933
	Szabolcs-Szatmár-Bereg megye	4400 Nyíregyháza, Széchenyi u. 3.	42/418-888
	Jász-Nagykun-Szolnok megye	5000 Szolnok, Magyar u. 8.	56/422-555

Közlemények

Az Országos Bűnmegelőzési Központ és Biztonságos Magyarországért Közalapítvány által meghirdetett „**Biztonságos település**” cím és a vele járó támogatás elnyerésére kiírt pályázat nyertesei:

Belezna Község Önkormányzata,
Fácánkert Község Önkormányzata,
Hortobágy Község Önkormányzata,
Királyhegyes Község Önkormányzata,
Jászládány Nagyközség Önkormányzata,
Karancslapujtő Község Önkormányzata,
Mihálygerge Község Önkormányzata,
Milejszeg Község Önkormányzata,
Németbánya Község Önkormányzata,
Nógrádsipek Község Önkormányzata,
Szabadhídvég Község Önkormányzata,
Tormásliget Község Önkormányzata;

**Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium által
„A közterületen elkövetett jogsértések visszaszorítására készített programok megvalósításának támogatására”
és „Az illegális migráció visszaszorítása és kezelése érdekében végzett tevékenység támogatására” címen kiírt
pályázatok nyerteseinek listája**

*„A közterületen elkövetett jogsértések visszaszorítására készített programok megvalósításának
támogatására” címmel kiírt pályázat nyerteseinek listája*

Budapest

Nyilvántartási szám	Pályázó	Támogatási összeg Ft
IRM/RFEFO/ 330/2/2007.	Budapest Főváros VIII. Kerület Józsefváros Önkormányzata	9 000 000
IRM/RFEFO/ 330/3/2007.	Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata	7 000 000
IRM/RFEFO/ 330/4/2007.	Budapest Főváros XIII. Kerület Önkormányzata	8 000 000

Baranya megye

IRM/RFEFO/ 330/6/2007.	Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság	9 250 000
IRM/RFEFO/ 330/7/2007.	Pécsi Rendőrkapitányság	5 750 000

Bács-Kiskun megye

IRM/RFEFO/ 330/8/2007.	Kecskeméti Rendőrkapitányság	8 000 000
------------------------	------------------------------	-----------

Békés megye

IRM/RFEFO/ 330/9/2007.	Békéscsaba Megyei Jogú Város Önkormányzata	5 000 000
------------------------	--	-----------

Borsod-Abaúj-Zemplén megye

IRM/RFEFO/ 330/10/2007.	Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság	10 000 000
-------------------------	--	------------

Csongrád megye

IRM/RFEFO/ 330/11/2007.	Szegedi Rendőrkapitányság	14 000 000
-------------------------	---------------------------	------------

Győr-Moson-Sopron megye

IRM/RFEFO/ 330/12/2007.	Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata	6 000 000
-------------------------	--------------------------------------	-----------

Jász-Nagykun-Szolnok megye

IRM/RFEFO/ 330/14/2007.	Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata	10 000 000
-------------------------	---	------------

Nógrád megye

IRM/RFEFO/ 330/16/2007.	Salgótarjáni Rendőrkapitányság	5 000 000
-------------------------	--------------------------------	-----------

Somogy megye

IRM/RFEFO/ 330/17/2007.	Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzata	7 000 000
IRM/RFEFO/ 330/18/2007.	Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság	8 000 000

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

IRM/RFEFO/ 330/19/2007.	Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság	8 000 000
-------------------------	--	-----------

Veszprém megye

IRM/RFEFO/ 330/22/2007.	Veszprémi Rendőrkapitányság	14 000 000
-------------------------	-----------------------------	------------

Zala megye

IRM/RFEFO/ 330/23/2007.	Nagykanizsa Megyei Jogú Város Önkormányzata	6 000 000
-------------------------	---	-----------

„Az illegális migráció visszaszorítása és kezelése érdekében végzett tevékenység támogatására” címmel kiírt pályázat nyerteseinek listája

Budapest

Nyilvántartási szám	Pályázó	Támogatási összeg Ft
IRM/RFEFO/ 329/2/2007.	Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Humánpolitikai Főosztály	3 000 000
IRM/RFEFO/ 329/3/2007.	Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Menekültügyi Igazgatóság	5 000 000
IRM/RFEFO/ 329/4/2007.	Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest megyei Regionális Igazgatóság	6 000 000
IRM/RFEFO/ 329/5/2007.	Budapesti Határőr Igazgatóság	6 000 000
IRM/RFEFO/ 329/6/2007.	CORDELIA Alapítvány a Szervezett Erőszak Áldozataiért	5 000 000
IRM/RFEFO/ 329/7/2007.	Határőrség Országos Parancsnoksága	3 500 000
IRM/RFEFO/ 329/8/2007.	Igazságügyi Hivatal	3 000 000
IRM/RFEFO/ 329/9/2007.	MENEDÉK-Migránsokat Segítő Egyesület	3 000 000

Baranya megye

IRM/RFEFO/ 329/11/2007.	BÁH Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság	6 000 000
IRM/RFEFO/ 329/12/2007.	Pécsi Határőr Igazgatóság	4 000 000

Békés megye

IRM/RFEFO/ 329/14/2007.	BÁH Menekülteket Befogadó Állomása, Békéscsaba	7 000 000
IRM/RFEFO/ 329/15/2007.	Orosházi Határőr Igazgatóság	4 000 000

Borsod-Abaúj-Zemplén megye

IRM/RFEFO/ 329/16/2007.	BÁH Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság	3 000 000
IRM/RFEFO/ 329/17/2007.	Miskolci Határőr Igazgatóság	4 000 000

Csongrád megye

IRM/RFEFO/ 329/18/2007.	BÁH Dél-alföldi Regionális Igazgatóság	3 000 000
-------------------------	--	-----------

Fejér megye

IRM/RFEFO/ 329/19/2007.	BÁH Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság	3 000 000
IRM/RFEFO/ 329/20/2007.	BÁH Menekülteket Befogadó Állomása, Bicske	4 000 000

Győr-Moson-Sopron megye

IRM/RFEFO/ 329/21/2007.	BÁH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság	5 000 000
-------------------------	---	-----------

Hajdú-Bihar megye

IRM/RFEFO/ 329/22/2007.	BÁH Észak-alföldi Regionális Igazgatóság	3 000 000
IRM/RFEFO/ 329/23/2007.	BÁH Menekülteket Befogadó Állomása, Debrecen	6 500 000

Nógrád megye

IRM/RFEFO/ 329/24/2007.	Balassagyarmati Határőr Igazgatóság	3 000 000
-------------------------	-------------------------------------	-----------

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

IRM/RFEFO/ 329/26/2007.	Nyírbátori Határőr Igazgatóság	4 000 000
-------------------------	--------------------------------	-----------

Vas megye

IRM/RFEFO/ 329/27/2007.	Szombathelyi Határőr Igazgatóság	3 000 000
-------------------------	----------------------------------	-----------

Zala megye

IRM/RFEFO/ 329/28/2007.	Nagykanizsai Határőr Igazgatóság	3 000 000
-------------------------	----------------------------------	-----------

Helyesbítés

Az Igazságügyi Közlöny 4. számában, a 826. oldalon tévesen jelent meg **Nemes Sándor r. ezredes**, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat rendőrségi főtanácsos, közbiztonsági igazgató r. dandártábornoki kinevezése.

(Kézirathiba)

KÖZLÖNY

§

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó

megjelentette a Közlöny Könyvek sorozatának újabb köteteként

A BÜNTETŐ TÖRVÉNYKÖNYV MAGYARÁZATA I–III. KÖTET

című kiadványt.

A Büntető Törvénykönyv magyarázata – tekintettel a büntetőjog kialakult felosztására, továbbá a kommentár könnyebb használatának szempontjaira is – három kötetben jelenik meg. Az első kötet a Btk. Általános részének, a második és harmadik kötet pedig a Különös részének magyarázatát tartalmazza.

A magyarázat nagymértékben támaszkodik a bírói ítéletek értelmező rendelkezéseire, az Alkotmánybíróság határozataira, valamint az ET, az EU és más nemzetközi fórumok releváns dokumentumaira; ugyanakkor nagy hangsúlyt fektet a fogalmak tudományos definiálására és rendszerezésére is. Tekintettel arra, hogy a jogtudomány és a jogalkalmazás által kialakított értelmezési tartomány ismerete nélkül nem lehet eligazodni a büntetőjog alapkérdéseiben, a kommentár nemcsak a szakmai felhasználók és a joghallgatók, jogi továbbképzésben részt vevők számára jelenthet támpontot, hanem a büntetőjog iránt érdeklődők is segítségül hívhatják a kiadványt.

A magyarázat a Hivatalos CD Jogszabálytárban megjelent Btk. kommentár szerkesztett változata.

Az 1400 oldal terjedelmű kiadvány ára: **9597 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **A Büntető Törvénykönyv magyarázata I–III. kötet** című kiadványt (az 1400 oldal terjedelmű kiadvány ára: **9597 Ft** + postaköltség) példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című könyvét

A könyvhöz előszót dr. Lomnici Zoltán, a Legfelsőbb Bíróság, illetve az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke írt, melyben a következő szavakkal ajánlja a kötetet:

„Az olvasó kezébe olyan könyv (tankönyv, szakmai háttéranyag) kerül, amely tudományos igényességgel és a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a bírói etika szakmai-morális alapjait. A kötet jelentős nemzetközi kitekin-tést nyújt, amikor más országok gyakorlatának, szabályozásának feltárását is vállalja.

A tapasztalt és a tárgykör nemzetközi összefüggéseit is jól ismerő szerzők – helyeselhető módon – abból indultak ki, hogy a bírák etikus magatartása és eljárása az eljárások résztvevői – a peres felek, a vádló, a védő, a jogi képviselő, a bün-tetőügyekben a vádlott – számára garanciális jelentőségű, mert megteremti/megadja az eljárás minőségét is.

A szerzők a bírói etika érvényesülését is vizsgálták a peres eljárás másik minőségi követelményének, a fair eljárás igényének megvalósulásával összefüggésben.

A tisztességes eljárás napjainkban nemzetközi jogi, alkotmányos és morális követelményt is jelent, amelynek tartalma az Emberi Jogok Európai Bírósága és – egyre inkább – az Európai Bíróság esetjogából ismerhető meg. A kötet számos jogeset bemutatásával szolgálja a hazai jogi kultúra színvonalának emelését, a tiszta, demokratikus közállapotok, a bírák és a bíróságok tekintélye megóvását.

A könyv fontos tananyag a bírák, ügyészek, ügyvédek számára, de különös haszonnal forgathatják gyakorló politikusok, a tudományos élet képviselői, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, a jogrend minőségéért.”

A kötet 184 oldal terjedelmű, ára **3381 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfél-szolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című, 184 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **3381 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

JOGTANÁCSADÓ

A Házi Jogtanácsadó jogutódja

Megjelent a

JOGTANÁCSADÓ

című jogi szakfolyóirat májusi száma.

Élettársak párban/perben

Mikor tekinthetők az együtt élők élettársaknak? ■ Lehetnek-e élettársak az egymásnak is? ■ Milyen arányban szereznek közös tulajdont az élettársak együttélésük alatt? ■ Törvényes örökösei-e egymásnak az élettársak? ■ Köthetnek-e egymással tartási, életjáradéki vagy örökélel szerződést? ■ Hogyan jogosult özvegyi nyugdíjra az elhunyt élettársa? ■ Mikortól számít meg az élettárs egészségügyi ellátásra jogosultsága? ■ Milyen nyelvi felmérésre van szükség az örökösök megjelölésénél a lakáshasználati rendszernél? ■ Melyek az együttélés alatt szerzett vagyon felosztásának sarkalatos kérdései? ■ Van-e jelentősége annak, ha a közösen vásárolt ingatlan tulajdonosaként csak az egyik élettársat jegyezték be a nyilvántartásba? ■ Hogyan kell rendezni a különvagyoni igényeket? ■ Miként érvényesíthetők a vagyoni követelések az élettárs halála után az örökösökkel szemben?

- Kiskorú veszélyeztetése
- Járművezetés ittas vagy bódult állapotban
- Körözött személyek felkutatása
- Jogorvoslat a közigazgatási döntésekkel szemben
- Támogatás a munkáltató munkahelyteremtő beruházásához
- Új adónevekről – gyógyszeradó, tv-díj
- Így döntött a bíróság...
- Polgári jogi kalauz A-tól Z-ig
- Olvasóink kérdezték
- Adónaptár 2007 (június hó)
- Röviden...
- Április hónap törvényei, rendeletei

5

A következő számok tervezett témáiból

Orvosválasztás és a kórházak területi ellátási kötelezettsége ■ Szolgálati idő megállapítása ■ Nyugdíjak korrekciós célú emelése ■ Korengedményes nyugdíjazás ■ Nyugdíjszerű szociális ellátások ■ Baleseti járadék ■ Magánnyugdíjpénztárak ■ Önkéntes nyugdíjpénztárak ■ Panelprogram ■ Elbirtoklás tulajdonostársától ■ Tartási, életjáradéki szerződés ■ Az életkor szerepe a nemi erkölcs elleni bűncselekmények körében ■ Közvetítés büntetőügyekben ■ Körbetartozás ■ Követelésbehajtás ■ Ingatlan tulajdonjogának átruházása és öröklése kapcsán fizetendő adó, illeték ■ A végrendelet-készítés buktatói ■ APEH-ellenőrzések ■ Ítélt dolog ■ A munkahelymegtartó képzés támogatása ■ A jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítésének követelményei a munkajogban ■ A munkavégzés módja, a munkavégzési kötelezettség terjedelme a munkaviszonyban, a munkavégzés helye ■ A rendes és a rendkívüli munkaidő ■ A munka díjazása (a munkabér fogalma, a bérmegállapítás elvei) ■ A szabadidő a munkaviszonyban ■ A munkavállalók bejelentése ■ Gondoskodás az időskorúakról ■ Házi őrizet, lakhelyhagyási tilalom ■ Bíróság elé állítás ■ Tárgyalásról lemondás ■ Tanúvédelem ■ Testi sértés ■ Öngyilkosságban közreműködés ■ Magzat-elhajtás ■ Közúti bűncselekmények (közúti veszélyeztetés, közúti baleset okozása, járművezetés tiltott átengedése) ■ Hamis vád, hamis tanúzás ■ Jogorvoslati fórumok (perorvoslatok, büntető jogorvoslatok) ■ Polgári jogi kalauz A-tól Z-ig (sorozat)

Tájékoztató a Jogtanácsadóból, s legyen a mindennapokban önmaga ügyvédje!

Kapható a hírlapárusoknál, a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.; tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. szám (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971; fax: 321-5275; e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

ELŐFIZETÉSI SZELVÉNY

Előfizetem a Jogtanácsadót példányban. 2007. évi éves előfizetési díja 6804 Ft áfával, fél évre 3402 Ft áfával.

A befizetéshez számlát , csekket kérek.

Előfizető neve, címe:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

Dátum: Cégszerű aláírás:

Az előfizetési szelvényt a **Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.** címére vagy a **318-6668** faxszámára kérjük elküldeni, illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/jogtanacsado** internetcímen található megrendelőlap. Az előfizetésről további információ kérhető a **266-9290/239, 240-es** telefonszámon.

TARIFAJEGYZÉK

Érvényes 2007. január 1-jétől

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó által gondozott hivatalos lapokban (közlönyökben) elhelyezett hirdetés egy-egy szakma, ágazat képviselőinek pontosan célzott elérését teszi lehetővé. A nyomtatott példányszám túlnyomó része előfizetéses rendszerben kerül az olvasóhoz, remittenda így gyakorlatilag nem létezik, s ez a hirdetés költséghatékonyságát nagyban megnöveli. A Magyar Közlöny a Magyar Köztársaság hivatalos lapjaként hirdetéseket nem közöl. Rendszeresen megjelenik viszont a Magyar Közlöny melléklete, a Hivatalos Értesítő, amelyben a hivatalos közleményeken, hirdeteményeken kívül üzleti célú hirdetések is elhelyezhetők. A Hivatalos Értesítőben megjelentetni kívánt egyéb közlemények és hirdetemények díja megkezdett kéziratoldalanként 43 000 Ft + áfa.

A közlönyökben elhelyezett üzleti hirdetések tarifái a következők:

	I. hirdetési kategória	II. hirdetési kategória
1/1 belív (174 x 240 mm)	170 000	115 000
hátsó borító	213 000	131 000
színes	417 000	–
1/2 fekvő (174 x 120 mm)	90 000	57 000
álló (87 x 240 mm)	90 000	57 000
1/4 álló (87 x 120 mm)	49 000	32 000

Hirdetemények, közlemények díja (az ún. kötelező közzétételek díja ettől eltérő lehet):

Bélyegzők, okiratok, igazolványok stb. érvénytelenítése egységesen	12 000	12 000
Egyéb közlemények, hirdetemények megkezdett kéziratoldalanként	10 000	10 000

Behúzott anyagok oldalszámtól, súlytól és mérettől függően egyedi megállapodás szerint helyezhetők el. Nyomdakész film hiányában 10% technikai költséget számítunk fel. A fenti árak az általános forgalmi adót nem tartalmazzák. A kiadó fenntartja a hirdetések év közbeni árváltoztatásának jogát.

A hirdetés elhelyezője elfogadja a kiadó mindenkor hirdetési üzletszabályzatát, amelyet kérésre megküldünk. A kiadó fenntartja a jogot, hogy jogszabályba vagy a hirdetési üzletszabályzatába ütköző hirdetéseket visszautasítja.

A lapok kategóriánkénti besorolása a következő:

I. hirdetési kategóriába tartozó lapok	Megjelenés/év
Belügyi Közlöny	24
Cégek Közlöny CD	hetente
Egészségbiztosítási Közlöny	12
Egészségügyi Közlöny	25
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	28
Gazdasági Közlöny	22
Hivatalos Értesítő (a Magyar Közlöny melléklete)	52
Közlekedési Értesítő	24
Kulturális Közlöny	26
Munkaügyi Közlöny	12
Oktatási Közlöny	36
Önkormányzatok Közlönye	12
Pénzügyi Közlöny	18
Szociális Közlöny	12

II. hirdetési kategóriába tartozó lapok	Megjelenés/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	12
Bányászati Közlöny	6
Ellenőrzési Figyelő	4
Hírközlési Értesítő	12
Honvédelmi Közlöny	36
Igazságügyi Közlöny	12
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	12
Külgazdasági Értesítő	12
Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	18
Sportértesítő	12
Statisztikai Közlöny	12
Turisztikai Értesítő	12

5 érvünk van:

hivatalos és hiteles
jogszabályszevegek

hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)

folyamatosan
aktualizált
kommentárok

megújult, gyors
keresőprogram

online frissítés
naponta

Éves előfizetési díj:
72 000 Ft + áfa
diákkedvezmény: 50%

Készült a
MAGYAR KÖZLÖNY
nyomdai tőpéldánya
alapján
HU ISSN 1787-7784

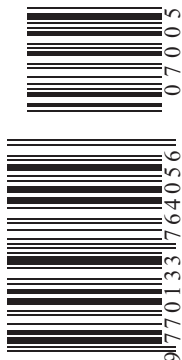
MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ

**+1
klubtagság**

5–50% kedvezmény
több mint 1000 elfogadóhelyen

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országsherte.

i www.mhk.hu
06 (80) 200-723

Szerkesztésért felelős: dr. Oros Paulina

Kiadja: Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu).

Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fáva Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2007. évi éves előfizetési díj: 15 876 Ft áfával. Egy példány ára: 1365 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0133-7645

07.1707 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.